

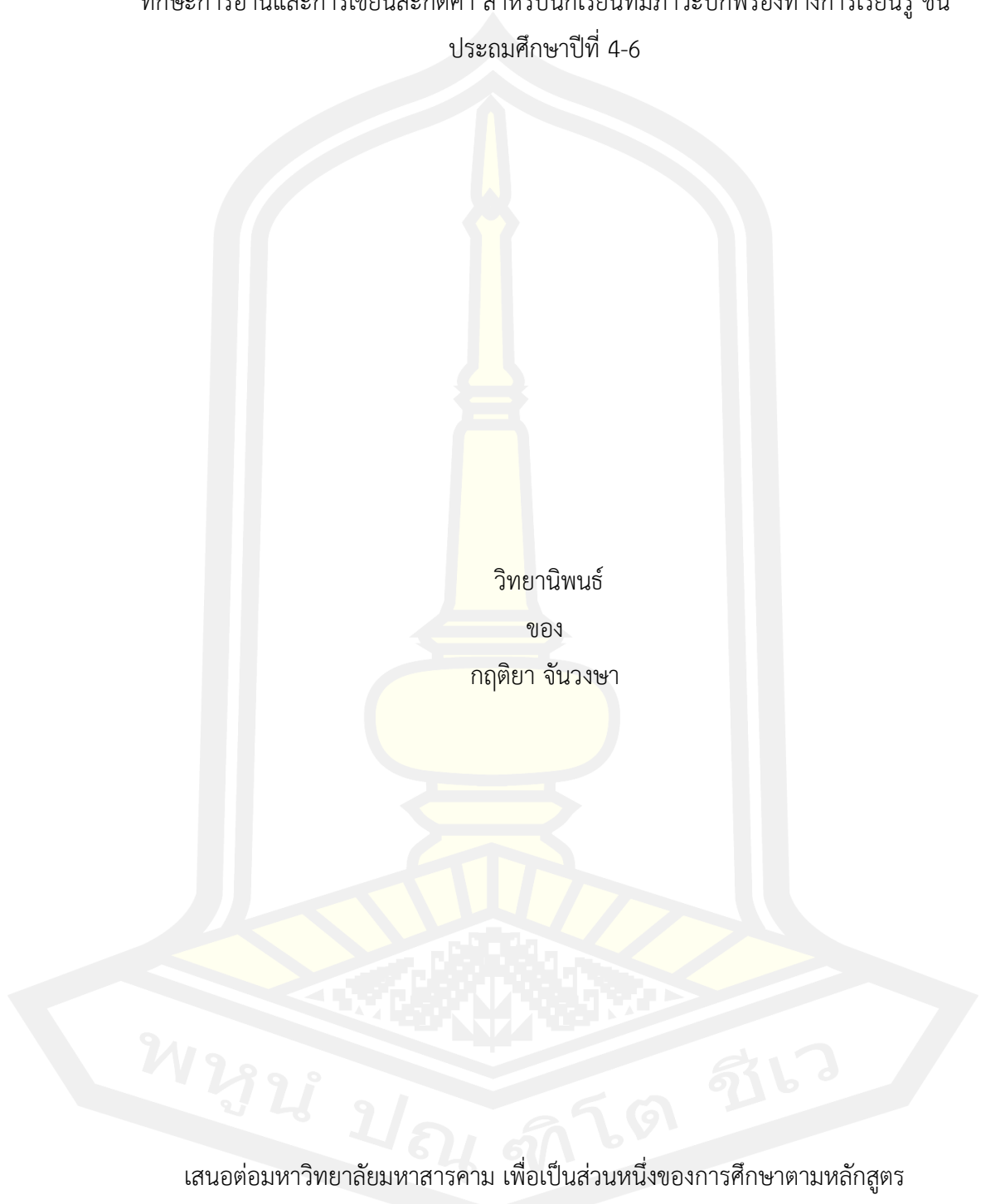
การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึก
ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6

วิทยานิพนธ์
ของ
กฤติยา จันวงษา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มกราคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึก
ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6

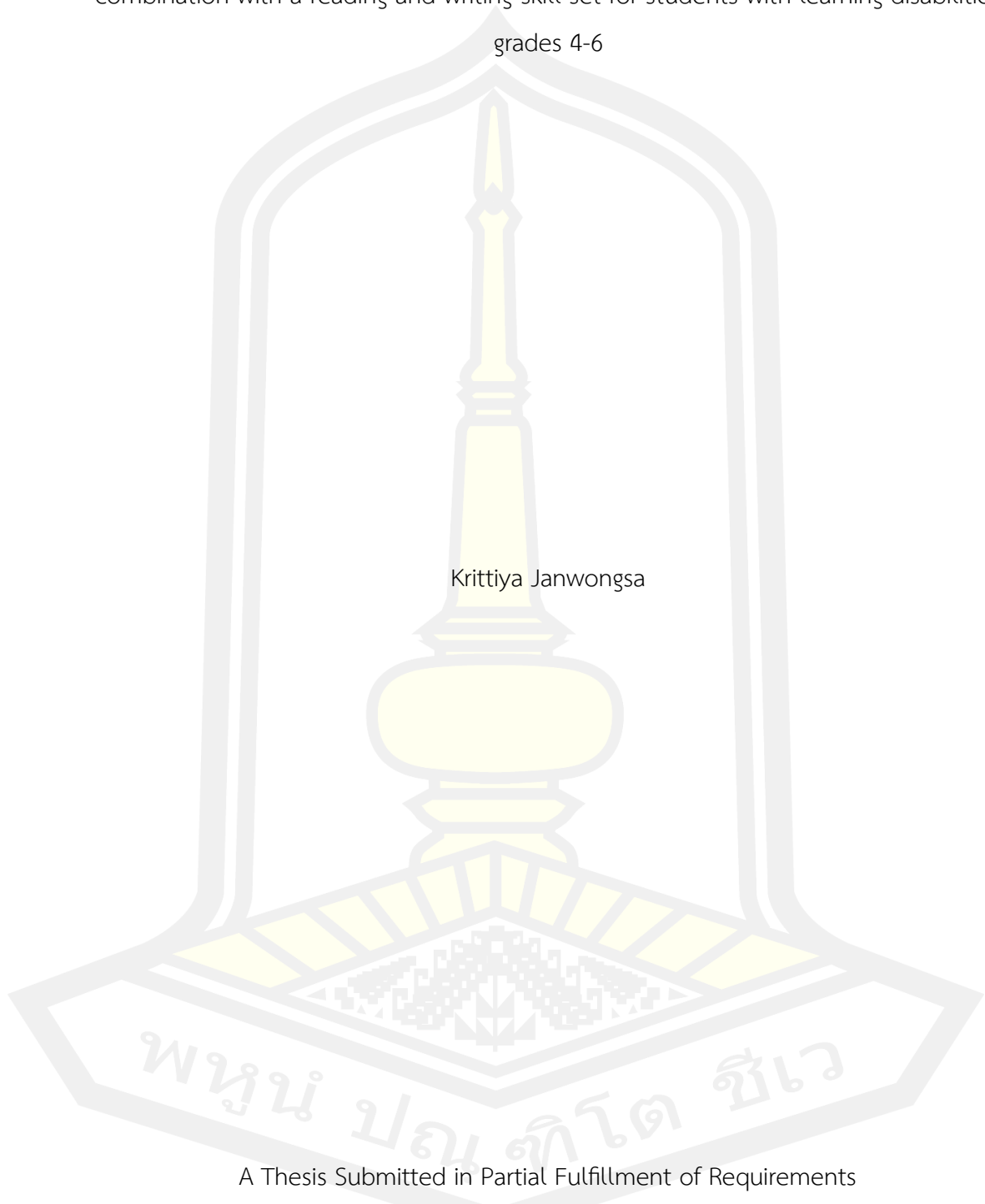
เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

มกราคม 2566

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Developing reading and writing abilities through personalized learning management in
combination with a reading and writing skill set for students with learning disabilities
grades 4-6

Krittiya Janwongsa

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Curriculum and Instruction)

January 2023

Copyright of Maharakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวกฤติยา จันวงษา
แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. มนตรี วงษ์สะพาน)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผศ. ดร. สาคร อัมจักร)

..... กรรมการ

(ผศ. ดร. ธนดล ภูสีฤทธิ์)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. สมทรง สิทธิ)

มหาวิทยาลัยขอนแก่นให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. ขวลิต ชูกำแพง)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6		
ผู้วิจัย	กฤติยา จันวงษา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาคร อัจฉกร		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 2) ศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 3) ศึกษาการใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 และ 4) ศึกษาเจตคติต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ภาษาไทย ซึ่งกลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่เก่า อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 17 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการสอนเฉพาะบุคคล ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ แบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ แบบประเมินพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้ และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทย สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏ ดังนี้

1) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ในวงจรปฏิบัติที่ 1 นักเรียนมีความสามารถ

การอ่านและการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ 51.99/74.12 ในวงจรที่ 2 มีประสิทธิภาพ 75.00/81.18 และในวงจรที่ 3 มีประสิทธิภาพ 82.43/85.88

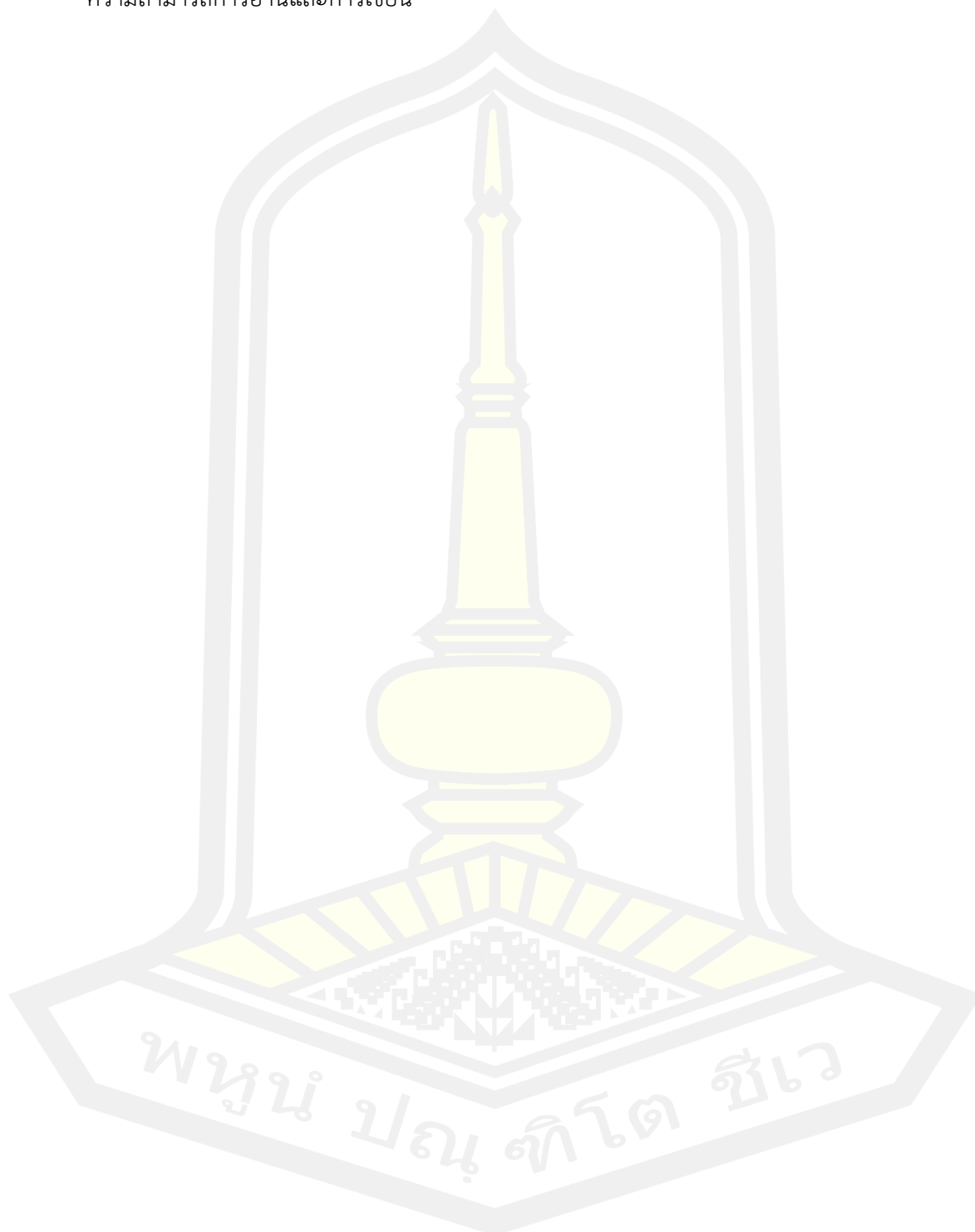
2) ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ วงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 50.88 วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 วงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76

3) พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ในวงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับดี และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดี

4) นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทย นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีเจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย ในวงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับน้อย วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในปานกลาง และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับมาก

สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดมหาสารคาม ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ การใฝ่เรียนรู้และเจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการเรียนรายวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับดี เนื่องจากมีเนื้อหามาตราตัวสะกดที่เป็นเสริมสร้างพื้นฐานในการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเลือกเนื้อหาใกล้ตัว เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียน และมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการทบทวนวิธีการอ่านและการเขียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยพบเห็น ครูคอยแนะนำ และเปิดโอกาสให้ซักถามเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย และอ่านตัวสะกดทุกคำ ไม่อ่านข้ามบรรทัด นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ และเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ตามแนวทางการแนวทางการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สอนให้เห็นรูป – สอนให้รู้จักเสียง – สอนให้เขียนรูป ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
ความสามารถการอ่านและการเขียน

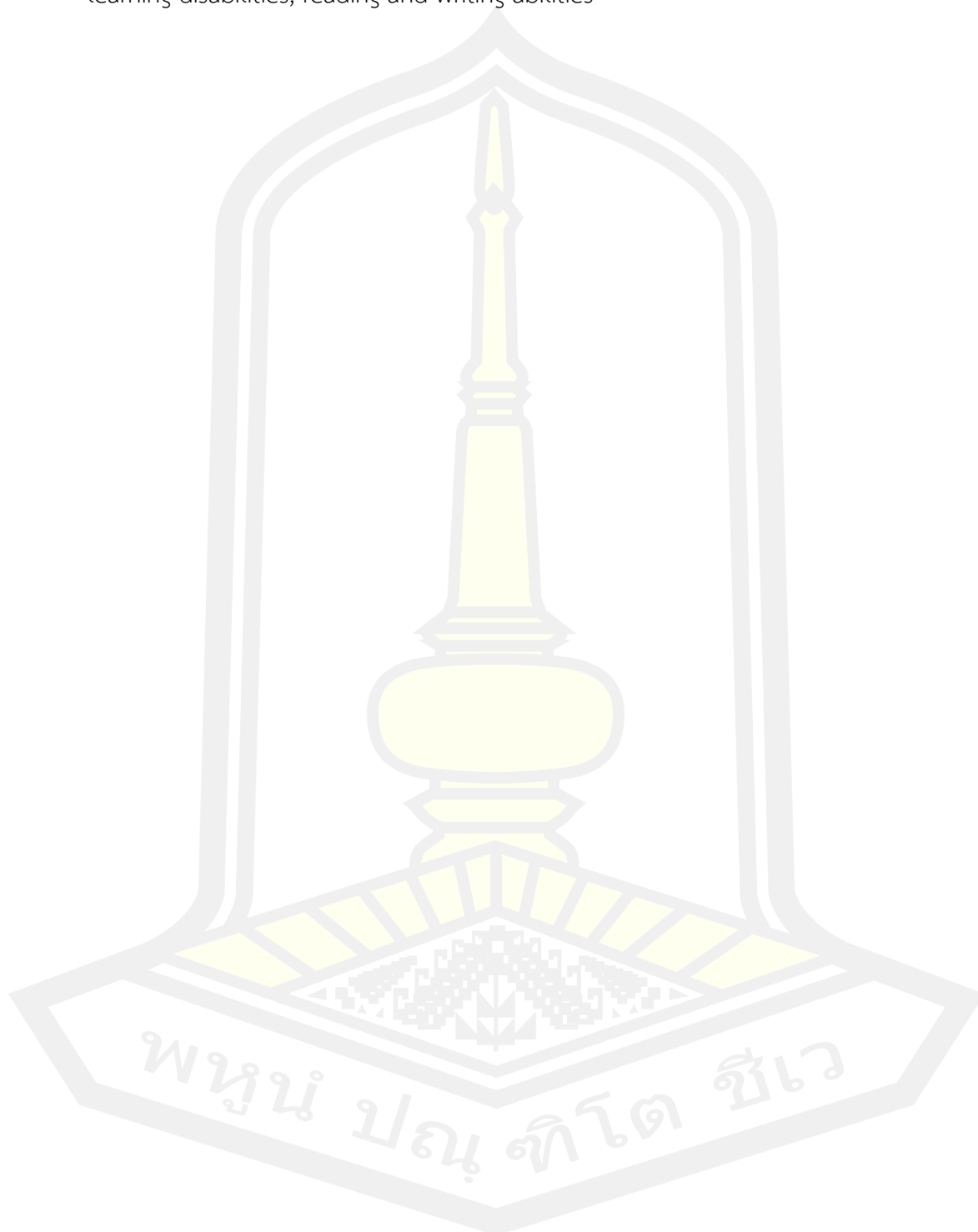

TITLE	Developing reading and writing abilities through personalized learning management in combination with a reading and writing skill set for students with learning disabilities grades 4-6		
AUTHOR	Krittiya Janwongsa		
ADVISORS	Assistant Professor Sakorn Atthajakara , Ed.D		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Curriculum and Instruction
UNIVERSITY	Maharakham University	YEAR	2023

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to develop reading and writing learning activities. With individualized learning management together with reading and spelling practice kits for students with learning disabilities Grade 4-6 with 80/80 efficiency. 2) Study reading and writing abilities. with individual learning management together with a training set 3) to study the learning ambition of students with learning disabilities through individualized learning management together with the reading and spelling skills training package; Studying Thai language courses of students with learning disabilities in grades 4-6 - whose target groups are Students with learning disabilities, Prathomsueksa 4-6, Ban Kai Na School Wapi Pathum District MahaSarakham Province, 17 people in the first semester of the academic year 2012, derived from purposive selection. The research tools consisted of a personal teaching plan with a high level of suitability, a reading skill set, and writing and spelling had the overall appropriateness at the highest level. Writing had a difficulty value between 0.53 and 0.78, a discriminatory power between 0.33-0.80, and a confidence value of 0.93. and a questionnaire for assessing students' attitude towards Thai language subjects, the statistics used in the research were mean, standard deviation, and percentage

Keyword : individualized learning management combined with skills training package,
learning disabilities, reading and writing abilities

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัมจักร อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษา ตลอดจนดูแลอย่างใกล้ชิดจน

วิทยานิพนธ์เสร็จสมบูรณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี วงษ์สะพาน ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนดล ภูสีฤทธิ กรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์

ดร.สมทรง สิทธิ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ได้แก่นางศิริพร สุทธิยา ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

นางยุวดี ประดับวัน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองแสน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการสอนเฉพาะบุคคลและเนื้อหาทางยุวดี ประดับวัน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองแสน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและการประเมินผล นางสาวสุปราณี แก้มขุมเหล็ก ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านเมืองคลอง อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยตรวจเครื่องมือการวิจัยและให้ข้อเสนอแนะ ทำให้เครื่องมือวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านไถ่ ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยจนสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และขอบคุณนักเรียนโรงเรียนบ้านไถ่และโรงเรียนบ้านไถ่ ที่ได้ให้ความร่วมมือในการร่วมกิจกรรมการเรียนรู้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ที่เป็นกำลังใจและสนับสนุนให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา

มารดา บุรพจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนในความสำเร็จของการวิจัยในครั้งนี้หวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจต่อไป

กฤติยา จันวงษา

สารบัญ

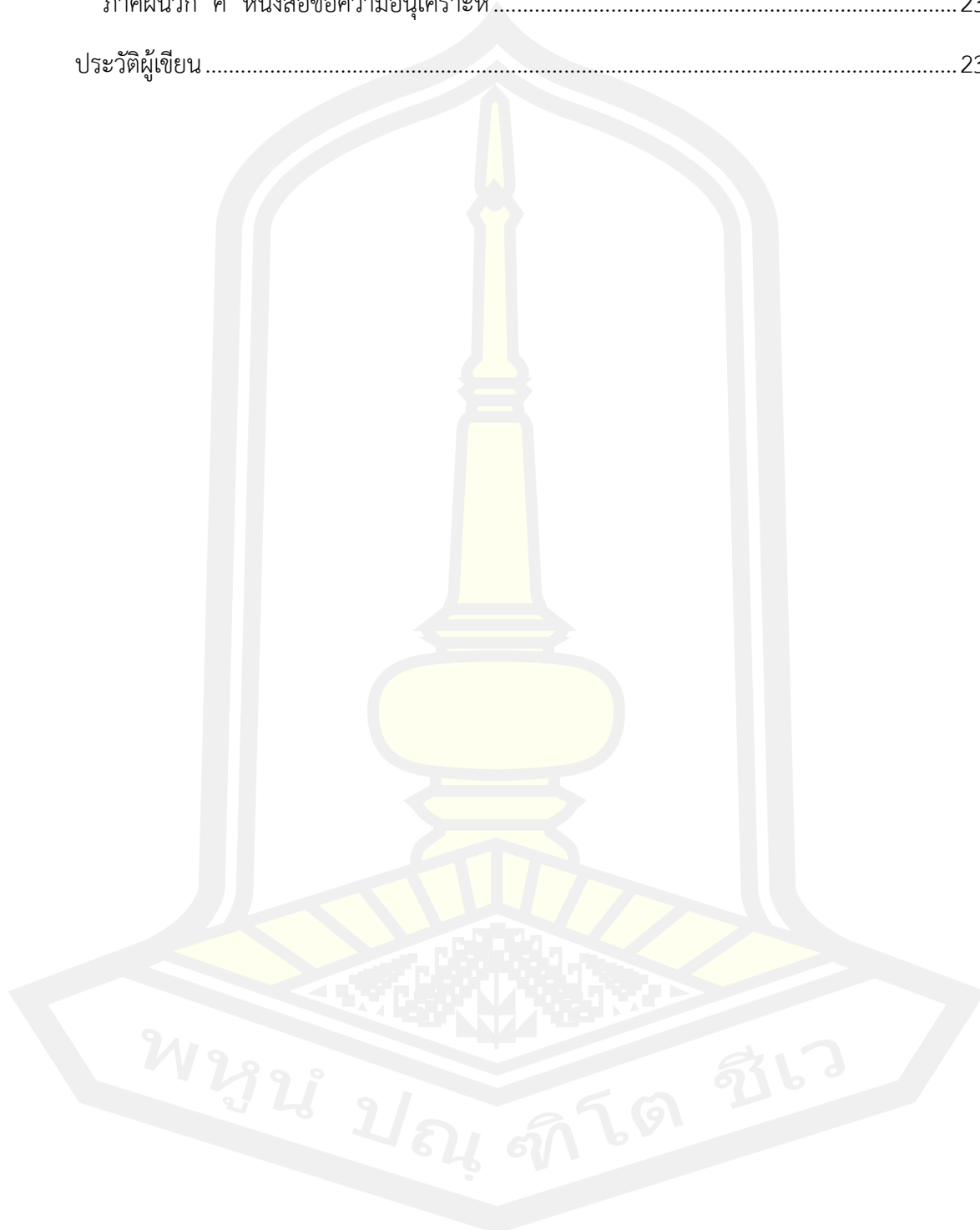
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ช
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ญ
สารบัญตาราง.....	ฐ
สารบัญภาพประกอบ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1. ภูมิหลัง.....	1
2. ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
3. ความสำคัญของการวิจัย.....	4
4. ขอบเขตของการวิจัย.....	4
5. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) กลุ่ม สาระภาษาไทย.....	9
2. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านไถ่ना กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.....	17
3. กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล.....	23
4. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP).....	27
5. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan ; IIP).....	38
6. การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research).....	39
7. การหาประสิทธิภาพ.....	50

8. ชุดฝึกทักษะ	56
9. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ	60
10. เจตคติ.....	72
11. ความใฝ่เรียนรู้.....	76
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	84
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	91
1. กลุ่มเป้าหมาย	91
2. รูปแบบการวิจัย.....	91
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	92
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	92
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	101
6. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	108
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	108
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	111
1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	111
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	111
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	114
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	140
1. สรุปผลการวิจัย	140
2. อภิปรายผล	141
3. ข้อเสนอแนะ	146
บรรณานุกรม.....	148
ภาคผนวก.....	154
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	155

ภาคผนวก ข การหาคุณภาพเครื่องมือ.....212

ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์.....233

ประวัติผู้เขียน.....237

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 1 การอ่าน.....	10
ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 2 การเขียน	11
ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 การอ่าน.....	12
ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 2 การเขียน	13
ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน.....	14
ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 2 การเขียน	16
ตาราง 7 โครงสร้างเวลาเรียนหลักสูตรสถานศึกษา.....	17
ตาราง 8 ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้	79
ตาราง 9 แผนการสอนเฉพาะบุคคล วิชาภาษาไทย	93
ตาราง 10 วิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านและการเขียน.....	98
ตาราง 11 ปฏิทินการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6.....	105
ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E1/E2 การจัดการเรียนรู้ วงจรปฏิบัติที่ 1.....	116
ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1.....	117
ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1.....	118
ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1.....	119
ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา วงจรปฏิบัติที่ 1.....	120
ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E1/E2 การจัดการเรียนรู้ วงจรปฏิบัติที่ 2.....	122
ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 2.....	123
ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 2	124
ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 2.....	126

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา วงจรปฏิบัติที่ 2.....	127
ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E1/E2 การจัดการเรียนรู้ วงจรปฏิบัติที่ 3.....	129
ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ตามวงจรปฏิบัติที่ 3	130
ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 3.....	131
ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 3.....	133
ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา วงจรปฏิบัติที่ 3.....	134
ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1 2 และ 3.....	135
ตาราง 28 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน วงจรปฏิบัติรอบที่1,2 และ3.....	136
ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ตามวงจรปฏิบัติที่ 1 2 และ 3.....	137
ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย ตามวงจรปฏิบัติที่ 1 2 และ 3.....	138
ตาราง 31 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยรวมจำนวน 3 แผน.....	213
ตาราง 32 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แผนที่ 1.....	216
ตาราง 33 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แผนที่ 2.....	219
ตาราง 34 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แผนที่ 3.....	222
ตาราง 35 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยรวม จำนวน 3 ชุด.....	225
ตาราง 36 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชุดที่ 1.....	226

ตาราง 37 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชุดที่ 2..... 227

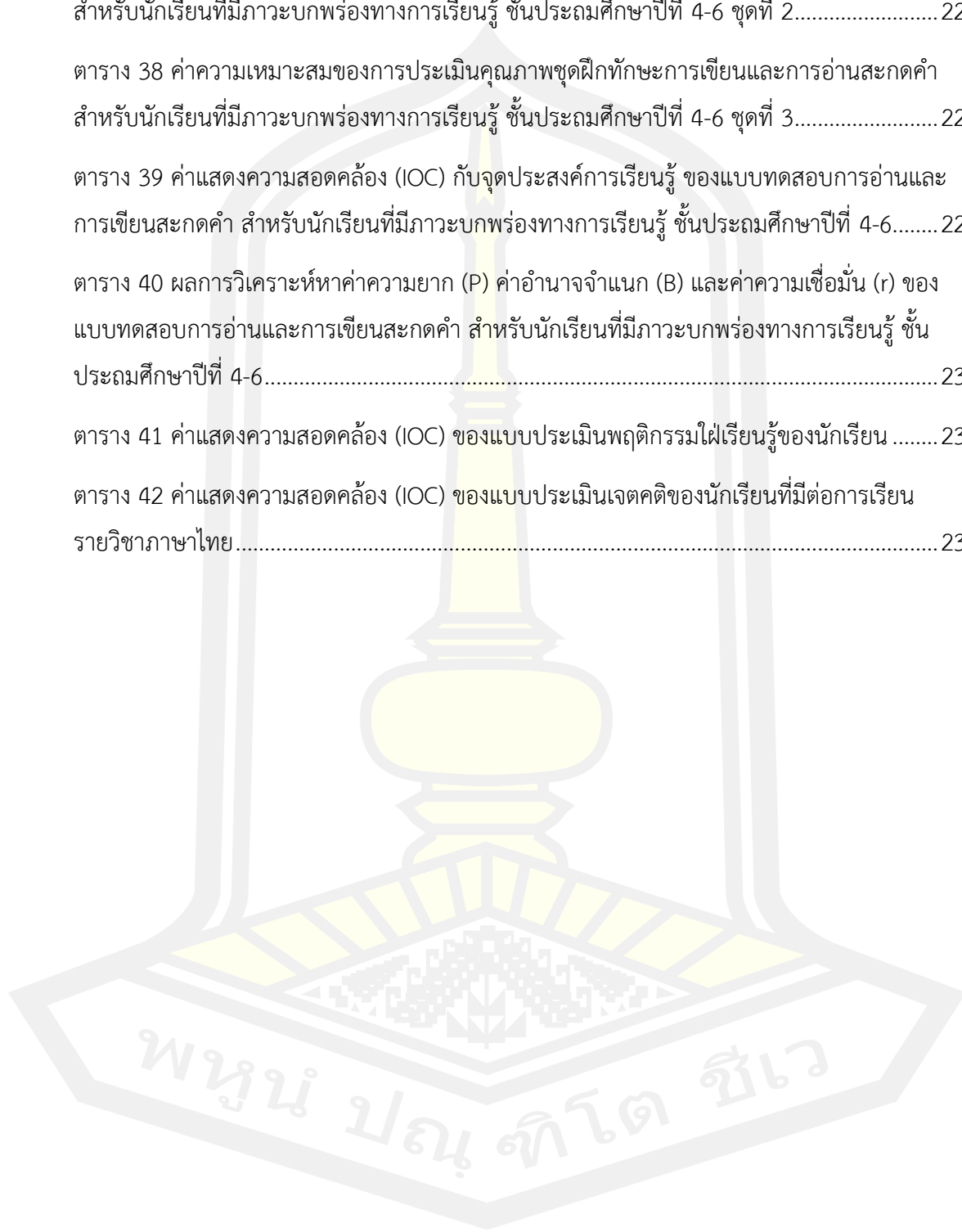
ตาราง 38 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชุดที่ 3..... 228

ตาราง 39 ค่าแสดงความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบทดสอบการอ่านและ
การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6..... 229

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r) ของ
แบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4-6..... 230

ตาราง 41 ค่าแสดงความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน 231

ตาราง 42 ค่าแสดงความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
รายวิชาภาษาไทย..... 232

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

ภาพประกอบ 1 วงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart..... 43

ภาพประกอบ 2 แนวทางปฏิบัติตามรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ 107

บทที่ 1

บทนำ

1. ภูมิหลัง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ พัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุมาตรฐาน ตัวชี้วัดที่กำหนดนั้นจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหาความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยีนอกจากนี้ยังมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่างพอเพียง มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเน้นความสำคัญในการวางรากฐานชีวิตของเด็กไทยให้เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์และมีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุลทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคมและสติปัญญา บนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้สังคมในปัจจุบันได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเด็กอย่างกว้างขวาง และตระหนักถึงความสำคัญในการจัดการศึกษาแก่เด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยที่มีความต้องการปกติ รวมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ เด็กที่มีความต้องการพิเศษมีหลายประเภท ซึ่งจะเห็นได้ชัดจากความผิดปกติทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา แต่มีอีกประเภทหนึ่งซึ่งมองโดยรวมเหมือนเด็กปกติ แต่ความสามารถในการเรียนรู้เป็นปัญหาในการเรียนการสอนของชั้นเรียนและครูผู้สอนยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กประเภทนี้น้อยมาก ซึ่งเด็กประเภทนี้เรียกว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (ดาร์ณี ศักดิ์ศิริผล, 2549) เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หรือเด็กแอลดี (LD-Learning Disabilities) เป็นเด็กที่มีความยุ่งยากในการอ่าน การเขียนและ คิดคำนวณ (สมพร หวานเสร็จ, 2551) เป็นเด็กที่ไม่มีความบกพร่องทาง สติปัญญา มีสภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์ปกติ แต่เรียน หนังสือไม่ได้เนื่องจากสมองด้อยความสามารถในการนำข้อมูลไปใช้ แต่บุคคลเหล่านี้สามารถเรียนรู้ได้ ด้วยการ หาทางให้เขาเรียนรู้ได้ถูกต้อง จากการวิจัยพบว่า เด็กที่มี ความบกพร่องทางการเรียนรู้ นั้น ถ้าได้รับความช่วยเหลือตั้งแต่ต้น เด็กจะประสบ

ความสำเร็จประมาณร้อยละ 80 และเด็กจะสามารถพัฒนาทักษะต่าง ๆ ตามอายุได้ (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2549; Lerner et al., 2003; ผดุง อารยะวิญญู, 2546; ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์, 2544)

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดมหาสารคามรวมไปถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตลอดจนโรงเรียนบ้านไถ่ น่าได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่องและในแต่ละปีมีเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านและการเขียนซึ่งเด็กเหล่านี้จะไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้เท่ากับเด็กปกติ กระบวนการจัดการการเรียนการสอนต้องเปิดโอกาสให้ทุกคนได้รับประโยชน์เต็มที่จนสามารถพัฒนาไปสู่ระดับสูงสุดตามศักยภาพของแต่ละคน ต้องอาศัยแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล การจัดโปรแกรมการศึกษาที่เหมาะสม ที่สอดคล้องกับความแตกต่างระหว่างบุคคล วิธีการที่นำมาใช้เพื่อพัฒนาเด็กที่มีความต้องการพิเศษ จึงจำเป็นต้องปรับให้เหมาะสมกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคน ในการที่ทำได้ ครูผู้ปกครอง รวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมและให้ความสำคัญต่อการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาต่อไป ปัจจุบันพบว่ามึนักเรียนโรงเรียนบ้านไถ่ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งเกิดขึ้นเนื่องจากสมองซีกซ้ายบกพร่อง หรือมีความยากลำบากในการจัดกระทำข้อมูล นักเรียนจะแสดงพฤติกรรมด้านการอ่านดังนี้ อ่านช้า อ่านเสียงผิดเพี้ยน ประสมคำไม่ได้ จำรายละเอียดของคำไม่ได้ อ่านข้ามคำที่อ่านไม่ได้ อ่านตกหล่น หรืออ่านเพิ่มคำ ผันเสียงวรรณยุกต์ สับสน หรือผันไม่ได้ อ่านเสียงดังอ้อมแอ้มอยู่ในลำคอ แทนที่คำที่อ่านไม่ออกด้วยคำอื่น อ่านตะกุกตะกัก ต้องสะกดไปด้วยระหว่างที่อ่าน อ่านกลับคำ สับสนมาตราตัวสะกดต่าง ๆ อ่านคำควบกล้ำไม่ได้ สับสนเสียงสระโดยเฉพาะสระประสม สระลดรูป ขาดสมาธิในการเรียน ด้านการเขียน นักเรียนจะเขียนช้า เขียนตัวอักษรกลับหลัง วนหัวพยัญชนะหลายรอบ สะกดคำผิดบ่อยแม้แต่คำง่าย ๆ เขียนแล้วลบบ่อย เขียนแล้วอ่านไม่รู้เรื่อง เขียนเพิ่มหรืออาจเขียนตกหล่น วางสระและวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เขียนตัวอักษรสลับกัน เป็นสาเหตุให้นักเรียนเหล่านี้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียน ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีระดับสติปัญญาเหมือนนักเรียนปกติอื่นๆ ก็ตาม แต่หากนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับความช่วยเหลือให้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ก็สามารถประสบความสำเร็จได้เช่นเดียวกับนักเรียนปกติ ซึ่งเด็กนักเรียนกลุ่มนี้ได้มีการคัดกรองจากครูประจำชั้นและผ่านการคัดกรองจากครูผู้ผ่านการอบรมด้านการพัฒนาเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้มาแล้ว จึงทำให้ผู้วิจัยคิดแก้ปัญหาโดยการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ เพื่อให้เกิดเครื่องมือที่หลากหลาย และผู้เรียนเกิดทักษะทางการอ่านและการเขียนที่ดีขึ้น

จากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นพบว่าภาพรวมของผลการทดสอบระดับชาติ NT ปี 2563 วิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระดับประเทศด้านภาษาไทยคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 47.46 อยู่ในระดับพอใช้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) ระดับ

จังหวัดมหาสารคามคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 49.05 อยู่ในระดับดี (จังหวัดมหาสารคาม,2563) ระดับเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 คะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 51.82 อยู่ในระดับดี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2,2563) และในระดับโรงเรียนบ้านไโก่นาคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 48.10 (โรงเรียนบ้านไโก่นา, 2563) ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนเหล่านี้อยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ

จากผลการคัดกรองโดยคณะกรรมการ 3 ฝ่ายคือ ผู้อำนวยการ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน โดยใช้แบบคัดกรองจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 คัดกรองภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยจะแบ่งการคัดกรองออกเป็น 4 ด้านคือด้านการอ่าน ด้านการเขียน ด้านการคำนวณ และด้านพฤติกรรมทั่วไป ผลการคัดกรองพบว่า ด้านการอ่านและการเขียน เกณฑ์ที่ใช้ทั้งหมด 10 ข้อถ้าตอบว่าใช่มากกว่า 7 ข้อขึ้นไปแสดงว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนซึ่งเด็กที่มีความบกพร่องทางการอ่านและการเขียนซึ่งเด็กเหล่านี้จะไม่สามารถอ่านหรือเขียนได้เท่ากับเด็กปกติ

ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยคิดแก้ปัญหาโดยการพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไโก่นา อำเภอนาคู จังหวัดมหาสารคาม ด้วยรูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ (Action research) ที่ใช้ในการดำเนินการและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติ ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Plan)เป็นขั้นตอนการสำรวจปัญหาและวางแผนการดำเนินการ ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) คือขั้นของการดำเนินการจัดกิจกรรมและเก็บรวบรวมข้อมูลตามที่ได้วางแผนไว้ ขั้นที่ 3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observe) เป็นขั้นของการสังเกตและบันทึกผลจากการจัดการเรียนการสอนดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทำโดยผู้วิจัยและผู้ร่วมวิจัย (ครูพี่เลี้ยง) และสัมภาษณ์ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ขั้นที่ 4 ขั้นการสะท้อนการปฏิบัติ (Reflect) ขั้นของการนำข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้มา วิเคราะห์ปัญหาและหาแนวทางการแก้ไข เพื่อพัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้สามารถอ่านออกเขียนได้

2. ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

3. เพื่อศึกษาความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

4. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

3. ความสำคัญของการวิจัย

1. พัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ให้สามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไขในการจัดการเรียนการสอนของครู
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้ปกครอง เพื่อนำไปพัฒนาใช้กับเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
4. เป็นแนวทางสำหรับโรงเรียนและหน่วยงานอื่น ๆ รวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้กับเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ของตนเองต่อไป

4. ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายได้แก่ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่นา อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มากจากการเลือกแบบเจาะจง โดยแบ่งแต่ละระดับชั้นดังนี้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 17 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ
ตัวแปรตาม

1. ความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำ
2. ความใฝ่เรียนรู้
3. เจตคติ

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 รายวิชาภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง) กลุ่มสาระภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.4/1 การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง และสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.4/1 สะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ซึ่งเป็นการอ่านและเขียนสะกดคำในมาตราแม่ก แม่กต และแม่กบ จำนวน 3 แขนง 4 ชั่วโมง รวม 12 ชั่วโมง ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ 3 ชุด ประกอบด้วย

แผนที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก จำนวน 4 ชั่วโมง ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก

แผนที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กต จำนวน 4 ชั่วโมง ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กต

แผนที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กบ จำนวน 4 ชั่วโมง ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กบ

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน หมายถึง การออกเสียงและการเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นคำตามหลักภาษาไทย เพื่อรับรู้ความหมาย สื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความคิดความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านหลังเรียนในแต่ละวงจรปฏิบัติ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยจัดทำเป็นแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่จัดทำขึ้นตรง

ตามศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายเฉพาะบุคคลรวมถึงมีการวัดและประเมินตามสภาพจริง ร่วมกับ ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบที่น่าสนใจ และหลากหลายรูปแบบ มีแบบฝึกทักษะให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่สร้างความสนใจ

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้องและมีทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ และถูกต้องคล่องแคล่ว จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กต และชุดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

ให้ 5 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมมาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมน้อย

ให้ 1 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

นำคะแนนจากการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556) มีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51- 5.00	แปลความว่า	เหมาะสมระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51- 4.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51- 3.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51- 2.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00- 1.50	แปลความว่า	เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์คุณภาพตั้งแต่ 3.51-5.00 จะถือว่าเป็นชุดฝึกทักษะที่ใช้ได้

นักเรียนที่มีภาวะความบกพร่องทางการเรียนรู้ LD หรือ Learning Disabilities คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 17 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องในด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ นักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถรับรู้ข้อมูลและนำข้อมูลไปใช้ในการอ่านและการเขียนได้ ซึ่งไม่ใช่ความบกพร่องทางสติปัญญา และไม่เกิดจากการถูกละเลย ไม้ใส่ใจ ถูกทอดทิ้ง ขาดโอกาส หรือพิการ เช่น ตาบอด แขนขาพิการ เป็นต้น

ประสิทธิภาพของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง คุณภาพการจัดการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ซึ่งประเมินค่าจากกระบวนการเรียน (E1) ต่อผลลัพธ์ (E2) โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพเท่ากับ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียนได้จากคะแนนการทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนระหว่างเรียน เกณฑ์การผ่านร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมจากการทำแบบทดสอบความสามารถการอ่านและการเขียนหลังเรียน (Post-test) เกณฑ์การผ่านร้อยละ 80

ความใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนแสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้แบบประเมินพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งประเมินหลังเรียนในแต่ละแผนการสอนหรือวงจรการปฏิบัติ ทั้ง 3 วงจรการปฏิบัติ รวม 3 ครั้ง

เจตคติต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย หมายถึง ความรู้สึกของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่มีต่อสิ่งใดๆ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และจะทำให้เป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยใช้แบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทย เป็นแบบประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ ซึ่งประเมินหลังเรียนในแต่ละแผนการสอนหรือวงจรการปฏิบัติ ทั้ง 3 วงจรการปฏิบัติ รวม 3 ครั้ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ना อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านไถ่ना กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล
4. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP)
5. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan: IIP)
6. การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)
7. การหาประสิทธิภาพ
8. ชุดฝึกทักษะ
9. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ
10. เจตคติ
11. ความใฝ่เรียนรู้
12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 12.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 12.2 งานวิจัยต่างประเทศ

พหุบัณฑิต ชีเว

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) กลุ่มสาระภาษาไทย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, (2551) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ วัฒนธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านดังตาราง 1

พหุ ประถมศึกษา

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง 2. อธิบายความหมายของคำประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน 3. อ่านเรื่องสั้นๆ ตามเวลาที่กำหนดและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน 4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจแยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 5. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ 6. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน 7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย - คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำประสม - อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน - ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้นๆ - เรื่องเล่าจากประสบการณ์ - นิทานชาดก - บทความ - บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน - สารคดีและบันเทิงคดี การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ที่ 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพดังตาราง 2

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สาระที่ 2 การเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ คำแนะนำ
3. เขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียนการเขียนย่อความจากสื่อ
4. เขียนย่อความจากเรื่องสั้นๆ	ต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆ
5. เขียนจดหมายถึงเพื่อนและบิดามารดา	ประกาศ จดหมาย คำสอน การเขียนจดหมายถึง
6. เขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า	เพื่อนและบิดามารดา การเขียนบันทึกและเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า
7. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการ
8. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน

3. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านดังตาราง 3

ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่าน ออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและ บทร้อยกรองที่ประกอบด้วย
2. อธิบายความหมายของคำประโยค และข้อความที่เป็นการบรรยาย และ การพรรณนา	- คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์
3. อธิบายความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านอย่างหลากหลาย	- อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน
4. แยกข้อเท็จจริง และข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	- ข้อความที่เป็นการบรรยายและพรรณนา - ข้อความที่มีความหมายโดยนัย
5. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในการดำเนินชีวิต	การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น
6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่งข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม	- วรรณคดีในบทเรียน บทความ บทโฆษณา - งานเขียนประเภทโน้มน้าวใจ - ข่าวและเหตุการณ์ประจำวัน
7. อ่านหนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม เช่น
8. มีมารยาทในการอ่าน	- การใช้พจนานุกรม - การใช้วัสดุอุปกรณ์ - การอ่านฉลากยา - คู่มือและเอกสารของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน - ข่าวสารทางราชการ

ตาราง 3 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน มารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพดังตาราง 4

ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สาระที่ 2 การเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือ ตัวบรรจงเต็มบรรทัด และครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตาม รูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น
3. เขียนแผนภาพ โครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	- คำขวัญ - คำอวยพร - คำแนะนำคำอธิบายแสดงขั้นตอน
4. เขียน ย่อความจากเรื่องที่อ่าน	การนำแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดไปพัฒนางานเขียน
5. เขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน ความเรียงประเภทต่างๆประกาศ
6. เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นได้ตรงตามเจตนา	แจ้งความ แลกเปลี่ยน จดหมาย คำสอน โอวาท คำปราศรัย การเขียนจดหมายถึงผู้ปกครองและญาติ
7. กรอกรับรายการต่างๆ	

ตาราง 4 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
8. เขียนเรื่องตามจินตนาการ 9. มีมารยาทในการอ่าน	การเขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น การกรอกแบบรายการ - ใบฝากเงินและใบถอนเงิน - ธนาณัติ - แบบฝากส่งพัสดุไปรษณีย์ภัณฑ์ การเขียนเรื่องตามจินตนาการ มารยาทในการเขียน

4. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่านดังตาราง 5

ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 1 การอ่าน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง	การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง ประกอบด้วย - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ
2. อธิบายความหมายของคำประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร	- อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน
3. อ่านเรื่องสั้นๆ อย่างหลากหลายโดยจับเวลาแล้วถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	- วัน เดือน ปีแบบไทย - ข้อความที่เป็นโวหารต่างๆ - สำนวนเปรียบเทียบ
4. แยกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	
5. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	การอ่านบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะ

ตาราง 5 (ต่อ)

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
6. อ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่งข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม 7. อธิบายความหมาย ของข้อมูลจากการอ่าน แผนผัง แผนที่แผนภูมิและกราฟ 8. อ่านหนังสือตามความสนใจและอธิบายคุณค่าที่ได้รับ 9. มีมารยาทในการอ่าน	การอ่านจับใจความจากสื่อต่างๆ เช่น - เรื่องสั้น ๆ - นิทานและเพลงพื้นบ้าน - บทความ - พระบรมราชาวาท - สารคดี - เรื่องสั้น - งานเขียนประเภทโน้มน้าว - บทโฆษณา - ข่าว และเหตุการณ์สำคัญ การอ่านเร็ว การอ่านงานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อแนะนำ และปฏิบัติตาม - การใช้พจนานุกรม - การปฏิบัติตนในการอยู่ร่วมกันในสังคม - ข้อตกลงในการอยู่ร่วมกันในโรงเรียน และ การใช้สถานที่สาธารณะในชุมชนและท้องถิ่น การอ่านข้อมูลจากแผนผัง แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพดังตาราง 6

ตาราง 6 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สาระที่ 2 การเขียน

ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย
2. เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม	การเขียนสื่อสาร เช่น - คำขวัญ
3. เขียนแผนภาพโครงเรื่อง และแผนภาพความคิดเพื่อใช้พัฒนางานเขียน	- คำอวยพร - ประกาศ
4. เขียนเรียงความ	การเขียนแผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิด
5. อธิบายการนำความรู้และความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต	การเขียนเรียงความ
6. เขียนจดหมายส่วนตัว	การเขียนย่อความจากสื่อต่างๆ เช่น นิทาน
7. กรอกแบบรายการต่างๆ	ความเรียงประเภทต่างๆ ประกาศ แจ้งความ
8. เขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์	แถลงการณ์ จดหมาย คำสอน โอวาทคำปราศรัย
9. มีมารยาทในการเขียน	สุนทรพจน์ รายงาน ระเบียบ คำสั่ง
	การเขียนจดหมายส่วนตัว - จดหมายขอโทษ - จดหมายแสดงความขอบคุณ - จดหมายแสดงความเห็นใจ - จดหมายแสดงความยินดี
	การกรอกแบบรายการ - แบบคำร้องต่างๆ - ใบสมัครศึกษาต่อ - แบบฝากส่งพัสดุและไปรษณีย์ภัณฑ์
	การเขียนเรื่องตามจินตนาการและสร้างสรรค์
	มารยาทในการเขียน

2. หลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านไถ่ ภาณุสการเรยนรู้ภาษาไทย

1. สารการเรยนรู้ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านไถ่

สารการเรยนรู้ ประกอบดว้ย องค้ความรู้ ทักษะหรือกระบวนการเรยนรู้และคุณลักษณะอันพึงประสงค้ ซึ่งกำหนดให้เรยนทุกคนในระดับการศึกษาชั้นพื้นฐานจำเป้นต้องเรยนรู้ โดยแบ่งเป้น 8 กลุ่มสารการเรยนรู้

กลุ่มสารการเรยนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป้นเอกลักษณ์ของชาติเป้นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิตความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป้นไทย เป้นเครื่องมือในการติดตอสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป้นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์ จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจาร์ณและสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป้นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรยนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไปและสามารถนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

โครงสร้างเวลาเรยนหลักสูตรสถานศึกษา

โครงสร้างเวลาเรยนของหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนบ้านไถ่ ภาณุสการเรยนรู้ 2561 (ปรับปรุง พ.ศ. 2562) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2561 กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรยน ดังตาราง 7
ตาราง 7 โครงสร้างเวลาเรยนหลักสูตรสถานศึกษา

กลุ่มสารการเรยนรู้	ประณมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160
วิทยาศาสตร์	120	120	120	120	120	120
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	40	40	40	80	80	80
ประวัติศาสตร์	40	40	40	40	40	40

ตาราง 7 (ต่อ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้	ประถมศึกษา					
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6
สุขศึกษาและพลศึกษา	40	40	40	80	80	80
ศิลปะ	40	40	40	40	40	40
การทำงานอาชีพและเทคโนโลยี	40	40	40	40	40	40
ภาษาต่างประเทศ	120	120	120	120	120	120
รวมเวลาเรียน (พื้นฐาน)	840	840	840	840	840	840
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120
กิจกรรมแนะแนว	40	40	40	40	40	40
กิจกรรมนักเรียน	40	40	40	40	40	40
- กิจกรรมลูกเสือ/ยุวกาชาด	40	40	40	40	40	40
- ชุมนุม	30	30	30	30	30	30
- กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์	10	10	10	10	10	10
รายวิชาเพิ่มเติม	120	120	120	120	120	80
- หน้าที่พลเมือง	40	40	40	40	40	40
- วิทยาการคำนวณ	40	40		40	40	
- ด้านทุจริตศึกษา	40	40	40	40	40	40
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	1080	1080	1080	1080	1080	1080

จากตาราง 7 เวลาเรียนนักเรียนระดับประถมศึกษา (ป.1-ป.6) รายวิชาพื้นฐาน 8450 ชั่วโมง/ปี รายวิชาเพิ่มเติม 80 ชั่วโมง/ปี และเวลากิจกรรมพัฒนาผู้เรียน 120 ชั่วโมง/ปี รวมเวลาเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรทั้งสิ้น 1040 ชั่วโมง/ปี โดยทั่วไปโรงเรียนจะเรียนตามโครงสร้างหลักสูตรถึงชั่วโมงสุดท้าย เวลา 14.30 น. และเลิกเรียน เวลา 15.30 น. นักเรียนจะมีเวลาอยู่โรงเรียนอีก 1 ชั่วโมง/วัน รวมเวลาทั้งสิ้น 6 ชั่วโมง/วัน ซึ่งสามารถจัดตารางเรียนที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรม “ลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้” ซึ่งมีแผนการเรียนรู้/จุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนที่ต้องการเน้นเป็นพิเศษ คือกลุ่มสาระการเรียนรู้ทักษะภาษาไทย คณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาการ อ่านออก เขียนได้ ทักษะกระบวนการทางคณิตศาสตร์ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ที่ดี มีประโยชน์ มีความสนใจใฝ่รู้ใฝ่เรียน สาระภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร โดยจัด การเรียนการสอนและวัดผลประเมินผลเป็นรายปี

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนจัดเป็นกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” บังคับตามหลักสูตรประกอบด้วย กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียนและกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ วิชาหน้าที่พลเมือง จัดเป็นรายวิชาเพิ่มเติม แต่จัดการเรียนการสอน ให้บูรณาการลงสู่กิจกรรมที่โรงเรียน ดำเนินการอยู่แล้ว โดยไม่เพิ่มชั่วโมงเรียน ได้แก่ กิจกรรมหน้าเสาธง กิจกรรมกีฬา กิจกรรมตามประเพณี กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาด เป็นต้น เพื่อปลูกฝังให้เกิดการปฏิบัติและกลายเป็นพฤติกรรมในชีวิตประจำวัน

แนวทางการปรับตารางเรียน

ตามนโยบาย “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” โรงเรียนต้องบริหารจัดการเวลาเรียน โดยกำหนดโครงสร้างเวลาเรียน และโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา ให้นักเรียนได้ใช้เวลาในการเรียนรู้ รายวิชา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างเหมาะสม และมีเวลาในการทำกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ให้มากขึ้น แล้วนำไปจัดตารางเรียนให้มีความยืดหยุ่น เพียงพอ ต่อเนื่อง และเชื่อมโยงตลอดแนว ดังนี้

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

คำอธิบายรายวิชา

ท 14101 ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา 160 ชั่วโมง

อธิบายความหมายของคำ ประโยค และสำนวนจากเรื่องที่อ่าน ข้อคิดจากการอ่าน สะกดคำ และใช้พจนานุกรม บอกความหมายของสำนวน คำในบริบทต่างๆ เปรียบเทียบภาษาไทยมาตรฐานกับภาษาถิ่น ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค ข้อคิดจากนิทานพื้นบ้าน หรือนิทานคติธรรม

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง เรื่องสั้นๆ หนังสือที่มีคุณค่าตามความสนใจ สรุปลง ความรู้และข้อคิด แสดงความคิดเห็น แยกข้อเท็จจริง คาดคะเนเหตุการณ์และตอบคำถามจากเรื่องที่ อ่าน คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด แต่งประโยค บทร้อยกรองและคำขวัญ เขียนย่อ ความ แผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด เรื่องสั้นๆ บันทึก จดหมาย รายงาน เขียนจากการศึกษา ค้นคว้า จินตนาการ โดยใช้คำได้ถูกต้องชัดเจน และเหมาะสม จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น สรุปล ความ ตั้งคำถามและตอบคำถาม รายงานเรื่องหรือประเด็นที่ศึกษาค้นคว้าจากเรื่องที่ฟังและดู พูด แสดงความรู้ ความคิดเห็นต่อปัญหาที่ยาก ขยายบทร้อยกรอง และร้องเพลงพื้นบ้าน

มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูดรวมทั้งมีความมุ่งมั่นในการทำงาน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน มีความซื่อสัตย์ รัก ภูมิใจในความเป็นไทยและชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น รหัสตัวชี้วัด

ท1.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6,ป.4/7,ป.4/8

ท2.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6,ป.4/7,ป.4/8

ท3.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6

ท4.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4,ป.4/5,ป.4/6,ป.4/7

ท5.1 ป.4/1, ป.4/2,ป.4/3,ป.4/4

รวมทั้งหมด 33 ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

ท 15101 ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้

ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เวลา 160 ชั่วโมง

อธิบายความหมายของคำ ประโยค ข้อความ ที่เป็นการบรรยาย การพรรณนา ความหมาย โดยนัย จากเรื่องทีอ่านอย่างหลากหลาย คุณค่าของวรรณคดีวรรณกรรม บอกคำภาษาต่างประเทศ ภาษาไทย วิเคราะห์อย่างมีเหตุผลจากเรื่องทีอ่าน ฟังและดู ระบุ จำแนก ชนิดและหน้าที่ของคำ ส่วนประกอบของประโยค และความรู้ สรุปข้อคิดวรรณคดีและวรรณกรรม เปรียบเทียบภาษาไทย มาตรฐานกับภาษาถิ่น

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรอง งานเขียนเชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะแยก ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น จากเรื่องทีอ่าน คัดลายมือ เขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด ย่อความ จดหมาย กรอกแบบรายการ ความคิดเห็น เขียนสื่อสารตามจินตนาการ แสดงความรู้ รายงานเรื่องทีศึกษาค้นคว้า ความคิดเห็น เขียนและพูดแสดงความรู้สึก แต่งบทร้อยกรอง ใช้สำนวน คำราชาศัพท์ ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองตามความสนใจ

มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟังและการดู ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคล สถานการณ์ มีคุณธรรม ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณีและ วัฒนธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1 ป.5/1, ป.5/2,ป.5/3, ป.5/4, ป.5/4, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8,

ท 2.1 ป.5/1, ป.5/2,ป.5/3, ป.5/4, ป.5/4, ป.5/6, ป.5/7, ป.5/8, ป.5/9

ท 3.1 ป.5/1, ป.5/2,ป.5/3, ป.5/4, ป.5/4

ท 4.1 ป.5/1, ป.5/2,ป.5/3, ป.5/4, ป.5/4, ป.5/6, ป.5/7

ท 5.1 ป.5/1, ป.5/2,ป.5/3, ป.5/4

รวมทั้งหมด 33 ตัวชี้วัด

คำอธิบายรายวิชา

ท 16101 ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
เวลา 160 ชั่วโมง

อธิบายความหมายของคำ ข้อมูล ประโยคและข้อความที่เป็นโวหาร นำความรู้และความคิดไปตัดสินใจแก้ปัญหา ประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง อธิบายคุณค่าของวรรณคดี และวรรณกรรม ระบุลักษณะของประโยค วิเคราะห์ชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค สำนวน คำพังเพย สุภาษิต การฟังและดูสื่อโฆษณาและบอกความหมายของคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย

อ่านออกเสียงร้อยแก้ว บทร้อยกรอง เรื่องสั้นๆ แยกข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นงานเขียน เชิงอธิบาย คำสั่ง ข้อเสนอแนะ และปฏิบัติตาม คัดลายมือ เขียนแผนภาพโครงเรื่อง แผนภาพความคิด เขียนสื่อสาร เรียงความย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการ เขียนเรื่องตามจินตนาการ รวบรวมคำภาษาต่างประเทศที่ใช้ในภาษาไทย พุดแสดงความรู้ ความเข้าใจ ตั้งคำถามและตอบคำถาม เชิงเหตุผล พุดรายงาน สนทนา พุดโน้มน้าว แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดี วรรณกรรม เล่านิทานพื้นบ้านท้องถิ่นตนเอง นิทานพื้นบ้านของท้องถิ่นอื่น ท่องจำบทอาขยานแต่งบทร้อยกรอง

มีมารยาทในการอ่าน การเขียน การฟังและการดู ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสมกับบุคคล สถานการณ์ มีคุณธรรม ใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณีและวัฒนธรรม

รหัสตัวชี้วัด

ท 11 ป.6/1, ป.6/2,ป.6/2,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6,ป.6/7,ป.6/8,ป.6/9

ท 2.1 ป.6/1, ป.6/2,ป.6/3,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6,ป.6/7,ป.6/8,ป.6/9

ท 3.1 ป.6/1, ป.6/2,ป.6/3,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6

ท 4.1 ป.6/1, ป.6/2,ป.6/2,ป.6/4,ป.6/5,ป.6/6

ท 5.1 ป.6/1, ป.6/2,ป.6/2,ป.6/4

รวมทั้งหมด 34 ตัวชี้วัด

3. กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

1. พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 ได้บัญญัติไว้ว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐ จะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรือผู้ที่อยู่ในสภาวะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งและการสนับสนุน จากรัฐเพื่อให้ได้รับการศึกษาโดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ย่อมได้รับการคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

2. พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 ตามพระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 บัญญัติไว้ในมาตรา 5 ให้คนพิการมีสิทธิทางการศึกษา ดังนี้

1. ได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการจนตลอดชีวิต พร้อมทั้งได้รับเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

2. เลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบและรูปแบบการศึกษาโดยคำนึงถึงความสามารถ ความสนใจ ความถนัดและความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลนั้น

3. ได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและประกันคุณภาพการศึกษา รวมทั้งการจัดหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละประเภทและบุคคล

มาตรา 7 ให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนที่จัดการเรียนร่วม สถานศึกษาเอกชนการกุศลที่จัดการการศึกษาสำหรับคนพิการโดยเฉพาะ และศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานได้รับเงินอุดหนุนและความช่วยเหลือเป็นพิเศษจากรัฐ

มาตรา 8 ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ และต้องมีการ ปรับปรุงแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศกระทรวง

สถานศึกษาในทุกสังกัดและศูนย์การเรียนเฉพาะความพิการอาจจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ในรูปแบบที่หลากหลายทั้งการเรียนร่วม การจัดการศึกษาเฉพาะความพิการ รวมถึงการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพ การพัฒนาศักยภาพในการดำรงชีวิตอิสระ การพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็น การฝึกอาชีพ หรือการบริการอื่นใด

ให้สถานศึกษาในทุกสังกัดจัดสภาพแวดล้อม ระบบสนับสนุนการเรียนการสอน ตลอดจนบริการเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ที่คนพิการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

ให้สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาในทุกสังกัด มีหน้าที่รับคนพิการเข้าศึกษาในสัดส่วนหรือจำนวนที่เหมาะสม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

สถานศึกษาใดปฏิเสธไม่รับคนพิการเข้าศึกษา ให้ถือเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ตามกฎหมาย

ให้สถานศึกษาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสนับสนุนผู้ดูแลคนพิการและประสานความร่วมมือจากชุมชนหรือนักวิชาชีพเพื่อให้คนพิการได้รับการศึกษาทุกระดับหรือบริการทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2558)

3. นโยบายและการดำเนินงานด้านการศึกษาพิเศษของประเทศไทยมีพื้นฐานมาจากมาตราที่เกี่ยวข้องในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2545

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับ การศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึง และมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การ สื่อสารและการเรียนรู้ หรือร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิ และโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นพิเศษ การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสองให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการ โดยไม่เสีย ค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่น ใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

นโยบายมาตรา 10

1. ให้คนพิการทุกคนมีสิทธิได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างน้อย 12 ปี
2. ให้จัดการศึกษาให้เป็นพิเศษ
3. ให้จัดบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิการและครอบครัว
4. ให้ได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

มาตรา 15 การจัดการศึกษามีสามรูปแบบ คือ

- การศึกษาในระบบ
- การศึกษานอกระบบ
- การศึกษาตามอัธยาศัย

นโยบายจากมาตรา 15

1. ให้จัดการศึกษาให้แก่คนพิการอย่างหลากหลายรูปแบบ

2. ให้ดำเนินโครงการ 1 อำเภอ 1 โรงเรียนเรียนร่วมมาตรฐาน รวม 364 โรงเรียนโดยใช้ซีทีโครงสร้าง (SEAT Framework) ในการบริหารจัดการมาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.2 ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์และการประยุกต์ความรู้มาใช้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

2.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

2.4 จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่างๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

2.5 ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ รวมทั้งหลักสูตร

การศึกษาสำหรับบุคคลตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัย และศักยภาพ

นโยบายจากมาตรา 24 และมาตรา 28

1. ให้มีหลักสูตรเฉพาะสำหรับคนพิการระดับมาก

2. ให้เพิ่มเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่ต้องสอนให้แก่คนพิการเป็นเฉพาะบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการจำเป็นพิเศษของคนพิการแต่ละบุคคล

3. ให้ปรับเนื้อหาสาระทั่วไปให้สอดคล้องกับคนพิการแต่ละประเภท

4. ให้ใช้โครงสร้างซีที (SEAT Framework) ในการบริหารจัดการเรียนร่วม

S - Students (นักเรียน)

E - Environment (สภาพแวดล้อม)

A - Activities (กิจกรรมการเรียนการสอน)

T - Tools (เครื่องมือสื่อสิ่งอำนวยความสะดวก)

มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยคำนึงทั้งปริมาณสถานศึกษาจำนวนประชากร วัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหาร และจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวงอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้ เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่ศึกษาก็ได้

1. การจัดการขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย ด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ ฯลฯ

นโยบายจากมาตรา 37 (1) :

1. ให้โรงเรียนและศูนย์การศึกษาพิเศษ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ(สศศ.) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ)

2. เมื่อเขตพื้นที่ใดมีความพร้อม ให้ สศศ. ให้การสนับสนุน ให้เขตพื้นที่นั้นจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลพิการ

มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบกระบวนการผลิตการพัฒนาคู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยการกำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษาให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการอย่างต่อเนื่อง ฯลฯ

นโยบายจากมาตรา 52 :

1. ให้สถาบันราชภัฏยกเลิกการผลิตครูการศึกษาพิเศษระดับปริญญาและให้ผลิตในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตและระดับปริญญาโททางการศึกษาพิเศษแทน

2. สนับสนุนให้สถาบันราชภัฏ และมหาวิทยาลัยต่างๆ ผลิตครูและผู้เชี่ยวชาญสาขาต่างๆ เพื่อพร้อมให้บริการแก่คนพิการ

3. ให้ใช้เงินกองทุนการศึกษาเพื่อคนพิการสนับสนุนการพัฒนาคู และผู้บริหาร

มาตรา 60 ให้รัฐจัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศโดยจัดสรรเป็นเงินงบประมาณเพื่อการศึกษา ดังนี้

จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรทางการศึกษาอื่นเป็นพิเศษให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความจำเป็นในการ จัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการเป็นพิเศษตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ โดยคำนึงถึงความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษา และความเป็นธรรม ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

นโยบายจากมาตรา 60 (3) :

1. ให้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการให้คนพิการมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ. 2545(19 สิงหาคม 2545) โดย 3 วิธีการ

- ขอยืมตามรายการในบัญชี ก
- ขอยืมเงินเพื่อจัดซื้อตามรายการในบัญชี ก. และ ค.
- ขอรับตามรายการในบัญชี ข. และ ค

2. ให้สถานศึกษาจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) ให้กับคนพิการที่ได้รับบริการ ทางการศึกษาพิเศษรวมทั้งนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

3. ให้ออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดสรรงบประมาณทางการศึกษา สำหรับคนพิการ พ.ศ. 2545 โดย

- ให้จัดสรรงบประมาณแต่ละปี เป็นเงินอุดหนุนสำหรับคนพิการตามกฎหมายกระทรวงฯ
- ให้จัดสรรงบประมาณในอัตราที่มากกว่า แต่ไม่เกิน 5 แห่งของเงินอุดหนุนด้านสื่อ และวัสดุการศึกษาที่จัดสรรให้แก่กเรียนทั่วไปต่อคน

- ให้จัดตั้งกองทุนการศึกษาเพื่อคนพิการ โดยใช้เงินของสำนักงานสลากกินแบ่ง จำนวน 200 ล้านบาท สนับสนุนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา

4. จัดหลักสูตรอบรมผู้ที่ จะให้บริการแก่คนพิการตามรหัสรายการในบัญชี ค ของกฎกระทรวง โดยใช้เงินสนับสนุนจากกองทุนการศึกษาเพื่อคนพิการ

4. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP)

1. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) ได้มีการให้ความหมายไว้ดังนี้

เบญจา ชลธาร์นนท์ (2543) กล่าวว่า เป็นแผนการศึกษาซึ่งกำหนดแนวทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลพิการแต่ละบุคคล ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อบริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เป็นเฉพาะบุคคล

ผดุง อารยะวิญญู (2542) ให้ความหมายว่า เป็นแผนการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษที่โรงเรียนจัดทำขึ้น โดยได้รับความร่วมมือและความยินยอมจากผู้ปกครองของเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษ แผนนี้บรรจุเนื้อหาสาระของหลักสูตรซึ่งเด็กจะต้องเรียน โดยปกติแล้วแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลจัดทำขึ้นสำหรับแต่ละคนเป็นแผนในระยะ 1 ปี และมีการทบทวนแผนทุกภาคเรียน

ร่างกฎกระทรวงว่าด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา พ.ศ.ออกตามความในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรค 3 ให้นิยามว่า "แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หมายความว่า แผนซึ่งกำหนดแนวทางการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของบุคคลพิการ ตลอดจนกำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษาให้เป็นเฉพาะบุคคล " (คณะอนุกรรมการคัดแยกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา , กระทรวงศึกษาธิการ , 2543)

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า แผนจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นแผนการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ ซึ่งบุคลากรสถานศึกษา ผู้ปกครองของคนพิการ ผู้เกี่ยวข้อง และคนพิการได้ร่วมกันจัดทำขึ้น โดยยึดความต้องการจำเป็นทางการเรียนรู้ของคนพิการแต่ละคนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องนำไปดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดบริการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดให้คนพิการแต่ละคนได้อย่างถูกต้อง และคนพิการแต่ละคนสามารถเรียนรู้พัฒนาตามธรรมชาติอย่างเต็มศักยภาพ

2. ความเป็นมาของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) เกิดจากความพยายามในการจัดการศึกษาพิเศษ โดยรัฐบาลกลางของประเทศสหรัฐอเมริกาได้ออกกฎหมายชื่อ Education for All Handicapped Children Act of 1975 หรือ เรียกสั้นๆ ว่า Public law 94 - 142 (PL 94-142) ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี ค.ศ. 1977 โดยกำหนดให้คนพิการทุกคนที่มีอายุระหว่าง 3-21 ปี ให้ได้รับการศึกษาและมีการกำหนดให้รัฐบาลจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาพิเศษเพิ่มมากขึ้น จากในอดีตต่อมาในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1990 PL94-142 ได้ปรับเปลี่ยนเป็น Individuals with Disabilities Education Act : IDEA (PL101 476) ซึ่งกฎหมายฉบับนี้ได้เน้นความสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับบุคคลที่มีความบกพร่องที่ต้องการการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีการกำหนดจุดประสงค์ การวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และการติดตามความก้าวหน้า (คณะอนุกรรมการคัดเลือกและจำแนกความพิการเพื่อการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2543) สาระสำคัญของกฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับคนพิการของสหรัฐอเมริกาทั้งสองฉบับ โดยสรุปมีดังนี้

1. ห้ามทุกโรงเรียนปฏิเสธคนพิการเข้าเรียน
2. ต้องจัดการศึกษาให้คนพิการอย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไปโดยไม่เลือกปฏิบัติ
3. จัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียนแต่ละบุคคล โดยจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
4. จัดสภาพแวดล้อมให้มีข้อจำกัดน้อยที่สุดสำหรับคนพิการและให้โอกาสคนพิการอยู่ร่วมในสภาพแวดล้อมทั่วไปมากที่สุด

5. จัดกระบวนการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ มีส่วนร่วมรับผิดชอบในการวางแผนการจัดการศึกษาให้คนพิการ

6. ผู้ปกครองมีหน้าที่รับผิดชอบ มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และมีส่วนช่วยเหลือในการพัฒนาความสามารถของคนพิการให้เต็มศักยภาพของแต่ละบุคคล

3. ส่วนประกอบของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการของคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา ว่าด้วยการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ประกาศ ณ วันที่ 30 กรกฎาคม พุทธศักราช 2546 กำหนดส่วนประกอบของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไว้ในข้อ 6 ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ข้อมูลด้านการศึกษา
3. การวางแผนการจัดการศึกษา
4. ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา
5. คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
6. ความเห็นของบิดา มารดา หรือผู้เรียนลงนามในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2543) ระบุว่า รายละเอียดของแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลอาจแตกต่างกันตามความเหมาะสม โดยทั่วไปควรมีรายละเอียด ดังนี้

1. ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก เช่น ชื่อ สกุล อายุ เพศ ประเภทของความบกพร่อง
2. ระยะเวลาเริ่มใช้และระยะเวลาสิ้นสุดการใช้แผน
3. ระดับความสามารถของเด็กในด้านต่างๆ เช่น ด้านสังคม การรับรู้การช่วยเหลือตนเอง
4. จุดมุ่งหมายระยะยาว โดยทั่วไปกำหนด 1 ปีว่าเมื่อครบหนึ่งปีแล้วเด็กควรจะเรียนรู้อะไรบ้างและสามารถแสดงพฤติกรรมอะไรบ้าง
5. จุดมุ่งหมายระยะสั้น
6. สำหรับเด็กที่เขเรียนร่วมต้องระบุว่าเรียนร่วมเมื่อใด อย่างไร
7. บริการพิเศษที่จำเป็น
8. การประเมินผล ต้องระบุว่าจะใช้วิธีใด มีขั้นตอนในการวัดประเมินอย่างไร
9. การรับรองแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง

ผดุง อารยะวิญญู (2541) กล่าวว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลควรประกอบด้วย เนื้อหาสาระตลอดจนข้อมูล เกี่ยวกับเด็ก ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเด็ก เช่น ชื่อ นามสกุล วัน เดือน ปีเกิดอายุที่อยู่ ชื่อ โรงเรียน อำเภอ จังหวัด เป็นต้น

2. บริการที่เด็กจะได้รับ หมายถึง บริการในทางการศึกษาและบริการที่เกี่ยวข้อง บริการทางการศึกษาเป็นโครงการศึกษาพิเศษที่ทางโรงเรียนจัดให้ นั่นคือจะต้องระบุว่า เด็กได้รับการ บรรจุเข้าศึกษาในโครงการใดโครงการหนึ่ง ต่อไปนี้

2.1 โครงการสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน

2.2 โครงการสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการทางสายตา

2.3 โครงการสำหรับเด็กออทิสติก

2.4 โครงการสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกาย

2.5 โครงการสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อ

2.6 โครงการสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์

2.7 โครงการสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษอื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนเป็น

บริการ

3. การเรียนร่วมในชั้นปกติหากเป็นไปได้ให้เด็กมีโอกาสในการเรียนร่วมในชั้นปกติให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล จะต้องระบุว่าจะให้เด็กเรียนร่วมในลักษณะใด เรียนร่วมเต็มเวลา หรือเรียนร่วมบางเวลา การเรียนร่วมคิดเป็นเวลาร้อยละเท่าใดของเวลาเรียนทั้งหมด และจะให้เรียนร่วมในวิชาใดบ้าง

4. ระดับความสามารถของเด็ก ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล จะต้องระบุ ความสามารถของเด็ก นั่นคือระบุว่าเด็กมีความรู้ความสามารถในระดับใด ซึ่งมักจะพบได้จากการ ทดสอบในด้านต่างๆ ด้านที่สำคัญที่ควรระบุ มีดังนี้

4.1 พื้นฐานความรู้ด้านวิชาทักษะ เช่น การอ่าน คณิตศาสตร์ เป็นต้น

4.2 การพูดและภาษา

4.3 วุฒิภาวะทางสังคม

4.4 การใช้ประสาทสัมผัสในการรับรู้

4.5 การเคลื่อนไหว รวมไปถึงการเดิน การวิ่ง การหยิบจับสิ่งของ

4.6 การช่วยตนเอง

4.7 วุฒิภาวะทางอารมณ์

4.8 การเตรียมอาชีพ

การที่ครูทราบระดับความสามารถของเด็ก จะช่วยให้ครูสามารถจัดเนื้อหาตลอดจนหลักสูตรที่จะใช้สอนเด็กได้อย่าง และสอดคล้องกับความต้องการและความสามารถของเด็กจึงจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้มากที่สุด

5. จุดมุ่งหมายระยะยาว โดยปกติแล้วจุดมุ่งหมายระยะยาวกำหนดไว้ไม่เกิน 1 ปี ดังนั้นในระยะเวลาการเรียน 1 ปี ครูต้องการให้เด็กมีทักษะและความสามารถเพิ่มขึ้นจากเดิมเท่าใดควรกำหนดไว้ ตัวอย่างจุดมุ่งหมาย เช่น เด็กสามารถแต่งตัวเองได้ เด็กสามารถทำเลขในหนังสือแบบเรียน เลขคณิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เด็กสามารถอ่านหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชั้น ป.1 ได้ การกำหนดจุดมุ่งหมายระยะยาวควรสอดคล้องกับระดับความสามารถของเด็ก จุดมุ่งหมายไม่ควรกำหนดไว้สูงเกินไปเพราะบางทีไม่สามารถบรรลุเป้าหมายนั้น หรือไม่ควรตั้งต่ำเกินไป เพราะอาจทำให้เด็กไม่สนใจบทเรียน เนื่องจากเด็กสามารถบรรลุเป้าหมายได้ในเวลารวดเร็ว จุดมุ่งหมายระยะยาวนี้จะต้องมีการทบทวนปีละ 1 ครั้ง เป็นอย่างน้อย

6. จุดมุ่งหมายระยะสั้น โดยปกติแล้วจุดมุ่งหมายระยะสั้น เป็นจุดมุ่งหมายภายใน 1 ภาคเรียน และต้องยึดจุดมุ่งหมายระยะยาวเป็นหลัก เช่น ในจุดมุ่งหมายระยะยาวกำหนดว่า จะให้เด็ก (ปัญญาอ่อน) สามารถแต่งตัวได้เองโดยไม่มีคนคอยช่วยเหลือ ในจุดมุ่งหมายระยะสั้นจะต้องกำหนดว่าการที่เด็กแต่งตัวได้เด็กจะสามารถทำอะไรได้บ้าง ตัวอย่างเช่น เด็กสามารถหยิบเสื้อสวมเสื้อได้เอง เด็กสามารถรัดกระดุมเสื้อได้ถูกต้อง เด็กสามารถสวมกางเกงได้ เด็กสามารถผูกเชือกกรองเท้าได้ เป็นต้น

ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนหรือทักษะต่างๆ ที่เด็กต้องกระทำ จะต้องเป็นไปตามจุดประสงค์ระยะสั้นที่กำหนดไว้ ดังนั้นเด็กต้องฝึกกล้ามเนื้อและกล้ามเนื้อแขน ขา ตลอดจนถึงนิ้วมือ เพื่อให้มีความแข็งแรงพอที่จะช่วยตนเองในการแต่งตัวได้

7. เกณฑ์การวัดผล ควรมีการวัดอย่างน้อยปีละครั้ง แต่โดยทั่วไปแล้วจะมีการวัดภาคเรียนละ 1 ครั้ง หรือมากกว่านั้น จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลคือ เพื่อสำรวจว่าเด็กสามารถเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดผลอาจใช้แบบทดสอบมาตรฐานก็ได้ หากแบบทดสอบนั้นเหมาะที่จะนำมาใช้กับเด็ก แต่การวัดผลสวนมากใช้ แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้นสิ่งสำคัญเกี่ยวกับการวัดผลที่ต้องกำหนดไว้ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล คือเกณฑ์ในการตัดสินซึ่งจะต้องกำหนดไว้ควบคู่กันไปกับวิธีวัดผลผลการวัดผลจะช่วยให้ ครูทราบความก้าวหน้าของเด็กในด้าน การเรียนรู้ผลการประเมินจะช่วยให้ครูปรับปรุงแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล หรือช่วยในการกำหนดแผนใหม่ได้อย่างเหมาะสม

8. ระยะเวลา หมายถึง ช่วงเวลาที่ครูนำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลไปใช้ ดังนั้น แผนการศึกษาเฉพาะบุคคลต้องกำหนดวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุด ซึ่งอาจกำหนดเป็นรายปีหรือใน 1 ภาคเรียนก็ได้ขึ้นอยู่กับความเหมาะสม

9. การลงลายมือกำกับแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลควรมีผู้รับผิดชอบ ซึ่งอาจเป็น ครูผู้สอน หรือเป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วย ครูใหญ่ ครูแนะแนว ครูผู้สอน และผู้ครองเป็นต้น ผู้ที่รับผิดชอบหมายถึงผู้ที่เกี่ยวข้องกับแผนนี้ และลงลายมือชื่อกำกับไว้ในตอนท้ายของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

10. ข้อมูลอื่นๆ หมายถึง ข้อมูลที่เกี่ยวกับเด็ก ซึ่งอาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล หากบรรจุข้อมูลเกี่ยวข้องไว้ ข้อมูลที่อาจจำเป็นควรได้รับการบรรจุไว้ในแผนการ จัดการศึกษานี้ได้แก่ประวัติการเจ็บป่วย รายชื่อแบบทดสอบที่ใช้ในการวินิจฉัยเด็ก การปรับพฤติกรรม โครงการสอนรายสัปดาห์หรือรายเดือน เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวจะบรรจุหรือไม่บรรจุในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลก็ได้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของโรงเรียนส่วนข้อมูล 1 – 9 นั้น จำเป็นต้องได้รับการบรรจุไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล เป็นเครื่องมือสำคัญที่ได้กำหนดขึ้นจากความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมพัฒนาและให้การศึกษาแก่เด็ก โดยการกำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษา เนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรม และผู้รับผิดชอบ ในแต่ละปีและสามารถปรับเปลี่ยนให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นได้ โดยมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับเด็ก ข้อมูลด้านการศึกษา การวางแผนการจัดการศึกษา กำหนดสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา คณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ตลอดจนความยินยอมของบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือผู้เรียนกรณีผู้เรียนมีความสามารถให้ความยินยอมได้

4. กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

กระบวนการจัดการศึกษาพิเศษรูปแบบเรียนร่วมจะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นหากครูผู้สอนจะได้นำดำเนินการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 25) เพื่อให้การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษของสถานศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึง ในแนวทางเดียวกันและมีความละเอียดรอบคอบ เกิดความมั่นใจว่า แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลที่จัดทำขึ้นนั้นสอดคล้องกับระดับความสามารถ และส่งผลให้เด็กพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ออกประกาศ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการของคณะกรรมการพิจารณาให้คนพิการได้รับสิทธิช่วยเหลือทางการศึกษา ว่าด้วยการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ

บุคคล ข้อ 4 ระบุว่า ให้สถานศึกษาจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล สำหรับผู้เรียนแต่ละคน โดยมีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 7 คน ประกอบด้วยผู้บริหาร สถานศึกษา บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ครูการศึกษาพิเศษ ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาและหรือนักวิชาการ รวมถึงผู้เรียน กรณีผู้เรียนสามารถเข้าร่วมประชุมได้ และข้อ 5 ได้กำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ไว้ดังนี้ (1) จัดให้มีการประเมินความสามารถในปัจจุบันและความต้องการเป็นพิเศษของผู้เรียน (2) จัดประชุมเพื่อวางแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยกำหนดระดับความสามารถกำหนดเป้าหมายระยะยาว 1 ปี จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม การประเมินผล และผู้รับผิดชอบ (3) จัดประชุมเพื่อประเมิน ทบทวน ปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล พร้อมจัดทำรายงานผลการประเมินการดำเนินการตามแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง และในข้อ 8 กำหนดให้สถานศึกษานำส่งแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ในการส่งต่อผู้เรียนที่จบการศึกษาแต่ละระดับ หรือย้ายสถานศึกษา จึงกล่าวได้ว่า ประกาศกระทรวงศึกษาธิการฉบับนี้ได้กำหนดกระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้ผู้เกี่ยวข้องใช้เป็นงานนอกจากประกาศนี้แล้ว ผดุง อารยะวิญญู (2541) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ดังนี้

1. ทางโรงเรียนประกาศให้ประชาชนทราบว่าทางโรงเรียน มีบริการทดสอบ ด้านใดบ้างหากทางโรงเรียนมีบริการทางการทดสอบ ควรแจ้งให้ประชาชนทราบว่า จะรับบริการได้ ณ ที่ใด
2. ทำการทดสอบเด็ก เป็นการทดสอบเบื้องต้น เพื่อพิจารณาว่าเด็กควรได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษ หรือการศึกษาสำหรับเด็กปกติ
3. ส่งเด็กไปรับการทดสอบโดยละเอียด หากเด็กต้องการทดสอบเพิ่มเติม เด็กควรได้รับบริการได้ ณ ที่ใด
4. ขออนุญาตผู้ปกครองก่อนทำการทดสอบเด็ก
5. ทดสอบเด็กโดยละเอียด การทดสอบในขั้นนี้เป็น การทดสอบเพื่อจำแนกประเภทเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ทดสอบเพื่อประเมินความสามารถของเด็กและจุดอ่อนของเด็ก ทั้งนี้เพื่อจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของเด็ก
6. แจ้งผลการทดสอบแก่ผู้เกี่ยวข้องและนัดประชุม
7. ประชุมผู้เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ผู้ที่เข้าร่วมประชุมได้แก่ ครูผู้สอน ครูใหญ่หรือผู้แทน นักจิตวิทยา และผู้ปกครองเด็ก

8. เริ่มใช้แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

9. ประเมินผลการเรียนของเด็ก

10. ทบทวนแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล และ/หรือจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

เบญจา ชลธารนนท์ (กองการศึกษาพิเศษเพื่อคนพิการ. 2543; อ้างอิงจาก (เบญจา ชลธารนนท์) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขออนุญาตผู้ปกครอง ก่อนลงมือทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับคนพิการแต่ละคน สิ่งสำคัญที่ควรดำเนินการเป็นอันดับแรก คือ สถานศึกษาที่คนพิการไปรับบริการต้องประสานทำความเข้าใจกับผู้ปกครองเกี่ยวกับคนพิการ สร้างความเข้าใจ การยอมรับ และเจตคติที่มีต่อคนพิการจากบุคคลรอบข้าง ความจำเป็นในการได้รับการศึกษาพิเศษ ความสำคัญในความร่วมมือระหว่างผู้ปกครองและสถานศึกษาในการช่วยเหลือ พัฒนา ส่งเสริมความก้าวหน้าของคนพิการแต่ละคน

ขั้นตอนที่ 2 รวบรวมข้อมูลและประเมินเกี่ยวกับคนพิการ รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับคนการรวบรวมข้อมูลคนพิการเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นที่จะทำให้ผู้เกี่ยวข้องรู้จักและเข้าใจคนพิการ โดยอาจเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่

1. ประวัติส่วนตัว เช่น วัน เดือน ปีเกิด ภูมิลำเนา ความเจ็บป่วยในวัยเด็ก และสาเหตุที่ก่อนให้เกิดความพิการ ฯลฯ ซึ่งรายละเอียดในแบบกรอกประวัติ สถานศึกษาอาจสร้างขึ้นเก็บข้อมูลต่างๆ ให้ครอบคลุมและตรงกับความต้องการที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะวางแผนช่วยเหลือ ฟื้นฟูคนพิการ

2. ใบแสดงความบกพร่อง (ถ้ามี) ซึ่งเป็นหลักฐานในการแสดงเป็นเบื้องต้นว่าเป็นคนที่มีความพิการควรได้รับการช่วยเหลือและการศึกษาพิเศษ หลักฐานดังกล่าวนี้ออกให้โดยผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง อาทิ นักจิตวิทยา แพทย์ เช่น ในการตรวจวัดระดับสติปัญญาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา หรือใบตรวจวัดระดับการได้ยินสำหรับคนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เป็นต้น สมุดประจำตัวคนพิการ ซึ่งกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการการสังคมออกให้คนพิการทุกประเภทที่ไปจดทะเบียนคนพิการ

3. สำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาสูติบัตร เพื่อให้ทราบถึงสภาพครอบครัว และสภาพการเกิดของคนพิการ

ข้อมูลต่างๆ ดังกล่าวจะช่วยให้เข้าใจ และทราบความต้องการของคนพิการในเบื้องต้นและสามารถนำข้อ มูลเหล่านี้มาประกอบการพิจารณา ร่วมกับการประเมินความสามารถเบื้องต้นเพื่อจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลให้เหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของคนพิการแต่ละคนต่อไปนี้

ประเมินเกี่ยวกับคน

สิ่งสำคัญยิ่งก่อนที่จะทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล คือต้องมีการประเมินศักยภาพของคนจากความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญหลายด้าน เช่น นักจิตวิทยา นักการบำบัดผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับคนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ครูผู้สอนแต่ละทักษะ วิชา ทดสอบความสามารถของคน ค้นหาจุดเด่น จุดด้อยของคน เพื่อให้ทราบว่าแต่ละคนมีความสามารถพื้นฐานหรือระดับผลสัมฤทธิ์แต่ละทักษะ วิชา เป็นอย่างไร ควรจะพัฒนาอะไรต่อไป และจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของคนพิการคนนั้นๆ

ขั้นตอนที่ 3 ประชุมจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลการจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลมีกลุ่มผู้รับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือพัฒนาโดยตรง ได้แก่ผู้ปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้แทน ครูผู้สอนผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด และนักเรียน ผู้รับผิดชอบเหล่านี้จะประชุมร่วมกันพิจารณา เสนอความคิดเห็น ในการจัดโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคล

ขั้นตอนที่ 4 เริ่มใช้โปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลหลังจากได้มีการประชุมจัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลสำหรับคนพิการคนนั้นๆ เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการนำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุจุดมุ่งหมายระยะยาวที่กำหนดไว้โดยมีผู้รับผิดชอบ คือ ครูผู้สอน ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เช่น นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด นักแก้ไขการพูด นักพฤติกรรมบำบัด ที่ถูกระบุให้เป็นผู้ลงมือปฏิบัติการสอนหรือบำบัดฟื้นฟูโดยตรง จะยึดจุดมุ่งหมายระยะยาวเป็นหลักนำไปกำหนดจุดมุ่งหมายระยะสั้น และนำจุดมุ่งหมายระยะสั้นไปจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล(Individualized Implementation Plan : IIP) ซึ่งจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายระยะยาว วิธีการสอน สื่อ กระบวนการประเมินที่ใช้ และเกณฑ์การประเมินระยะเวลา และผลการประเมินรวมทั้งการเขียนแผนการสอนแต่ละเรื่อง

ขั้นตอนที่ 5 ติดตามและประเมินผลเมื่อดำเนินการใช้โปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลไประยะหนึ่งหรือสิ้นสุดลง ผู้จัดทำโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลจะประชุมประเมินความก้าวหน้า เพื่อปรับปรุงโปรแกรมการศึกษาเฉพาะบุคคลให้เหมาะสมยิ่งขึ้น หรือจัดทำโปรแกรม

การศึกษาเฉพาะบุคคลให้กับคนพิการคนนั้น ๆ ใหม่ เมื่อคนพิการคนนั้น ๆ ได้พัฒนาจนบรรลุ จุดมุ่งหมายระยะยาวที่วางไว้แล้ว โดยปกติจะมีการติดตามและประเมินผลอย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

การวัดและประเมินผลให้ แก่คนเรียนร่วมอาจใช้ข้อสอบเดียวกับคนทั่วไปแต่ต้องปรับวิธีการ สอบให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของแต่ละคน ส่วนคนที่มีความบกพร่องมากให้ เป็นไปตามแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล

การประเมินผลไม่ว่าจะเป็นการประเมินผลกลางภาคเรียนหรือประเมินผลปลายภาคเรียน อาจยืดหยุ่น ดังนี้

1. ให้มีการทดสอบหลายระดับในหนึ่งหน่วยการเรียนรู้
2. อนุญาตให้สอบในห้องเสริมวิชาการได้ ซึ่งจะมีบุคลากรที่โรงเรียน มอบหมายให้เป็นผู้สอบนักเรียนพิการในกรณีที่ต้องใช้อุปกรณ์ วิธีการสื่อสารที่แตกต่างจาก นักเรียนทั่วไป
3. หากมีความจำเป็นต้องขยายเวลาในการทำข้อสอบ โดยให้มีเวลาในการทำข้อสอบนานขึ้น ซึ่งควรจะมีการตกลงรับทราบโดยนักเรียนพิการ
4. ในการวัดสิ่งเดียวกัน จำนวนคำถามอาจไม่เท่ากันก็ได้
5. สอบปากเปล่าแทนการสอบข้อเขียน เพราะบางคนมีความสามารถในการพูดแต่ไม่มีความสามารถในการเขียน
6. การวัดความเข้าใจในเนื้อหา กระทำได้หลายวิธี บางคนอาจตอบคำถาม ไม่ได้ดีแต่มีผลงานมาแสดงก็แสดงว่าเข้าใจเนื้อหาแล้ว
7. คำถามบางข้ออาจไม่เข้าใจเพราะใช้คำยาก ครูต้องเปลี่ยนคำถามใหม่ โดยใช้คำถามง่ายๆ การสอบเป็นการวัดความเข้าใจในเนื้อหา ไม่ใช่วัดการใช้ภาษาในข้อสอบ
8. เตรียมเด็กก่อนทำข้อสอบ เพื่อให้เข้าใจในแนวคำถามว่า หากครูถาม เช่นนี้ คำตอบที่ครูต้องการควรเป็นเช่นไร
9. พยายามหลีกเลี่ยงการทดสอบที่ครอบคลุมเนื้อหา มาก ๆ (เช่นเนื้อหาในหลายๆบทเรียน)
10. ใช้เกณฑ์ที่ต่างกันในการตัดเกรดและควรกำหนดเกณฑ์นี้ไว้ในการจัดการศึกษาด้วย

สรุป กระบวนการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล มีขั้นตอนที่สำคัญ ดังนี้

1. ให้ความรู้ความเข้าใจกับคณะครูนักเรียนและผู้ปกครองเด็กของโรงเรียน เกี่ยวกับเหตุผล ความจำเป็น วิธีการและแนวทางการจัดการศึกษาพิเศษ

2. สสำรวจและคัดแยกเด็ก

3. แจ้างผู้ปกครองทราบ

4. ศึกษาให้รู้จักเด็กรายบุคคลรายรอบด้านจากผู้ใกล้ชิด ด้วย

วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายจนแน่ใจว่าได้ข้อมูลที่เป็นจริง หากจำเป็นต้องส่งผู้เชี่ยวชาญตรวจวินิจฉัยต้องได้รับอนุญาตจากผู้ปกครอง หรือขอความร่วมมือให้ผู้ปกครองเป็นผู้นำเด็กไปด้วยตนเอง

5. แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

6. นำรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแผนไปปฏิบัติและประเมินผลเป็นระยะ

7. ทบทวนและปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

องค์ประกอบของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

1. องค์ประกอบและการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้

2. ส่วนหลักสูตรฯ กำหนดหรือต้องการ ได้จากการวิเคราะห์ โครงสร้างรายวิชา ประมวลรายวิชา กำหนดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ และสาระการเรียนรู้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ ควรเขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ที่สามารถปฏิบัติได้ ตรวจสอบได้และประเมินได้ ครอบคลุม 3 ด้านตามหลักสูตรแกนกลางกำหนดได้แก่ด้านพุทธิพิสัย Cognitive Domain Knowledge :K ทักษะพิสัย Psychomotor Domain/Skill/Practice/Process และจิตพิสัย Affective Domain/Attitude :A และนิยมเขียนจุดประสงค์ขึ้นต้นด้วย...เพื่อ

4. การจัดการเรียนรู้, การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยศึกษา วิเคราะห์ รูปแบบ เทคนิค วิธีการ กิจกรรมสื่อการเรียน นวัตกรรม เทคโนโลยีสารสนเทศ การวัดผลและประเมินผล ที่เหมาะสม สอดคล้อง ครอบคลุมบูรณาการ ผสมผสาน วิธีสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษ 21 (Active Learning) การลดบทบาทครู ทำหน้าที่เหมือนโค้ช (Coaching)อำนวยความสะดวก กำกับติดตาม และการประเมินตามสภาพจริงจัดฐานช่วยเหลือ

5. การตรวจสอบ,ความคิดเห็น,ข้อเสนอแนะ แผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อลงนาม อนุมัติสอนได้,อนุมัติจัดการเรียนการสอนได้,อนุมัติจัดการเรียนรู้ได้ (ถ้ามีข้อเสนอแนะ แก้ไข ปรับปรุง แล้วเสนออนุมัติอีกครั้ง)

5. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan ; IIP)

เบญจา ชลธารันนท์ (2553) กล่าวว่า เป็นแผนการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนพิการ หรือนักเรียนที่มีความบกพร่องในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน แผนการสอนเฉพาะบุคคลนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวว่า แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individualized Implementation Plan ; IIP) หมายถึง แผนพัฒนาที่สืบเนื่องจากจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมหรือเป้าหมายระยะสั้นของแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล(IEP) ซึ่งสามารถจัดทำแผนประจำวันหรือแผนประจำสัปดาห์ก็ได้โดยมีเนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสอน สื่อการประเมินผลจุดประสงค์และผลการประเมินทักษะที่กำหนดในจุดประสงค์เป็นการสอนที่จัดขึ้นเฉพาะเจาะจงสำหรับผู้เรียนคนนั้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดทิศทางในการจัดการเรียนการสอนของผู้เรียนแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสมตามระดับพัฒนาการของผู้เรียนทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว ทักษะที่ผู้เรียนยังทำไม่ได้หรือยังไม่มี

การจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ของกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการปฏิบัติไว้ว่า

1. แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP)อย่างละเอียด
2. นำเป้าหมายในการเรียนจากผู้เรียนจากแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลมากำหนด

จุด

ประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่ใช้ตามความเหมาะสมและศักยภาพของผู้เรียน

3. วางแผนการสอนโดยกำหนดเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อและการวัดผลประเมินผลวันเริ่มต้นเรียน วันที่ผ่านจุดประสงค์ตามที่กำหนดไว้

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนการสอน

5. ประเมินผลการเรียนและปรับปรุงแก้ไข

จากข้อความข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทุกคนต้องได้รับการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ซึ่งเป็นแผนที่จัดทำขึ้นตรงตามศักยภาพที่แท้จริงของผู้เรียนเป็นรายเฉพาะบุคคลรวมถึงมีการวัดและประเมินตามสภาพจริง ซึ่งในการวิจัยนี้ได้จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล โดยนำข้อมูลกรณีศึกษาจากแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลมาเป็นแนวทางในการสร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคล

6. การวิจัยปฏิบัติการ (Action Research)

1. ความหมายของการวิจัยปฏิบัติการ

มีผู้ให้ความหมายของการวิจัยไว้จำนวนมาก ซึ่งสามารถจำแนกเป็นความหมายที่กำหนดขึ้นโดยนักวิจัยทั่วไป และความหมายที่กำหนดขึ้นโดยนักวิจัยปฏิบัติการ ได้ดังนี้

ลัวน ลายยศ และอังคณา สายยศ (2542) กล่าวถึงความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการว่าเป็นการวิจัยที่มุ่งแก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นครั้ง ๆ ไป ผลของการวิจัยจะอ้างอิงไปใช้กลุ่มอื่นไม่ได้เพราะมองในวงจำกัด เช่น การวิจัยปัญหาบางอย่างที่ครูอยากรู้ในห้องเรียนที่ตนเองเป็นครูประจำชั้น เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด (2549) ได้กล่าวถึงความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการว่าเป็นการวิจัยเพื่อนำผลมาใช้แก้ปัญหาอย่างรีบด่วนหรือปัจจุบันทันที เช่น ปัญหาการเดินทาง เป็นต้น

สุวิมล ว่องวานิช (2544) กล่าวว่า การวิจัยลักษณะนี้จะเป็นการวิจัยเพื่อหาทางในการแก้ปัญหาทางการศึกษาที่เกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบันที่เป็นปัญหาเฉพาะด้าน และยังเป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาอีกด้านหนึ่งด้วย เพราะว่างานวิจัยในรูปแบบใหม่ วิธีปฏิบัติใหม่หรือเทคนิคใหม่หรือวิจัยโครงการใหม่ ๆ หรือกระบวนการจัดการเรียนการสอน เช่น วิธีการสอนรูปแบบใหม่ เทคนิคการสอน เป็นต้น

อรัญญา สุธาสิโนบล (2544) ได้สรุปความหมายของการวิจัยเชิงปฏิบัติการว่าเป็นการวิจัยอย่างมีระบบ โดยนำเอาหลักการทางวิทยาศาสตร์มาใช้เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะเรื่องเฉพาะจุด ซึ่งทำให้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ทันที อันส่งผลให้การปฏิบัติงานนั้นมีประสิทธิภาพมากขึ้น

สมบัติ บุญประคม (2545) ได้ให้ความหมายการปฏิบัติการเชิงวิจัยว่า เป็นการวิจัยประเภทหนึ่งซึ่งใช้กระบวนการปฏิบัติอย่างมีระบบ ผู้วิจัยและผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการและวิเคราะห์วิจารณ์ผลการปฏิบัติโดยใช้วงจร 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การลงมือกระทำจริงการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ การดำเนินการจะต้องต่อเนื่อง เพื่อจะนำไปสู่การปรับปรุงแผนเข้าสู่วงจรใหม่จนกว่าจะได้ข้อสรุปที่แก้ไขปัญหาได้จริง

จอห์นสัน (Johnson, 2008 : 28) ให้ความหมายการวิจัยเชิงปฏิบัติการว่า เป็นการวิจัยระหว่างการปฏิบัติงานเพื่อแก้ปัญหาที่ผู้ปฏิบัติงานกำลังเผชิญอยู่ โดยเป็นกระบวนการศึกษาสภาพหรือสถานการณ์ที่เป็นจริงของสถานศึกษาเพื่อทำความเข้าใจและพัฒนา ปรับปรุงคุณภาพของการปฏิบัติงาน

เคมมีล และแมคแทกกาท (Kemmis & McTaggart, 1988) กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการเป็นรูปแบบหนึ่งของการวิจัยที่ไม่ได้แตกต่างไปจากการวิจัยอื่น 1 ในเชิงเทคนิค แต่แตกต่างในด้านวิธีการ ซึ่งวิธีการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ คือ การทำงานที่เป็นการสะท้อนผลการปฏิบัติงานของตนเองที่เป็นวงจรแบบขดลวด (Sprat of Self Reflecting โดยเริ่มต้นที่ขั้นตอนการวางแผน

(Planning) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observing) และการสะท้อนกลับ (Reflecting) เป็น การ วิจัยที่จำเป็นต้องอาศัยผู้มีส่วนร่วมในกระบวนการสะท้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติเพื่อให้เกิดการ พัฒนาปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการคือการรวบรวมหรือการ แสวงหาข้อเท็จจริง โดยใช้ขั้นตอนกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุปอันนำไปสู่การ แก้ปัญหาที่เผชิญอยู่ ทั้งในด้านประสิทธิภาพและประสิทธิผลของงานในขอบข่ายที่รับผิดชอบ โดย ผู้วิจัยมีการปรับปรุงแก้ไข และสามารถดำเนินการได้หลายๆครั้ง จนบรรลุจุดประสงค์หรือแก้ไขปัญหา ที่ประสบอยู่ได้สำเร็จ

2. ลักษณะของการวิจัยปฏิบัติการ

ยาใจ พงษ์บริบูรณ์ (2537) ได้เสนอกรอบลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ(Action Research) ไว้อย่างน่าสนใจ ดังต่อไปนี้

1. เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือ (Participation and Collaboration) ใช้การทำงานเป็นกลุ่ม ผู้ร่วมวิจัยทุกคนมีส่วนร่วมสำคัญและมีบทบาทเท่าเทียมกันในทุกกระบวนการของ การวิจัย ทั้งการเสนอความคิดเชิงทฤษฎี การปฏิบัติ ตลอดจนการวางนโยบายการวิจัย

2. เน้นการปฏิบัติการ (Action Orientation) การวิจัยชนิดนี้ใช้การปฏิบัติเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และศึกษาผลของการปฏิบัติเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนา

3. ใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ (Critical Function) กิจกรรมการวิเคราะห์การปฏิบัติอย่าง ลึกซึ้งจากสิ่งที่สังเกตได้ จะนำไปสู่การตัดสินใจที่สมเหตุสมผลเพื่อการปรับแผนการปฏิบัติการ

4. ใช้วงจรการปฏิบัติการ (The Action Research Spiral) ตามแนวคิดของเคมมิสและ แมคแทกกาท (Kimmis and McTaggart) คือ การวางแผน (Planning) ตลอดจนการปรับปรุงผล (Re Panning) เพื่อนำไปปฏิบัติในวงจรต่อไปจนกว่าจะได้รูปแบบของการปฏิบัติงานที่เป็นที่พึงพอใจและ ได้เสนอเชิงทฤษฎีเพื่อเผยแพร่ต่อไป

องอาจ นัยพัฒน์ (2548) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของ การวิจัยเชิงปฏิบัติการไว้ 8 ประการ ดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวข้องกับปัญหาทางด้านการปฏิบัติงาน (Practical Problem) ที่ผู้ปฏิบัติงาน ระดับล่างมักจะประสบในขณะที่ทำงานอยู่ประจำหรือปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละวัน มากกว่าการเกี่ยวข้องกับปัญหาทางด้านทฤษฎี (Theoretical Problem) ซึ่งได้รับการนิยามหรือ กล่าวถึงโดยนักวิจัยบริสุทธิ์ในสาขาวิชาความรู้ใด ๆ โดยเฉพาะ

2. มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อการทำความเข้าใจ (Understanding) ต่อสภาพปัญหาที่ เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของครู ผู้บริหารการศึกษาอย่างลุ่มลึกและกระจ่างชัด ภายใต้กระบวนการ ใคร่ครวญตรวจสอบในลักษณะสะท้อนกลับของยุทธวิธีปฏิบัติที่นักวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ลงมือกระทำ

ลงไปอย่างวิพากษ์วิจารณ์ (Critically) อันจะนำไปสู่การได้แนวทางปฏิบัติการสำหรับใช้แก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับบริบทแวดล้อมมากยิ่งขึ้น สำหรับการดำเนินงานในลำดับต่อไป นอกจากนั้นยังมีจุดมุ่งหมายเพื่อการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานรวมทั้งสภาวการณ์เงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานมากกว่าการมีจุดมุ่งหมาย เพื่อการสร้างสรรค์องค์ความรู้เชิงวิชาการอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นการเฉพาะ

3. มุ่งเน้นการตีความหมายเหตุการณ์ หรือสภาวการณ์ของปัญหาที่เกิดขึ้น ตามความคิดเห็นหรือทัศนะของผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์หรือสภาวการณ์ของปัญหาดังกล่าวมากกว่าการอาศัยแนวคิดทฤษฎี กฎหรือหลักการของวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ทั้งนี้เพราะเชื่อว่าท่าทาง การกระทำ การติดต่อสื่อสารหรือพฤติกรรมใด ๆ ของมนุษย์ทั้งที่ปรากฏให้เห็นเด่นชัดหรือไม่เห็นเด่นชัดในเหตุการณ์หรือสภาวการณ์ของปัญหาหนึ่ง ๆ สามารถตีความหมายได้โดยการสรุปอ้างอิง (Inference) จากแรงจูงใจความเชื่อ เจตนาหรือจุดมุ่งหมายของผู้แสดงพฤติกรรมประกอบเข้ากับบริบทแวดล้อมที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำเหล่านั้นขึ้น เช่น บรรทัดฐาน ค่านิยม และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมเป็นสำคัญโดยนัยดังกล่าวนี้แสดงว่า นักวิจัยไม่สามารถตีความหมายพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลใด ๆ ได้เลย ถ้าปราศจากการพิจารณาบริบทแวดล้อมพฤติกรรมนั้น ๆ มาประกอบด้วย

4. เสนอผลการวิจัยในรูปแบบเรียงบ่งาย การเสนอรายงานผลการศึกษาวิจัยในรูปแบบด้วยการเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนในระดับเดียวกับผู้ปฏิบัติงานโดยพยายามหลีกเลี่ยงคำศัพท์เฉพาะสาขาวิชา (Technical Tern) และภาษาที่มีลักษณะค่อนข้างเป็นนามธรรมเพื่อทำให้ง่ายต่อการติดตาม ทำความเข้าใจของผู้ปฏิบัติงาน นอกจากนี้คำอธิบายเกี่ยวกับผลการวิจัยตลอดจนกระบวนการวิจัยอื่น ๆ สามารถตรวจสอบความตรง (Validity) ได้จากการสนทนาแบบเป็นกันเองกับผู้ปฏิบัติงานหรือผู้มีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องในทุกกระยะ ของกระบวนการวิจัย

5. มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย การดำเนินงานวิจัยเชิงปฏิบัติการในทุกขั้นตอนจะต้องอยู่ภายใต้บรรยากาศการมีส่วนร่วม การร่วมมือร่วมใจ การเชื่อถือและไว้วางใจการเป็นมิตร รวมทั้งความเป็นอิสระและความเสมอภาคในการแสดงความคิดเห็น

6. ผ่อนคลายความเข้มงวดเกี่ยวกับระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย การดำเนินงานวิจัยเชิงปฏิบัติการไม่ยึดติดอยู่ภายใต้กรอบการจัดกระทำทางกรทดลองและการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อนอย่างเคร่งครัดแบบตายตัวด้วยแบบแผนการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research Design) หรือวิธีการทางสถิติใด ๆ (Statistical Control แนวคิดพื้นฐานดังกล่าวนี้ไม่ได้หมายความว่าการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการละเลยหรือมองข้ามความสำคัญของการศึกษาค้นคว้าด้วยการอาศัยวิธีการทางศาสตร์ หากแต่ปรับวิธีการศึกษาค้นคว้าด้วยวิธีการดังกล่าวให้กลมกลืนหรือสอดคล้องกับลักษณะของปัญหาสภาวการณ์ต่างๆรวมทั้งบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่แวดล้อมปัญหาที่ต้องการแสวงหาคำรู้

ความจริงด้วยเหตุนี้การวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยทั่วไปอาจเลือกใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณที่อาศัยแบบการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi Experimental Design) หรือการวิจัยเชิงคุณภาพ

7. ไม่เน้นการสรุปอ้างอิงผลการศึกษาวิจัยข้ามไปยังบริบทอื่น การสรุปอ้างอิงผลการวิจัยหรือการขยายผลการวิจัยให้ครอบคลุมไปยังห้องเรียน หรือโรงเรียนที่มีทำเลที่ตั้งหรือบริบทอื่น ๆ แตกต่างไปจากทำเล หรือบริบทที่ทำการวิจัยจริง มีลักษณะค่อนข้างจำกัดกว่าการวิทดลองทางวิทยาศาสตร์ ทั้งนี้ การสรุปอ้างอิงผลของการวิจัยที่ได้จากการวิจัยเชิงปฏิบัติการไม่สามารถอาศัย ของความครอบคลุม (Coving Law) ตามหลักการทางวิทยาศาสตร์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของความสัมพันธ์หรือการอ้างอิงเชิงเหตุ (Causal Relationships) ดังนั้นในทางปฏิบัติโดยทั่วไป การสรุปอ้างอิงผลของการวิจัยที่ได้จากการวิจัยเชิงปฏิบัติการ จึงมีแนวโน้มกระทำได้เฉพาะในขอบเขตของสถานที่ บุคคลและเวลาทำการศึกษาวิจัย อย่างไรก็ตามถ้าต้องการขยายผลของการวิจัยให้ครอบคลุมข้ามไปยังขอบเขตอื่นที่นอกเหนือก็สามารถกระทำได้ ถ้าปัจจัยที่เกี่ยวข้องในบริบทเหล่านั้นมีลักษณะคล้ายคลึงหรืออยู่ในสภาวะการณ์ที่ใกล้เคียงกัน รวมทั้งได้รับการยืนยันจากผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ประกอบด้วย

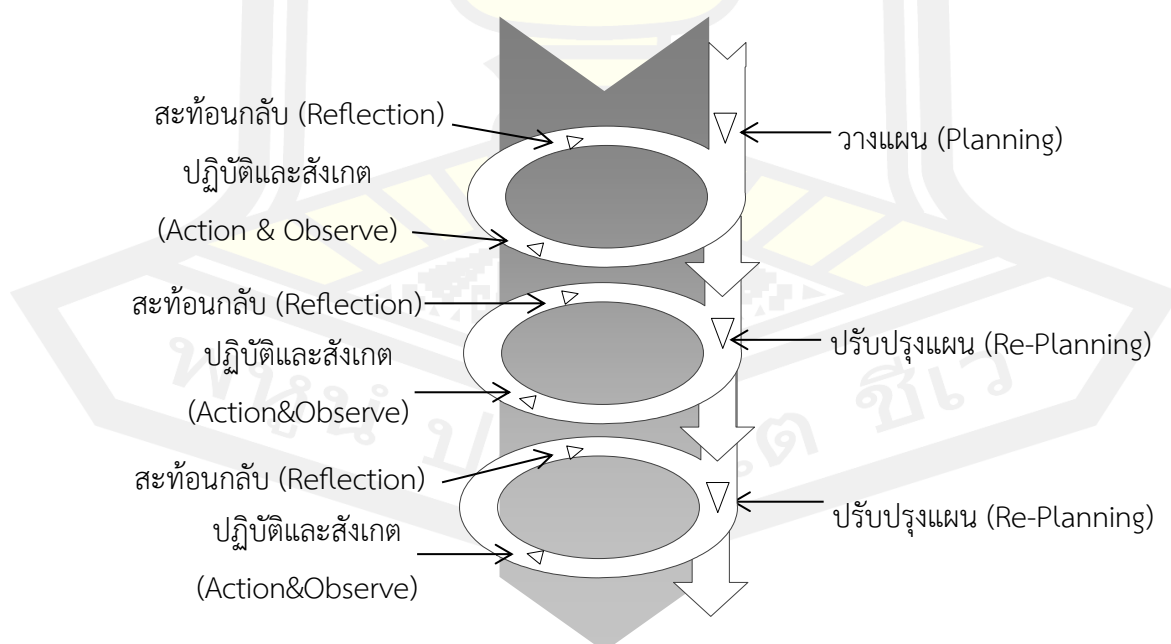
8. สร้างดุลยภาพและความเสมอภาคระหว่างทัศนะของบุคคลภายในและภายนอก นักวิจัยเชิงปฏิบัติการที่เป็นบุคคลภายใน (Insider) และบุคคลภายนอก Outsider) ของสถานที่ทำการศึกษาวิจัย มีบทบาทสำคัญ 2 ประการ คือ บุคคลภายในมีบทบาทเป็นทั้งผู้ปฏิบัติงานตามหน้าที่ปกติและเป็นนักวิจัยปฏิบัติการในสถานที่ทำงานของตนเองในขณะที่บุคคลภายนอกมีบทบาทเป็นผู้เชี่ยวชาญ ผู้ให้คำปรึกษาทางวิชาการให้กับบุคคลภายในและเป็นนักวิจัยเชิงปฏิบัติการ เช่นเดียวกับบุคคลภายใน นักวิจัยเชิงปฏิบัติการทั้งที่เป็นบุคคลภายในและบุคคลภายนอกจะต้องปรับบทบาทของตนเองให้มีดุลยภาพทางแนวความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติอยู่เสมอในแต่ละสภาวะการณ์ นอกจากนี้จะต้องสร้างความเสมอภาคทางความคิดเห็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมการวิจัยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความขัดแย้งทางความคิดหรือความลับสนระหว่างบทบาทเหล่านั้นในขณะปฏิบัติงานวิจัย

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนาขึ้นมาจากรฐานคติความเชื่อ (Assumption) สำคัญที่ว่า การสร้างสรรค์และการใช้ความรู้เชิงปฏิบัติการ (Action or Practical Knowledge) สำหรับการแก้ไขปัญหาหรือการพัฒนาใด ๆ ในองค์กร ชุมชน หรือสังคมหนึ่ง ๆ จะต้องตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐานของความเป็นประชาธิปไตย ความยุติธรรม ความสันติสุขและความสอดคล้องกลมกลืนกับบริบททางด้านวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติซึ่งลักษณะของการวิจัยเชิงปฏิบัติการโดยทั่วไปจะมีการนำความรู้ นั้น ๆ ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา หรือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในองค์กร มีขั้นตอนดังนี้ 1) เป็นการวิจัยแบบมีส่วนร่วมและมีการร่วมมือ 2) เน้นการปฏิบัติการ 3) ใช้การวิเคราะห์วิจารณ์ 4) ใช้วงจรการปฏิบัติการ

3. กระบวนการดำเนินการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

Kemmis and Mc Taggart (1988) ได้กล่าวว่า เนื่องจากการวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนามาจากฐานคติความเชื่อที่มุ่งเน้นบูรณาการเชื่อมโยงความรู้หรือทฤษฎีเชิงปฏิบัติการที่ได้จากการทำวิจัยกับการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในสนามหรือสถานที่ปฏิบัติงานผสมผสานเข้าด้วยกันโดยอาศัยการสะท้อนความคิดใคร่ครวญไปมาในเชิงวิพากษ์ผลการปฏิบัติงานที่ได้ลงมือกระทำไปตามแผนการที่วางไว้ว่า สามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ทั้งมีปัจจัยเกื้อหนุนและขัดขวางความสำเร็จในการแก้ปัญหาอะไรบ้าง และจะต้องดำเนินการอย่างไร จึงจะทำให้เข้าสู่สภาวะการณ์ที่นำความสำเร็จนั้นมา ดังนั้นกระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการจึงประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยที่มีลักษณะเป็นเกลียวเวียนหรือวงจรต่อเนื่องกันไป (Spiral of Steps)

กระบวนการดำเนินงานวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart ประกอบด้วยกิจกรรมการวิจัยที่สำคัญ 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (Planning) 2) ลงมือปฏิบัติการตามแผน (Action) 3) สังเกตการณ์ (Observation) และ 4) สะท้อนกลับ (Reflection) กระบวนการและผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และปรับปรุงแผนการปฏิบัติงาน (Re-Planning) โดยดำเนินการเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เป็นดังแสดงรายละเอียดตามภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 วงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart

องอาจ นัยวัฒน์ (2548) กล่าวว่า ความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการวิจัยหลักที่หมุนเคลื่อนไปเป็นวัฏจักรของกระบวนการวิจัยดังกล่าว จึงเป็นเสมือนแหล่งที่ก่อให้เกิดความรู้เชิงปฏิบัติการและกลไกการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้แก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือเป็นการดำเนินงานวิจัยที่ไม่แยกกิจกรรมการสืบค้นหาความรู้ ความจริงออกจากกิจกรรมการพัฒนาซึ่งกิจกรรมการวิจัยหลักแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การวางแผน (Planning) เป็นการกำหนดแนวทางปฏิบัติการไว้ก่อนล่วงหน้าโดยอาศัยการคาดคะเนแนวโน้มของผลลัพธ์ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามแผนที่วางไว้ประกอบการระลึกถึงเหตุการณ์หรือเรื่องราวในอดีตที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาที่ต้องการแก้ไขตามประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของผู้วางแผน ภายใต้การไตร่ตรองถึงปัจจัยสนับสนุนขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาการต่อต้าน รวมทั้งสถานการณ์เงื่อนไขอื่นๆ ที่แวดล้อมปัญหาอยู่ในเวลานั้น โดยทั่วไปการวางแผนจะต้องคำนึงถึงความยืดหยุ่น ทั้งนี้เพื่อจะสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอนาคต

2. การปฏิบัติการ (Action) เป็นการลงมือดำเนินงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างระมัดระวังและควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในแผน อย่างไรก็ตามในความเป็นจริงการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้มีโอกาสแปรเปลี่ยนไปตามเงื่อนไขและข้อจำกัดของสถานการณ์เวลานั้นได้ด้วยเหตุนี้แผนปฏิบัติการที่ดีจะต้องมีลักษณะเป็นเพียงแผนชั่วคราว ซึ่งเปิดช่องให้ผู้ปฏิบัติการสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามเงื่อนไขและปัจจัยที่เป็นอยู่ในขณะนั้น การปฏิบัติการที่ดีจะต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องเป็นพลวัตรภายใต้การใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ

3. การสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการและผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานที่ได้ลงมือกระทำลงไป รวมทั้งสังเกตการณ์ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยอุปสรรคการดำเนินงานตามแผนที่วางไว้ ตลอดจนประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างปฏิบัติการตามแผนว่ามีสภาพหรือลักษณะเป็นอย่างไรการสังเกตการณ์ที่ดีจะต้องมีการวางแผนไว้ก่อนล่วงหน้าอย่างคร่าวๆ โดยจะต้องมีขอบเขตไม่แคบหรือจำกัดจนเกินไป เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำหรับการสะท้อนกลับกระบวนการและผลการปฏิบัติที่จะเกิดขึ้นตามมา

4. การสะท้อนกลับ (Reflection) เป็นการให้ข้อมูลถึงการกระทำตามที่บันทึกข้อมูลไว้จากการสังเกตในเชิงวิพากษ์กระบวนการและผลการปฏิบัติงานตามที่วางแผนไว้ตลอดจนการวิเคราะห์เกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยอุปสรรคการพัฒนา รวมทั้ง ประเด็นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ การสะท้อนกลับโดยอาศัยกระบวนการกลุ่มในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์ หรือประเมินผลการปฏิบัติงานระหว่างบุคคลที่มีส่วนร่วมในการวิจัย จะเป็นวิธีการปรุงวิธีการปฏิบัติงาน ตามแนวทางดั้งเดิมไปเป็นการปฏิบัติงานตามวิธีการใหม่ ซึ่งใช้เป็นพื้นฐานสำหรับการทบทวน และปรับปรุงวางแผนปฏิบัติการในวงจรกระบวนการวิจัยในรอบหรือเกี่ยวต่อไป

4. ขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ประวิต เอราวรรณ์ (2545) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการสังเคราะห์ได้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาสำรวจวิเคราะห์สภาพการปฏิบัติงานเพื่อกำหนด พัฒนาขั้นตอนนี้นักวิจัยสามารถใช้วิธีการหรือเครื่องมือต่าง ๆ มาทำการรวบรวมข้อมูลได้ เช่น การสังเกตการณ์ สัมภาษณ์ การบันทึกเหตุการณ์ การตรวจสอบและวิเคราะห์เอกสาร การทดสอบในขั้นตอนนี้ถ้าหากเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มีบุคคลภายนอกมาร่วมเป็นนักวิจัยต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการกำหนดปัญหาหรือกำหนด พัฒนาหรือหาจุดสนใจร่วมกันที่จะวิจัยไม่ควรที่จะให้เป็นบทบาทของนักวิจัยภายนอกเท่านั้น

2. การวางแผนเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาขั้นตอนที่ต้องอาศัยกลุ่มผู้เกี่ยวข้องหรือกลุ่มนักวิจัยร่วมกันกำหนดแผนงานที่จะนำไปใช้ ซึ่งแผนควรประกอบด้วยจุดประสงค์ของแผนขั้นตอนและวิธีการเครื่องมือและวิธีการประเมินผลความก้าวหน้าหรือความสำเร็จการรวบรวมข้อมูลเพื่อประกอบการวางแผนอันได้มาจากการสัมภาษณ์ การตรวจสอบ และวิเคราะห์เอกสารกระบวนการกลุ่ม

3. การปฏิบัติตามแผน นักวิจัยนำแผนที่จัดทำขึ้นไปปฏิบัติในสภาพการทำงานที่ประสบปัญหาอยู่ และมีการรวบรวมข้อมูลการปฏิบัติอย่างละเอียดรอบคอบ ซึ่งการรวบรวมข้อมูลนี้อาจทำเป็นบันทึกประจำวันหรืออนุทิน กรทำตารางปฏิบัติงาน การทำตารางวิเคราะห์และเวลา

4. การตรวจสอบการปฏิบัติและสะท้อนผล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลอาจใช้วิธีการเชิงปริมาณ เช่น การใช้แบบสอบถาม แบบสำรวจ แบบวัด แบบบันทึก แบบสังเกต แบบทดสอบหรือวิธีการเชิงคุณภาพ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม เมื่อได้ข้อมูลและผลการปฏิบัติตามแผนที่กำหนดไว้แล้ว นักวิจัยรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องต้องมีการร่วมกันพิจารณาจุดเด่นจุดด้อยที่ต้องพัฒนาหรือแก้ไขต่อไป การรวบรวมข้อมูลในขั้นตอนนี้อาจใช้แบบประเมินการสัมภาษณ์การสนทนากลุ่มหรือเทคนิคการระดมสมองเป็นต้น

ริเวยุทธ์ ชาตะกาญจน์ (2558) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยนี้ เมื่อกล่าวในเชิงการนำไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติงานในโรงเรียน สามารถอธิบายวิธีการดำเนินการตามวงจรของการวิจัยเชิงปฏิบัติการได้ดังนี้

1. การจำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา ผู้วิจัยและกลุ่มที่ทำกาวิจัยจะต้องศึกษารายละเอียดของปัญหาที่จะศึกษาอย่างชัดเจน ปัญหาที่เกิดขึ้นในโรงเรียนที่จะทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการจะต้องศึกษาค้นคว้า แสวงหาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น ๆ ให้กว้างขวางพอสมควร

2. เลือกปัญหาสำคัญที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักการและทฤษฎีมาใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะของปัญหา แล้วสร้างวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ในรูปแบบของข้อความที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของปัญหากับหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3. เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัยที่จะช่วยให้ได้คำตอบของปัญหาตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองปฏิบัติหรือการฝึกหัดตามวิธีการ และเครื่องมือที่ใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นผลจากการปฏิบัติการ เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกตพฤติกรรม เป็นต้น

4. บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย ทั้งส่วนที่เป็นครมก้าวนำและที่เป็นอุปสรรคตามวงจรของการปฏิบัติการทั้ง 4 ขั้นตอน โดยจะต้องเก็บสะสมข้อบันทึกต่างๆ ไว้เพื่อใช้ในการปรับปรุงวงจรปฏิบัติในรอบต่อไป และเพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลสำหรับใช้วิเคราะห์หาคำตอบของสมมติฐาน

4.1 ขั้นวางแผน (Planning) เริ่มด้วยการสำรวจปัญหาร่วมกันระหว่างบุคลากรภายในโรงเรียน เพื่อให้ได้ปัญหาที่สำคัญที่ต้องการให้แก้ไข ตลอดจนการแยกแยะรายละเอียดของปัญหานั้น ที่เกี่ยวกับลักษณะของปัญหาเกี่ยวข้องกับใคร แนวทางแก้ไขอย่างไรและจะต้องปฏิบัติอย่างไร

4.2 ขั้นปฏิบัติการ (Action) เป็นการนำแนวคิดที่กำหนดเป็นกิจกรรมในขั้นวางแผนมาดำเนินการ โดยวิเคราะห์วิจารณ์ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้นร่วมกันของทีมงานประกอบไปด้วย เพื่อทำการแก้ไขปรับปรุงแผน ฉะนั้นแผนที่กำหนดควรจะมีคามยืดหยุ่นปรับให้

4.3 ขั้นสังเกตการณ์ (Observation) เป็นการศึกษาความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นด้วยความรอบคอบ ซึ่งอาจเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งที่คาดหวังและไม่คาดหวังโดยต้องอาศัยเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เข้าช่วย

4.4 ขั้นสะท้อนผลการปฏิบัติการ (Reflection) ซึ่งเป็นขั้นสุดท้ายของวงจรการทำการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยทำการประเมินหรือตรวจสอบกระบวนการแก้ปัญหาหรือสิ่งที่เป็นข้อจำกัดอันเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการ ผู้วิจัยร่วมกับกลุ่มผู้เกี่ยวข้องจะต้องตรวจสอบปัญหาที่เกิดขึ้นในแง่มุมต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสภาพสังคม สิ่งแวดล้อม และระบบการศึกษาของโรงเรียนที่ประกอบกันอยู่ โดยผ่านการร่วมอภิปรายปัญหาและการประเมินโดยกลุ่ม ซึ่งจะให้ได้แนวทางของการพัฒนาและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานที่นำไปสู่การปรับปรุงและวางแผนการปฏิบัติต่อไป

5. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ของข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ ทำการตรวจสอบรายละเอียดของข้อมูลเพื่อให้มั่นใจในความถูกต้องแสดง

รายละเอียดในการอธิบายเหตุการณ์ต่าง ๆ จัดหมวดหมู่และแยกประเภทของกลุ่มข้อมูลตามหัวข้อที่เหมาะสม เปรียบเทียบข้อแตกต่างและความคล้ายคลึงของข้อมูลแต่ละประเภทโดยการวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งร่วมกับกลุ่มผู้วิจัย

6. ตรวจสอบข้อมูลที่กลุ่มผู้วิจัยได้ร่วมกับพิจารณาไว้แล้วอีกครั้งหนึ่ง เพื่อสรุปหาคำตอบที่เป็นสาเหตุ วิธีการแก้ปัญหา และผลที่ได้รับ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดหากผู้วิจัยสามารถทำการประมวลและสรุปเป็นหลักการ (Principle) รูปแบบ (Model) ของการปฏิบัติ ข้อเสนอเชิงทฤษฎี (Proposition) หรือทฤษฎี (Theory) ของปฏิบัติการแก้ปัญหานั้น ๆ ได้ ทั้งนี้ ต้องอาศัยหลักตรรกวิทยาโดยวิธีอุปนัย (Induction) และความรู้เชิงทฤษฎีของผู้วิจัยเป็นสำคัญ

จากที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการมี 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1) การจำแนกหรือพิจารณาปัญหาที่ประสงค์จะศึกษา 2) เลือกปัญหาสำคัญที่เป็นสาระควรแก่การศึกษาวิจัย 3) เลือกเครื่องมือดำเนินการวิจัย 4) บันทึกเหตุการณ์อย่างละเอียดในแต่ละขั้นตอนของการวิจัย 5) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในด้านต่าง ๆ ของข้อมูลที่ได้รวบรวมไว้ และ 6) ตรวจสอบข้อมูลที่กลุ่มผู้วิจัยได้ร่วมกันพิจารณาไว้แล้วอีกครั้งหนึ่ง ตามแนวคิดของรีเวอร์ธ ชาตะกาญจน์ (2558)

5. การเก็บรวบรวมข้อมูลของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

ประวิต เอราวรรณ์ (2545) การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยเชิงปฏิบัติการสามารถทำได้หลากหลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมกับลักษณะข้อมูลขั้นตอนการวิจัยและกลุ่มเป้าหมายที่จะรวบรวมข้อมูลวิธีการรวบรวมข้อมูลที่จะทำการรวบรวมทั้งที่เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ทำในโรงเรียนและในชั้นเรียน ดังนี้

เทคนิคการรวบรวมข้อมูลทั่วไปเป็นการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารหลักฐานวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารมีการดำเนินงานเป็นขั้นตอนนักวิจัยต้องกำหนดขอบข่ายของข้อมูลที่ต้องการจากนั้นจึงทำการสำรวจแหล่งข้อมูลสืบค้นและรวบรวมเอกสารหลักฐานก่อนที่จะบันทึกข้อมูลนักวิจัยต้องศึกษาประเมินคัดเลือกเอกสารและหลักฐานเอาไว้เฉพาะส่วนที่ให้ข้อมูลที่มีคุณภาพแล้วจึงบันทึกข้อมูลหลักการในการดำเนินงานทุก ขั้นตอนก็คือการทำใจเป็นกลางไม่อคติศึกษาเอกสารอย่างละเอียดและต้องมีความชำนาญในการหาความหมายหรือข้อเท็จจริงที่แฝงอยู่ในเอกสารหลักฐานเหล่านั้นด้วยซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1. รวบรวมเอกสารหลักฐานเมื่อได้สืบค้นทราบแหล่งของเอกสารหลักฐานแล้วนักวิจัยควรจัดทำรายการเอกสารหลักฐานให้เป็นระบบเพื่อความสะดวกในการศึกษาและใช้ประโยชน์

2. การประเมินคัดเลือกเอกสารและหลักฐานนักวิจัยต้องประเมินคัดเลือกเอกสารหลักฐานก่อน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีคุณภาพวิธีการประเมินต้องพิจารณาการประเมินทั้งแบบภายนอกและภายในการประเมินภายนอก เป็นการประเมินลักษณะภายนอกโดยทั่วไปของเอกสารหลักฐานว่า

เป็นเอกสาร อะไรผลิตที่ไหนเมื่อไหร่ใครผลิตมีการตัดแปลงหรือไม่เอาอะไรยังคงถูกต้องคงเดิมหรือไม่ มีการตรวจสอบได้อย่างไรส่วนการประเมิน ภายในเป็นการประเมินเนื้อหาสาระว่าเอกสารหลักฐานนั้นมีข้อมูลครบถ้วนหรือไม่มีคุณภาพตรงตามความต้องการหรือไม่

3. การบันทึกข้อมูลการบันทึกข้อมูลจากเอกสารอ่านจดบันทึกอย่างละเอียดหรือเลือกบันทึกเฉพาะประเด็นที่น่าสนใจโดยทำรายการประเด็นที่ต้องการศึกษาไว้ในแบบบันทึกแล้ว บันทึกรายละเอียดของเหตุการณ์หรือพฤติกรรมในแต่ละประเด็นลักษณะแบบบันทึกนิยมใช้บัตรขนาด 4 x 6 นิ้ว บันทึกข้อมูลแยกบัตร รับประเด็นเพื่อให้สะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยขีดหลักการบันทึกข้อมูลให้ตรงตามวัตถุประสงค์และถูกต้องตามความเป็นจริง

4. การสังเกต เป็นวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้มากสำหรับการวิจัยเชิงปฏิบัติการกับการทำกิริยาอาการหรือพฤติกรรมที่สามารถใช้ประสาทสัมผัสและเครื่องมือช่วยในการรับรู้ทำความเข้าใจและจดบันทึกข้อมูลได้เหมาะสมที่จะใช้ในการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากบุคคลสถานที่หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการสังเกตมีหลายลักษณะ ดังนี้

4.1 ประเภทการสังเกต

4.1.1 การสังเกตโดยผู้ถูกสังเกตรู้ตัวและไม่รู้ตัว

4.1.2 การสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม

4.1.3 การสังเกตแบบมีระบบและไม่มีระบบ

4.1.4 การสังเกตโดยตรงและโดยอ้อม

4.2 เครื่องมือบันทึกการสังเกต

4.2.1 แบบตรวจรายการ

4.2.2 แผนภูมิการมีส่วนร่วม

4.2.3 แบบมาตร ประมาณค่า

4.2.4 แบบบันทึกพฤติกรรม

วีระยุทธ์ ชาตะกาญจน์ (2558) หลักการสำคัญของการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ต้องตระหนักอยู่เสมอ คือ กลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องมีความสำคัญต่อกระบวนการดำเนินการวิจัย นั่นคือการวิจัยชนิดนี้ไม่ควรจะทำตามลำพังและควรใช้วงจรของกระบวนการวิจัย ซึ่งประกอบด้วยการวางแผนการปฏิบัติการสังเกต และการสะท้อนผลการปฏิบัติ เพื่อนำมาปรับปรุงแผนงานแล้วดำเนินกิจกรรมที่ปรับปรุงใหม่ ซึ่งวงจรของทั้ง 4 ขั้นตอนดังกล่าวจะมีลักษณะการดำเนินการเป็นบันไดเวียน (Spiral) กระทำซ้ำตามวงจร จนกว่าจะได้ผลปฏิบัติการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง พร้อมกับต้องบันทึกผลในทุก ๆ ขั้นตอนที่สำคัญ นั่นคือ

1. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมและการฝึกปฏิบัติ

2. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการใช้ภาษาและการสื่อสารในห้องเรียนหรือหน่วยงานและกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่ต้องการแก้ไข

3. บันทึกผลของการเปลี่ยนแปลงการสัมพันธภาพทางสังคมและการจัดระบบองค์กรที่ช่วยลดอุปสรรคต่อการฝึกปฏิบัติ

4. บันทึกผลของการพัฒนาการที่เป็นข้อค้นพบที่สำคัญของการวิจัย

จากที่กล่าวข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เป็นวิธีการแสวงหาความรู้ความจริงโดยการนำกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ มาใช้ในการแสวงหาข้อมูลข้อเท็จจริง หรือข้อสรุปที่ต้องการ จากนั้นจึงนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานที่ปฏิบัติอยู่ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำคัญคือ การลดช่องว่างระหว่างการนำทฤษฎีไปใช้ในการปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่เป็นจริง รวมทั้งมุ่งพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานที่หน่วยงานหรือบุคลากรนั้น ๆ ได้รับผิดชอบอยู่มีขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการมีลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการวิจัยประเภทอื่น ๆ โดยมีขั้นตอนที่สำคัญ คือ เริ่มต้นด้วยการวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ และการประเมินผล แต่สิ่งที่จะกล่าวได้ว่ามีความแตกต่างกับการวิจัยแบบอื่น ๆ คือ ผู้วิจัยจะดำเนินการวิจัยด้วยการใช้รูปแบบบันไดเวียน(Spiral) ตามแนวคิดของ Kemmis and Mc Taggart (1988) ประกอบด้วยกิจกรรมการวิจัยที่สำคัญ 4 ขั้นตอนหลัก คือ 1) การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (Planning) 2) ลงมือปฏิบัติการตามแผน (Action) 3) สังเกตการณ์ (Observation) และ 4) สะท้อนกลับ (Reflection) กระบวนการและผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และปรับปรุงแผนการปฏิบัติงาน (Re-Planning) โดยดำเนินการเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ นั่นคือ ถ้าผลการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาหน่วยงานผลผลิตได้ตามที่ต้องการก็ถือว่าสิ้นสุดขั้นตอนการวิจัย แต่ถ้าผลการวิจัยยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาสิ่งที่ต้องการได้ ผู้วิจัยสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินผลไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนใหม่ นอกจากนี้ขณะดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยสามารถปรับปรุงแก้ไขแผนงานได้ตลอดเวลา เพื่อให้แผนงานมีความเหมาะสมกับสภาพของการปฏิบัติงาน

พหุบัณฑิต ชีวะ

7. การหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า การผลิตสื่อหรือชุดการสอนนั้น ก่อนนำไปใช้จริงจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นไปทดสอบประสิทธิภาพเพื่อดูว่าสื่อหรือชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหรือไม่ มีประสิทธิภาพในการช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด มีความสัมพันธ์กับผลลัพธ์หรือไม่และผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนในระดับใด ดังนั้นผู้ผลิตสื่อการสอนจำเป็นจะต้องนำสื่อหรือชุดการสอนไปหาคุณภาพเรียกว่า การทดสอบประสิทธิภาพ การหาประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน ครอบคลุม (1) ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ (2) ความจำเป็นที่จะต้องหาประสิทธิภาพ (3) การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ (4) วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน (5) ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน และ (1) เกณฑ์ประสิทธิภาพของแอปพลิเคชัน ดังนี้ 7778

ความหมายของการทดสอบประสิทธิภาพ

ทดสอบประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอน หมายถึงการหาคุณภาพของสื่อหรือชุดการสอน โดยพิจารณาตามขั้นตอนของการพัฒนาสื่อหรือชุดการสอนแต่ละขั้น ตรงกับภาษาอังกฤษว่า "Developmental Testing"

Developmental Testing คือ การทดสอบคุณภาพตามพัฒนาการของการผลิตสื่อหรือชุดการสอนตามลำดับขั้นเพื่อตรวจสอบคุณภาพของแต่ละองค์ประกอบของต้นแบบชิ้นงาน ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับการผลิตสื่อและชุดการสอนการทดสอบประสิทธิภาพ หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนไปทดสอบด้วยกระบวนการสองขั้นตอนคือ การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น (Try Out) และทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง (Trial Run) เพื่อหาคุณภาพของสื่อตามขั้นตอนที่กำหนดใน 3 ประเด็น คือ การทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น การช่วยให้ผู้เรียนผ่านกระบวนการเรียนและทำแบบประเมินสุดท้ายได้ดี และการทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจ นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะผลิตออกมาเผยแพร่เป็นจำนวนมาก

1. การทดสอบประสิทธิภาพใช้เบื้องต้น เป็นการนำสื่อหรือชุดการสอนที่ผลิตขึ้นเป็นต้นแบบ (Prototype) แล้วไปทดสอบประสิทธิภาพใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแต่ละระบบ เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนให้เท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และปรับปรุงจนถึงเกณฑ์

2. การทดสอบประสิทธิภาพสอนจริง หมายถึง การนำสื่อหรือชุดการสอนที่ได้ทดสอบประสิทธิภาพใช้และปรับปรุงจนได้คุณภาพถึงเกณฑ์แล้วของแต่ละหน่วย ทุกหน่วยในแต่ละวิชาไปสอนจริงในชั้นเรียนหรือในสถานการณ์การเรียนที่แท้จริงในช่วงเวลาหนึ่งอาทิตย์ ภาคการศึกษาเป็นอย่างน้อย เพื่อตรวจสอบคุณภาพเป็นครั้งสุดท้ายก่อนนำไปเผยแพร่และผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การทดสอบประสิทธิภาพทั้งสองขั้นตอนจะต้องผ่านการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา (Research and Development R&D) โดยต้องดำเนินการวิจัยในขั้นทดสอบประสิทธิภาพเบื้องต้น และอาจ

ทดสอบประสิทธิภาพใช้ในชั้นทดสอบประสิทธิภาพใช้จริงด้วยก็ได้ เพื่อประกันคุณภาพของสถาบันการศึกษาทางไกลนานาชาติ

ความจำเป็นของการหาประสิทธิภาพสื่อการสอน

มีความจำเป็นด้วยเหตุผล 3 ประการ คือ

1. สำหรับหน่วยงานผลิตสื่อการสอน การทดสอบประสิทธิภาพช่วยประกันคุณภาพของสื่อการสอนว่าอยู่ในขั้นสูง เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว เมื่อผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ดี ก็จะต้องผลิตหรือทำขึ้นใหม่เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลา แรงงานและเงินทอง

2. สำหรับผู้ใช้สื่อการสอน ที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจะทำหน้าที่เป็นเครื่องมือช่วยสอนได้ดี ในการสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามที่มุ่งหวังบางครั้งต้องสอนแทนครู (อาทิในโรงเรียนครุคนเดียว) ดังนั้น ก่อนนำแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้ไปใช้ ครูจึงควรมั่นใจว่า สื่อการสอนนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนจริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้นจะช่วยให้เราได้สื่อการสอนที่มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3. สำหรับผู้ผลิตสื่อการสอน การทดสอบประสิทธิภาพจะทำให้ผู้ผลิตมั่นใจได้ว่าเนื้อหาสาระที่บรรจุลงในแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้มีความเหมาะสม ง่ายต่อการเข้าใจ อันจะช่วยให้ผู้ผลิตมีความชำนาญสูงขึ้น เป็นการประหยัดแรงสมองแรงงาน เวลาและเงินทองในการเตรียมต้นแบบ

จากค่านิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การทดสอบประสิทธิภาพสื่อการสอน มีความจำเป็นเพื่อเป็นการประกันคุณภาพว่าอยู่ขั้นสูง สามารถใช้ในการสอนได้ และผู้สอนเกิดความมั่นใจในเนื้อหาสาระของแอปพลิเคชันเพื่อการเรียนรู้

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ

หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตสื่อการสอนจะพึงพอใจว่าหากสื่อการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว แสดงว่าสื่อการสอนนั้นมีคุณค่าที่จะนำไปสอนนักเรียน และคุ้มกับการลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) อธิบายเกณฑ์การกำหนดประสิทธิภาพของสื่อว่าการที่จะกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อการสอนนั้น เป็นขีดกำหนดที่จะยอมรับว่า สิ่งใดหรือพฤติกรรมใดมีคุณภาพและหรือปริมาณที่จะรับได้ การตั้งเกณฑ์ ต้องตั้งไว้ครั้งแรกครั้งเดียว เพื่อจะปรับปรุงคุณภาพให้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ตั้งไว้ จะตั้งเกณฑ์การทดสอบประสิทธิภาพไว้ต่างกันไม่ได้ เช่น เมื่อมีการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ตั้งเกณฑ์ไว้ 60/60 แบบกลุ่ม ตั้งไว้ 70/70 ส่วนแบบสนาม ตั้งไว้ 80/80 ถือว่าเป็นการตั้งเกณฑ์ที่ไม่ถูกต้อง อนึ่งเนื่องจากเกณฑ์ที่ตั้งไว้เป็นเกณฑ์ต่ำสุด ดังนั้นหากการทดสอบคุณภาพของสิ่งใดหรือพฤติกรรมใดได้ผลสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.5 หรืออนุโลม

ให้มีความคลาดเคลื่อนต่ำหรือสูงกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้เกิน 2.5 ก็ให้ปรับเกณฑ์ขึ้นไปอีกหนึ่งขั้น แต่หากได้ค่าต่ำกว่าค่าประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ ต้องปรับปรุงและนำไปทดสอบประสิทธิภาพใช้หลายครั้ง ในภาคสนามจนได้ค่าถึงเกณฑ์ที่กำหนด

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เป็นระดับที่ผลิตสื่อหรือชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากสื่อหรือชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว สื่อหรือชุดการสอนนั้นก็มีความค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำได้ โดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภทคือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $f = \text{Efficiency of Process}$ (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) และพฤติกรรมสุดท้าย (ผลลัพธ์) กำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น $E_2 = \text{Efficiency of Product}$ (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือประเมินผลต่อเนื่องซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยของผู้เรียน เรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ที่เกิดจากประกอบกิจกรรมกลุ่ม ได้แก่ การทำโครงการ หรือทำรายงานเป็นกลุ่ม แล้วรายงานบุคคลได้แก่งานที่มอบหมาย และกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมสุดท้าย (Terminal Behavior) คือประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียนและการสอบไล่ ประสิทธิภาพของสื่อหรือชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจ โดยกำหนดให้ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนต่อร้อยละของผลการประเมินหลังเรียนทั้งหมด นั่นคือ $E_1 / E_2 = \text{ประสิทธิภาพของกระบวนการ} / \text{ประสิทธิภาพของผลลัพธ์}$ ตัวอย่าง 80/80 หมายความว่าเมื่อเรียนจากสื่อหรือชุดการสอนแล้ว ผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกปฏิบัติ หรืองานได้ผลเฉลี่ย 80% และประเมินหลังเรียนและงานสุดท้ายได้ผลเฉลี่ย 80% การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1 / E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยพิจารณาพิสัยการเรียนรู้ที่จำแนกเป็นวิद्याพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ในขอบข่ายวิद्याพิสัย (เดิมเรียกว่าพุทธิพิสัย) เนื้อหาที่เป็นความรู้ความไว้สูงสุดแล้วลดค่าลงมาคือ 90/90 85/85 80/80 ส่วนเนื้อหาสาระที่เป็นจะต้องใช้เวลาไปฝึกฝนและพัฒนา ไม่สามารถทำให้ถึงเกณฑ์ระดับสูงได้ในห้องเรียนหรือในขณะที่เรียน จึงอนุโลมให้ตั้งไว้ต่ำลงนั่นคือ 80/80 75/75 แต่ไม่ต่ำกว่า 75/75 เพราะเป็นระดับความพอใจต่ำสุด จึงไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำกว่านี้ หากตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใด ก็มักได้ผลเท่านั้น ดังจะเห็นได้จากกระบวนการสอนของไทยปัจจุบัน (2520) ได้กำหนดเกณฑ์ โดยไม่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ 0/50 นั่นคือ ให้ประสิทธิภาพกระบวนการมีค่า 0 เพราะครูมักไม่มีเกณฑ์เวลาในการให้งานหรือแบบฝึกปฏิบัติแก่นักเรียน ส่วนคะแนนผลลัพธ์ที่ให้ผ่านคือผลจึงปรากฏว่า คะแนนวิชา

ต่างๆ ของนักเรียนต่ำในทุกวิชา เช่น คะแนนภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยเฉลี่ยแต่ละปีเพียง 51%

โดยสรุป การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ เป็นการกำหนดระดับประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตสื่อการสอนพึงพอใจ โดยกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์

วิธีการคำนวณหาประสิทธิภาพ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวว่า

เกณฑ์ที่ใช้คือ E_1 / E_2 อาจเท่ากับ 80/80 หรือ 90/90 หรืออื่นๆอีกก็ได้ แต่ถ้ากำหนดเกณฑ์ไว้ต่ำเกินไปอาจทำให้ผู้ใช้บทเรียนไม่เชื่อถือคุณภาพของบทเรียน การหาค่า E_1 และ E_2 มีวิธีการคำนวณหาค่าร้อยละ โดยใช้สูตรต่อไปนี้

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

โดย E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอนคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัดและหรือประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน

$\sum x$ คือ คะแนนจากการทำแบบฝึกหัดและหรือการประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ระหว่างผู้เรียน

A คือ คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดและหรือกิจกรรมการเรียนรู้

N คือ จำนวนผู้เรียน

$$E_2 = \frac{\sum F}{N} \times 100$$

โดย E_2 คือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนในตัวผู้เรียนหลังการเรียนรู้ด้วยชุดการเรียนการสอน) คิดเป็นอัตราส่วนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและหรือประกอบกิจกรรมหลังเรียน

$\sum F$ คือ คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนและหรือการประกอบกิจกรรมหลังเรียน

B คือ คะแนนเต็มของการสอบหลังเรียนและหรือกิจกรรมหลังเรียน

N คือ จำนวนผู้เรียน

ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพ

เมื่อสร้างสื่อการสอนแล้วจะต้องไปทดลองหาประสิทธิภาพตามขั้นตอนดังนี้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) กล่าวถึงขั้นตอนในการทดลองหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน ดังนี้

1. ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to one Testing) โดยนำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนักเรียน 3 คน โดยเลือกระดับผลการเรียนสูงปานกลาง และต่ำ ระดับละ 1 คน เพื่อเป็นการศึกษาถึงข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขในด้านสำนวนภาษา กราฟิก ความเหมาะสมของระยะเวลาที่กำหนดในบทเรียนและข้อเสนอแนะอื่นๆ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

2. การทดลองในชั้นทดลองกับกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) เป็นการศึกษาถึงความเหมาะสมของบทเรียนในด้านต่างๆ เช่น การใช้ภาษาในบทเรียน นักเรียนในกลุ่มเล็ก ความเข้าใจตรงกันหรือไม่ ภาษาที่ใช้คลุมเครือหรือไม่ ระยะเวลาที่กำหนดไว้มีความเหมาะสมหรือไม่ผลเป็นอย่างไร เมื่อนำผลการทำแบบทดสอบระหว่างเรียนและผลการทดสอบหลังเรียนด้วยบทเรียนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพแล้วได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่นำข้อมูลที่ได้ในขั้นตอนนี้ไม่ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนต่อไป

3. การทดลองในชั้นทดลองกับกลุ่มใหญ่ (Field Testing) เพื่อนำผลการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน และผลการทดสอบหลังการเรียนด้วยบทเรียนไปวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียน

โดยสรุป ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพของสื่อการสอน ประกอบด้วย การทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง การทดลองในชั้นทดลองกับกลุ่มเล็ก และการทดลองในชั้นทดลองกับกลุ่มใหญ่ เกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียน

ประสิทธิภาพของสื่อการสอนจะกำหนดให้เป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่านักเรียนเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพึงพอใจ โดยกำหนดให้เป็นเปอร์เซ็นต์ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอนหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 หรือประสิทธิภาพของกระบวนการ/ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556, น.19)

ประสิทธิภาพของกระบวนการคือ การประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) ของนักเรียนได้แก่ การประเมินกิจกรรม งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นๆ ที่ผู้สอนกำหนดไว้ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คือ การประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) โดยพิจารณาจากการสอนหลังเรียนและการสอบไล่

จากค่านิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อการสอน เป็นการกำหนดเปอร์เซ็นต์ผลเฉลี่ยของคะแนนในการประกอบกิจกรรมของนักเรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการศึกษาหลังการเรียนของนักเรียนทั้งหมด

เผชิญ กิจกรรมการ (2544) เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80 85/85 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายเช่น ก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.5/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น

บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2551) ให้ความสำคัญว่า การหาดัชนีประสิทธิภาพ E_1 / E_2 เป็นขั้นตอนของการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้แล้ว (ไม่ใช่เป็นขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง) สามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ นั้นสามารถพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ภายใต้สถานการณ์และกิจกรรมที่กำหนดให้โดยจะมีการเก็บข้อมูลของผลการเรียนรู้อันเนื่องมาจากนวัตกรรมหรือแผนการจัดการเรียนรู้เป็นระยะ ๆ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและความองงามของผู้เรียนได้โดยทั่วไปจะมีค่าคำนวณจากการทำแบบทดสอบย่อยแบบฝึกทักษะการใช้ชุดการเรียนรู้หรือคะแนนจากพฤติกรรมการเรียนในระหว่างที่ผู้เรียนกำลังเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละ
	$\sum x$	แทน	คะแนนจากการทำแบบฝึกหรือแบบทดสอบระหว่างเรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทุกเล่มรวมกัน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

2. ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เป็นค่าที่บ่งบอกว่าแผนการจัดการเรียนรู้ นั้นสามารถส่งผลให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลได้หรือไม่บรรลุตามจุดประสงค์หรือเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดซึ่งคำนวณจากคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทดสอบหลังเรียน) ของนักเรียนทุกคนซึ่งคำนวณได้จากสูตร

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum F$	แทน	คะแนนรวมจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนผู้เรียนทั้งหมด

จากค่านิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า สามารถคำนวณได้ค่าตัวเลขที่บอกถึงประสิทธิภาพของสื่อ หรือแผนการจัดการ การเรียนรู้แต่การที่จะสรุปว่า สื่อหรือแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนานั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่จะต้องมีการกำหนดเกณฑ์เพื่อใช้ในการพิจารณาโดยเกณฑ์ดังกล่าวนิยมใช้หลักการเรียนแบบรอบรู้ (Mastering Learning) เช่น ตั้งเกณฑ์ไว้ที่ร้อยละ 80 และยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 2.5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 2.5 = 77.5$ หรือยอมรับความผิดพลาดได้ไม่เกินร้อยละ 5 ดังนั้นต้องมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่า $80 - 5 = 75$ ดังตัวอย่างตั้งเกณฑ์ของ E_1/E_2 ไว้ที่ $80/80$ และกำหนดความผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่เกินร้อยละ 5 คำนวณค่า E_1/E_2 ได้ $76/77$ ก็ถือว่ามีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ส่วนการกำหนดเกณฑ์ความผิดพลาดที่ยอมรับได้ไม่ควรเกินร้อยละ 5

8. ชุดฝึกทักษะ

1. ความหมายของชุดฝึกทักษะ

เป็นกิจกรรมและสื่อการเรียนที่ส่งเสริมความคิด ถ้าปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอจะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ ซึ่งได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของชุดฝึกทักษะ ดังนี้

ชาญชัย อาจิณสมจาร. (2540). ได้ให้ความหมายของแบบฝึกหัดว่า เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนที่จะให้นักเรียนทำอะไร ทำสำเร็จแล้วผลที่ได้เป็นอย่างไร ในอดีตแบบฝึกหัดทักษะถูกมองว่าเป็นการบ้าน ปัจจุบันเป็นงานที่ทำในชั้นเรียนหรือที่บ้าน เป็นบทเรียนที่ต้องฝึกและเรียนรู้ เป็นโครงการที่จะต้องทำให้สำเร็จ เป็นคำถามที่ต้องตอบหรือทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา กิจกรรมเหล่านี้เป็นเครื่องวางวงจรการเรียนการสอน

พนมวัน วรรณรัตน์ (2541). กล่าวว่าแบบฝึกหัดหมายถึง งาน กิจกรรม หรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้นักเรียนฝึกทักษะเพื่อทบทวน ฝึกฝนเนื้อหาความรู้ต่างๆ ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความจำ จนสามารถปฏิบัติได้ด้วยความชำนาญ และให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). ไว้ให้ความหมายแบบฝึกหัดว่าแบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเพื่อให้นักเรียนฝึกตอบ

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า ชุดฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งเพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ ให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจนเกิดแนวคิดที่ถูกต้องและมีทักษะในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ได้อย่างแม่นยำ และถูกต้องคล่องแคล่ว

2. ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นเครื่องมือที่จำเป็นต่อการฝึกทักษะทางภาษาของนักเรียน ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ ดังมีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2538). กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึก ไว้ดังนี้

1. เป็นอุปกรณ์ช่วยลดภาระของครู
2. ช่วยให้นักเรียนให้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาให้ดีขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในทางจิตใจ
4. ช่วยเสริมสร้างทักษะทางภาษาให้คงทน
5. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนบทเรียนแล้ว
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนบทเรียนได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนให้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในบทเรียน
9. ช่วยให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง
10. ช่วยให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสะกดคำ

อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกไว้ดังนี้

1. ช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น
2. ช่วยให้จดจำเนื้อหา และคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน
3. ทำให้เกิดความสนุกสนานในขณะที่เรียน
4. ทำให้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. สามารถนำแบบฝึกหัดมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเองได้
6. ทำให้ทราบข้อบกพร่องของนักเรียน
7. ทำให้ครูประหยัดเวลา
8. ทำให้นักเรียนสามารถนำภาษาไปใช้สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2540). กล่าวว่า การสอนภาษาไทยให้สนุกต้องให้นักเรียนได้พยายามทำแบบฝึกหัดให้มากที่สุด ในแบบฝึกหัดจะมีข้อผิดพลาด เมื่อครูชี้แจงให้ทราบว่าตรงนั้นตรงนั้นผิด

จะทำให้รู้สึกสนุกขึ้น แต่ระวังอย่าให้เป็นการประจานนักเรียน และเมื่อมีข้อผิดพลาดต้องแก้ไขอย่าปล่อยให้ผ่านไปโดยไม่แก้ไขเป็นอันขาด

เอมอร์ สวางดี. (2547). ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ครูได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เรียนตามความสามารถของตน
4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่น และสามารถประเมินผลตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะของตนเอง โดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันของคนอื่น
8. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาคงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผลดังกล่าวได้แก่ การฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหาฝึกซ้ำๆ ในเรื่องที่เรียน

กรีน และเพ็ตตี. (Green & Pety 1971). ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัด ไว้ดังนี้

1. แบบฝึกเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก
2. ช่วยให้นักเรียนให้ฝึกฝนทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ประสบผลสำเร็จในทางใจมากขึ้น
4. ช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน โดยให้มีการฝึกซ้ำหลายๆ ครั้ง
5. ช่วยเป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากเรียนจบ
6. ช่วยให้นักเรียนสามารถทบทวนความรู้ได้ด้วยตนเอง
7. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาต่างๆ ของนักเรียนได้ชัดเจน
8. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนได้เต็มที่ นอกเหนือจากที่เรียนในหนังสือเรียน
9. ช่วยประหยัดแรงงาน และเวลาของครู

จากความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะดังกล่าวสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะต่างๆ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ ซึ่งนักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน ช่วยเสริมสร้างต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. ทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

การสร้างแบบฝึกทักษะจำเป็นต้องศึกษาทฤษฎีและจิตวิทยาการเรียนรู้ เนื่องจากการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องขึ้นอยู่กับสภาวะของจิตและพฤติกรรมตอบสนองหลายๆ อย่างโดยอาศัยกระบวนการ

ที่เหมาะสมและวิธีที่ดีที่สุด ซึ่งให้ให้นักการศึกษาให้กล่าวถึงทฤษฎีและหลักจิตวิทยาที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ ดังนี้

ปิยาภรณ์ วันมี (2558) กล่าวว่า การสร้างชุดฝึกทักษะควรเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบที่น่าสนใจ และหลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกทักษะให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน มีคำสั่ง มีคำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่สร้างความสนใจ และแบบฝึกทักษะควรมีความทันสมัยอยู่เสมอ

สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรชัย (2538) กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกไว้ว่า ต้องยึดหลักทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1. กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึก (Law of Exercise) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดที่มีการฝึกจะมีความคล่องตัวและสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้ามสิ่งใดที่ไม่ได้รับการฝึกหรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำได้ไม่ดี

2. ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ความถนัดและความสนใจแตกต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกซึ่งพิจารณาถึงความเหมาะสม คือไม่ยากหรือง่ายจนเกินไป และมีหลายๆ แบบ

3. การจูงใจผู้เรียน โดยการจัดแบบจากง่ายไปหายาก เพื่อจูงใจความสนใจของนักเรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกแล้วยังช่วยยั่วยุให้อยากฝึกต่อไป

4. ใช้แบบฝึกสั้นๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

ทฤษฎีการเรียนรู้ของสกินเนอร์ (Sginer) มีหลักการคือ การเรียนรู้เกิดจากที่บุคคลได้มีการกระทำต่อสิ่งเร้าแล้ว ได้รับการเสริมแรงและพฤติกรรมของมนุษย์ส่วนใหญ่เป็นผลต่อการตอบสนองต่อสิ่งเร้า ดังนั้นถ้ามีการควบคุมและจัดสภาพการณ์ให้การโต้ตอบสนองเปลี่ยนไป

โดยการเสริมแรงจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ละน้อยจนกระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ต้องการ หลักการของสกินเนอร์ มีดังนี้ (ชม ภูมิภาต 2523)

1. ให้ผู้เรียนเรียนรู้ที่ละน้อยเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ

2. ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมอย่างกระฉับกระเฉง

3. ให้ผู้เรียนมีโอกาสประสบความสำเร็จและได้รับรางวัล

4. ให้ผู้เรียนทราบผลทันที

5. กระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปตามหลักตรรกวิทยาและ ได้รับความสำเร็จตามลำดับขั้น

วิธีการสอนของกานเย ซึ่งมีความเห็นว่าการเรียนรู้มีลำดับขั้นและผู้เรียนจะต้องรู้เนื้อหาที่ง่ายไปหายาก เด็กต้องเรียนรู้ความคิดรวบยอดหรือแก่นทมาก่อน ซึ่งในการสอนให้เด็กได้ความคิดรวบยอดหรือกฎเกณฑ์นั้น จะทำให้เด็กเป็นผู้สรุปความคิดรวบยอดด้วยตนเองแทนที่ครูจะเป็นคนบอก

แนวคิดของบลูม ซึ่งได้กล่าวถึงธรรมชาติของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีความแตกต่างกันผู้เขียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่างๆ ให้โดยใช้เวลา เรียนแตกต่างกัน ดังนั้นการสร้างแบบฝึกจึงต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่ช่วยให้ผู้เขียนทุกคนสามารถผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ได้ ถ้านักเรียนได้เรียงตามอัตราความสามารถของตนเองก็จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จมากขึ้น ภาษาดีขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้เกิดความเข้าใจยิ่งขึ้น

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การสร้างชุดฝึกทักษะให้มีคุณภาพเหมาะสมกับวัย และวุฒิภาวะของนักเรียน ครูจะต้องนำทฤษฎีและหลักจิตวิทยา เช่น การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนมีความพร้อม การฝึกหรือการกระทำบ่อยๆ ความแตกต่างระหว่างบุคคลการเสริมแรง การสร้างแรงจูงใจ และการใช้กฎแห่งผลทำให้ผู้เรียนมีความสนใจ สนุกสนานและมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ซึ่งจะส่งผลให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

9. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ

ความสามารถด้านการอ่าน

1. ความหมายของความสามารถด้านการอ่าน

การอ่าน เป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ของผู้เรียน และคุณภาพการอ่านของผู้เรียนย่อมส่งผลกระทบต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา ด้วยความสำคัญดังกล่าวผู้วิจัยจึงต้องพัฒนาผู้เรียนให้อ่านได้ถูกต้อง เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้ดียิ่งขึ้น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่าน ไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2542) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านประกอบด้วย

- 1.1 อ่านได้ถูกต้องตามตัวสะกดการันต์และอ่านออกเสียงถูกต้องตามอักขรวิธี
- 1.2 ไม่มีนิสัยเสียในการอ่าน ซึ่งทำให้อ่านช้า เช่น ลอยหน้าหรือสายหน้าไปด้วยเวลาอ่าน ทำปากขมุขมิบเวลาอ่านในใจ ใช้มือแต่น้ำลายทุกครั้งเวลาเปิดหน้าหนังสือ ใช้มือชี้ไปด้วยเวลาอ่าน และการอ่านย้อนกลับไปกลับมา
- 1.3 อ่านได้รวดเร็ว รู้จักกวาดสายตารวดเร็ว และรู้จักอ่านข้ามคำเพื่อเลือกหยิบความ เช่น การอ่านข่าวพาดหัว การอ่านวรรณคดี และการอ่านสารบัญ เป็นต้น
- 1.4 มีสมาธิในการอ่าน
- 1.5 เข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว ฉับไว ถูกต้อง
- 1.6 การจับใจความสำคัญได้

1.7 มีวิจารณ์ญาณในการอ่าน อ่านแล้วสามารถวิเคราะห์แยกข้อคิดเห็นออกจากข้อเท็จจริง สิ่งทีอ่านได้อย่างเที่ยงธรรม สามารถวิจารณ์แสดงความคิดเห็น กลวิธีการเขียนแนวการเขียนเนื้อเรื่อง ภาพประกอบตัวละครของงานเขียนนั้นได้อย่างถูกหลักวิชาการ และสามารถตีความได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนการตีความระหว่างบรรทัด คือ อ่านแล้วสามารถเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นระหว่างบรรทัดได้

1.8 อ่านแล้วเกิดความคิดสร้างสรรค์ในแนวการเขียน สำนวน รูปแบบ และศิลปะการประพันธ์จนเกิดแรงบันดาลใจสร้างงานใหม่ของตนเองขึ้นมา นอกจากนั้นความคิดสร้างสรรค์อาจเกิดจากการรู้จักสังเคราะห์คือ การรวบรวมความคิดที่มีอยู่ทั้งหมดของผู้อ่านเข้ากับความคิดใหม่ได้จากการอ่านมาพัฒนางานของตน หรือสร้างงานใหม่ขึ้นมา ซึ่งอาจจะเป็นทั้งงานเขียน สิ่งประดิษฐ์ต่างๆ ผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ และการผสมพันธุ์ไม้ดอกไม้ประดับใหม่ๆ เป็นต้น

1.9 อ่านแล้วได้ความรู้สามารถจดจำได้และเข้าใจความหมายอย่างถูกต้องสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ ทั้งในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวันทั้งการพูด เขียนและปฏิบัติ

1.10 อ่านแล้วสามารถอธิบายได้และปฏิบัติตามขั้นตอนที่อธิบายไว้ในหนังสือได้

1.11 อ่านแล้วสามารถตอบคำถามจากหนังสือที่อ่านได้

1.12 อ่านแล้วสามารถสรุปได้

1.13 อ่านแล้วรู้จักบันทึกไว้

1.14 อ่านโดยรู้จักใช้ส่วนต่างๆ ของหนังสือ เลือกคำศัพท์ ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ บทที่ และหัวข้อเรื่องสำคัญ ทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างรวดเร็วและไม่เสียเวลาอ่านทั้งเล่มสำหรับหนังสือที่ต้องการค้นเฉพาะข้อความสำคัญ หรือสำหรับหนังสือบางเล่มที่ไม่น่าสนใจ ทำให้สามารถอ่านหนังสือได้เป็นจำนวนหลาย ๆ เล่มในระยะเวลาอันสั้น

1.15 มีเทคนิคการอ่านหนังสือแต่ละประเภทได้อย่างรวดเร็ว เช่น การอ่านหนังสือโดยทั่วไป การอ่านหนังสืออ้างอิงแต่ละชนิด การอ่านหนังสือสารคดีโดยทั่วไป การอ่านหนังสือสารคดีแต่ละประเภท การอ่านหนังสือนวนิยาย เรื่องสั้น การอ่านวารสารและหนังสือพิมพ์ เป็นต้น

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2544) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อวัดในพฤติกรรมต่อไปนี้ 1) ความถูกต้องในการอ่านออกเสียงคำ 2) ความถูกต้องในการแบ่งวรรคตอน 3) เจตคติที่มีต่อการอ่านออกเสียง 4) การใช้น้ำเสียงที่เหมาะสมกับเหตุการณ์ในข้อความที่อ่าน 5) ลักษณะและท่าทางในการอ่านออกเสียงของผู้อ่าน 6) ความสามารถในการจับใจความตามเนื้อเรื่องของผู้อ่าน

2.1 เกณฑ์สำหรับวัดผลการอ่านออกเสียงตามวัตถุประสงค์มีดังนี้

2.1.1 การอ่านออกเสียง

1) อ่านคำซ้ำหรือเร็วเกินไป

- 2) ลังเลที่จะอ่านคำ
 - 3) อ่านซ้ำคำ
 - 4) อ่านสะกดคำเป็นรายคำ
 - 5) อ่านคำควบกลาไม่ชัดเจน
 - 6) อ่านเพิ่มหรือตกคำ
- 2.1.2 การแบ่งวรรคตอน
- 1) แบ่งวรรคตอนไม่ถูกต้อง
 - 2) อ่านประโยคไม่ติดต่อกัน
- 2.1.3 เจตคติที่มีต่อการอ่านออกเสียง
- 1) แสดงความไม่พอใจขณะอ่าน
 - 2) ไม่ยอมอ่านออกเสียงดังพอที่จะได้ยิน
- 2.1.4 การใช้น้ำเสียง
- 1) ตื่นเต้นหรือตกใจขณะอ่าน
 - 2) เสียงดังไม่สม่ำเสมอ
 - 3) ดิดสำเนียงภาษาถิ่น
 - 4) เสียงของคำบางคำหายไปในลำคอ
 - 5) อ่านแบบนกแก้วนกขุนทอง
- 2.1.5 ลักษณะและท่าทางในการอ่านออกเสียง
- 1) จับหนังสือและวางตำแหน่งในการถือไม่ถูกต้อง
 - 2) ยืนหรือนั่งอ่านในท่าที่ไม่ถูกต้อง
 - 3) อ่านอย่างไม่สนใจผู้ฟังและข้อความที่อ่าน

นภดล จันทรเพ็ญ. (2542). ให้ความหมายของการอ่านว่า คือการแปลความหมายของตัวอักษร เครื่องหมาย สัญลักษณ์ ความหมายต่าง ๆ ที่ปรากฏแก่สายตาออกมาเป็นความคิดความเข้าใจเชิงสื่อสารแล้วผู้อ่านสามารถนำความคิด ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วย เรียกว่า อ่านออกเสียง ถ้าไม่ต้องออกเสียง เรียกว่า อ่านในใจ

บันลือ พฤษะวัน. (2543). ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ ดังนี้

1. การอ่านที่ใช้การผสมเสียงของตัวอักษรหรือตัวสะกดผสมคำ ซึ่งระยะหนึ่งเราใช้กันมาก เรียกว่า อ่านออก เพื่อมุ่งให้อ่านได้ถูกต้อง แตกฉาน ขยายประสบการณ์ในการอ่านคำ

2. การอ่านที่ใช้ความสามารถในการผสมผสานของตัวอักษรออกเสียงเป็นคำ เป็นประโยค ทำให้เกิดเข้าใจ ความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งผู้ฟังแล้วรู้เรื่อง เรียกว่า อ่านได้

3. การอ่านที่เหนือกว่าอ่านได้ สามารถใช้เทคนิคการจำรูปคำ เข้าใจรูปประโยค แล้วสรุปเรื่องราวเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนสื่อความคิดมายังผู้อ่าน คืออ่านแล้วสามารถประเมินผลของสิ่งที่อ่านได้เรียกว่า อ่านเป็น

4. การอ่านเป็น เป็นการพัฒนาความคิด โดยผู้อ่านใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน นับตั้งแต่การสังเกต การจำรูปคำ การใช้ประสบการณ์เดิมมาแปลความ ตีความ หรือถอดความให้เกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ดี ตลอดจนนำสิ่งที่ผ่านมาใช้ประโยชน์เป็นแนวปฏิบัติให้ตี

วัฒนา สาสีรัมย์. (2550). ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการแปลความหมายจากตัวอักษร สัญลักษณ์ คำ กลุ่มคำหรือวลี ประโยค ออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความสามารถในการแปลความหมาย การตีความ การจับใจความสำคัญ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างมีจุดมุ่งหมาย

จากความหมายดังกล่าวสรุปได้ว่า การอ่าน หมายถึง การออกเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นคำตามหลักภาษาไทย เพื่อรับรู้ความหมาย สื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความคิดความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2. ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นพฤติกรรมสำคัญยิ่ง ซึ่งครูต้องใช้ความสามารถและพยายามให้มากในการที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เพราะการอ่านมีความสำคัญมากในการศึกษาจึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร. (2537). กล่าวว่า การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัยและทุกสาขาวิชา ซึ่งอาจกล่าวสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเครื่องมือสำคัญที่สุดในการแสวงหาความรู้ทุกสาขาวิชา ไม่ว่าจะเป็นความรู้ทางด้าน การเรียนทุกระดับทุกวิชาชีพ ซึ่งเป็นความรู้ที่มนุษย์ต้องการมากที่สุดหรือความรู้รอบตัวทั่ว ๆ ไปซึ่งแม้ว่าจะเป็นเพียงเกร็ดความรู้เล็กๆ น้อยๆ หากได้อ่านแล้วจดจำนำไปใช้ในโอกาสที่ถูกต้องเหมาะสม ย่อมจะทำให้เกิดประโยชน์ได้เช่นกัน การอ่านมากก็ย่อมทำให้รู้มาก

2. การอ่านเป็นสิ่งที่ส่งเสริมความคิดอ่านและความฉลาดรอบรู้ ในปัจจุบันเรารู้ข่าวเรื่องราว ความเคลื่อนไหว และความรู้ต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร วารสาร หนังสือต่าง ๆ มากมายที่ให้ความรู้ ข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ซึ่งทำให้ผู้ก่อนเกิดความรู้และสติปัญญาถ้าคนใดชอบอ่าน และมีนิสัยที่ดีในการอ่านแล้ว การอ่านก็เป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ช่วยสร้างบุคลิกภาพ มีความคิดวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุผลเพราะมีข้อเท็จจริงที่ได้จากการอ่านมาสนับสนุนเป็นที่น่าเชื่อถือ และเป็นที่ยอมรับถือจากบุคคลอื่นอีกด้วย

3. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน หรือให้ความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน การอ่านหนังสือบางประเภท เช่น นวนิยาย เรื่องสั้น เรื่องแปล สารคดี นิตยสารบันเทิงคดี

ฯลฯ จะให้ความเพลิดเพลินหรือความสนุกสนานแก่ผู้อ่านได้ การใช้เวลาว่างอ่านหนังสือเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์ จิตใจของมนุษย์และช่วยคลายเหงาให้ดีที่สุด

มุกดา ลิบลับ. (2542). การอ่านเป็นทักษะการรับสารจากสื่อที่เป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อรับรู้เรื่องราวต่างๆ ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่สำคัญและใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้แสวงหาสรรพวิทยาการต่างๆ เพื่อการดำรงชีวิต การสร้างความสำเร็จในชีวิตและการพัฒนาสติปัญญาความสามารถให้เจริญก้าวหน้าในชีวิตมากขึ้น โลกปัจจุบันให้ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วทั้งด้านวัตถุด้านวิทยาการ การอ่านหนังสือเป็นวิธีหนึ่งที่มนุษย์ได้รับข้อมูลข่าวสารความก้าวหน้าของโลกได้เป็นอย่างดี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชมีพระบรมราโชวาทในพระราชพิธีเปิดงาน หนังสือระหว่างชาติ และงานแสดงการพิมพ์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 :เกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านว่า "หนังสือเป็นเสมือนเครื่องมือรวบรวมเรื่องราวความรู้ ความคิด วิทยาทุกด้านทุกอย่างที่มนุษย์ได้เรียนรู้ ได้คิดค้นและพากเพียรพยายามบันทึกไว้ด้วยลายลักษณ์อักษร หนังสือแพร่ไปที่ได้ความรู้ความคิดก็แพร่ไปถึงที่นั่น"

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การอ่านนั้นเป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยในการพัฒนาการเรียนในด้านทักษะอื่นๆ ยกตัวอย่างเช่น การฟัง การดู การพูดและการเขียน ในลักษณะทักษะสัมพันธ์ ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้รายวิชาต่างๆ และเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนรู้ในโลกกว้าง และการอ่านจะช่วยให้เราสามารถคิดวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ ทั้งในอดีตจนถึงปัจจุบันและในอนาคตได้

3. การวัดผลประเมินผล การอ่าน

เนื่องจากการสอนอ่านในปัจจุบัน เน้นการทำความเข้าใจต่อเรื่องที่อ่านเป็นหลัก การวัดและการประเมินผล จึงออกมาในรูปของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน มีนักวิชาการได้กล่าวถึงวิธีวัดความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) กล่าวถึงเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่านว่าสามารถพิจารณาได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

1. เกณฑ์ที่กำหนดตามส่วนประกอบของภาษาแบบแยกย่อย ประกอบด้วย

1.1 ความรู้ด้านคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์และสำนวนต่างๆ

1.2 ความรู้ด้านไวยากรณ์หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านไวยากรณ์ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวภาษาที่ปรากฏ

2. เกณฑ์ที่กำหนดตามความสามารถรวมในการรับสาร ประกอบด้วย

2.1 ความสามารถในการเรียบเรียงความ หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจบทอ่าน สามารถตอบคำถามที่ให้เรียบเรียงถ้อยคำใหม่ โดยให้ได้ใจความเดิมหรือสามารถตอบคำถามแบบเลือกตอบ และแบบเรียบเรียงความได้

2.2 ความสามารถในการอ่านข้อมูลที่เป็นรายละเอียด หมายถึง ความสามารถในการโยงรายละเอียดเกี่ยวข้องกับใจความสำคัญของเรื่องได้ว่า เป็นรายละเอียดสนับสนุนหรือเป็นรายละเอียดที่ขัดแย้งกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงกันข้าม

2.3 ความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญ หมายถึง ความสามารถในการระบุแก่นเรื่อง หัวเรื่อง และใจความสำคัญของเรื่องได้

2.4 ความสามารถในการวิเคราะห์ประเมินความสัมพันธ์ของเนื้อความและสุนทรียศาสตร์ของการใช้ภาษา หมายถึง ความสามารถในการใช้ความรู้ด้านศัพท์ไวยากรณ์ทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน และความรู้เกี่ยวกับรูปแบบลีลาภาษาที่ใช้ในบทอ่านเป็นตัวกระตุ้นการวิเคราะห์ประเมินและสรุปบทอ่านได้ว่า เป็นข้อความประเภทใด มีลีลาการเขียนแบบไหนสามารถเข้าใจเจตนาทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่สามารถวิพากษ์วิจารณ์ถึงเหตุและผลที่เกิดขึ้นได้ตลอดจนสามารถประเมินบทอ่านได้ว่ามีความชัดเจนเข้าสู่ประเด็นอย่างไม่อ้อมค้อม และใช้ภาษาได้กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ ความสามารถในระดับนี้เป็นความสามารถในระดับสูง

จากเกณฑ์การประเมินทักษะการอ่าน ที่พิจารณาความสามารถทางภาษาที่เป็นเกณฑ์แบบย่อย และความสามารถทางการอ่านที่เป็นเกณฑ์แบบรวมดังกล่าวข้างต้น รูปแบบกาทดสอบที่นิยมใช้กันอยู่อย่างแพร่หลายซึ่งมี 2 แบบ ดังต่อไปนี้

1. แบบทดสอบอัตนัย ได้แก่ แบบความเรียงให้ผู้เรียนตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านโดยเขียนคำตอบเป็นประโยคหรือข้อความยาว ๆ

2. แบบทดสอบปรนัย ได้แก่ แบบทดสอบแบบเลือกตอบ แบบถูกผิดแบบจับคู่และแบบเติมคำ เป็นต้น

3. เพื่อให้การอ่านของเด็กมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนจำเป็นต้องมีการวัดและการประเมินผลความรู้ความสามารถของผู้เรียนว่า มีความก้าวหน้าในการอ่านเพียงใด อยู่ตลอดเวลา การวัด และการประเมินผลการอ่านของผู้เรียนมีประโยชน์ต่อการเรียน ดังนี้

3.1 จะช่วยให้ครูทราบถึงความสามารถในการอ่านของเด็กได้อย่างถูกต้อง

3.2 ช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจในการอ่านเพิ่มมากขึ้น เมื่อทราบความก้าวหน้าจากการประเมินผลเป็นระยะ ๆ

3.3 จะช่วยให้ครูแบ่งปันผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถได้

3.4 จะช่วยประเมินผลการสอนของครูด้วยว่ามีความสามารถในการสอนมากน้อยเพียงใด

3.5 ช่วยให้ผู้สามารถวินิจฉัย และการทำนายผลเกี่ยวกับการเรียนการสอนได้

4. การประเมินผลการอ่าน หมายถึง การพิจารณาตัดสินว่าผู้เรียนมีทักษะ หรือความสามารถในการอ่านมากน้อยเพียงใด ในการประเมินผลทักษะการอ่านควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

4.1 เน้นการประเมินเพื่อปรับปรุงการอ่าน

4.2 ประเมินผลการอ่าน โดยคำนึงประสบการณ์และลักษณะของผู้เรียน

4.3 ประเมินผลการอ่านอย่างเป็นระบบที่ผสมผสานกับการสอน

4.4 ประเมินการอ่านต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

4.5 การประเมินผลต้องประเมินให้ครบทั้งด้านพุทธิพิสัย ด้านเจตพิสัย และด้านทักษะพิสัย

4.6 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการประเมินผล

4.7 บอกเกณฑ์การประเมินและแนวปฏิบัติที่นำไปสู่การบรรลุซึ่งผลสัมฤทธิ์สูงสุดให้ผู้เรียนทราบตั้งแต่เริ่มการสอน

4.8. ควรจะมีการประเมินก่อนและหลังเรียนจะได้ทราบว่าก่อนเรียนผู้เรียนมีความสามารถแค่ไหน เมื่อเรียนแล้วมีพัฒนาการเพียงใด

5. เพื่อให้การประเมินผลการอ่านของผู้เรียนเป็นไปอย่างถูกต้อง จำเป็นต้องอาศัยเครื่องมือประเมินผลการอ่านดังต่อไปนี้

5.1 การใช้ข้อทดสอบ ข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง วัตถุประสงค์หลายอย่างตามความต้องการของครู เช่น วัดความรู้ความเข้าใจ ความจำ ความสามารถในการวิเคราะห์เปรียบเทียบเรียงลำดับ เหตุการณ์ข้อทดสอบนี้จะแบ่งออกเป็น 2 อย่าง คือ

5.1.1 แบบอัตนัย เป็นข้อสอบที่มักจะทำให้บรรยายความคิด ความเข้าใจ วิเคราะห์ การออกข้อสอบแบบนี้ออกให้ครอบคลุมสิ่งสำคัญตามจุดมุ่งหมายที่ผู้เรียนรู้อย่างมากที่สุด กำหนดคำตอบให้พอดีกับเวลาสอบ พร้อมทั้งบอกกำกับด้วย

5.1.2 แบบปรนัย แบ่งออกเป็น

1) แบบเลือกตอบ ในการออกข้อสอบแบบนี้ต้องมีคำตอบที่ถูกต้องหนึ่งคำตอบตายตัว เรียงลำดับคำตอบให้ดูง่าย

2) แบบถูกผิด ข้อสอบต้องเป็นภาษาชัดเจน ข้อความต้องแต่งใหม่ไม่ควรลอกจากรายเรียน และใช้ในตอนต้น ๆ ของข้อสอบ

3) แบบเติมคำ ข้อสอบแบบให้เติม ต้องเด่น ชัดเจนเว้นช่องว่างให้พอดีกับคำตอบ

นอกจากข้อสอบทั้งแบบอัตนัยและแบบปรนัยแล้ว ครูผู้สอนสามารถทำการทดสอบการอ่านของผู้เรียน ด้วยการให้คำให้อ่านเป็นคำก็ได้แต่การทดสอบการอ่านนั้นนิยมให้

อ่านเป็นเรื่องมากกว่าการอ่านเป็นคำ คำถามที่ใช้ในข้อทดสอบเพื่อวัด และประเมินผลการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียนควรมีลักษณะดังนี้

1. คำถามจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาที่ผู้เรียนอ่านมากกว่าขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เรียน

2. คำถามประเภทที่จับผิดผู้อ่าน หรือคำถามลงให้หลงไม่ควรนำมาใช้ในการทดสอบ

3. ภาษาที่ใช้ในคำถามควรเหมาะสมกับเนื้อหาของเรื่องราวที่ให้อ่านได้อ่าน

4. ไม่ใช่คำถามประเภทที่ช่วยให้ผู้เรียนนำถึงเรื่องที่เคยอ่านมาแล้วในอดีตมาตอบ

5.2 การใช้การสังเกต เพื่อดูความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว จังหวะทำนองในการออกเสียง อัตราเร็วในการอ่าน

5.3 การซักถามหรือสัมภาษณ์อาจใช้ร่วมกับการสังเกต เป็นตรวจสอบความรู้ความเข้าใจ ความสนใจในการอ่าน ความสามารถในการวิจารณ์ความจำและความสามารถในการตอบคำถาม และสรุปข้อความสำคัญ สิ่งที่จะสอบถามเช่น

5.3.1 ความรู้ความเข้าใจจากเนื้อหาของบทเรียน

5.3.2 ให้เล่าเรื่องให้ฟัง

5.3.3 ได้รับความรู้อะไรบ้างจากการอ่าน

5.3.4 ชอบอ่านหนังสือเองหรือให้คนอื่นอ่านให้ฟัง

5.4 การใช้บันทึก เพื่อดูความสนใจในการอ่าน ดูพัฒนาการอ่านของผู้เรียนแล้วหาทางแก้ไข ครูต้องบันทึกผลการวัดในแต่ละครั้งไว้แล้วศึกษาหาทางแก้ไขต่อไป วิธีการบันทึกอาจใช้คำถามที่เป็นแนวทางในการบันทึกเสียงให้ผู้อ่าน แล้วบันทึกเสียงไว้แล้วเอามาเปิดให้ผู้เรียนได้ฟัง หาข้อบกพร่องและได้แก้ไขในคราวต่อไป

5.4.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2555) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ดังนี้

1) จุดเน้นการอ่านออก ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 นักเรียนมีความสามารถและทักษะการอ่านคำพื้นฐานและเข้าใจความหมายของคำพื้นฐานได้ไม่น้อยกว่า 600 คำโดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1.1) ฟังครูอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรอง ฯลฯ อย่างมีมารยาท

1.2) ฟังอ่านนิทาน เรื่องสั้น บทร้อยกรองอย่างมีมารยาท

1.3) ฟังอ่านคำ แจกลูกสะกดคำ อ่านสะกดคำ

1.4) ฟังอ่านประโยค ข้อความสั้นๆ และบอกความหมายของคำ

1.5) ท่องอาขยานด้วยความเข้าใจ

1.6) จัดกิจกรรมส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน

5.4.2 แนวทางการวัดและประเมินผลโดยใช้วิธีการดังนี้ให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำตามวงคำศัพท์ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำหนดพร้อมทั้งบอกความหมายของคำโดยการแสดงท่าทางหรือชี้รูปภาพที่กำหนดแล้วบันทึกผลการอ่านการบอกความหมายของคำ

5.4.3 วิธีการประเมินและการแปลผลตามจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน “อ่านออก” (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ

1. ความหมายของการเขียนสะกดคำ มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

พจนานุกรมเว็บสเตอร์. (Webster : 1981). กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง ศิลปะหรือเทคนิคการสร้างคำโดยจัดเรียงพยัญชนะ สระ ตามที่สังคยอมรับ

ฮันนา, และคณะ. (Hanna and others 1971). ได้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับการ เขียนสะกดคำว่าการเขียนสะกดคำคือการถ่ายทอดภาษา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะถ่ายทอดความคิดและความรู้สึกเป็นภาษาเขียน จะต้องเกี่ยวข้องของการเขียนสะกดคำโดยเขียนเป็นตัวอักษรลงบนวัสดุให้ผู้อื่นมองเห็นและเข้าใจได้

บันลือ พลฤกษ์วัน. (2522). กล่าวว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การสอนให้เด็ก รู้จักกฎเกณฑ์ของการเรียงลำดับอักษรภายในคำหนึ่งๆ เพื่อให้ออกเสียงได้ชัดเจน

กรมวิชาการ. (2536). กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่า การเขียนสะกดคำเป็นการเขียนโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกดมาประสมเป็นคำ การเขียนคำจะต้องให้ ผู้เรียนอ่านสะกดคำและเขียนคำพร้อมๆกัน เพื่อการเขียนคำได้ถูกต้อง

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำ หมายถึง การเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ตัวสะกดและตัวการันต์ให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทยและตามหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 เพื่อให้สามารถเขียนสะกดคำและสื่อความหมาย ได้อย่างถูกต้อง

2. ความสำคัญของการเขียนสะกดคำ

การเขียนสะกดคำได้ถูกต้องทำให้สื่อความหมายได้ตรงกัน มีความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ภาษาสื่อสาร จึงมีผู้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ดังนี้

วรรณิ โสภประยูร. (2542). กล่าวถึง ความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่งเพราะเด็กจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าเด็กเขียนสะกดคำไม่ได้ เด็กจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องจากผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองไม่ได้ กล่าวคือ สื่อสารกันไม่ได้นั่นเอง ดังนั้น การเขียน

สะกดคำให้ถูกต้องนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการเขียน เด็กควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียแต่เริ่มเรียนคำ เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักทำต่างๆที่จำเป็นในชีวิตประจำวันและช่วยให้เด็กใช้คำต่างๆได้ถูกต้อง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). ให้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจะช่วยให้การสื่อความหมายมีประสิทธิภาพ ถ้านักเรียนเขียนสะกดคำผิดจะทำให้การสื่อความหมายผิดไปด้วย และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่เป็นไปตามที่ประสงค์

ชนาธิป ผลวาวแวว. (2548). กล่าวว่า การเขียนสะกดคำมีความสำคัญมาก เพราะเป็นการใช้สัญลักษณ์แทนเสียงพูด เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดเรื่องราวต่างๆ ดังนั้นการเขียนสะกดคำจึงมีความสำคัญต่อการเขียนเป็นอย่างมากเพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียนอย่างหนึ่ง นักเรียนจะต้องรู้จักสะกดคำให้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ถ้านักเรียนสะกดคำผิดจะทำให้ไม่ทราบเรื่องราวจากผู้อื่น ไม่สามารถทำให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ นับว่าการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญมากในทักษะการเขียน

จากค่านิยมต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การเขียนสะกดคำเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเขียน ถ้าการเขียนสะกดคำผิดจะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป ทำให้การสื่อสารกันไม่เข้าใจ นอกจากนี้การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องยังเป็นพื้นฐานที่ดีในการเรียนในกลุ่มสาระอื่นๆ

3. จุดมุ่งหมายของการเขียน

วรรณิ โสมประยูร (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2549) ได้อธิบายจุดมุ่งหมายการสอนภาษาไทย ดังนี้

1. เพื่อคัดลายมือหรือเขียนให้ถูกต้องตามลักษณะตัวอักษรให้เป็นระเบียบชัดเจนหรือเข้าใจง่าย

2. เพื่อเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้พัฒนางอกงามขึ้นตามควรแก่วัย

3. เพื่อให้การเขียนสะกดคำถูกต้องตามอักขรวิธี เขียนวรรคตอนถูกต้อง

4. เพื่อให้รู้จักภาษาเขียนที่ดีมีคุณภาพเหมาะสมกับบุคคลและโอกาส

5. เพื่อให้สามารถรวบรวมและลำดับความคิด แล้วจดบันทึก สรุปและย่อใจความเรื่องที่อ่านหรือฟังได้

6. เพื่อให้สามารถสังเกตจดจำและเลือกเฟ้นถ้อยคำหรือสำนวนโวหารให้ถูกต้อง

7. เพื่อให้ทักษะการเขียนประเภทต่างๆ

8. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

9. เพื่อให้เห็นความสำคัญและคุณค่าของการเขียนว่ามีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพ การศึกษาหาความรู้และอื่นๆ

4. ปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำ

พัชรี วงจรสร้างสี่ (2542) กล่าวว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนสะกดคำผิดมีหลายประการ บางสาเหตุมาจากตัวนักเรียนเอง บางสาเหตุมาจากตัวผู้สอน นักเรียนและครูผู้สอนอาจจะละเลยทักษะทางการเขียน เพราะเห็นว่าใช้เวลามาก ตรวจลำบาก ต้องใช้เวลานานในการตรวจทำให้ตัดทักษะการเขียนออกไปให้เหลือน้อยลง ทำให้ขาดประสบการณ์และขาดความเชี่ยวชาญในการเขียน ในบางโรงเรียนไม่กำหนดการฝึกการเขียนการสะกดคำไว้ในตารางเรียนอย่างชัดเจนทำให้ครูผู้สอนไม่ได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้กับนักเรียน นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเป็นจำนวนมาก ส่วน (วรรณิ โสม

ประยูร, 2542) กล่าวว่า สาเหตุที่นักเรียนส่วนมากเขียนคำยากผิด ได้แก่ นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะสะกดคำผิด นักเรียนไม่รู้หลักการ เช่น ไม่รู้จักการประวิสรรชนีย์ หลักการใช้ ศ ษ ส หลักการใช้สะกดการันต์ หลักการผันวรรณยุกต์ หลักมาตราตัวสะกดและอื่นๆ นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทย มีคำพ้องเสียงทำให้ความหมายสับสน เช่น กัณฑ์-กรรม ขัณฑ์-ขรรค์ นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำ เช่น คราว คลอง ครอง เกลี่ยกล่อม กลอง กรอง สรวล นักเรียนไม่สามารถถ่ายถอดคำตอบเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอลค์ ดอกเตอร์ แท็กซี่ และนักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น รวง-लग ราด-ลาด และ

(จรีลักษณ์ จีรวินบูลย์ 2546) กล่าวถึงปัญหาด้านการสะกดคำนับเป็นปัญหาการสะกดคำที่ผู้เรียนมักจะแสดงออก เช่น เรียงตัวอักษรในคำผิด สลับตัวอักษร สลับคำ ในประโยค สะกดข้ามตัวอักษร สร้างการสะกดคำใหม่ขึ้นมาเองและมีปัญหาในการเชื่อมโยงเสียงที่ถูกต้องกับตัวอักษร นอกจากนี้มีปัญหามากจะ พบ ได้แก่เขียนคำศัพท์ผิด เขียนคำตกหล่นหรือเพิ่มคำ

ดวงใจ ไทยอุบุญ (1549) กล่าวถึง การใช้ภาษาผิดและใช้ภาษาบกพร่องในการเขียนเกี่ยวกับปัญหาการเขียนสะกดคำเนื่องจากการใช้คำไม่เหมาะสม และการจำผิดๆ และผู้ใช้ไม่คำนึงถึงหลักการใช้ สามารถจำแนกได้ดังนี้

1. การเขียนตัวสะกดการันต์ผิด เช่น

สังเกต เขียนเป็น สังเกต

อนุญาต เขียนเป็น อนุญาต

ประสบการณ์ เขียนเป็น ประสบการณ์

2. การวางรูปวรรณยุกต์ผิดที่ เช่น

ด้วย เขียนเป็น ด้วย

ให้ เขียนเป็น ให้

สว่าง เขียนเป็น สวาง

3. การผันวรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง เช่น

คะ เขียนเป็น ค่ะ
 ละ เขียนเป็น หล่ะ

จากปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำดังที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ซึ่งจำแนกเป็นปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำผิดเกิดจากสาเหตุและปัจจัยหลายประการ ซึ่งจำแนกเป็น 2 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยที่เกิดจากตัวผู้เรียนที่มีความบกพร่องทางทักษะการเขียนขาดประสบการณ์และมีปัจจัยที่ 2 เกิดจากครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับทักษะการเขียนและมีเทคนิคและวิธีการสอนที่ไม่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียน

5. การวัดและประเมินผลการเขียน

การวัดและประเมินผลความสามารถในการเขียนของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสอนการเขียน การวัดและประเมินผลการเขียนที่มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องใช้เครื่องมือการวัดที่สามารถวัดความสามารถในการเขียนได้ครอบคลุมและเที่ยงตรง ดังนั้น การคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดทำแบบทดสอบที่ได้มาตรฐานจึงเป็นสิ่งจำเป็น นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอแนวความคิดการวัดและประเมินผลทักษะการเขียน ดังต่อไปนี้

อีทตัน (Heaton, 1988) ได้เสนอขั้นตอนการให้คะแนนการประเมินการเขียน แบ่งออกเป็น 2 วิธี ดังนี้

1. การใช้ความรู้สึกหรือความเห็นของผู้ประเมินเป็นเกณฑ์ (Impression method) เป็นขั้นตอนการประเมินการเขียนที่คะแนนรวมโดยพิจารณาจากความรู้สึกและความคิดเห็นของผู้ประเมิน โดยผู้ตรวจอาจมีจำนวน 1 คนหรือมากกว่านั้น โดยผู้ตรวจจะพิจารณาคะแนนงานเขียนแต่ละส่วนและเอาคะแนนเหล่านั้นมารวมหรือหาค่าเฉลี่ย เป็นคะแนนงานเขียนของผู้เรียน ซึ่งการประเมินหลายๆครั้งจะทำให้มีความน่าเชื่อถือ

2. วิธีใช้การวิเคราะห์ (Analytic method) เป็นวิธีการประเมินการเขียนที่คะแนนรวมขึ้นอยู่กับแบบแผนการตรวจและการประเมินที่ผู้สอนหรือผู้ประเมินสร้างขึ้น โดยแยกคุณลักษณะของการเขียนไว้เป็นข้อๆ เพื่อตรวจให้คะแนน ในวิธีการประเมินนี้สามารถทำให้ผู้เรียนเห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนที่ได้รับชัดเจนขึ้น

เวเกิล (Weigle, 2002) ได้เสนอรูปแบบเกณฑ์การวัดและประเมินผลไว้ 2 ประเภท ได้แก่

1. เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic rating scales) เป็นเกณฑ์การประเมินการเขียนที่นำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวังมาจัดเป็นรายการและระบุคำบรรยายลักษณะของแต่ละรายการ โดยแต่ละรายการจะมีคะแนนระบุไว้อย่างชัดเจน ซึ่งแต่ละระดับจะระบุไว้เพียงคะแนนเดียว จึงทำให้สะดวกในการตรวจให้คะแนน

2. เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic rating scales) เป็นเกณฑ์การประเมินการเขียนที่ให้คะแนนแบบแยกส่วน โดยพิจารณาการให้คะแนนเป็นประเด็นของงานที่ลักษณะการ

ตอบจำกัด โดยแต่ละส่วนต้องมีคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้นๆในแต่ละระดับอย่างชัดเจนและการกำหนดเกณฑ์การประเมินในลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะไม่เกิน 4 ด้านเกณฑ์การประเมินการประเมินแบบแยกส่วนนี้ง่ายต่อการประเมินค่าและมีความน่าเชื่อถือ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กล่าวว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จะต้องสอนให้เห็นรูป คือ รูปของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สอนให้รู้จักเสียง คือการออกเสียงให้นักเรียนฟังเพื่อให้รู้จักเสียงพยัญชนะ สระ และ วรรณยุกต์ตามรูปที่เห็น ซึ่งเป็นความสามารถพื้นฐานในการอ่าน แล้วจึงสอนให้เขียนรูป คือการเขียนพยัญ สระ และวรรณยุกต์ ทั้งแบบแจกลูก และแบบสะกดคำ โดยสอนทีละตัว ไม่รีบร้อน หากพบนักเรียนคนใดยังอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง เขียนไม่ได้ ให้หยุดรอ พร้อมทั้งช่วยเหลือและแก้ไขเสียก่อน อย่าปล่อยทิ้งไว้เป็นเวลานาน เพราะจะเกิดความเสียหายและสายจนแก้ไขได้ยาก

10. เจตคติ

1. ความหมายของเจตคติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ให้ความหมายเจตคติว่า “ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง.” และภาษาอังกฤษใช้คำว่า attitude

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2529) กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกและท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใด ๆ ส่งผลให้มีพฤติกรรมตอบสนองในลักษณะที่สอดคล้องกับความรู้สึกหรือท่าทีนั้น

ไพฑูริย์ สุขศรีงาม (2529) กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง แนวโน้มการตอบสนองของบุคคลหรือความพร้อมของบุคคลในการตอบสนอง เจตคติมิได้มีหน้าที่กำหนดชนิดการกระทำแต่ทำหน้าที่ให้กลุ่มหรือชนิดของการกระทำอย่างหนึ่งมีโอกาสเกิดขึ้นมากหรือน้อย

Thurstone (1964) กล่าวถึง เจตคติ หมายถึง ตัวแปรทางจิตวิทยาอย่างหนึ่งที่ไม่อาจสังเกตได้โดยง่าย แต่เป็นความโน้มเอียงภายใน แสดงออกให้เห็นได้จากพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เจตคดียังเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความลำเอียง ความคิดเห็น ความรู้สึกและความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ผดุง อารยะวิญญู (2541) กล่าวโดยสรุปไว้ว่า เจตคติหมายถึง ท่าทีความรู้สึกที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีต่อเด็กหรือบุคคลอื่นหรือต่อสิ่งที่อยู่รอบตัว ความรู้สึกนี้อาจเป็นไปในทางที่ดีหรือทางบวก (positive attitude) เป็นไปในทางไม่ดีหรือทางลบ (negative attitude) หรือเป็นกลาง (neutral

attitude) เจตคติมีอิทธิพลต่อมนุษย์คนเราจะแสดงพฤติกรรมไปในทางที่สอดคล้องกับเจตคติของตนเอง

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ ซึ่งแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมในลักษณะชอบ ไม่ชอบ อาจเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย พอใจ ไม่พอใจ ต่อสิ่งใดๆ ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่ และทำให้จะเป็นตัวกำหนดแนวทางของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนอง

2. ลักษณะและองค์ประกอบของเจตคติ บุคคลสามารถแสดงเจตคติออกได้ 3 ลักษณะด้วยกัน คือ

1. ลักษณะเจตคติเชิงบวก เป็นเจตคติที่ชักนำให้บุคคลแสดงออก มีความรู้สึกหรืออารมณ์จากสภาพจิตใจโต้ตอบในด้านดีต่อบุคคลอื่นหรือเรื่องราวใดเรื่องราวหนึ่ง

2. ลักษณะทางลบหรือไม่ดีเป็นเจตคติที่สร้างความรู้สึกเป็นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่ได้รับความเชื่อถือหรือไว้วางใจ อาจมีความเคลือบแคลงระแวงสงสัยรวมทั้งเกลียดชังต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เรื่องราวหรือปัญหาใดปัญหาหนึ่ง

3. ลักษณะเจตคติที่บุคคลไม่แสดงความคิดเห็นในเรื่องราวหรือปัญหาหนึ่งหรือต่อบุคคลหน่วยงาน สถาบัน องค์กรและอื่น ๆ โดยสิ้นเชิง

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า สิ่งที่ทำให้เกิดเจตคติที่ดีหรือไม่ดีนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิด อารมณ์สิ่งแวดล้อมรอบตัว หรือประสบการณ์ที่ได้รับมา ทำให้แสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ออกมา โดยมีเจตคติเป็นตัวกำหนดทิศทาง พฤติกรรมของบุคคลให้ตอบสนองต่อสิ่งนั้น

องค์ประกอบเจตคติสามารถแบ่งได้เป็นสามส่วนด้วยกัน คือ

1. องค์ประกอบด้านความคิดหรือความรู้ความเข้าใจ (Cognitive component of attitudes formation) เกิดจากการที่บุคคลรับและสัมผัสสิ่งต่างๆ จากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน แล้วจัดกลุ่มของสิ่งที่ผ่านเข้ามาเป็นหมวดหมู่โดยรวมสิ่งที่เหมือนกันเข้าไว้ด้วยกันซึ่งทางจิตเรียกว่า การแบ่งหมวดหมู่ (categorization) เพื่อช่วยในการรับรู้ (perception) ของตนและการรับรู้เกี่ยวกับสิ่งเร้าต่างๆ ที่บุคคลรับและสัมผัสนั้นนับว่าเป็นส่วนประกอบด้านความคิดหรือความรู้ความเข้าใจของเจตคติ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ (Affective component of attitude formation) เป็นการเกิดความรู้สึกหรืออารมณ์ที่เป็นไปในด้านบวกหรือลบ ซึ่งถูกเร้าจากการรับรู้จะเกิดความรู้สึกที่ดี - ไม่ดี, ชอบ - ไม่ชอบ, พอใจ - ไม่พอใจ ถ้าบุคคลมีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใด บุคคลก็จะไม่ชอบสิ่งนั้นถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดก็จะชอบสิ่งนั้น หลังจากที่บุคคลจัดแบ่งประเภทหมวดหมู่แล้วทำการแปลความหมายออกมา

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component of attitude formation) ปทัสถานทางสังคม (social norms) มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติทางด้านนี้มาก เพราะเป็นรากฐานแห่งความคิดที่สร้างความเชื่อในสิ่งที่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง เพราะความเชื่อนี้จะคอยควบคุมความประพฤติพฤติกรรมและการแสดงออกของแต่ละบุคคลไว้อย่างไรก็ตามของปทัสถานทางสังคม เช่น การเหยียดผิวในอเมริกา หรือความกลัวในการทำสิ่งที่ปทัสถานทางสังคมไม่ยอมรับชาวบ้านจะซุบซิบนินทา เช่นการแต่งงานภายในสายเลือดเดียวกัน (incest taboo) เป็นต้น องค์ประกอบทั้งสามด้านนี้ ต้องมีความสอดคล้องกัน ถ้าองค์ประกอบด้านใดด้านหนึ่งเปลี่ยนแปลงไปเจตคติของบุคคลนั้นจะเปลี่ยนแปลงไปด้วย (Shaver.1977)

จากค่านิยมต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่แตกต่างกันตามลักษณะขององค์ประกอบของเจตคติที่บุคคลรับหรือสัมผัสสิ่งต่างๆ จากสิ่งแวดล้อมในเป็นสำคัญ และมีการจัดหมวดหมู่ของข้อมูลเพื่อช่วยในการรับรู้ของแต่ละบุคคล มีอารมณ์หรือความรู้สึกที่สอดคล้องกับความคิดซึ่งเกิดจากการวางเงื่อนไข การให้รางวัล การลงโทษ ความคุ้นเคยเป็นสภาวะทางจิตที่มีอิทธิพลต่อความคิดและมีพฤติกรรมที่แสดงออกเป็นคาดหวังหรือบรรทัดฐานของสังคม เจตคติเกิดจากสิ่งที่มีอยู่หรือเกิดขึ้นสามารถอ้างอิงได้เจตคติมีลักษณะมั่นคงถาวรยากแก่การเปลี่ยนแปลงได้ในระยะเวลาอันจำกัด เนื่องจากเจตคติเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่บุคคลสะสมมาเป็นเวลานาน

3. การวัดเจตคติ การวัดเจตคติมีวิธีแตกต่างกันได้แก่

1. การวัดเจตคติโดยใช้ช่วงปรากฏที่เท่ากัน (Equal appearing Intervals) วิธีนี้สร้างขึ้นโดย (Thurstone. 1967) ใช้วัดความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเป็นไปในทางบวกหรือลบ การวัดนี้ต้องทำการสร้างข้อความที่แทนความรู้สึกของกลุ่มบุคคลให้มากที่สุด เพื่อนำไปให้คณะกรรมการพิจารณาตัดสินเลือกข้อความที่สร้างขึ้นมานั้น โดยเรียงลำดับความเห็นด้วยมากที่สุดไปจนถึง ไม่เห็นด้วยมากที่สุดจำนวน 11 ระดับ แล้วนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นี้ได้จากการให้ระดับข้อความต่างๆ ทั้งหมดจากคณะกรรมการ

2. การวัดเจตคติโดยใช้วิธีลิเคิร์ต (Likert method of Summated Rating) วิธีนี้สร้างขึ้นโดย Reins Likert วิธีวัดคือ สร้างข้อความเจตคติ (Attitude Statements) ขึ้นมาหลาย ๆ ข้อความให้ครอบคลุมหัวข้อที่ต้องการศึกษา วิธีวัดเจตคติแบบลิเคิร์ตนี้เป็นที่นิยมใช้กันแพร่หลาย เนื่องจากสามารถสร้างได้โดยไม่ยาก มาตรฐานการวัดเจตคติแบบลิเคิร์ตนี้ประกอบด้วยข้อความที่แสดงเจตคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งแล้วคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ ได้แก่ 1.ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2. ไม่เห็นด้วย 3. ไม่แน่ใจ 4. เห็นด้วย 5. เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3. การวัดเจตคติโดยวิธีเคราะห์สเกล (Scalogram Analysis) วิธีวิเคราะห์สเกลนี้เป็นวิธีการที่อธิบายถึงขอบข่ายในการประเมินผลกลุ่มของข้อความว่าเป็นไปตามลักษณะ Guttman

Scale หรือไม่ตามความคิดของ Guttman เชื่อว่าสเกลวัดเจตคติควรมีข้อความเพียง 4-6 ข้อความ หรือมากที่สุด 10 -12 ข้อความเท่านั้น แล้วให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่ ด้วยการให้คะแนนจะให้ คะแนน 1 สำหรับข้อความที่เห็นด้วยและให้คะแนน 0 สำหรับข้อความที่ไม่เห็นด้วย เมื่อสร้างข้อความเสร็จใช้ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างอย่างน้อย 100 ตัวอย่าง ให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นต่อข้อความต่างๆ โดยเลือกตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยแล้วนำมารวมคะแนนของแต่ละคนจากนั้นเรียงลำดับคะแนนของแต่ละคนจากมากไปหาน้อย แล้วจึงวิเคราะห์สเกลตามวิธีของ Guttman โดยเริ่มจากคนที่ได้คะแนนสูงสุดไปหาต่ำสุด แล้ววิเคราะห์ว่าแต่ละข้อความเขหลักเกณฑ์หรือไม่แล้วจึงคัดเลือกข้อความที่มีคนเห็นด้วยมากที่สุดและรองลงมาตามลำดับเท่าที่ต้องการ

4. การวัดเจตคติโดยใช้วิธีเทคนิคความหมายจำแนก (Semantic Differential) วิธีการวัดเจตคติวิธีนี้คิดขึ้นโดย ออสกู๊ด (Charles E. Osgood) เป็นการวัดเจตคติของบุคคลต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยใช้คำคุณศัพท์ 2 คำที่มีความหมายตรงข้ามกันระหว่างคำทั้งสองนี้จะมีค่าระดับคะแนนอยู่ระหว่างกลาง โดยปกติจะมีความหมายจำแนกด้วยข้อให้เลือกจำนวน 3, 5, 7 ข้อ ซึ่งให้กลุ่มบุคคลประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งอาจเป็นสถานที่ บุคคล หรือเหตุการณ์ การประเมินนี้จะให้ผู้ตอบประเมินค่ามากน้อย เช่น ดี - ชั่ว จริง - เท็จ ฉลาด - โง่ง - อ่อน - เร็ว - ช้า เป็นต้น สำหรับวิธีนี้ปกติผู้ที่ตอบได้จะต้องมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับหนึ่งเพียงพอที่จะแยกแยะความรู้สึกของตนให้ตรงกับ ความแตกต่างของคำตอบที่ให้ไว้ (ซึ่งค่อนข้างจะเห็นไม่ชัดเจนนัก) ผู้ตอบทั่วไปจะมีอุปสรรคในการตอบวิธีวัดเจตคตินี้

5. การวัดเจตคติโดยวิธีการสะท้อนให้เห็นภาพ (Projective Techniques) การวัดโดยวิธีการสะท้อนให้เห็นภาพนี้เป็นการวัดเจตคติทางอ้อม ในการวัดเจตคตินั้นถ้าผู้ที่ศึกษาโดยตรงว่ามีเจตคติต้องการที่จะทราบถึงอะไรเราอาจจะได้ข้อมูลจากผู้ถูกศึกษาไม่ตรงตามเจตคติที่เป็นจริงของเขาก็ได้ทั้งนี้เพราะเรื่องที่ศึกษามีส่วนทำให้ผู้ถูกศึกษาเสียหายหรือบางที่เรื่องนั้นไปทำให้เกิดความเสียหายแต่ผู้ศึกษาอาจแสวงตอบให้สอดคล้องกับค่านิยมของสังคม ฉะนั้นผู้ศึกษาจึงต้องใช้วิธีการวัดโดยที่ผู้ถูกศึกษาไม่ทราบว่าตนกำลังให้ข้อมูลจริงในเรื่องใดแนววิธีการสะท้อนให้เห็นภาพช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้มากพอสมควร วิธีเหล่านี้ได้แก่ การต่อประโยคให้สมบูรณ์ , การโยงความสัมพันธ์ของคำ , การใช้ภาพการ์ตูน, การให้เล่าเรื่องจากภาพที่เป็นชุดให้ดู , การเล่านิทาน เป็นต้น (ธีรวิทย์ เอกะกุล. 2549)

จากค่านิยมต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การที่จะทราบเจตคติของใครคนใดคนหนึ่งอาจทำได้โดย การใช้แบบสอบถาม , การสังเกต , สัมภาษณ์และบันทึก , การใช้สังคมมิติ , การใช้วิธีสร้างจินตนาการ เพื่อการทำนายพฤติกรรมของบุคคลทั้ง ด้านดี - ไม่ดีความรู้สึกชอบ - ไม่ชอบ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลในเรื่องต่างๆเพื่อความเข้าใจสาเหตุและผลที่ผลักดันให้บุคคลกระทำสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกัน การทราบถึงเจตคติที่มีต่อสิ่งใดแล้วจะสามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลได้เพื่อสามารถหาทาง

ป้องกันหรือลดข้อขัดแย้งในเรื่องต่างๆ ที่เกิดขึ้น พร้อมทั้งเข้าใจสาเหตุและผลของพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลเพื่อความร่วมมือร่วมใจและความสงบสุขของสังคม

11. ความไม่เรียนรู้

1. ความหมายของความไม่เรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวว่า ความไม่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

พิเชฐ ยศปัญญา (2552) กล่าวว่า ใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมายถึง การที่นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ มุ่งมั่นในการเรียน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการแสวงหาความรู้การสืบค้นข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน การบันทึกสรุปความรู้ ประสบการณ์ และถ่ายทอด เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าให้แก่ผู้อื่น

ปิลันญา วงศ์บุญ (2550) กล่าวว่า คุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจที่แสดงถึงความปรารถนา ความอยากรู้อยากเห็น ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความพอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทั้งความรู้ด้านการเรียนและสภาพแวดล้อมรอบตัว มีความรู้เท่าทันวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

นิภา วงษ์สุรภินันท์ (2548) กล่าวว่า คุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมายถึง คุณลักษณะทางจิตใจที่แสดงถึงความปรารถนา ความอยากรู้อยากเห็นความกระตือรือร้น ความสนใจ ความพอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งความรู้ด้านการเรียนและสภาพแวดล้อมรอบตัว มีความรู้เท่าทันวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองและในการดำเนินชีวิตประจำวันได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ มุ่งมั่นกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น สนใจ พอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

2. องค์ประกอบของการใฝ่เรียนรู้ บุญชิต มณีโชติ (2540,อ้างถึงใน ธนพรรณ วงศ์สว่าง) ได้สรุปการใฝ่เรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (affective) หมายถึงการที่รู้สึกว่าคุณค่าของตัวเองมีความรัก ความปรารถนา ความต้องการ ความสนใจ หรือความพึงพอใจต่อบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิต มีความรู้สึกว่าคุณค่าของคุณค่า มีความหมายสำหรับตนและอยากจะได้มาเป็นเจ้าของ

2. องค์ประกอบด้านความรู้ ความเข้าใจ (cognitive) หมายถึงการที่บุคคลจะมีการใฝ่เรียนรู้ว่าจะต้องอาศัยความรู้หรือประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน การมีความรู้เดิมจะเป็นพื้นฐานให้คิดแสวงหาแนวทาง มีความคิดไตร่ตรอง มีความรู้ แก้ปัญหาเดิม และมีความสามารถที่จะแก้ปัญหาใหม่

3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (behavior component) หมายถึง พฤติกรรมแสดงออกจากความรู้สึกและความคิดที่อยู่ภายในตนเอง สามารถแสดงให้เห็นได้จากการกระทำ

นอกจากนี้ยังได้แบ่งประเภทของการใฝ่เรียนรู้ จำแนกตามเป้าหมายของการกระทำออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ความใฝ่เรียนรู้ด้านครอบครัว หมายถึง การมุ่งแสวงหาหนทางวิธีการที่จะทำให้ครอบครัวมีความสุขความเจริญ สมาชิกแต่ละคนอยู่รวมกันอย่างรักใคร่กลมเกลียว มุ่งพัฒนาความเป็นอยู่ของครอบครัวให้เจริญก้าวหน้า พฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การสนใจศึกษาครอบครัวที่ประสบความสำเร็จ การสนทนากับผู้มีประสบการณ์ การค้นคว้าจากตำรา สื่อต่าง ๆ

2. ความใฝ่เรียนรู้ด้านสังคม เป็นการมุ่งแสวงหาไขว่คว้าให้ได้มาซึ่งสัมพันธภาพกับบุคคลต่าง ๆ ในสังคม ค้นหาวิธีการและกระทำตามแนวทางที่ตนคิดว่าจะสมหวัง ดังเป้าหมายได้ ผู้ที่มีความใฝ่เรียนรู้ด้านนี้จะต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ เคารพรัก นับถือ เห็นคุณค่าของตนเอง พฤติกรรมที่แสดงออกมักเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ การเข้าสังคม การค้นคว้าหาแนวทางที่จะทำให้บรรลุตามความปรารถนา

3. ความใฝ่เรียนรู้ด้านวิชาการ เป็นการใฝ่เรียนรู้ที่เกี่ยวกับความรู้ หรือศาสตร์ต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนและศาสตร์อื่น ๆ ไม่จำกัด ต้องการมีความรู้เพิ่มเติม รู้ให้ลึกและรู้ให้กว้าง นำความรู้ใหม่ที่ได้มาพัฒนาเชื่อมโยงกับความรู้เก่าเพื่อสร้างความรู้ใหม่ที่พิเศษขึ้นกว่าเดิม แสดงออกโดยการค้นคว้าจากตำรา เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ ศึกษาสอบถาม สนทนากับผู้รู้

4. ความใฝ่เรียนรู้ด้านอาชีพ เป็นความสนใจความต้องการที่จะพัฒนาอาชีพของตนให้ก้าวหน้าโดดเด่น มีความเพียรพยายามโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายที่ตั้งไว้มีความสุข มีความพอใจกับอาชีพที่ทำ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ด้านนี้ แสดงออกในลักษณะมีระดับความต้องการระดับสูงพยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีเสมอ มีความหวังที่จะให้อาชีพที่ตนทำ หรือตำแหน่งหน้าที่การงานของตนมั่นคงก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับ มีความตั้งใจในการทำงานและมุ่งศึกษาวิธีการและปฏิบัติตามแนวทางที่ค้นพบเพื่อไปสู่เป้าหมาย

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า นักเรียนที่มีการใฝ่เรียนรู้ หมายถึง คุณลักษณะที่แสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียน แสวงหาความรู้ จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

3. ลักษณะของบุคคลที่มีความใฝ่เรียนรู้

นฤมล บุญราศรี (2556) ได้รวบรวมลักษณะของบุคคลที่มีการใฝ่เรียนรู้ไว้ดังนี้ John W. Brubacher (1994. อ้างถึงใน ปีลันญา วงศ์บุญ 2550) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านการใฝ่เรียนรู้ มีดังนี้

1. ต้องมีเหตุผล
2. มีความอยากรู้อยากเห็น
3. มีแรงจูงใจ ชอบศึกษาหาความรู้
4. ชอบความท้าทาย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวถึงคุณลักษณะของผู้ที่มีการใฝ่เรียนรู้ ดังนี้

1. มีนิสัยรักการอ่าน
2. มีความกระตือรือร้น
3. กล้าแสดงความคิดเห็น
4. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
5. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540.อ้างถึงใน ปีลันญา วงศ์บุญ 2550) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีความสนใจใฝ่เรียนรู้และสร้างสรรค์ ดังนี้

1. มีความชื่นชอบ ชื่นชมและการเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ
2. มีความใฝ่ฝันและจินตนาการ
3. มีการแสวงหาแนวทางใหม่
4. มีความกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น
5. มีความตั้งใจ การเอาใจใส่ ทำให้ดีกว่าเดิมอยู่เสมอ
6. มีความกล้า การริเริ่ม และการตัดสินใจ
7. มีความเพียรพยายาม มุ่งมั่น บากบั่น มีความสงบ มีสมาธิ ในการทำสิ่งต่าง ๆ ไม่ย่อท้อ

ย่อท้อ

สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2553) ได้สรุปถึงคุณลักษณะของบุคคลที่มีการใฝ่เรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เป็นคนช่างสังเกต
2. เป็นคนช่างคิดช่างสงสัย
3. เป็นคนมีเหตุผล
4. เป็นคนมีความทะเยอทะยาน มีความอดทน
5. เป็นคนทำงาน
6. เป็นคนทำงานอย่างเป็นระบบ

จากคำนิยามต่างๆ สามารถสรุปได้ว่า การแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

ตัวชี้วัด

1. ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้
2. แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังตาราง 8

ตาราง 8 ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้

ตัวชี้วัด	พฤติกรรมบ่งชี้
1. ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้	1.1 ตั้งใจเรียน 1.2 เอาใจใส่และมีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ 1.3 สนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ
2. แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.1 ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม 2.2 บันทึกความรู้ วิเคราะห์ตรวจสอบ จากสิ่งทีเรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้ 2.3 แลกเปลี่ยนความรู้ ด้วยวิธีการต่าง ๆ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้

ในการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ด้านใฝ่เรียนรู้โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกันที่ผู้วิจัยจะต้องศึกษาและเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับการวิจัย ซึ่งเครื่องมือที่สำคัญคือการใช้แบบสอบถามในการพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

1. ความหมายของแบบสอบถามด้านใฝ่เรียนรู้

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของแบบสอบถาม ไว้ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2545) ได้กล่าวถึงแบบสอบถามดังนี้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยชุดของข้อความที่ต้องการให้กลุ่มตัวอย่างตอบโดยกาเครื่องหมายหรือเขียนตอบ หรือกรณีที่กลุ่มตัวอย่างงานหนังสือไม่ได้หรืออ่านได้ยาก อาจใช้วิธีสัมภาษณ์ตามแบบสอบถาม นิยามถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของบุคคล

สุรวาท ทองบุ (2550) ได้ให้ความหมายของแบบสอบถามไว้ดังนี้ แบบสอบถามเป็นชุดของคำถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง สร้างขึ้นเพื่อใช้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรจำนวนมาก ซึ่งได้แก่ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อ ความสนใจต่าง ๆ โดยเตรียมรายการคำถามเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเตรียมไว้สำหรับผู้ตอบโดยให้เลือกตอบ หรือเติมคำข้อความ หรือตัวเลขให้ตอบ โดยแบบสอบถามส่วนใหญ่ใช้กับข้อมูลด้านจิตพิสัย (Affective domain)

สมนึก ภัททิยชนี (2553) ได้กล่าวถึงแบบสอบถามดังนี้ เป็นสอบถามเป็นเครื่องมือชนิดหนึ่ง ที่นิยมใช้กันมาก โดยเฉพาะการเก็บข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะเป็นวิธีการที่สะดวกและสามารถใช้วัดได้อย่างกว้างขวาง ทั้งข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในอดีต ปัจจุบัน และการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตแบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของคำถามเป็นชุด ๆ เพื่อวัดสิ่งที่ต้องการจะวัด โดยคำถามเป็นตัวกระตุ้นแรงเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ถือเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้วัดทางด้านจิตพิสัย (Affective domain)

2. โครงสร้างของแบบสอบถามด้านใฝ่เรียนรู้

สมนึก ภัททิยชนี (2553) ได้กล่าวถึงแบบสอบถามไว้ดังนี้ แบบสอบถามมีหลายชนิด แต่ไม่ว่าจะเป็นแบบสอบถามชนิดใดจะมีโครงสร้างหรือส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ส่วน ดังนี้

1. คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม ส่วนแรกของการสอบถาม จะเป็นคำชี้แจงโดยระบุจุดมุ่งหมายและความสำคัญที่ให้ออกแบบสอบถาม (หรือการนำคำตอบที่ได้ไปใช้ประโยชน์) คำอธิบายลักษณะของแบบสอบถามและวิธีตอบพร้อมยกตัวอย่างประกอบ และตอนสุดท้ายของคำชี้แจง ควรกล่าวขอบคุณล่วงหน้าพร้อมระบุชื่อเจ้าของแบบสอบถามทุกครั้ง (หรืออาจระบุในรูปของ

คณะกรรมการ) ในบางครั้ง อาจมีจดหมายส่วนตัวหรือบันทึกข้อความด้านหน้า ของแบบสอบถามด้วย และบางครั้งต้องมีคำยืนยันเพื่อไม่ให้ผู้ตอบเกิดความวิตกกังวล เช่น แบบสอบถามชุดนี้ถือเป็นความลับเฉพาะไม่เกิดความเสียหายใด ๆ แก่ตัวท่าน ท่านจึงไม่ต้องระบุชื่อ และจะวิเคราะห์โดยภาพรวม เป็นต้น

2. สถานภาพทั่วไป ในส่วนนี้จะป็นรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบ เช่น อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ฯลฯ

3. ข้อคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมที่จะวัด ซึ่งอาจแยกเป็นพฤติกรรมย่อย ๆ แล้วสร้างข้อคำถามวัดพฤติกรรมย่อย ๆ นั้น ในส่วนนี้อาจเป็นแบบสอบถาม ชนิดรูปแบบเดียวหรือหลายรูปแบบก็ได้

3. ประเภทของแบบสอบถามด้านใฝ่เรียนรู้

บุญชม ศรีสะอาด (2546) ได้กล่าวถึง แบบสอบ ดังนี้ แบบสอบถาม(Questionaries) เป็นเครื่องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นข้อมูลด้านส่วนตัว ความคิดเห็น ฯลฯ ที่ให้ผู้เรียนเขียนตอบ ซึ่งจะอยู่ในรูปปลายปิด (Close Ended Form) หรืออยู่ในรูปปลายเปิด(Open Ended Form) แบบปลายปิด (Close Ended Form) เป็นแบบที่กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบที่ตรงกับความจริงหรือความคิดเห็นของผู้ที่จะตอบ มีหลายแบบดังนี้

1. แบบให้เลือกคำตอบเดียวจากสองคำตอบ ตัวอย่างเช่น
นักเรียนชอบเรียนวิธีใด (ให้เลือกคำตอบวิธีเดียวเท่านั้น)

() ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง

() ศึกษาค้นคว้าทีมกับเพื่อน

2. ให้เลือกคำตอบเดียวจากหลายคำตอบ ตัวอย่างเช่น

วิชาที่ชอบมากที่สุดคือวิชาใด

() ภาษาไทย

() คณิตศาสตร์

() วิทยาศาสตร์

() สังคมศึกษา

() ภาษาอังกฤษ

3. แบบให้เลือกคำตอบหลายคำตอบตามความเป็นจริง ตัวอย่างเช่น

กิจกรรมใดเป็นกิจกรรมที่ชอบในการเรียนภาษาไทย (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ตามความคิดเห็นที่แท้จริง)

4. แบบให้เรียงลำดับ ตัวอย่างเช่น

จงเรียงลำดับวิชาที่ชอบโดยเขียนหมายเลข 1 2 3 4 ลงในวงเล็บหน้าหน้าวิชาที่ชอบมากที่สุดและรองลงไปตามลำดับ

- () ภาษาไทย
- () คณิตศาสตร์
- () วิทยาศาสตร์
- () สังคมศึกษา
- () ภาษาอังกฤษ

5. แบบเติมคำสั้นๆลงในช่องว่าง ตัวอย่างเช่น

อายุในปัจจุบัน.....ปี.....เดือน.....

6. แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มาตราส่วนประมาณค่าเป็นเครื่องมือที่ครูผู้สอนใช้ประเมินผู้เรียน และผู้เรียนประเมินหรือพิจารณาตนเอง ใช้ทั้งการประเมินการปฏิบัติทักษะต่าง ๆ และใช้วัดพฤติกรรมด้านจิตพิสัย เช่น เจตคติ ความสนใจ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ฯลฯ มาตราส่วนประมาณค่าจะช่วยให้ทราบว่าผู้เรียนมีสิ่งนั้นเรื่องนั้นเพียงใด ในการประเมินผลภาคปฏิบัติจะใช้มาตราส่วนประมาณค่าทั้งด้านกระบวนการ (Process) และผลที่ได้จากการปฏิบัติหรือผลผลิต (Product)

แบบปลายเปิด (Open Ended Form) เป็นคำถามที่ไม่ได้กำหนดคำตอบไว้ให้เลือกตอบ แต่จะให้ผู้เรียนเขียนคำตอบด้วยตัวเอง

4. หลักการในการสร้างแบบสอบถามด้านใฝ่เรียนรู้

สมนึก ภัททิยธนี (2553) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบสอบถาม ผู้สร้างแบบสอบถามต้องระบุจุดมุ่งหมายของแบบสอบถามให้ชัดเจนว่าจะนำไปใช้ในเรื่องอะไร เช่น เป็นเครื่องมือรวบรวม
2. กำหนดประเด็นหลัก หรือพฤติกรรมหลักที่จะวัดให้ครบถ้วนครอบคลุมว่าจะมีประเด็นอะไรบ้าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้สร้างสามารถกำหนดประเด็นหลักได้ถูกต้อง ครบถ้วนครอบคลุมนั้น ผู้สร้างจะต้องเป็นผู้มีความรู้ในสาระ หรือทฤษฎี หรือโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการวัด แล้วจำแนกเป็นประเด็นย่อยๆ
3. กำหนดชนิดหรือรูปแบบของแบบสอบถาม โดยเลือกให้เหมาะสมกับเรื่องที่จะวัด และลักษณะของกลุ่มผู้ตอบ
4. กำหนดข้อความถาม โดยอาจกำหนดในเบื้องต้นว่าการสอบถามมีความยาวมากน้อยเพียงใด และคลุมประเด็นหลัก
5. สร้างข้อความถามตามจุดมุ่งหมาย ชนิด หรือรูปแบบ

6. ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกตรวจสอบโดยผู้สร้างแบบสอบถามเอง ตอนที่สองตรวจสอบพิจารณาให้คำแนะนำและวิจารณ์ โดยผู้รู้ หรือผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ชำนาญการ

7. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) ควรนำไปทดลองกับกลุ่มที่มีลักษณะเหมือนหรือใกล้เคียงกับกลุ่มที่จะไปเก็บข้อมูลจริง

8. วิเคราะห์แบบสอบถาม โดยนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาคุณภาพ และปรับปรุงแบบสอบถามในส่วนที่ยังมีข้อบกพร่อง ซึ่งในขั้นนี้หากแบบสอบถามยัง ไม่มีคุณภาพเมื่อปรับปรุงแล้วก็ควรนำไปทดลอง วิเคราะห์ และปรับปรุง จนกระทั่งได้แบบสอบถามที่ดีมีคุณภาพหรือเป็นไปตามเกณฑ์ที่ต้องการจึงจะนำไปใช้จริง

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง

อาภาพรธน ประทุมไทย (2558) ได้กล่าวถึงการสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวัดจิตพิสัย ด้วยแบบวัดหรือมาตราประมาณค่า ดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะที่ต้องการวัด และนิยามคุณลักษณะที่ต้องการวัดให้เป็นพฤติกรรมที่สามารถสังเกตได้อย่างชัดเจน หรือสัมภาษณ์เพื่อหาข้อมูลจากตัวนักเรียนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง (เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูผู้สอน เพื่อนนักเรียน) ซึ่งอาจจะเรียกว่า ตัวชี้วัดและพฤติกรรมบ่งชี้ได้

2. วิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรมบ่งชี้ เมื่อทำความเข้าใจกับนิยาม ตัวชี้วัด และพฤติกรรมบ่งชี้แล้ว ครูผู้สอนควรวิเคราะห์พฤติกรรมสำคัญจากพฤติกรรม

3. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน โดยการกำหนด 1) ระดับการให้คะแนน และ 2) คำอธิบายพฤติกรรมในแต่ละระดับการให้คะแนน ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณ เกณฑ์การประเมินมี 2 ลักษณะ คือ 1) เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (holistic rubrics) คือ แนวทางการให้คะแนนโดยพิจารณาจากภาพรวมการปฏิบัติ โดยจะมีคำอธิบายลักษณะของการปฏิบัติในแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน 2) เกณฑ์การประเมินแบบแยกประเด็น (analytic rubrics) คือ แนวทางการให้คะแนน โดยพิจารณาแต่ละส่วนของการปฏิบัติ ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดคำอธิบายลักษณะของการปฏิบัติในส่วนนั้น ๆ ไว้อย่างชัดเจน

4. เลือกรูปแบบของเครื่องมือวัด เครื่องมือวัดและประเมินที่นิยมใช้ในสถานศึกษา เนื่องจากใช้ได้ง่ายและสะดวก ได้แก่ แบบสังเกต (observation) แบบสัมภาษณ์ (interview) แบบตรวจสอบรายการ (check list) แบบมาตราประมาณค่า (rating scale) แบบวัดสถานการณ์ (situation) แบบบันทึกพฤติกรรม (anecdotal records) แบบรายงานพฤติกรรมตนเอง (self-report) ในการวัดและประเมินจิตพิสัยนั้น ควรใช้เครื่องมือและวิธีการวัดที่หลากหลาย ข้อมูลจึงจะ

นำเชื่อถือ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรเลือกเครื่องมือวัดและประเมินให้เหมาะสมกับคุณลักษณะที่มุ่งวัดพฤติกรรมบ่งชี้/พฤติกรรมสำคัญว่าควรจะใช้เครื่องมือชนิดใด

5. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยตรวจสอบความสอดคล้องของพฤติกรรมที่จะประเมินกับตัวชี้วัด ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน ตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถามแต่ละข้อ หรือตรวจสอบค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน โดยการตรวจสอบค่าความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในเป็นวิธีที่ได้รับความนิยมมากที่สุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ดังนี้ ใฝ่เรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความตั้งใจ มุ่งมั่นกระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น สนใจ พอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบประเมินใฝ่เรียนรู้ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาค้นคว้าและงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนในภาษาไทยและแบบฝึกทักษะต่าง ๆ นั้น มีผู้ที่ศึกษาค้นคว้าวิจัยไว้หลายท่าน ผู้วิจัยขอยกมาสนับสนุนงานวิจัยในครั้งนี้มีดังนี้

ทรศน์วรรณ พันธวงศ์ (2556) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษแบบ KWL-Plus ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.33/74.13 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 70/70 2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีค่าเท่ากับ 0.5618 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียน คิดเป็นร้อยละ 56.18 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

ปิยาภรณ์ วันมี (2558) ได้ศึกษา เรื่องการพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กับเกณฑ์ร้อยละ 70 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่ม

ตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโปรงใหญ่ อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้มาจากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเขียนสะกดคำ และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.59/82.12 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในระดับมาก

สุรวิรรณ ชัยเพชร วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม (2558) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพของกระบวนการและของผลผลิตตามเกณฑ์ ร้อยละ 80 (80/80) 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและ หลังเรียน และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านสี่แยกคลองศิลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานีเขต 3 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การเขียนสะกดคำ แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรม การเขียนสะกดคำ ผลการวิจัย พบว่า ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการและของผลผลิต เท่ากับ 84.77/82.50 และมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.65 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำในระดับมากที่สุด

จурพงษ์ พิทาคำ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2560) ได้ศึกษา เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กต สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กตให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 (2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่กต ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทาง

การเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกด แม่กด ก่อนเรียนและหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนคลองปึกหลัก สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 7 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive or Judgement Sampling) โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีภาวะสมาธิสั้น บกพร่องทางการเรียนรู้ และออทิสซึม ผลการวิจัย พบว่า 1) แบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.29/88.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หลังจากใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาตราตัวสะกด แม่กด นักเรียนมีความสามารถในระดับ ดีมาก และ 2) ความสามารถในการเขียนสะกดคำมาตราตัวสะกด แม่กด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนคำ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จรรยา เล็กชัยรัตน์ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2560) ได้ศึกษา เรื่อง ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแผลงร่วง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน คำที่เป็นสระแผลงร่วง ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแผลงร่วง โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำที่เป็นสระแผลงร่วง ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแผลงร่วงของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดหนองสุวรรณ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 4 คน เป็นการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) เครื่องมือที่ใช้คือ แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านคำที่เป็นสระแผลงร่วง และแบบทดสอบทักษะการอ่านคำที่เป็นสระแผลงร่วง ผลการวิจัย พบว่า 1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแผลงร่วง หลังการได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแผลงร่วงสูงขึ้น และ 2) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแผลงร่วงของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้แบบฝึกทักษะ หลังได้รับการสอน โดยใช้แบบฝึกเสริมสูงกว่าก่อนได้รับการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณชญาดา แก้วแสงอินทร์ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท และวิจิต เทพประสิทธิ์. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ (L.D.) โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อพัฒนาทักษะการ

อ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ (L.D.) โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง) ชั้นประถมศึกษาตอนต้น จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึก แบบวัดทักษะการอ่าน แบบวัดทักษะการเขียน แบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ และแบบบันทึกผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 73.75/78.77 หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ มีคะแนนทักษะการอ่านคิดเป็นร้อยละ 73.33 มีคะแนนทักษะการเขียนคิดเป็นร้อยละ 77.77 และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด และนักเรียนมีพฤติกรรมโดยรวมในทางที่ดี สนุกสนาน มีความสุขกับการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย มีความสนใจในการร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึก และมีพัฒนาการที่ดีขึ้น

ประภาพรรณ สุนันธรธรรม วัฒนา สุริวรรณ และชาญัญญา ผลจันทร์ (2561). ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบะฮีวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เปรียบเทียบทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนพิการเรียนรวมที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนพิการเรียนรวมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบะฮีวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศึกษา เขต 23 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 10 คน ได้มาโดยประเมินความรู้ความสามารถพื้นฐานและแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program : IEP) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย และแบบวัดความพึงพอใจที่มีผลต่อการเรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ผลการศึกษาพบว่า 1) ทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 86.50/80.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าคะแนนก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนพิการเรียนรวมที่มีต่อชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับมาก

บรัสกร คงเปี่ยม (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์กำหนด 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 16 คน โรงเรียนบ้านพลายชุมพล อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต1 ที่ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกทักษะการจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 ชุด แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 1 /E2 เฉลี่ย 88.72/81.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 2.74 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.04 มีค่าความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

ชเวนดิเจอร์ (Schwendiger, 1977, อ้างอิงในสุนีย์ แก้วของแก้ว, 2549) ได้ศึกษาผลการเขียนสะกดคำของนักเรียนในระดับ 6 จำนวน 503 คนโดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพแบบเขียนตามคำบอกและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำผลปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกที่มีรูปภาพมีผลการเขียนสะกดคำสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้ใช้รูปภาพ

อาห์เหม็ด. (Ahmed. 2000). ได้ทำการศึกษาการพัฒนาแบบแผนการสะกดคำตามหน่วยเสียงและตามอักขรวิธีในชั้นประถมศึกษาของสหรัฐอเมริกา โดยได้ออกแบบการทดสอบการรู้จักสะกดคำเบื้องต้น แนะนำไปทดลองกับเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 2:5 จำนวน 390 คนแบบทดสอบนี้ประกอบด้วยคำที่ไม่มีความหมายพยางค์เดียวและสองพยางค์ จำนวน 35 คำและมุ่งเป้าไปที่แบบฝึกการสะกดคำ 3 แบบแผน คือ การถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว ความรู้เรื่องกฎทางอักขรวิธีอย่างเดียว และการรวมการถอดรหัสหน่วยเสียงกับความรู้เรื่องกฎทางอักขรวิธีเข้าอยู่ในคำคำเดียว ผลการศึกษาพบว่านักเรียนมีแนวโน้มทางการพัฒนาที่ชัดเจน ในแบบฝึกการสะกดคำทั้ง 3 แบบแผน

การปฏิบัติการสะกดคำในกลุ่มตัวอย่างอิสระสองกลุ่ม และผลการวิจัยมีแนวโน้มพฤติกรรมเหมือนกัน และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 4 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับ 5 ภายในแต่ละชั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในการปฏิบัติระหว่างแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียว กับแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำแบบถอดรหัสหน่วยเสียงอย่างเดียว กับแบบฝึกตามแบบแผนการสะกดคำอย่างเดียวและการสะกดคำตามอักษรวิธี

คอเรย์. (Corey. 2000). ให้ทำการวิจัยเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนที่มีต่อการฝึกอ่านและเขียนของหญิงวัยรุ่นในเขตชนบทเทือกเขาอัลไพลาเซีย ในสหรัฐอเมริกาพบว่า การใช้แบบฝึกการอ่านและเขียนในโรงเรียน ได้ละเลยการฝึกอ่านและเขียนประสบการณ์ส่วนตัวและสุนทรียศาสตร์ ฉะนั้นจึงทำให้เกิดการขาดความต่อเนื่องของวัฒนธรรมและศักยภาพที่มีอยู่ที่บ้านนักเรียน โรงเรียนได้ละเลยความสามารถในการเรียนรู้ตามธรรมชาติของเด็กเมื่อเข้ามาเข้าโรงเรียน ฉะนั้นเด็กเหล่านี้จึงไม่สามารถที่จะคิดในเชิงวิเคราะห์เกี่ยวกับบทบาทของสตรีในเชิงวัฒนธรรมขอมาตัวเหตุนี้สตรีที่มาเข้า โรงเรียนจึงต่อต้านในการที่จะพูดถึงโรงเรียนและบ้านของเขา เพราะในความเป็นจริงแล้วเขาต้องการให้โรงเรียนมีบทบาททางด้านจินตนาการและสร้างสรรค์เกี่ยวกับรูปแบบการฝึกการเขียนและการอ่าน

อะเบต โมโลดี (Abed Moloodi, 2012) ได้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของวิธีสอนแบบเฟอร์นาลด์และการใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐาน (Computer-based Methods) เพื่อลดปัญหาการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 - 4 การวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลองกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นักเรียนชายและหญิงที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ รวม 30 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย และแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน เท่า ๆ กัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ WISC-R และ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการสะกดคำ (Achievement Test for Spelling) การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ANOVA และทดสอบภายหลังด้วยวิธีของ Scheffit ผลการวิจัยพบว่า ทั้ง 2 วิธีคือ วิธีสอนแบบเฟอร์นาลด์ และการใช้คอมพิวเตอร์เป็นฐานทำให้การสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถม 3-4 สูงขึ้น สรุปว่าวิธีการสอนทั้ง 2 ชนิด มีประสิทธิผลที่ดีและช่วยในการลดปัญหาเรื่องการสะกดคำของนักเรียนชั้นประถม 3 - 4 ได้

แซนนอน, สไทเยอส, วิลเกอร์สัน และเพียร์รี่ (Shannon, Styers, Wilkerson & Peery, 2015) ได้ศึกษาการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนในการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษา การศึกษาครั้งนี้ เพื่อความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาช่วยพัฒนาการอ่านของนักเรียน เป็นเครื่องอ่านเร่งรัดช่วยตรวจสอบความก้าวหน้าส่งเสริมการอ่าน ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทางตะวันตกของสหรัฐ ผลการวิจัย

พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนส่งผลต่อการอ่านของนักเรียนในเชิงบวก เมื่อเทียบกับการเรียนการสอนการอ่านแบบดั้งเดิม

การิท วิเดียมอค (Garit Widiamoks, 2018-2019) ได้ศึกษาอิทธิพลของวิธีเฟอร์นาลด์ที่มีต่อการเพิ่มทักษะการเขียนเบื้องต้นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ SLB Panca Baki Surakarta ในปีการศึกษา 2561/2562 การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบแผนการทดลองกลุ่มเดียว ทดสอบก่อนและหลัง (One group pretest-posttest design) ตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ SLB Panca Baki Surakarta ปีการศึกษา 2561/2562 จำนวน 5 คน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ได้มาโดยใช้เทคนิคการสุ่มแบบอิ่มตัว (Saturation Sampling Technique) เครื่องมือในการวิจัย คือแบบทดสอบเติมคำตอบแบบสั้น ๆ ได้แก่ แบบทดสอบที่ใช้เน้นคำหนา การใช้คำซ้ำ และคำที่สมบูรณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ Wicoxon Sign Rank Test ผลการวิจัยพบว่า วิธีเฟอร์นาลด์ (Fernald method) ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะในการเขียนของหลักสูตรเบื้องต้นของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของ SLB Panca Bakti Surakarta อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของลอเรย์ (Lowrey, 1978) ได้ศึกษาผล การใช้แบบฝึกกับนักเรียน 87 คน ในระดับที่ 1-3 ทำการวิจัยนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึก มีคะแนนการทดสอบหลังทำแบบฝึกสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึก จึงสรุปผลการวิจัยว่าแบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การเรียนของนักเรียนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น นอกจากนี้แบบฝึกยังสามารถช่วยนักเรียนแต่ละคนในการปรับตัวให้ระดับความแตกต่างระหว่างบุคคลลดน้อยลงจนเท่าเทียมกัน จากพื้นฐานของนักเรียนแต่ละคนที่มีความสามารถด้านภาษาแตกต่างกัน หลังจากได้นำแบบฝึกมาใช้ สามารถช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนเพิ่มขึ้นในระดับใกล้เคียงกัน แสดงให้เห็นว่าสื่อการเรียนการสอน หรือแบบฝึกช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยากทั้งในประเทศและต่างประเทศ เมื่อนักเรียนได้พัฒนาการอ่านและการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะแล้ว ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น จึงนับได้ว่าแบบฝึกทักษะมีความสำคัญต่อการแก้ไขปัญหาคำอ่านและการเขียนสะกดคำได้เป็นอย่างดี จึงเชื่อได้ว่าแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นสื่อการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพัฒนาทักษะของเด็กในการอ่านการเขียนให้สูงขึ้นได้อย่างแท้จริง

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ท่า อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ มีขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมาย
2. รูปแบบการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. วิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. กลุ่มเป้าหมาย

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ท่า อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 17 คน

2. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยการนำหลักการและขั้นตอนของการวิจัยปฏิบัติการตามแนวของ Kemmis and McTaggart (1988) มาเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัย ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการตามวงจรปฏิบัติการ 4 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การวางแผนเพื่อไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น (Planning)
- 2) ลงมือปฏิบัติการตามแผน (Action)
- 3) สังเกตการณ์ (Observation)
- 4) สะท้อนกลับ (Reflection) กระบวนการและผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และปรับปรุงแผนการปฏิบัติงาน (Re-Planning) โดยดำเนินการเช่นนี้ต่อไปเรื่อย ๆ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 2 ชนิด ดังนี้
 - 1.1 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด จำนวน 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง
 - 1.2 ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ซึ่งประกอบไปด้วยชุดฝึกทักษะดังนี้
 - ชุดที่ 1 มาตรฐานตัวสะกดแม่กก
 - ชุดที่ 2 มาตรฐานตัวสะกดแม่กด
 - ชุดที่ 3 มาตรฐานตัวสะกดแม่กบ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 3 ชนิด ดังนี้
 - 2.1 แบบทดสอบการอ่านและการเขียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ
 - 2.2 แบบประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นแบบสังเกต แบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ
 - 2.3 แบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทย เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) เรื่อง มาตรฐานตัวสะกด
 - 1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน ตัวชี้วัด ท 1.1 ป.4/1 การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้ถูกต้อง มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ ท 2.1 ป. 4/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม และสาระที่ 4 หลักการใช้

ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.4/1 สกคคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยแบ่งเป็น 3 แผน แผนละ 4 ชั่วโมง ดังตาราง 9

ตาราง 9 แผนการสอนเฉพาะบุคคล วิชาภาษาไทย

แผน/เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชม.
1. มาตรา ตัวสะกด แม้มก	ท 1.1 ป.4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท 2.1 ป.4/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ท 4.1 ป.4/1 สกคคำและบอก ความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอก ลักษณะของคำมาตราตัวสะกด แม้มก ได้ 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถ จำแนกคำมาตราตัวสะกด แม้มก ได้ 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนคำมาตราตัวสะกด แม้มก ได้ 4. เพื่อให้นักเรียนมีความใฝ่ เรียนรู้	4
2. มาตรา ตัวสะกด แม้มก	ท 1.1 ป.4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท 2.1 ป.4/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ท 4.1 ป.4/1 สกคคำและบอก ความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอก ลักษณะของคำมาตราตัวสะกด แม้มก ได้ 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถ จำแนกคำมาตราตัวสะกด แม้มก ได้ 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนคำมาตราตัวสะกด แม้มก ได้ 4. เพื่อให้นักเรียนมีความใฝ่ เรียนรู้	4

ตาราง 9 (ต่อ)

แผน/เรื่อง	มาตรฐาน/ตัวชี้วัด	จุดประสงค์การเรียนรู้	ชม.
2. มาตรา ตัวสะกด แม่กบ	ท 1.1 ป.4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง ท 2.1 ป.4/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม ท 4.1 ป.4/1 สะกดคำและบอก ความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ	1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอก ลักษณะของคำมาตราตัวสะกด แม่กบ ได้ 2. เพื่อให้นักเรียนสามารถ จำแนกคำมาตราตัวสะกด แม่ กบ ได้ 3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนคำมาตราตัวสะกด แม่กบ ได้ 4. เพื่อให้นักเรียนมีความใฝ่ เรียนรู้	4
รวม			12

จากตาราง 9 สรุปได้ว่า เนื้อหาแต่ละแผนการสอนเฉพาะบุคคล จำนวนทั้งหมด 3 แผน
แผนละ 4 ชั่วโมงรวมเวลาทั้งหมด 12 ชั่วโมง

1.3 จัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP)
สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

1.4 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) สำหรับ
นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่
ปรึกษา เพื่อตรวจสอบด้านความถูกต้อง ด้านความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่อง
ต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะ

1.5 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan : IIP) สำหรับ
นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบ
ความถูกต้อง โดยมีผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการสอน จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้าน
หลักสูตรและการสอน 1 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลจำนวน 1 ท่านและผู้เชี่ยวชาญ
ด้านแผนการสอนเฉพาะบุคคล 1 ท่าน ประกอบด้วย

1.5.1 นางศิริพร สุทธิยา การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอบ้านไถ่ จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.5.2 นางยุวดี ประดับวัน ครูศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองแสน อำเภอบ้านไถ่ จังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านแผนการสอนเฉพาะบุคคลและเนื้อหา

1.5.3 นางสาวสุปราณี แก้มชุมเหล็ก ครูศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา ตำแหน่ง ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้านเมืองคลอง อำเภอบ้านไถ่ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและประเมินผลการศึกษา

เพื่อพิจารณาความเหมาะสม และความตรงตามเนื้อหา ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ชื่อเรื่อง เนื้อหา ความคิดรวบยอด จุดประสงค์การเรียนรู้ว่ามีความสัมพันธ์กัน และมีความเหมาะสมหรือไม่ ด้วยแบบประเมินคุณภาพแผนการสอน ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบหลักของแผนการสอน ได้แก่ ความสอดคล้องของแผนการเรียนรู้ กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ ด้วยแบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

ให้ 5 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมมาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมน้อย

ให้ 1 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

1.6 นำคะแนนจากการประเมินแผนการสอนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มาคำนวณหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556) มีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51- 5.00 แปลความว่า เหมาะสมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51- 4.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51- 3.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51- 2.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00- 1.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์คุณภาพตั้งแต่ 3.51–5.00 จะถือว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ได้

นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข จากการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ข้อเสนอแนะ คือแผนการจัดการเรียนรู้ ควรมีการปรับภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมและเข้าใจง่าย วางแผนการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับเวลา ผู้วิจัยได้ปรับตามข้อเสนอแนะ ได้ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตั้งแต่ 4.12-4.89

ทั้งนี้ ผลการประเมินแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ แผนที่ 1 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D.=0.81) แผนที่ 2 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 4.15$, S.D.=0.86) แผนที่ 3 มีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$, S.D.=0.84) และโดยรวมมีความเหมาะสมระดับมาก ($\bar{x} = 4.12$, S.D.=0.84) ดังตาราง 32 ภาคผนวก ข หน้า 216

1.7 นำแผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation Plan: IIP) ร่วมกับ ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

2. ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ตัวชี้วัดและ มาตรฐานการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2.3 วิเคราะห์เนื้อหาเพื่อจัดทำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยแบ่งเนื้อหาแต่ละตอนออกเป็นหน่วยย่อย ๆ สำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 12 ชั่วโมง แบ่งเป็น 3 ชุด ชุดละ 4 ชั่วโมง ประกอบด้วย ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กต ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กบ เพื่อประกอบการจัดการเรียนรู้ ตามแผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล

2.4 สร้างชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยมีองค์ประกอบของชุดฝึกทักษะ ประกอบด้วย คำชี้แจง คำแนะนำการใช้ชุดฝึก สาระหลักสูตรแกนกลาง สาระสำคัญ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และแบบฝึกทักษะ

2.5 นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบ ความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา พร้อมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ตามข้อเสนอแนะ

2.6 นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของเนื้อหา ตลอดจนวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เนื้อหา และจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556) ดังนี้

ให้ 5 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมมากที่สุด

ให้ 4 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมมาก

ให้ 3 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมปานกลาง

ให้ 2 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมน้อย

ให้ 1 คะแนน เมื่อมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

2.7 นำคะแนนจากการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert (อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556) มีเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51- 5.00 แปลความว่า เหมาะสมระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51- 4.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51- 3.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51- 2.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00- 1.50 แปลความว่า เหมาะสมระดับน้อยที่สุด

นำค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์คุณภาพตั้งแต่ 3.51-5.00 จะถือว่าเป็นชุดฝึกทักษะที่ใช้ได้

นำชุดฝึกทักษะที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขของผู้เชี่ยวชาญ ได้ให้ข้อเสนอแนะ คือชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำควรมีการปรับภาษาที่ใช้ให้เหมาะสมและเข้าใจง่าย วางแผนการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับเวลา ผู้วิจัยได้ปรับตามข้อเสนอแนะ ได้ค่าความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตั้งแต่ 4.87-4.97

ทั้งนี้ ผลการประเมินชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญ ชุดที่ 1 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.87, S.D.=0.09) ชุดที่ 2 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.92, S.D.=0.08) ชุดที่ 3 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.97, S.D.=0.04) และโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{x} =4.92, S.D.=0.05) ดังตาราง 36 ภาคผนวก ข หน้า 226

2.8 นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ผ่านการตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย ร่วมกับแผนการสอนเฉพาะบุคคล

3. แบบทดสอบการอ่านและการเขียน

3.1 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีเอกสารหลักสูตรและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียน เพื่อเป็นแนวทางในสร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6

3.2 สร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ดังตาราง 10

ตาราง 10 วิเคราะห์แบบทดสอบการอ่านและการเขียน

จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน	
	ออก	ใช้
1. สามารถอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด แม่กก ได้	10	7
2. สามารถอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด แม่กด ได้	10	7
3. สามารถอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด แม่กบ ได้	10	6
รวม	30	20

3.3 นำแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องเหมาะสม และความสอดคล้องของเนื้อหา

3.4 นำแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาสอดคล้องเชิงเนื้อหา (Content Validity) ระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ (สมนึก ภัททิยธนี, 2551) มีเกณฑ์ในการให้คะแนน ดังนี้

ให้ +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ 0 เมื่อไม่แน่ใจ ว่าข้อสอบนั้นวัดได้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้

ให้ -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

3.5 วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC เลือกข้อทดสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพอยู่ในระดับใช้ได้ แสดงว่ามีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญ แล้วเลือกข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผลการวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ดังตาราง 39 ภาคผนวก ข หน้า 167

3.6 นำแบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4. แบบประเมินใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน

4.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้ของผู้เรียนจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้อง

4.2 สร้างแบบประเมินพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ตามแนวคิดของสมนึก ภัททิยธนี (2553) และอาภาพรธณ ประทุมไชย (2560) เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 3 ระดับ เพื่อให้ครูประเมินให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด มีการกำหนดค่าระดับพฤติกรรมของผู้เรียน ดังนี้

ให้ 3 คะแนน หมายถึง เมื่อมีการปฏิบัติประจำ

ให้ 2 คะแนน หมายถึง เมื่อมีการปฏิบัติบางครั้ง

ให้ 1 คะแนน หมายถึง เมื่อมีการปฏิบัติน้อยครั้ง

เกณฑ์การแปลความหมายมีกำหนดไว้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.00 คะแนน หมายถึง ความใฝ่เรียนรู้ระดับดี

คะแนนเฉลี่ย 1.68 – 2.33 คะแนน หมายถึง ความใฝ่เรียนรู้ระดับพอใช้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.67 คะแนน หมายถึง ความใฝ่เรียนรู้ระดับควรปรับปรุง

4.3 นำแบบประเมินพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามและพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

4.4 นำแบบประเมินพฤติกรรมความใฝ่เรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องด้านของเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และเกณฑ์การประเมิน โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่ารายการที่วัดมีเกณฑ์เงื่อนไขการให้คะแนนสอดคล้อง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่ารายการที่วัดมีเกณฑ์เงื่อนไขการให้คะแนนสอดคล้อง

-1 เมื่อแน่ใจว่ารายการที่วัดมีเกณฑ์เงื่อนไขการให้คะแนนไม่สอดคล้อง

4.5 นำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งต้องได้ค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงถือว่าแบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ โดยผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังตาราง 41 ภาคผนวก ข หน้า 169

4.6 นำแบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

5. แบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างหาคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามและการสร้างเครื่องแบบมาตราส่วนประมาณค่าจาก หนังสือพื้นฐานการวิจัยการศึกษาของ บุญชม ศรีสะอาด และคณะ (2553)

5.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ตามแนวคิดของธีรวุฒิ เอกะกุล (2549) และพิรุณโพรย สำโรงทอง (2554) ชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ มีการกำหนดค่าเจตคติของผู้เรียน ดังนี้

ให้ 3 คะแนน หมายถึง เมื่อมีเจตคติที่ดี

ให้ 2 คะแนน หมายถึง เมื่อมีเจตคติดปานกลาง

ให้ 1 คะแนน หมายถึง เมื่อมีเจตคติน้อย

เกณฑ์การประมาณการแปลความหมายมีกำหนดไว้ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.34- 3.00 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 1.68- 2.33 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยในระดับปาน

กลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00- 1.67 แปลความว่า มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยในระดับน้อย

5.3 นำแบบประเมินเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและปรับปรุงแก้ไข และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตรวจสอบพิจารณาคุณภาพด้านความเที่ยงตรง แล้วนำมาวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นวัดตามพฤติกรรมชี้วัด

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบวัดนั้นวัดตามพฤติกรรมชี้วัด

-1 เมื่อแน่ใจว่าแบบวัดนั้นนั้นไม่วัดตามตามพฤติกรรมชี้วัด

5.4 นำผลการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ซึ่งต้องได้ค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงถือว่าแบบวัดเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยนั้นอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้ โดยผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.67 – 1.00 ดังตาราง 42 ภาคผนวก ข หน้า 169

5.5 นำแบบประเมินเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ที่ผ่านการวิเคราะห์แล้วนำมาใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการ วิจัยตามแนวคิดของ Kemmis and McTaggart (1988) เพื่อการพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่นา อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดมหาสารคาม ให้สามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการสอนการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งมีวงจรในการปฏิบัติดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning)
2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)
3. ขั้นการสังเกต (Observation)
4. ขั้นสะท้อนกลับ (Reflection)

การวิจัยในครั้งนี้ได้ดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ทั้งสิ้น 3 รอบ ดังนี้

1. ปฏิบัติการวงรอบที่ 1

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Planning)

1. ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหาเกี่ยวกับการอ่านและเขียนสะกดคำ วิชาภาษาไทย ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อวางแผนในการแก้ไข้ปัญหา
2. วิเคราะห์โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา และศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6
3. ศึกษา ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดการเรียนรู้ เรื่อง มาตราตัวสะกด การจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล และชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยนำมา ร่วมกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา
4. ออกแบบเครื่องมือ สร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

ขั้น 2 ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการศึกษาวิจัยในวงรอบที่ 1 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ก ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง

ขั้น 3 ขั้นการสังเกต (Observation)

ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียน หลังเรียนทุกครั้ง อีกทั้งยังทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้

ขั้น 4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)

เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติการศึกษาวิจัยในวงจรปฏิบัติที่ 1 ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากขั้นสังเกต ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน สอบถามสะท้อนความคิดของนักเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุป ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ และวิเคราะห์การทดสอบย่อยท้ายวงจรปฏิบัติที่เกิดขึ้น ในการปฏิบัติการศึกษาวิจัยในแต่ละรอบ และหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหา เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการศึกษาวิจัยในวงรอบถัดไป

2. ปฏิบัติการวงรอบที่ 2

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยนำผลสะท้อนจากปฏิบัติการวงรอบที่ 1 มาวางแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของวงรอบปฏิบัติการที่ 2 โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้และศึกษาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อวางแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบปฏิบัติการที่ 2 ผลปรากฏว่านักเรียนยังขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนทั้งห้อง ยังมีความรู้สึกน้อยใจที่ไม่ได้รับรางวัลจากครู บางคนอ่านข้ามคำตัวสะกด ดังนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยที่ครูตั้งกฎการให้รางวัลใหม่ โดยยึดคะแนนรวมของทุกคน ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ครูจะให้รางวัลทั้งห้อง เพื่อให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการรับรางวัลครั้งนี้ ครูอธิบาย และทบทวนวิธีการอ่าน เพื่อให้นักเรียนอ่านได้คล่องแคล่วขึ้น โดยให้นักเรียนกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่าน หรือให้นักเรียนขีดเส้นใต้เพื่อเน้นข้อความที่อ่าน และวางหนังสือในระดับที่เหมาะสมกับสายตา ใช้วิธีการสุ่มถามคำอ่านรายบุคคล คนไหนยกมือขึ้นเสียงดัง ครูจะให้นักเรียนอ่านคำตัวสะกด และปรับปรุงแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่ก ชุดฝึกทักษะที่ 2 แบบฝึกทักษะ 8 แบบฝึก จำนวน 1 แผนสอนครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาความถูกต้องพร้อมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆตามข้อเสนอแนะ

ขั้น 2 ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการวิจัย โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กต ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กต จำนวน 4 ครั้งครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง

ขั้น 3 ขั้นการสังเกต (Observation)

ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียน หลังเรียนทุกครั้ง อีกทั้งยังทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้

ขั้น 4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)

เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติการวิจัยในวงจรปฏิบัติที่ 2 ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากขั้นสังเกต ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน สอบถามสะท้อนความคิดของนักเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุป ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ และวิเคราะห์การทดสอบย่อยท้ายวงจรปฏิบัติที่เกิดขึ้น ในการปฏิบัติการวิจัยในแต่ละรอบ และหาแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขปัญหา เพื่อนำไปใช้ในการปฏิบัติการวิจัยในวงรอบถัดไป

3. ปฏิบัติการวงรอบที่ 3

ขั้นที่ 1 ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยนำผลสะท้อนจากปฏิบัติการวงรอบที่ 2 มาวางแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ของวงรอบปฏิบัติการที่ 3 โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้และศึกษาวิธีการแก้ปัญหาเพื่อวางแผนการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบที่ 3 ผลปรากฏว่านักเรียนเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดยังไม่คล่อง ครูผู้สอน กระทั่งเวลาในการสอนในเวลา 1 ชั่วโมง ทำให้นักเรียนบางคนเข้าใจเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้ยาก หรือตามไม่ทันเพื่อน ในบางเนื้อหาที่มีความซับซ้อนนักเรียนอยากเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน นอกห้องเรียน ดังนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงโดยที่ครูเน้นอ่านสะกดคำเมื่อพบคำศัพท์ใหม่พร้อมบอกความหมาย และจุดจำเพื่อความเข้าใจมากขึ้น ฝึกให้นักเรียนเขียนตามแบบฝึกทักษะ ฝึกบ่อยๆเพื่อให้สามารถเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ครูออกแบบแบบฝึกทักษะเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกบ่อยๆ แล้วให้ครูทบทวนเนื้อหาและสรุปคำในมาตราตัวสะกดแม่กบ พร้อมความหมายของคำประกอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น ครูนำนักเรียนไปเรียนรู้ตามแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน และผู้วิจัยได้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะแผนที่ 3 ชุดฝึกทักษะที่ 3 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบ แบบฝึกทักษะ 8 แบบฝึกจำนวน 1 แผนสอนครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4

ชั่วโมง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อพิจารณาความถูกต้องพร้อมทั้งปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆตามข้อเสนอแนะ

ขั้น 2 ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการวิจัย โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบ ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กบ จำนวน 4 ครั้งครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง

ขั้น 3 ขั้นการสังเกต (Observation)

ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียน หลังเรียนทุกครั้ง อีกทั้งยังทดสอบย่อยท้ายแผนการเรียนรู้

ขั้น 4 ขั้นการสะท้อนผล (Reflection)

เมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติการวิจัยในวงจรปฏิบัติที่ 3 ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้จากขั้นสังเกตซึ่งได้แก่ พฤติกรรมการเรียนของนักเรียน สอบถามสะท้อนความคิดของนักเรียนมาวิเคราะห์ เพื่อหาข้อสรุป ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ และวิเคราะห์การทดสอบย่อยท้ายวงจรปฏิบัติที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติการวิจัยในแต่ละรอบ

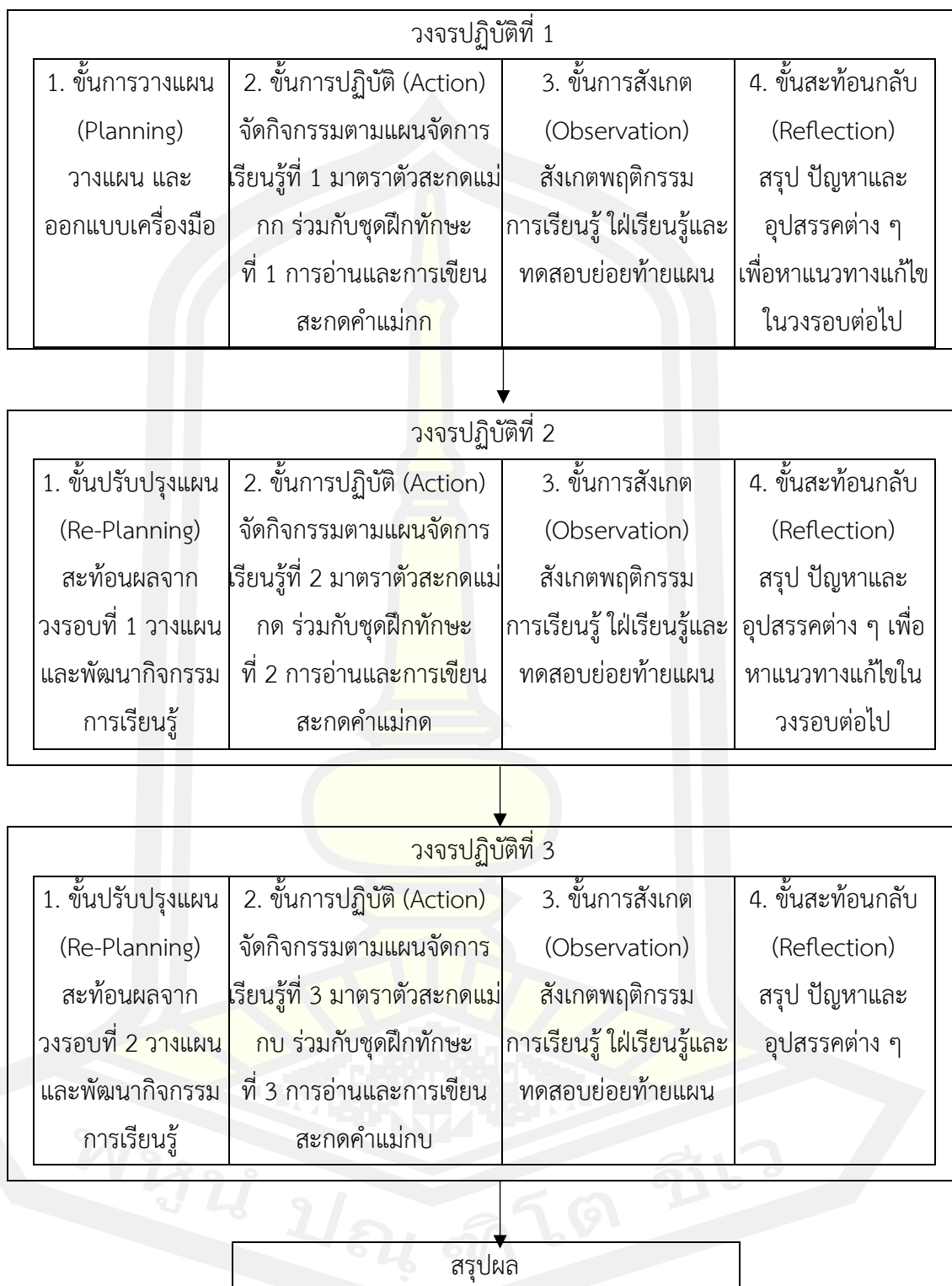
เมื่อสิ้นสุดการวิจัยทั้ง 3 วงจรปฏิบัติ ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ และแบบประเมินเจตคติต่อรายวิชาภาษาไทย และสรุปผลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่นา

ตาราง 11 ปฏิทินการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

สัปดาห์	วงจร/ แผน	วันที่ สอน	เวลา	เรื่อง	แบบฝึกทักษะ	ใบ ความรู้
สัปดาห์ที่ 1	วงจรที่ 1 แผนที่ 1	6/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่ก	1.โยงภาพทราบคำ 2.ระบายสีคำ	มาตรา ตัวสะกด แม่ก
		7/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่ก	3.ขีดเส้นใต้คำ 4.เติมคำที่หายไป	มาตรา ตัวสะกด แม่ก
		8/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่ก	5.เขียน-อ่านถูกต้อง 6.เรียงให้เป็นประโยค	มาตรา ตัวสะกด แม่ก
		9/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่ก	7.แต่งให้เป็นประโยค 8.อ่านและเขียนคำ ถูกต้อง	มาตรา ตัวสะกด แม่ก
		10/06/65	12:30 – 13:30 น.	ทดสอบย่อย วงจรที่ 1/ประเมินใฝ่เรียนรู้/เจต คติ/ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้		
สัปดาห์ที่ 2	วงจรที่ 2 แผนที่ 2	13/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่ก	1.โยงภาพทราบคำ 2.ระบายสีคำ	มาตรา ตัวสะกด แม่ก
		14/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่ก	3.ขีดเส้นใต้คำ 4.เติมคำที่หายไป	มาตรา ตัวสะกด แม่ก
		15/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่ก	5.เขียน-อ่านถูกต้อง 6.เรียงให้เป็น	มาตรา ตัวสะกด แม่ก

ตาราง 11 (ต่อ)

สัปดาห์ที่	วงจร/ แผน	วันที่สอน	เวลา	เรื่อง	แบบฝึกทักษะ	ใบ ความรู้
สัปดาห์ที่ 2	วงจรที่ 2 แผนที่ 2	16/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ	7.แต่งให้เป็น ประโยค 8.อ่านและเขียนคำ ถูกต้อง	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ
		17/06/65	12:30 – 13:30 น.	ทดสอบย่อย วงจรที่ 2/ประเมินใฝ่เรียนรู้/เจต คติ/ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้		
สัปดาห์ที่ 3	วงจรที่ 3 แผนที่ 3	20/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ	1.โยงภาพทราบคำ 2.ระบายสีคำ	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ
		21/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ	3.ขีดเส้นใต้คำ 4.เติมคำที่หายไป	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ
		22/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ	5.เขียน-อ่านถูกต้อง 6.เรียงให้เป็น ประโยค	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ
		23/06/65	12:30 – 13:30 น.	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ	7.แต่งให้เป็น ประโยค 8.อ่านและเขียนคำ ถูกต้อง	มาตรา ตัวสะกด แม่กบ
		24/06/65	12:30 – 13:30 น.	ทดสอบย่อย วงจรที่ 3/ประเมินใฝ่เรียนรู้/เจต คติ/ปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้		
สัปดาห์ที่ 4	หลัง สิ้นสุด วงจรที่ 3	27/06/65	12:30 – 13:30 น.	ทดสอบการอ่านการเขียนสะกดคำ แบบ ประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ และแบบ ประเมินเจตคติ		

ภาพประกอบ 2 แนวทางปฏิบัติตามรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1. วิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

2. วิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์

3. วิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์

4. วิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การนำข้อมูลที่ได้จากการสอบถาม การสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ ปัญหา หรืออุปสรรคของนักเรียน นำมาวิเคราะห์ตีความและสรุปในรูปของการบรรยาย แล้วหาทางแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 คະแนน (\bar{X}) โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2533)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ

\bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนคนทั้งหมด

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

$$s = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

s แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
 N แทน จำนวนคนทั้งหมด

1.3 ร้อยละ (Percentage)

$$P = \frac{f \times 100}{n}$$

เมื่อ

P แทน ร้อยละ
 f แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงเป็นร้อยละ
 n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

2. หาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาดัชนีความสอดคล้อง (The Index of Item-objective Congruence: IOC) (ไพศาล วรคำ, 2561)

$$IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง
 R แทน คะแนนระดับความสอดคล้อง
 n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินความสอดคล้อง

3. การหาประสิทธิภาพของแผนการเรียนรู้ ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เกณฑ์ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556) ดังนี้

การหาประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum \frac{X}{A}}{N} \times 100$$

การหาประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum \frac{Y}{B}}{N} \times 100$$

เมื่อ

E_1	แทน	ประสิทธิภาพด้านกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์
X	แทน	คะแนนกิจกรรมและแบบทดสอบย่อยของนักเรียนแต่ละคน
Y	แทน	คะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน
B	แทน	คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

พหุ ประถมศึกษา ชีวะ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ना อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม มีขั้นตอน ดังนี้ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

\bar{x}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum x$	แทน	คะแนนรวม
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์

2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ना อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม กลุ่มเป้าหมายประกอบด้วย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 5 คน รวมทั้งหมด 17 คน ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามวงจรปฏิบัติทั้ง 3 วงจร ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

วจรที่ 1

1. ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยวางแผนและสำรวจสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการอ่านกับการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ร่วมกัน และผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะแผนที่ 1 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กก ชุดฝึกทักษะที่ 1 แบบฝึกทักษะทั้งหมด 8 แบบฝึก จำนวน 1 แผน สอนครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง และใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อเลือกใช้ 20 ข้อ ประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน 10 ข้อเกี่ยวกับตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทยจำนวน 10 ข้อ

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติกรวิจัยในวงรอบที่ 1 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กก ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่กก จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน แบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย

3. ขั้นสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียน หลังเรียนทุกครั้ง

4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยนำได้เก็บรวบรวมข้อมูลการสังเกตพฤติกรรม คะแนนเก็บระหว่างเรียน ด้วยการใ้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย มาร่วมแจกแจงหาพฤติกรรมสำคัญต่าง ๆ ที่พบในระหว่างการจัดกิจกรรม ข้อคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียน

วงจรถี 2

1. ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยวางแผนและสำรวจสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการอ่านกับการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ร่วมกัน จากวงจรปฏิบัติที่ 1 และผู้วิจัยได้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะแผนที่ 2 ชุดฝึกทักษะที่ 2 แบบฝึกทักษะ 8 แบบฝึก มาตราตัวสะกดแม่กด จำนวน 1 แผนสอนครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง ตามแนวทางการแก้ไขปัญหา

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการศึกษาวิจัยในรอบที่ 2 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กด ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กด จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และแบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน แบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย ชุดเดิม เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ความใฝ่เรียนรู้ และเจตคติต่อรายวิชาภาษาไทย

3. ขั้นสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียน หลังเรียนทุกครั้ง

4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยนำได้เก็บรวบรวมข้อมูลการสังเกตพฤติกรรม คะแนนเก็บระหว่างเรียน ด้วยการใ้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย มาร่วมแจกแจงหาพฤติกรรมสำคัญต่าง ๆ ที่พบในระหว่างการจัดกิจกรรม ข้อคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียน

วงจรถี 3

1. ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยวางแผนและสำรวจสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการอ่านกับการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ร่วมกัน จากวงจรปฏิบัติที่ 2 และผู้วิจัยได้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะแผนที่ 3 ชุดฝึกทักษะที่ 3 แบบฝึกทักษะ 8 แบบฝึก

มาตราตัวสะกดแม่กบ จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง สอนครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง ตามแนวทางการแก้ไขปัญหา

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการวิจัยในรอบที่ 3 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กบ ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กบแบบฝึกทักษะทั้งหมด 8 แบบฝึกจำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน แบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย ชุดเดิม เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ความใฝ่เรียนรู้ และเจตคติต่อรายวิชาภาษาไทย

3. ขั้นสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียนหลังเรียนทุกครั้ง

4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยนำได้เก็บรวบรวมข้อมูลการสังเกตพฤติกรรม คะแนนเก็บระหว่างเรียน ด้วยการใช้อย่างแบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย มาร่วมแจกแจงหาพฤติกรรมสำคัญต่าง ๆ ที่พบในระหว่างการจัดกิจกรรม ข้อคิดเห็น ความรู้สึกของนักเรียน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

วงจรปฏิบัติที่ 1

1. ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยวางแผนและสำรวจสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการอ่านกับการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ร่วมกัน และผู้วิจัยได้ออกแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะแผนที่ 1 เรื่องมาตราตัวสะกดแม่กบ ชุดฝึกทักษะที่ 1 แบบฝึกทักษะทั้งหมด 8 แบบฝึก จำนวน 1 แผน สอนครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง และใช้แบบวัดความสามารถ

ด้านการอ่านและการเขียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อเลือกใช้ 20 ข้อ ประเมินพฤติกรรมไม่ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน 10 ข้อเกี่ยวกับตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้และประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทยจำนวน 10 ข้อ

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการวิจัยในรอบที่ 1 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่ก ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่ก จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน แบบประเมินพฤติกรรมไม่ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย

3. ขั้นสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมไม่ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียน หลังเรียนทุกครั้ง

4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยนำได้เก็บรวบรวมข้อมูลการสังเกตพฤติกรรม คะแนนเก็บระหว่างเรียน ด้วยการใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ประเมินพฤติกรรมไม่ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย มาร่วมแจกแจงหาพฤติกรรมสำคัญต่างๆ ที่พบในระหว่างการจัดกิจกรรม ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2 ดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 การจัดการเรียนรู้ วงจรปฏิบัติที่ 1

ชั้น	ค น ที่	แผนที่ 1									
		แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 5	แบบฝึกที่ 6	แบบฝึกที่ 7	แบบฝึกที่ 8	รวม	ทดสอบย่อย
		10	10	10	10	10	10	10	10	80	10
ป.4	1	5	4	4	5	5	5	3	4	35	7
	2	3	3	4	3	5	4	3	4	29	5
	3	5	5	7	7	6	6	4	6	46	8
	4	4	5	8	7	8	6	4	6	48	8
	5	4	3	5	4	4	4	3	4	31	6
	6	6	5	8	7	8	7	5	6	52	9
ป.5	7	5	5	6	5	5	5	5	5	41	8
	8	4	4	4	5	4	4	4	4	33	6
	9	6	6	8	7	6	6	5	6	50	8
ป.5	10	6	6	8	8	6	6	5	6	51	9
	11	6	7	8	8	7	7	6	6	55	9
	12	5	5	7	7	4	5	5	5	43	7
ป.6	13	6	6	7	6	5	6	5	5	46	9
	14	6	5	5	3	4	4	3	4	34	6
	15	7	6	8	6	7	5	6	6	51	9
	16	5	4	4	4	5	4	5	5	36	5
	17	5	3	2	4	4	3	3	2	26	5
	รวม	88	82	103	96	93	87	74	84	707	126
	\bar{x}	5.18	4.82	6.06	5.65	5.47	5.12	4.35	4.94	41.59	7.41
	ร้อยละ	51.7 6	48.2 4	60.5 9	56.4 7	54.7 1	51.1 8	43.5 3	49.4 1	51.9 9	74.1 2
$E_1/E_2 = 51.9/74.12$											

จากตาราง 12 พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประสิทธิภาพเท่ากับ 51.99/74.12 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผู้วิจัยควรนำข้อมูลไปวางแผนพัฒนากิจกรรมต่อไป

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยหาค่าร้อยละและระดับความสามารถ ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน กับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ดังตาราง 13

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1

ชั้น	คนที่	คะแนนทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
ป.4	4	10	50.00	ปรับปรุง
	2	8	40.00	ปรับปรุง
	3	9	45.00	ปรับปรุง
	4	12	60.00	พอใช้
	5	11	55.00	ปรับปรุง
	6	6	30.00	ปรับปรุง
ป.5	7	9	45.00	ปรับปรุง
	8	10	50.00	ปรับปรุง
	9	13	65.00	พอใช้
	10	11	55.00	ปรับปรุง
	11	10	50.00	ปรับปรุง
	12	9	45.00	ปรับปรุง
ป.6	13	10	50.00	ปรับปรุง
	14	11	55.00	ปรับปรุง
	15	13	65.00	พอใช้
	16	12	60.00	พอใช้
	17	9	45.00	ปรับปรุง
\bar{x}		10.18	50.88	ปรับปรุง

จากตาราง 13 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียน โดยรวมอยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 50.88 ของนักเรียนทั้งหมด โดยอยู่ในระดับปรับปรุง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 76.47 ระดับพอใช้จำนวน 4 คนคิดเป็นร้อยละ 23.53

4.3 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังตาราง 14

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียนในห้องเรียน	2.12	0.70	พอใช้
2. นักเรียนตั้งใจฟังขณะครูพูด อธิบายขณะเรียนในห้องเรียน	2.24	0.75	พอใช้
3. นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน/แบบฝึก ที่ครูมอบหมาย	2.88	0.33	ดี
4. นักเรียนทบทวนบทเรียนจากชุดฝึกทักษะ	2.71	0.47	ดี
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้น	1.53	0.51	ควรปรับปรุง
6. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้นด้วยความตั้งใจ	2.24	0.44	พอใช้
7. นักเรียนเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม	1.59	0.51	ควรปรับปรุง
8. นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	3.00	0.00	ดี
9. นักเรียนซักถามเนื้อหา ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนกับเพื่อนและครู	1.88	0.78	พอใช้
10. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.59	0.51	ดี
โดยรวม	2.28	0.27	พอใช้

จากตาราง 14 พบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{x} = 2.28$, S.D.=0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน แบบฝึกที่ครูมอบหมาย นักเรียนทบทวนบทเรียนจากชุดฝึกทักษะ และควรเร่งปรับปรุงพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้น ควรเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม และควรซักถามเนื้อหา ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนกับเพื่อนและครู ทั้งนี้ที่ไม่มีคะแนนเข้าใจ

4.4 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังตาราง 15

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ
1. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น	1.35	0.48	น้อย
2. นักเรียนชอบวิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน	1.60	0.50	น้อย
3. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน เรียนวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น	1.10	0.30	น้อย
4. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครูมอบหมาย เสร็จทันเวลาทุกครั้ง	1.80	0.60	ปาน กลาง
5. วิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือ เนื้อเรื่องที่สนใจจากแหล่งต่าง ๆ ถูกต้อง	1.60	0.70	น้อย
6. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาภาษาไทย	2.20	0.60	ปาน กลาง
7. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงเหมาะสมกับเวลาในการเรียน	1.50	0.50	น้อย
8. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย	2.60	0.50	มาก
9. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ดีขึ้น ลายมือสวยขึ้น สะกดถูกต้อง	1.40	0.50	น้อย
10. นักเรียนคิดว่าวิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทย	2.00	0.69	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	1.65	0.11	น้อย

จากตาราง 15 พบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีเจตคติต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 1.65$, S.D.=0.11) ซึ่งนักเรียนมีเจตคติในระดับน้อยต่อวิชาภาษาไทยเพราะยังอ่านไม่ถูกและไม่เข้าใจ และไม่สนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน ทำให้นักเรียนเรียนวิชาอื่น ๆ ยังไม่เข้าใจ และนักเรียนยังทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครูมอบหมาย ไม่เสร็จทันเวลา ควรปรับปรุงเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงให้เหมาะสมกับเวลา วิชาภาษาไทยยังไม่ทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ยังไม่ดีพอและลายมือยังไม่สวย

และถูกต้อง ควรปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชาภาษาไทย และภาษาไทย เป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย

4.5 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา

เมื่อสะท้อนผลทำยวงรอบปฏิบัติที่ 1 ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ปัญหาที่พบ และเป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีแนวทางแก้ไขปัญหาดังตาราง 16

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหายวงรอบปฏิบัติที่ 1

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไขปัญหา
1. ยังมีผู้เรียนบางคนรบกวนสมาธิเพื่อระหว่างเรียน	1. ครู ใ้รางวัล สำหรับคนตั้งใจเรียนและเน้นย้ำ การทำแบบฝึกที่ครูมอบหมาย
2. การจัดกิจกรรมยังขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ขณะที่ปฏิบัติกิจกรรม	2. ครู ออกแบบกิจกรรมโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วม หรือกลุ่มร่วมมือ จับกลุ่มทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการแข่งขัน ในการเรียนรู้ รวมถึงกิจกรรมฝึกการอ่านจากเนื้อเพลงที่ครูเตรียมให้ และร้องเพลงรวมกันในห้องเรียน
3. ผู้เรียนยังไม่กล้าแสดงออกด้านความคิด	3. ครูออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม
4. ไม่กล้ายกมือขึ้นตอบ และซักถามข้อสงสัย	4. ให้ทำกิจกรรม และคอยตั้งข้อคำถามเพื่อจะ ได้รู้ความคิดเห็นของผู้เรียน

วงจรปฏิบัติที่ 2

1. ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยวางแผนและสำรวจสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้เกิดประสิทธิผลมากที่สุด จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการอ่านกับการเขียน สกตคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ร่วมกัน จากวงจรปฏิบัติที่ 1 และผู้วิจัยได้ปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะแผนที่ 2 ชุดฝึกทักษะที่ 2 แบบฝึกทักษะ 8 แบบฝึก มาตราตัวสะกดแม่กด จำนวน 1 แผนสอนครั้งละ 1 ชั่วโมงรวม 4 ชั่วโมง ตามแนวทางการแก้ไขปัญหาย โดยปรับปรุงการจัดกิจกรรมให้มีการให้รางวัล สำหรับคนตั้งใจเรียนและเน้นย้ำการทำแบบฝึกที่ครู

มอบหมาย ออกแบบกิจกรรมโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมหรือกลุ่มร่วมมือ จับกลุ่มทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนเกิดการแข่งขัน ในการเรียนรู้ รวมถึงกิจกรรมฝึกการอ่านจากเนื้อเพลงที่ครูเตรียมให้ และร้องเพลงรวมกันในห้องเรียน ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และเตรียมข้อคำถามเพื่อจะได้รับความคิดเห็นของผู้เรียน

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการศึกษาวิจัยในรอบปีที่ 2 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กต ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกดแม่กต จำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และแบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ แบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย ชุดเดิม เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ความใฝ่เรียนรู้ และเจตคติต่อรายวิชาภาษาไทย

3. ขั้นสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียน หลังเรียนทุกครั้ง

4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลการสังเกตพฤติกรรม คะแนนเก็บระหว่างเรียน ด้วยการใ้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย มาร่วมแจกแจงหาพฤติกรรมสำคัญต่าง ๆ ที่พบในระหว่างการจัดกิจกรรม ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 ดังตาราง 17

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 การจัดการเรียนรู้ วงจรปฏิบัติที่ 2

ชั้น	คนที่	แผนที่ 2									
		แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 5	แบบฝึกที่ 6	แบบฝึกที่ 7	แบบฝึกที่ 8	รวม	ทดสอบย่อย
		10	10	10	10	10	10	10	10	80	10
ป.4	1	7	7	7	7	6	8	7	8	57	8
	2	6	6	5	6	6	8	7	7	51	6
	3	8	7	7	9	8	7	8	8	62	8
	4	7	6	7	8	9	7	8	8	60	8
	5	6	7	6	6	5	8	8	7	53	7
	6	9	7	8	9	10	9	8	8	68	10
ป.5	7	7	7	7	7	8	7	8	9	60	8
	8	7	7	7	6	6	7	8	9	57	7
	9	7	7	7	8	9	8	8	9	63	9
	10	8	8	8	7	8	8	7	9	63	9
	11	9	8	9	9	10	9	9	9	72	10
	12	7	9	8	7	8	8	7	9	63	9
ป.6	13	8	7	7	8	8	8	8	9	63	9
ป.6	14	7	7	6	6	7	7	7	8	55	8
	15	8	8	8	7	8	8	8	9	64	10
	16	7	7	7	6	8	8	8	8	59	7
	17	6	7	5	6	6	7	7	6	50	5
รวม		124	122	119	122	130	132	131	140	1020	138
เฉลี่ย		7.29	7.18	7.00	7.18	7.65	7.76	7.71	8.24	60.00	8.12
ร้อยละ		72.94	71.76	70.00	71.76	76.47	77.65	77.06	82.35	75.00	81.18
$E_1/E_2 = 75.00/81.18$											

จากตาราง 17 พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประสิทธิภาพเท่ากับ 75.00/81.18 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผู้วิจัยควรนำข้อมูลไปวางแผนพัฒนากิจกรรมต่อไป

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยหาค่าร้อยละและระดับความสามารถ ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ กับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ดังตาราง 18

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 2

ชั้น	คนที่	คะแนนทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
ป.4	1	12	60.00	พอใช้
	2	10	50.00	ปรับปรุง
	3	15	75.00	ดี
	4	13	65.00	พอใช้
	5	12	60.00	พอใช้
	6	12	60.00	พอใช้
ป.5	7	14	70.00	ดี
	8	11	55.00	ปรับปรุง
	9	16	80.00	ดีมาก
	10	15	75.00	ดี
	11	12	60.00	พอใช้
	12	10	50.00	ปรับปรุง

ตาราง 18 (ต่อ)

ชั้น	คนที่	คะแนนทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
ป.6	13	14	70.00	ดี
	14	13	65.00	พอใช้
	15	14	70.00	ดี
	16	15	75.00	ดี
	17	12	60.00	พอใช้
\bar{x}		12.94	64.71	พอใช้

จากตาราง 18 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยรวมอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 ระดับของนักเรียนทั้งหมด โดยอยู่ในระดับปรับปรุง จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 17.65 ระดับพอใช้ จำนวน 7 คนคิดเป็นร้อยละ 41.18 ระดับดี 6 คนคิดเป็นร้อยละ 35.29 และระดับดีมากจำนวน 1 คนคิดเป็นร้อยละ 5.88

4.3 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังตาราง 19

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์การใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ตามวงจรรูปปฏิบัติที่ 2

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียนในห้องเรียน	2.12	0.70	พอใช้
2. นักเรียนตั้งใจฟังขณะครูพูด อธิบายขณะเรียนในห้องเรียน	2.12	0.70	พอใช้
3. นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน/แบบฝึก ที่ครูมอบหมาย	3.00	0.00	ดี
4. นักเรียนทบทวนบทเรียนจากชุดฝึกทักษะ	2.94	0.24	ดี
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้น	1.76	0.66	พอใช้
6. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้นด้วยความตั้งใจ	2.18	0.53	พอใช้
7. นักเรียนเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม	1.65	0.61	ควรปรับปรุง
8. นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	3.00	0.00	ดี
9. นักเรียนซักถามเนื้อหา ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนกับเพื่อนและครู	2.12	0.70	พอใช้
10. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.65	0.49	ดี

ตาราง 19 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
โดยรวม	2.35	0.26	ดี

จากตาราง 19 พบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้ ในวงจรปฏิบัติ 2 โดยรวมอยู่ในระดับดี (\bar{X})=2.35, S.D.=0.26) หลังจากผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมผู้เรียน และเน้นการสังเกตพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้รายการที่ต้องปรับปรุง พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้นตามลำดับ โดยนักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงปฏิบัติเป็นประจำเพิ่มขึ้น และควรเร่งปรับปรุงพฤติกรรม การมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้น ควรเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม และควรซักถามเนื้อหา ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนอย่างต่อเนื่อง

ผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอกสารประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น นักเรียนมีความสุขในการทำกิจกรรม มีการถามตอบระหว่างเพื่อน บางครั้งถามครูให้ครูช่วยแนะนำ ยังมีนักเรียนบางส่วนมีการส่งเสียงและพูดจาไม่ไพเราะโต้เถียงกลับไปมา ชอบแกล้งเพื่อน ครูคอยตักเตือนและเดินแนะนำในช่วงนักเรียนทำกิจกรรมแบบฝึกทักษะ ในส่วนของการทำแบบทดสอบย่อย นักเรียนมีความตั้งใจในการสอบทุกคน ในรอบวงจรปฏิบัติที่ 2 ครูได้แจ้งผลคะแนนระหว่างเรียนในการทำแบบฝึกทักษะและทดสอบย่อย และให้รางวัล พร้อมกับคำชมเชย และร่วมกันปรบมือให้กำลังใจนักเรียนทุกคน

ผลการสอบถามนักเรียนหลังเรียน ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนหลังเรียน ว่ามีความรู้สึกร้อย่างไรต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู และอยากให้ครูเพิ่มเติมเรื่องอะไรบ้าง โดยการสอบถามรายบุคคล ผู้วิจัยสรุปเป็นประเด็นดังนี้ 1) นักเรียนรู้สึกพอใจและสนุกสนานในการนั่งเป็นกลุ่มตอนเรียน 2) นักเรียนมีความกังวลในการทำงานส่งล่าช้า 3) นักเรียนอยากได้รางวัลจากครู และให้ครูเพิ่มรางวัลในการเรียน

4.4 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์

ดังตาราง 20

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 2

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ
1. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น	2.18	0.61	ปาน กลาง
2. นักเรียนชอบวิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน	2.30	0.50	ปาน กลาง
3. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน เรียนวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น	1.60	0.80	น้อย
4. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครูมอบหมาย เสร็จทันเวลาทุกครั้ง	2.40	0.50	มาก
5. วิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือ เนื้อเรื่องที่สนใจจากแหล่งต่าง ๆ ถูกต้อง	1.60	0.50	น้อย
6. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาภาษาไทย	2.50	0.60	มาก
7. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงเหมาะสมกับเวลาในการเรียน	1.90	0.80	ปาน กลาง
8. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย	2.80	0.40	มาก
9. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ดีขึ้น ลายมือสวยขึ้น สะกดถูกต้อง	1.20	0.60	ปาน กลาง
10. นักเรียนคิดว่าวิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทย	2.29	0.57	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	2.18	0.13	ปาน กลาง

จากตาราง 20 พบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีเจตคติต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.18$, S.D.=0.13) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ พบว่า นักเรียนมีเจตคติในระดับปานกลางต่อวิชาภาษาไทยเพราะยังอ่านไม่ถูกและไม่เข้าใจและไม่สนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน ทำให้นักเรียนเรียนวิชาอื่น ๆ ยังไม่เข้าใจ และนักเรียนยังทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครูมอบหมายเสร็จทันเวลา ควรปรับปรุงเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงให้เหมาะสมกับเวลา และภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์

ของชาติ นักเรียนภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย วิชาภาษาไทยยังทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ยังไม่ดีพอและ
ลายมือยังไม่สวยและถูกต้องทั้งหมด ควรปรับปรุงวิธีการสอนเพื่อทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนวิชา
ภาษาไทย

4.5 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา

เมื่อสะท้อนผลท่ายวงรอบปฏิบัติที่ 2 ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ปัญหา
ที่พบ และเป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีแนวทางแก้ไขปัญหา ดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา วงจรปฏิบัติที่ 2

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไขปัญหา
1. นักเรียนยังขาดความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ทั้งห้อง ยังมีความรู้สึกน้อยใจ ที่ไม่ได้รับรางวัลจากครู	1. ครู ตั้งกฎการให้รางวัลใหม่ โดยยึดคะแนน รวมของทุกคน ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ครูจะให้ รางวัลทั้งห้อง เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการรับ รางวัลครั้งนี้
2. นักเรียนบางคนอ่านข้ามคำตัวสะกด ตอนฝึก อ่านพร้อมกันทั้งห้อง	2. ครูอธิบาย และทบทวนวิธีการอ่าน เพื่อให้ นักเรียนอ่านได้คล่องแคล่วขึ้น โดยให้นักเรียน กวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่าน หรือให้ นักเรียนขีดเส้นใต้เพื่อเน้นข้อความที่อ่าน และ วางหนังสือในระดับที่เหมาะสมกับสายตา
3. นักเรียนไม่ส่งเสียงดังในขณะที่อ่านคำอ่าน และ ไม่เล่นกันในขณะอ่าน	3. ครูใช้วิธีการสุ่มถามคำอ่านรายบุคคล คนไหน หยอกล้อกันเสียงดัง ครูจะให้นักเรียนอ่านคำ ตัวสะกด เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนอ่านถูกต้อง หรือไม่ และเพื่อให้นักเรียนสนใจและตั้งใจอ่าน

วงจรปฏิบัติที่ 3

1. ชี้นำวางแผน (Planning)

ผู้วิจัยวางแผนและสำรวจสิ่งที่ต้องการให้มีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การเรียนรู้เกิด
ประสิทธิภาพมากที่สุด จากครูผู้สอนวิชาภาษาไทยได้วิเคราะห์สภาพปัญหาการอ่านกับการเขียน
สะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องการเรียนรู้ร่วมกัน จากวงจรปฏิบัติที่ 2 และผู้วิจัยได้ปรับปรุง
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ร่วมกับชุดฝึกทักษะแผนที่ 3 ชุดฝึกทักษะที่ 3 แบบฝึกทักษะ 8 แบบฝึก

มาตราตัวสะกดแม่กบ จำนวน 1 แผน 4 ชั่วโมง สอนครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง ตามแนวทางการแก้ไขปัญหา โดยตั้งกฎการให้รางวัลใหม่ โดยยึดคะแนนรวมของทุกคน ให้ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 เพื่อให้รางวัลทั้งห้อง ให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการรับรางวัล อธิบาย และทบทวนวิธีการอ่าน เพื่อให้ นักเรียนอ่านได้คล่องแคล่วขึ้น โดยให้นักเรียนกวาดสายตาไปตามหัวข้อในบทอ่าน หรือให้นักเรียนขีดเส้นใต้เพื่อเน้นข้อความที่อ่าน และวางหนังสือในระดับที่เหมาะสมกับสายตา และใช้วิธีการสุ่มถามคำอ่านรายบุคคล คนไหนยกมือขึ้นเสียงดัง ครูจะให้นักเรียนอ่านคำตัวสะกด เพื่อตรวจสอบว่านักเรียนอ่านถูกต้องหรือไม่ และเพื่อให้นักเรียนสนใจและตั้งใจอ่าน

2. ขั้นการปฏิบัติ (Action)

ผู้วิจัยได้ดำเนินการปฏิบัติการวิจัยในวงรอบที่ 3 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล แผนที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกดแม่กบ ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกดแม่กบแบบฝึกทักษะทั้งหมด 8 แบบฝึกจำนวน 4 ครั้ง ครั้งละ 1 ชั่วโมง รวม 4 ชั่วโมง โดยปฏิบัติตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นนำ ขั้นสอน ขั้นสรุป และใช้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียน แบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน และแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย ชุดเดิม เพื่อศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ความใฝ่เรียนรู้ และเจตคติต่อรายวิชาภาษาไทย

3. ขั้นสังเกต (Observation)

ผู้วิจัยเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ในขณะที่มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้สังเกตและรวบรวมข้อมูลโดยได้ทำการจดบันทึกไว้ในเครื่องมือสะท้อนผลการปฏิบัติ โดยแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนรายบุคคล และสอบถามเพื่อสะท้อนความคิดของนักเรียนหลังเรียนทุกครั้ง

4. ขั้นการสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflection)

ผู้วิจัยนำได้เก็บรวบรวมข้อมูลการสังเกตพฤติกรรม คะแนนเก็บระหว่างเรียน ด้วยการใ้แบบวัดความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อรายวิชาภาษาไทย มาร่วมแจกแจงหาพฤติกรรมสำคัญต่าง ๆ ที่พบในระหว่างการจัดกิจกรรม ดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตร E1/E2 ดังตาราง 22

ตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 การจัดการเรียนรู้ วงจรปฏิบัติที่ 3

ชั้น ที่	คน ที่	แผนที่ 3									
		แบบฝึกที่ 1	แบบฝึกที่ 2	แบบฝึกที่ 3	แบบฝึกที่ 4	แบบฝึกที่ 5	แบบฝึกที่ 6	แบบฝึกที่ 7	แบบฝึกที่ 8	รวม	ทดสอบ ย่อย
		10	10	10	10	10	10	10	10	10	80
ป. 4	1	7	7	7	9	7	8	8	8	61	8
	2	7	8	7	9	8	9	8	9	65	7
	3	7	8	9	9	9	8	9	10	69	9
	4	8	7	9	9	10	8	9	10	70	9
	5	7	6	8	8	8	8	7	8	60	8
	6	8	8	10	9	9	10	9	10	73	10
ป. 5	7	7	7	8	8	8	8	8	9	63	8
	8	7	7	8	7	7	8	8	8	60	8
	9	7	7	9	10	9	9	9	10	70	9
	10	8	8	9	9	9	9	8	9	69	9
	11	9	9	10	9	10	10	9	10	76	10
	12	7	7	9	9	9	9	8	10	68	9
ป. 6	13	8	8	9	9	9	9	8	9	69	9
	14	7	7	8	7	9	8	7	9	62	8
	15	8	8	9	8	9	10	9	10	71	10
	16	6	6	7	7	9	8	7	8	58	8
	17	7	7	7	6	7	8	7	8	57	7
รวม		125	125	143	142	146	147	138	155	1121	146
เฉลี่ย		7.35	7.35	8.41	8.35	8.59	8.65	8.12	9.12	65.94	8.59
ร้อยละ		73.53	73.53	84.12	83.53	85.88	86.47	81.18	91.18	82.43	85.88
$E_1/E_2 = 82.43/85.88$											

จากตาราง 22 พบว่า ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้ เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่อง

ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.43/85.88 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 ผู้วิจัยควรนำแนวทางการพัฒนากิจกรรมไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

4.2 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน โดยใช้แบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยหาค่าร้อยละและระดับความสามารถ ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน กับเกณฑ์ที่กำหนดขึ้น ดังตาราง 23

ตาราง 23 ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ตามวงจรปฏิบัติที่ 3

ชั้น	คนที่	คะแนนทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
ป.4	1	17	85.00	ดีมาก
	2	16	80.00	ดีมาก
	3	19	95.00	ดีมาก
	4	16	80.00	ดีมาก
	5	15	75.00	ดี
	6	15	75.00	ดี
ป.5	7	17	85.00	ดีมาก
	8	15	75.00	ดี
	9	17	85.00	ดีมาก
	10	19	95.00	ดีมาก
	11	13	65.00	พอใช้
	12	16	80.00	ดีมาก

ตาราง 23 (ต่อ)

ชั้น	คนที่	คะแนนทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับความสามารถ
ป.6	13	16	80.00	ดีมาก
	14	15	75.00	ดี
	15	17	85.00	ดีมาก
	16	18	90.00	ดีมาก
	17	17	85.00	ดีมาก
\bar{x}		16.35	81.76	ดีมาก

จากตาราง 23 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76 ระดับของนักเรียนทั้งหมด โดยอยู่ในระดับพอใช้จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 โดยอยู่ระดับดี 4 คนคิดเป็นร้อยละ 23.53 ระดับดีมาก จำนวน 12 คนคิดเป็นร้อยละ 70.59 และ

4.3 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ ดังตาราง 24

ตาราง 24 ผลการวิเคราะห์ใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 3

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียนในห้องเรียน	2.12	0.49	พอใช้
2. นักเรียนตั้งใจฟังขณะครูพูด อธิบายขณะเรียนในห้องเรียน	2.82	0.39	ดี
3. นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน/แบบฝึก ที่ครูมอบหมาย	3.00	0.00	ดี
4. นักเรียนทบทวนบทเรียนจากชุดฝึกทักษะ	2.82	0.39	ดี
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้น	2.53	0.51	ดี
6. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้นด้วยความตั้งใจ	2.65	0.49	ดี
7. นักเรียนเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม	2.53	0.62	ดี

ตาราง 24 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
8. นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	3.00	0.00	ดี
9. นักเรียนซักถามเนื้อหา ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนกับเพื่อนและครู	2.76	0.44	ดี
10. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.88	0.33	ดี
โดยรวม	2.71	0.20	ดี

จากตาราง 24 พบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ในวงจรปฏิบัติ 3 โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X}=2.71, S.D.=0.20$) หลังจากผู้วิจัยได้ปรับกิจกรรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมผู้เรียน และเน้นการสังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้รายการที่ต้องปรับปรุง พบว่านักเรียนมีพฤติกรรมดีขึ้นตามลำดับ โดยนักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงปฏิบัติเป็นประจำเพิ่มขึ้น และยังพบพฤติกรรมที่ควรเร่งปรับปรุงคือ นักเรียนยังคงมีพฤติกรรมพูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียนในห้องเรียน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนแบบคละชั้น โดยมีนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 5 และ 6 เรียนรวมกัน

ผู้วิจัยได้สอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และเอกสารประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความรับผิดชอบมากขึ้น และส่งงานตรงเวลา นักเรียนมีความสุขในการทำกิจกรรม มีความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีกำลังใจในการเรียนและมีความหวังได้รับรางวัลจากครู ในส่วนของการทำใบงาน ครูได้ทบทวนวิธีการอ่านการเขียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเรื่องราวต่างๆที่นักเรียนเคยเห็นมา ครูคอยแนะนำ และเน้นการซักถามครูเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย และอ่านตัวสะกดทุกคำ ไม่อ่านข้ามบรรทัด นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ และเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ในรอบวงจรปฏิบัติที่ 3 ครูได้แจ้งผลคะแนนระหว่างเรียนในการทำใบงานและทดสอบย่อย และให้รางวัล พร้อมกับคำชมเชยให้กำลังใจนักเรียน

ผลการสอบถามนักเรียนหลังเรียน ผู้วิจัยสอบถามนักเรียนหลังเรียน ว่ามีความรู้สึกอย่างไรต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู และอยากให้ครูเพิ่มเติมเรื่องอะไรบ้าง โดยการสอบถามรายบุคคล ผู้วิจัยสรุปเป็นประเด็นดังนี้ 1) นักเรียนรู้สึกอยากเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน อยากออกไปเรียนนอกห้องเรียน 2) นักเรียนชอบครูใจดี และขอบคุณรางวัลที่ได้รับจากครู

4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบกับเกณฑ์ดังตาราง 25

ตาราง 25 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 3

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ
1. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น	2.76	0.42	มาก
2. นักเรียนชอบวิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน	2.80	0.40	มาก
3. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน เรียนวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น	2.30	0.60	ปาน กลาง
4. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครูมอบหมาย	2.90	0.30	มาก
5. วิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือ เนื้อเรื่องที่สนใจจากแหล่งต่าง ๆ ถูกต้อง	2.60	0.50	มาก
6. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาภาษาไทย	2.80	0.40	มาก
7. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงเหมาะสมกับเวลาในการเรียน	2.70	0.50	มาก
8. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย	3.00	0.00	มาก
9. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ดีขึ้น ลายมือสวยขึ้น สะกดถูกต้อง	2.30	0.60	ปาน กลาง
10. นักเรียนคิดว่าวิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทย	2.82	0.38	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	2.71	0.15	มาก

จากตาราง 25 พบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีเจตคติต่อการเรียนรายวิชาภาษาไทย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 2.71$ S.D.=0.15) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน และนักเรียนคิดว่าวิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทยโดยอยู่ในระดับมาก นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพราะวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน เรียนวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น วิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือ เนื้อเรื่องที่สนใจจากแหล่งต่าง ๆ ถูกต้อง และภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจ

ที่ได้ใช้ภาษาไทยและนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทย เพราะวิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงเหมาะสมกับเวลาในการเรียน

4.4 ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหา

เมื่อสะท้อนผลทำยวงรอบปฏิบัติที่ 2 ผู้วิจัยมีการวิเคราะห์ปัญหาที่พบ และเป็นอุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และมีแนวทางแก้ไขปัญหาดังตาราง 26

ตาราง 26 ผลการวิเคราะห์ปัญหาที่พบและแนวทางแก้ไขปัญหาดังตารางปฏิบัติที่ 3

ปัญหาที่พบ	แนวทางแก้ไขปัญหา
1. นักเรียนเขียนสะกดคำตามมาตราตัวสะกดยังไม่คล่อง	1. ครู เน้นอ่านสะกดคำ เมื่อพบคำศัพท์ใหม่พร้อมบอกความหมาย และจุดจำเพื่อความเข้าใจมากขึ้น ฝึกให้นักเรียนเขียนตามแบบฝึกทักษะ ฝึกบ่อยๆ เพื่อให้สามารถเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. ครูผู้สอน กระชับเวลาในการสอน ในเวลา 1 ชั่วโมง ทำให้นักเรียนบางคนเข้าใจเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้ยาก หรือตามไม่ทันเพื่อน ในบางเนื้อหาที่มีความซับซ้อน	2. ครู ออกแบบฝึกทักษะ เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกทักษะบ่อยๆ แล้วให้ครูทบทวนเนื้อหาและสรุปคำในมาตราตัวสะกด พร้อมความหมายของคำประกอบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น
3. นักเรียนอยากเปลี่ยนบรรยากาศในการเรียน นอกห้องเรียน	3. ครู นำนักเรียนไปเรียนรู้ตามแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน เช่น เรียนภาษาไทยในห้องสมุด

เมื่อสิ้นสุดในวงรอบปฏิบัติที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ศึกษาใฝ่เรียนรู้และเจตคติดีด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ผลปรากฏดังนี้

1. สรุปผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ดังตาราง 27

ตาราง 27 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ตามวงจรปฏิบัติที่ 1 2 และ 3

วงจรปฏิบัติ	รายการ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	ผลการเปรียบเทียบเกณฑ์ 80/80
1	ประสิทธิภาพกระบวนการ(E ₁)	80	41.59	51.99	51.99/74.12
	ประสิทธิภาพผลลัพธ์(E ₂)	10	7.41	74.12	
2	ประสิทธิภาพกระบวนการ(E ₁)	80	60.00	75.00	75.00/81.18
	ประสิทธิภาพผลลัพธ์(E ₂)	10	8.12	81.18	
3	ประสิทธิภาพกระบวนการ(E ₁)	80	65.94	82.43	82.43/85.88
	ประสิทธิภาพผลลัพธ์(E ₂)	10	8.59	85.88	

จากตาราง 27 พบว่า ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียน ในวงจรปฏิบัติที่ 1 มีประสิทธิภาพ 51.99/74.12 ในวงจรปฏิบัติที่ 2 มีประสิทธิภาพ 75.00/81.18 และในวงจรปฏิบัติที่ 3 มีประสิทธิภาพ 82.43/85.88 ซึ่งมีประสิทธิภาพดีขึ้นตามลำดับ และมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ในวงจรปฏิบัติที่ 3

2. สรุปผลการศึกษาความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดังตาราง 28

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน วงจรปฏิบัติที่ 1,2 และ 3

ระดับ ชั้น	คนที่	วงจรที่ 1			วงจรที่ 2			วงจรที่ 3		
		คะแนน ทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับ ความสามารถ	คะแนน ทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับ ความสามารถ	คะแนน ทดสอบ (20)	ร้อยละ	ระดับ ความสามารถ
ป.4	1	10	50.00	ปรับปรุง	12	60.00	พอใช้	17	85.00	ดีมาก
	2	8	40.00	ปรับปรุง	10	50.00	ปรับปรุง	16	80.00	ดีมาก
	3	9	45.00	ปรับปรุง	15	75.00	ดี	19	95.00	ดีมาก
	4	12	60.00	พอใช้	13	65.00	พอใช้	16	80.00	ดีมาก
	5	11	55.00	ปรับปรุง	12	60.00	พอใช้	15	75.00	ดี
ป.5	6	6	30.00	ปรับปรุง	12	60.00	พอใช้	15	75.00	ดี
	7	9	45.00	ปรับปรุง	14	70.00	ดี	17	85.00	ดีมาก
	8	10	50.00	ปรับปรุง	11	55.00	ปรับปรุง	15	75.00	ดี
	9	13	65.00	พอใช้	16	80.00	ดีมาก	17	85.00	ดีมาก
	10	11	55.00	ปรับปรุง	15	75.00	ดี	19	95.00	ดีมาก
	11	10	50.00	ปรับปรุง	12	60.00	พอใช้	13	65.00	พอใช้
ป.6		9	45.00	ปรับปรุง	10	50.00	ปรับปรุง	16	80.00	ดีมาก
	13	10	50.00	12	14	70.00	ดี	16	80.00	ดีมาก
	14	11	55.00	ปรับปรุง	13	65.00	พอใช้	15	75.00	ดี
	15	13	65.00	พอใช้	14	70.00	ดี	17	85.00	ดีมาก
	16	12	60.00	พอใช้	15	75.00	ดี	18	90.00	ดีมาก
	17	9	45.00	ปรับปรุง	12	60.00	พอใช้	17	85.00	ดีมาก
\bar{x}		10.18	50.88	ปรับปรุง	12.94	64.71	พอใช้	16.35	81.76	ดีมาก

จากตาราง 28 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียน วงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 50.88 วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76 ซึ่งนักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนดีขึ้นตามลำดับจากระดับปรับปรุงในวงจรปฏิบัติที่ 1 และอยู่ในระดับดีมากเมื่อสิ้นสุดวงจรปฏิบัติที่ 3

3. สรุปผลการวิเคราะห์พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังตาราง 29

ตาราง 29 ผลการวิเคราะห์การใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ตามวงจรปฏิบัติ
ที่ 1 2 และ 3

รายการประเมิน	วงจร 1			วงจร 2			วงจร 3		
	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียนในห้องเรียน	2.12	0.70	พอใช้	2.12	0.70	พอใช้	2.12	0.49	พอใช้
2. นักเรียนตั้งใจฟังขณะครูพูดอธิบายขณะเรียนในห้องเรียน	2.24	0.75	พอใช้	2.12	0.70	พอใช้	2.82	0.39	ดี
3. นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน/แบบฝึก ที่ครูมอบหมาย	2.88	0.33	ดี	3	0	ดี	3	0	ดี
4. นักเรียนทบทวนบทเรียนจากชุดฝึกทักษะ	2.71	0.47	ดี	2.94	0.24	ดี	2.82	0.39	ดี
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้น	1.53	0.51	ควรปรับปรุง	1.76	0.66	พอใช้	2.53	0.51	ดี
6. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้นด้วยความตั้งใจ	2.24	0.44	พอใช้	2.18	0.53	พอใช้	2.65	0.49	ดี
7. นักเรียนเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม	1.59	0.51	ควรปรับปรุง	1.65	0.61	ควรปรับปรุง	2.53	0.62	ดี
8. นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	3	0	ดี	3	0	ดี	3	0	ดี
9. นักเรียนซักถามเนื้อหาปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนกับเพื่อนและครู	1.88	0.78	พอใช้	2.12	0.70	พอใช้	2.76	0.44	ดี
10. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	2.59	0.51	ดี	2.65	0.49	ดี	2.88	0.33	ดี
โดยรวม	2.28	0.27	พอใช้	2.35	0.26	ดี	2.71	0.20	ดี

จากตาราง 29 พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้ใน วงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับดี และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดี ซึ่งนักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้ดีขึ้นตามลำดับจากระดับพอใช้ในวงปฏิบัติที่ 1 และมีระดับดี เมื่อสิ้นสุด วงจรปฏิบัติที่ 3

4. สรุปผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียน รายวิชาภาษาไทย โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตาราง 30

ตาราง 30 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชา ภาษาไทย ตามวงจรปฏิบัติที่ 1 2 และ 3

รายการประเมิน	วงจร 1			วงจร 2			วงจร 3		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ
1. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น	1.35	0.48	น้อย	2.18	0.61	ปานกลาง	2.76	0.42	มาก
2. นักเรียนชอบวิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน	1.60	0.50	น้อย	2.30	0.50	ปานกลาง	2.80	0.40	มาก
3. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน เรียนวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น	1.10	0.30	น้อย	1.60	0.80	น้อย	2.30	0.60	ปานกลาง
4. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครูมอบหมาย เสร็จทันเวลาทุกครั้ง	1.80	0.60	ปานกลาง	2.40	0.50	มาก	2.90	0.30	มาก

ตาราง 30 (ต่อ)

รายการประเมิน	วงจร 1			วงจร 2			วงจร 3		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ เจตคติ
5. วิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือเนื้อเรื่องที่สนใจจากแหล่งต่าง ๆ ถูกต้อง	1.60	0.70	น้อย	1.60	0.50	น้อย	2.60	0.50	มาก
6. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาภาษาไทย	2.20	0.60	ปานกลาง	2.50	0.60	มาก	2.80	0.40	มาก
7. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในตำราเรียน	1.50	0.50	น้อย	1.90	0.80	ปานกลาง	2.70	0.50	มาก
8. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย	2.60	0.50	มาก	2.80	0.40	มาก	3.00	0.00	มาก
9. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ดีขึ้นลายมือสวยขึ้น สะกดถูกต้อง	1.40	0.50	น้อย	1.20	0.60	ปานกลาง	2.30	0.60	ปานกลาง
10. นักเรียนคิดว่าวิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทย	2.00	0.69	ปานกลาง	2.29	0.57	ปานกลาง	2.82	0.38	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	1.65	0.11	น้อย	2.18	0.13	ปานกลาง	2.71	0.15	มาก

จากตาราง 30 พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีเจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชา ภาษาไทย ในวงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับน้อย วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในปานกลาง และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับมาก ซึ่งนักเรียนมีเจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ต่อการเรียนรายวิชา ภาษาไทยดีขึ้นตามลำดับทั้งในภาพรวมและรายข้อจากระดับน้อย และมีเจตคติในระดับมากเมื่อสิ้นสุดวงจรปฏิบัติที่ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ณา อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัย ดำเนินการสรุปผลการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ณา อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม สรุปผลได้ดังนี้

1 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ในวงจรปฏิบัติที่ 1 เท่ากับ 51.99/74.12 เมื่อปรับปรุง แก้ไขการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากปัญหาที่ได้จากการสังเกตและการสะท้อนผลการเรียนรู้ ในวงจรปฏิบัติที่ 2 และวงจรปฏิบัติที่ 3 ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพดีขึ้นตามลำดับ เท่ากับ 75.00/81.18 ในวงจรปฏิบัติที่ 2 และเท่ากับ 82.43/85.88 ในวงจรปฏิบัติที่ 3

2 ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 หลังเรียนในวงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 50.88 และหลังเรียนในวงจรปฏิบัติที่ 2 และ 3 เนื่องจากมีการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้จากปัญหา การสังเกต และการสะท้อนผลการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดในแต่ละวงจรรอบ ทำให้ความสามารถด้านการอ่าน และการเขียน ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ดีขึ้นตามลำดับ โดยวงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76

3 พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในวงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ และดีขึ้นตามลำดับในวงจรปฏิบัติที่ 2 และ 3 เนื่องจากมี

การ ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้จากปัญหา การสังเกต และการสะท้อนผลการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดในแต่ละวงรอบ ทำให้พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับดี และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดี

4 นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทย วงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับน้อย และดีขึ้นตามลำดับในวงจรปฏิบัติที่ 2 และ 3 เนื่องจากมีการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้จากปัญหา การสังเกต และการสะท้อนผลการเรียนรู้เมื่อสิ้นสุดในแต่ละวงรอบ ทำให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาไทยในวงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับมาก

2. อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบและเก็บคะแนนตามวงจรทั้ง 3 วงจร โดยเริ่มจากวงจรปฏิบัติที่ 1 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 51.99/74.12 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด วงจรปฏิบัติที่ 2 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.00/81.18 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด และวงจรปฏิบัติที่ 3 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 82.43/85.88 เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด กล่าวคือ เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้วงจรปฏิบัติทั้ง 3 วงจรจะเห็นได้ว่ากิจกรรมการเรียนรู้การอ่านสะกดคำ ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพกระบวนการ คือนักเรียนมีคะแนนระหว่างเรียนจากกิจกรรมแบบฝึกในชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำสูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้สร้างแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ประกอบด้วยเนื้อหามาตราตัวสะกดที่เป็น

เสริมสร้างพื้นฐานในการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเลือกเนื้อหาใกล้ตัว เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียน และมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน อีกทั้ง ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในแต่ละวงจรปฏิบัติมีการทบทวนและปรับปรุงกิจกรรมการเรียนรู้จากการสังเกตพฤติกรรม การสะท้อนผลจากนักเรียน เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีการทบทวนวิธีการอ่าน การเขียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยพบเห็น ครูคอยแนะนำ และเปิดโอกาสให้ซักถามเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย และอ่านตัวสะกดทุกคำ ไม่อ่านข้ามบรรทัด ทำให้นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ และเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ซึ่งอาจจะเป็นเพราะกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนการวิจัยเชิงปฏิบัติการทำให้ครูได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการของ Kemmis and Mc Taggart (1988) ที่ได้กล่าวว่า การวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนามาจากฐานคติความเชื่อที่มุ่งเน้นบูรณาการเชื่อมโยงความรู้หรือทฤษฎีเชิงปฏิบัติการที่ได้จากการทำวิจัยกับการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในสนามหรือสถานที่ปฏิบัติงานผสมผสานเข้าด้วยกันโดยอาศัยการสะท้อนความคิดใคร่ครวญไปมาในเชิงวิพากษ์ผลการปฏิบัติงานที่ได้ลงมือกระทำไปตามแผนการที่วางไว้ว่า สามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ อีกทั้งการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นนั้น ผู้วิจัยได้ออกแบบตามหลักการจัดทำแผนการสอนเฉพาะบุคคล ทำให้สามารถแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนได้ โดยสอดคล้องกับหลักการของเบญจา ชลธาร์นนท์ (2553) และกระทรวงศึกษาธิการ (2552) กล่าวว่า แผนการสอนเฉพาะบุคคลสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในวิชาหรือทักษะที่เป็นจุดอ่อน มีการจัดเรียนการสอนของสำหรับแต่ละบุคคลได้อย่างเหมาะสมตามระดับพัฒนาการและทักษะที่ผู้เรียนมีอยู่แล้ว หรือทักษะที่ผู้เรียนยังทำไม่ได้หรือยังไม่มี ช่วยให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ ประกอบกับชุดฝึกทักษะที่เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบที่น่าสนใจ และหลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกทักษะให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัยและระดับของผู้เรียน มีคำสั่ง มีคำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกทักษะมีความทันสมัย (ปิยาภรณ์ วันมี, 2558) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ ให้สามารถอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพดีขึ้นตามลำดับ สอดคล้องกับผลการวิจัยของจूरพงษ์ พิฑาคำ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2560) พบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กต สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.29/88.29 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประภาพรรณ สุนันธรธรรม วัฒนา สุริวรรณ และชารัญญา ผลจันทร์

(2561) พบว่า แผนการจัดการศึกษาโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพ 86.50/80.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบตามวงจรถัง3วงจร โดยเริ่มจากวงจรปฏิบัติที่ 1 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับปรับปรุงคิดเป็นร้อยละ 50.88 วงจรปฏิบัติที่ 2 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 64.71 วงจรปฏิบัติที่ 3 จำนวนนักเรียนมีความสามารถการอ่านการเขียนสะกดคำ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 81.76 กล่าวคือ หลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบทุกแผนในวงจรปฏิบัติที่ 3 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำเพิ่มขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ตรงตามศักยภาพของผู้เรียนเป็นรายเฉพาะบุคคล มีกิจกรรมการสอนภาษาไทยที่สนุก ประกอบกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำที่มีแบบฝึกหัดให้นักเรียนได้พยายามฝึกการอ่านผสมเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การันต์ แล้วฝึกอ่านแบบแจกลูกเป็นคำ แล้วฝึกเขียนสะกดคำจากเสียงที่อ่านประกอบด้วย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การันต์ให้ถูกต้อง เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดครูจะคอยชี้แจงให้ทราบว่าผิดเพราะอะไรข้อที่ถูกคืออะไร ต้องแก้ไขให้ถูกต้องไม่ปล่อยผ่าน และไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการทำผิดแล้วถูกประจาน นักเรียนจะได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถช่วยแก้ไขข้อบกพร่องทางการเรียนของนักเรียน ช่วยเสริมสร้างต่อการเรียนรู้ ส่งผลให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครู ประสบผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559) กล่าวว่า แนวทางการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา จะต้องสอนให้เห็นรูป คือ รูปของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สอนให้รู้จักเสียง คือการออกเสียงให้นักเรียนฟังเพื่อให้รู้จักเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ตามรูปที่เห็น ซึ่งเป็นความสามารถพื้นฐานในการอ่าน แล้วจึงสอนให้เขียนรูป คือ การเขียนพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ทั้งแบบแจกลูก และแบบสะกดคำ โดยสอนทีละตัว ไม่รีบร้อน หากพบนักเรียนคนใดยังอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง เขียนไม่ได้ ให้หยุดรอ พร้อมทั้งช่วยเหลือและแก้ไขเสียก่อน อย่าปล่อยทิ้งไว้เป็นเวลานาน เพราะจะเกิดความเสียหายและสายจนแก้ไขได้ยาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุรพงษ์ พิฑาคำ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์ (2560) พบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำ มาตราตัวสะกด แม่กด ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถในการเขียนคำ เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ จรรยา เล็กชัยรัตน์ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2560) พบว่าความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแปลงร่างหลังการได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกทักษะการ

อ่านคำที่เป็นสระแผลงร่วง ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณชญาดา แก้วแสงอินทร์ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท และวิชิต เทพประสิทธิ์. (2560) พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ มีคะแนนทักษะการอ่านคิดเป็นร้อยละ 73.33 มีคะแนนทักษะการเขียนคิดเป็นร้อยละ 77.77 และผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ที่กำหนด

3. พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 วงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับพอใช้ วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับดี และวงจรปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับดีโดยรวมอยู่ในระดับดี กล่าวคือ หลังสิ้นสุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละวงจรปฏิบัติ ได้มีดำเนินการประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน โดยครูผู้สอน พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีพฤติกรรมการใฝ่เรียนรู้ ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 2.28$, S.D.=0.27) ระดับดี ($\bar{X} = 2.35$, S.D.=0.26) ในวงจรปฏิบัติที่ 1 และ 2 ตามลำดับ และเมื่อเสร็จสิ้นวงจรปฏิบัติที่ 3 นักเรียนมีพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.71$, S.D.=0.20) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน/แบบฝึก ที่ครูมอบหมาย นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 3.00$, S.D.=0.00) และนักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 2.88$, S.D.=0.33) ทั้งนี้ เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการปรับปรุงแผน ปรับกิจกรรมเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมผู้เรียน และเน้นการสังเกตพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้รายการที่ต้องปรับปรุง ที่นักเรียนสะท้อนผลจากการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ตามวงจรปฏิบัติในการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ส่งผลให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ มุ่งมั่นในการเรียน การแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และอาจจะเป็นเพราะการสร้างประเด็นคำถามของแบบสอบถามที่มีความชัดเจนเป็นคำถามที่กระตุ้นการแสดงออกของพฤติกรรมผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของสมนึก ภัททิยชนี (2553) ได้กล่าวถึงแบบสอบถามเป็นวิธีการที่สะดวกและสามารถใช้วัดได้อย่างกว้างขวาง ทั้งข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในอดีต ปัจจุบัน และการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต แบบสอบถามส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของคำถามเป็นชุด ๆ เพื่อวัดสิ่งที่ต้องการจะวัด โดยคำถามเป็นตัวกระตุ้นเร่งเร้าให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา ถือเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้วัดทางด้านจิตพิสัย (Affective domain) อีกทั้งกระทรวงศึกษาธิการ (2552) ได้กล่าวว่า ผู้ที่มีลักษณะใฝ่เรียนรู้ต้องแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม

บันทึกความรู้ วิเคราะห์ สรุปเป็นองค์ความรู้ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอด เผยแพร่ และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ โดยมีตัวชี้วัด ได้แก่ 1) ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการ เรียนรู้ และ 2) แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการเลือกใช้ สื่ออย่างเหมาะสม สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ และสอดคล้องกับ งานวิจัยของทรศน์วรรณ พันธุ์วงศ์ (2556) การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และ คุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-Plus มีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78

4. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 มีเจตคติที่ดีต่อ รายวิชาภาษาไทย วงจรปฏิบัติที่ 1 อยู่ในระดับน้อย วงจรปฏิบัติที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง และวงจร ปฏิบัติที่ 3 อยู่ในระดับมาก โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ พบว่า นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทยเพราะภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียน ภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.00$, S.D.=0.00) นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึก ทักษะที่ครอบคลุมหมายเสร็จทันเวลาทุกครั้ง อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.90$, S.D.=0.30) มีเจตคติที่ดีต่อ วิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.80$, S.D.=0.40) และนักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งเมื่อถึงเวลา เรียนภาษาไทย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.80$, S.D.=0.40) ส่วนข้อที่น้อยที่สุด คือ วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนเรียนวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น ($\bar{X} = 2.30$, S.D.=0.60) ทั้งนี้เนื่องจาก กิจกรรมการเรียนรู้ เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่อง ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีการ หาคุณภาพ รวมถึงมีการปรับปรุงตามข้อมูลป้อนกลับที่นักเรียนสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ในแต่ละ วงจรปฏิบัติการ ทำให้นักเรียนเกิดสภาวะความพร้อมทางจิตใจที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและ แนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยในทางที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวีวรรณ ชัยเพชร วัฒนา รัตนพรหม และ ประสิทธิ์ ทองแจ่ม (2558) พบว่า การพัฒนารูปแบบการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมการเขียนสะกดคำเพื่อแก้ปัญหาการอ่านและเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของบรัศกร คงเปี่ยม (2561) พบว่า นักเรียนมีเจตคติต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการ อ่านจับใจความภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ สรุปได้ว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่นา อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดมหาสารคาม ส่งผลให้ความสามารถด้านการอ่านและการเขียนสะกดคำ การใฝ่เรียนรู้และเจตคติของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ในการเรียนรายวิชาภาษาไทย อยู่ในระดับดี เนื่องจากมีเนื้อหามาตราตัวสะกดที่เป็นเสริมสร้างพื้นฐานในการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเลือกเนื้อหาใกล้ตัว เพื่อเชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ที่ผ่านมาของผู้เรียน และมีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีการทบทวนวิธีการอ่านและการเขียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ในเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนเคยพบเห็น ครูคอยแนะนำ และเปิดโอกาสให้ซักถามเมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่ทราบความหมาย และอ่านตัวสะกดทุกคำ ไม่อ่านข้ามบรรทัด นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ และเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง ตามแนวทางการแนวทางการจัดการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สอนให้เห็นรูป - สอนให้รู้จักเสียง - สอนให้เขียนรูป ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนที่มีเนื้อหาใกล้ตัว เชื่อมโยงประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน มีโอกาสนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และมีการทบทวนวิธีการอ่าน การเขียนอย่างสม่ำเสมอ ครูคอยแนะนำและเปิดโอกาสให้ซักถาม และควรอ่านตัวสะกดทุกคำ ไม่อ่านข้ามบรรทัด เพื่อให้ นักเรียนสามารถอ่านสะกดคำ และเขียนคำในมาตราตัวสะกดได้ถูกต้อง

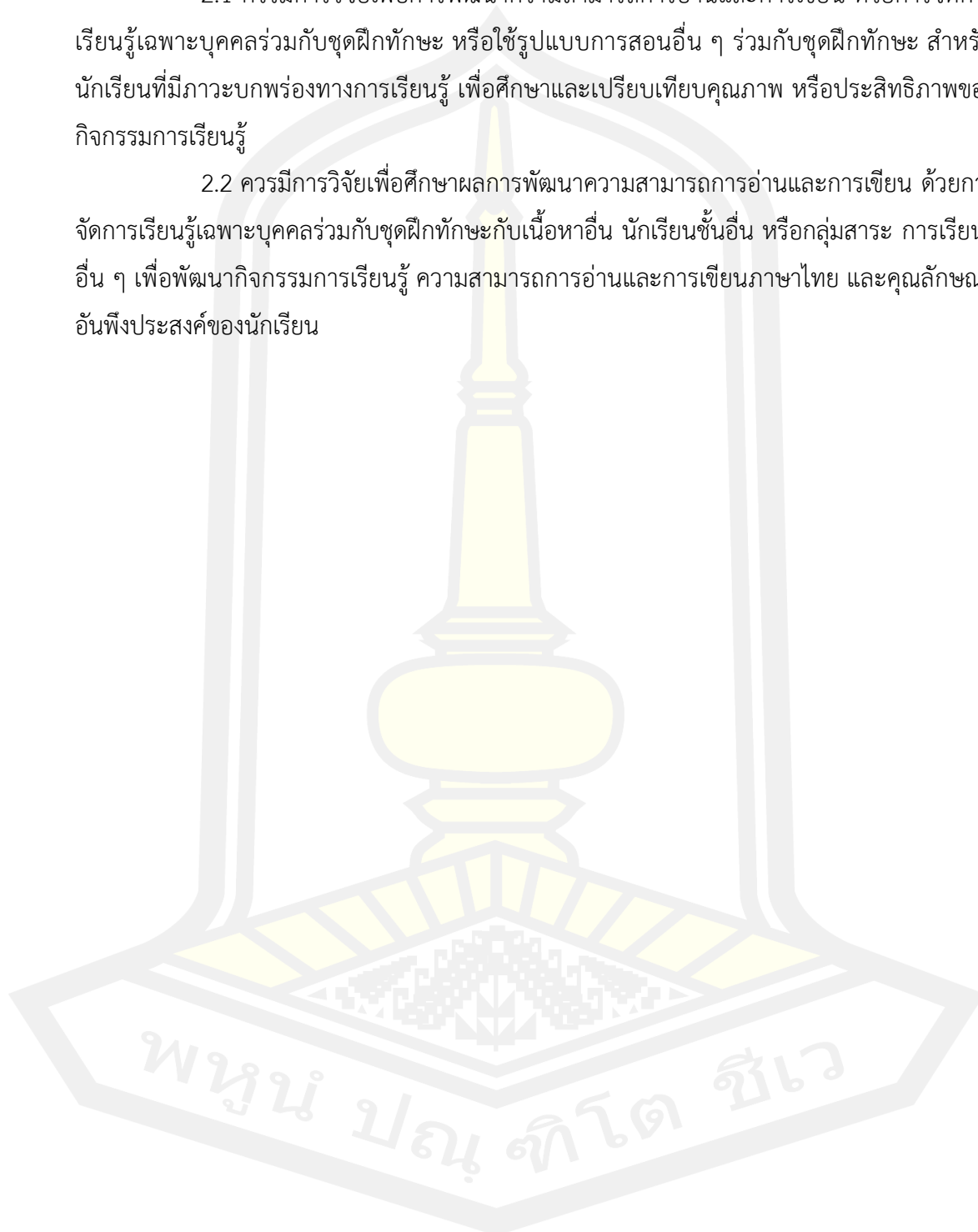
1.2 ควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ช่วยปรับปรุงพฤติกรรมพูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียน ในห้องเรียน ส่งเสริมพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ มุ่งมั่นในการเรียน การแสดงออกถึงความตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

1.3 ควรออกแบบเนื้อหาแบบฝึกทักษะตามความสามารถของนักเรียน เพื่อให้ นักเรียนสามารถทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครูมอบหมายได้สำเร็จทันเวลา ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดสภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและแนวโน้มของพฤติกรรมที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยในทางที่ดี

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะ หรือใช้รูปแบบการสอนอื่น ๆ ร่วมกับชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณภาพ หรือประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึกทักษะกับเนื้อหาอื่น นักเรียนชั้นอื่น หรือกลุ่มสาระ การเรียนรู้ อื่น ๆ เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย และคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ของนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย* กรุงเทพฯ ฯ : คุรุสภา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.*
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ.
- กรมวิชาการ. (2542). *การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้.* กรุงเทพฯ: กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ.
- จรรยา เล็กชัยรัตน์ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2560). ความสามารถในการอ่านสะกดคำที่เป็นสระแปลงร่าง โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน คำที่เป็นสระแปลงร่าง ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. *วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.* สืบค้นจาก <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/1707.ru>
- จรรยา พิธาคำ และพิมพ์พรรณ เทพสุเมธานนท์. (2560). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำที่มีตัวสะกดมาตรา แม่กด สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการเขียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. *วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.* สืบค้นจาก <http://www.edu-journal.ru.ac.th/index.php/abstractData/viewIndex/1705.ru>.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2542). *การอ่านและการส่งเสริมการอ่าน.* กรุงเทพฯ โสภณการพิมพ์.
- ชาญชัย อาจิมสมาจาร. (2540). *การประเมินการอบรมเชิงคุณภาพ.* กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ชนาธิป ผลวาวแวว. (2548). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6.* การค้นคว้าแบบอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). *การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน.* วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 5-20.
- ณชญาดา แก้วแสงอินทร์ เพ็ญพิศุทธิ์ ใจสนิท และวิจิต เทพประสิทธิ์. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนที่บกพร่องทางการเรียนรู้ (L.D.) โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย โรงเรียนอนุบาลนางแล (บ้านทุ่ง). *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.* 10(2), 89-98.
- ดวงใจ ไทยอุบุญ. 2552. *ทักษะการเขียนภาษาไทย.* กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ทรงศน์วรรณ พันธุ์วงศ์. (2556). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ และคุณลักษณะ
ใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL-
Plus. วิทยานิพนธ์. บัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธีระวุฒิ เอกะกุล. (2549). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซ็ทการพิมพ์.
- นภดล จันท์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: เลิศแอนลิทเพรส. 2542.
- นิภา วงษ์สุรภินันท์. (2548). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียน สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 3.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เบญจา ชลธารันนท์. (2543). เทคนิคการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ชุดเอกสารทางวิชาการ
สำหรับพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- บรัสกร คงเปี่ยม. (2561). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน.
พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2522). การสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถมศึกษา. ไทยวัฒนาพานิช.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2543). แบบฝึกอ่านหนังสือไทย. สารพัฒนาหลักสูตร, 13.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2545. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2551). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น. หน้า 91.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1 (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยา
สาส์น.
- ประวิต เอราวรรณ์. (2545). การวิจัยปฏิบัติการ. ขอนแก่น: ขอนแก่นการพิมพ์.
- ประทีป สยามชัย. (2538). ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ. กรุงเทพมหานคร : เนติกุลการพิมพ์.
- ปิยาภรณ์ วันมี. (2558). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการสอน. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- ประภาพรรณ สุนันธรรม วัฒนา สุวีรรณ์ และชารัญญา ผลจันทร์. (2561). การพัฒนาชุดฝึกทักษะ
การอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนพิการเรียนรวม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบะฮี
วิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต23 (รายงานผลการวิจัย). สกลนคร:
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23.
- ปัลลัญญา วงศ์บุญ. (2550). การศึกษาคูณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนยอเซฟ
อุปถัมภ์. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การเรียนรวมระหว่างเด็กปกติกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ.
จำไทยเพรส.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2541). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: พี.เอ.แอนน์ พรินติ้ง จำกัด.
- เผชญู กิจระการ. (2544). การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน. วารสาร การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ปีที่ 7 : กรกฎาคม 2544, 44-52.
- ไพฑูริย์ สุขศรีงาม. (2529). “ข้อจำกัดของวิทยาศาสตร์,” วารสารการวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอน. 7(1) : 10-15 ; มกราคม-มิถุนายน.
- พิทักษ์ วงแหวน.(2546). การศึกษาปัจจัยพระระดับที่ส่งผลต่อพฤติกรรมไม่เรียนของ นักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม., มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.
- พนมวัน วรดลย์. (2542).การสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 (ปริญญาานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พิรุณไพบร์ย์ สำโรงทอง. (2554). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ กับ การจัดการเรียนรู้ตามคู่มือครู (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิเชษฐ ยศปัญญา. (2552). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของ นักเรียนด้านความมีวินัยและใฝ่เรียนรู้ : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านด่านตู่ สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. เลย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2552.
- มณฑาทิพย์ อัดตปัญญา. (2552). การใช้เกมพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จังหวัด นครปฐม. ปริญญามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ยาใจ พงษ์บริบูรณ์. (2537). การวิจัยเชิงปฏิบัติการ. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย ขอนแก่น, 17 (มิถุนายน - กันยายน) : 11 - 15.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ : นาม มีบุคคลพิบูลย์เคชั่นส์.
- วัฒนา สาสิทธิ์มย์. (2550). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านในใจวิชาภาษาไทย ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สอนโดยใช้แบบฝึกกับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร และการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- วรรณิ โสมประยูร. (2542). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทย วัฒนาพานิช.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2529). ทฤษฎีและปฏิบัติการทางจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษร
บัณฑิต.
- สมเดช เจริญชนม์. การเปรียบเทียบความสามารถและเจตคติที่มีต่อการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนซ่อมเสริมด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านด้านการรู้จักคำกับแบบฝึก
ทั่วไป. บทคัดย่อปริญญาานิพนธ์ระดับปริญญาโท บัณฑิตและระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ, 2540.
- สำนักงานคณะกรรมการการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2540). จิตพิสัยมีผลสำคัญของการพัฒนาคน.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). การพัฒนาจิตพิสัยของผู้เรียน. กรุงเทพฯ:
พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกด
คำ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สุริวรรณ ชัยเพชร วัฒนา รัตนพรหม และประสิทธิ์ ทองแจ่ม. (2558). การพัฒนาชุดกิจกรรมการ
เขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี,
2(2), 85-96.
- สุจริต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรหม. (2542). วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่
3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน. ชัยนาท: ชมรมพัฒนา ความรู้
ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สมบัติ บุญประคม. (ตุลาคม 2545). “ครูกับการวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยเชิงปฏิบัติการ
ทางเลือกใหม่ที่น่าสนใจ”. วารสารวิชาการ. 5(10) : 35.
- สุรวาท ทองบุ. (2550). การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : อภิชาตการพิมพ์.
- สมนึก ภัททิยชนี. (2553). การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาการวัดผลและ วิจัยทาง
การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอมอร สงวนดี. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์ กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่1 การศึกษาค้นคว้าอิสระ. การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาสารคาม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- องอาจ นัยพัฒน์. (2548). วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพทางพฤติกรรมศาสตร์ และ
สังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สามลดา.

อดุลย์ ภูปลื้ม. (2539). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกที่จัดคำเป็นกลุ่ม และแบบฝึกที่จัดคำละคำ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

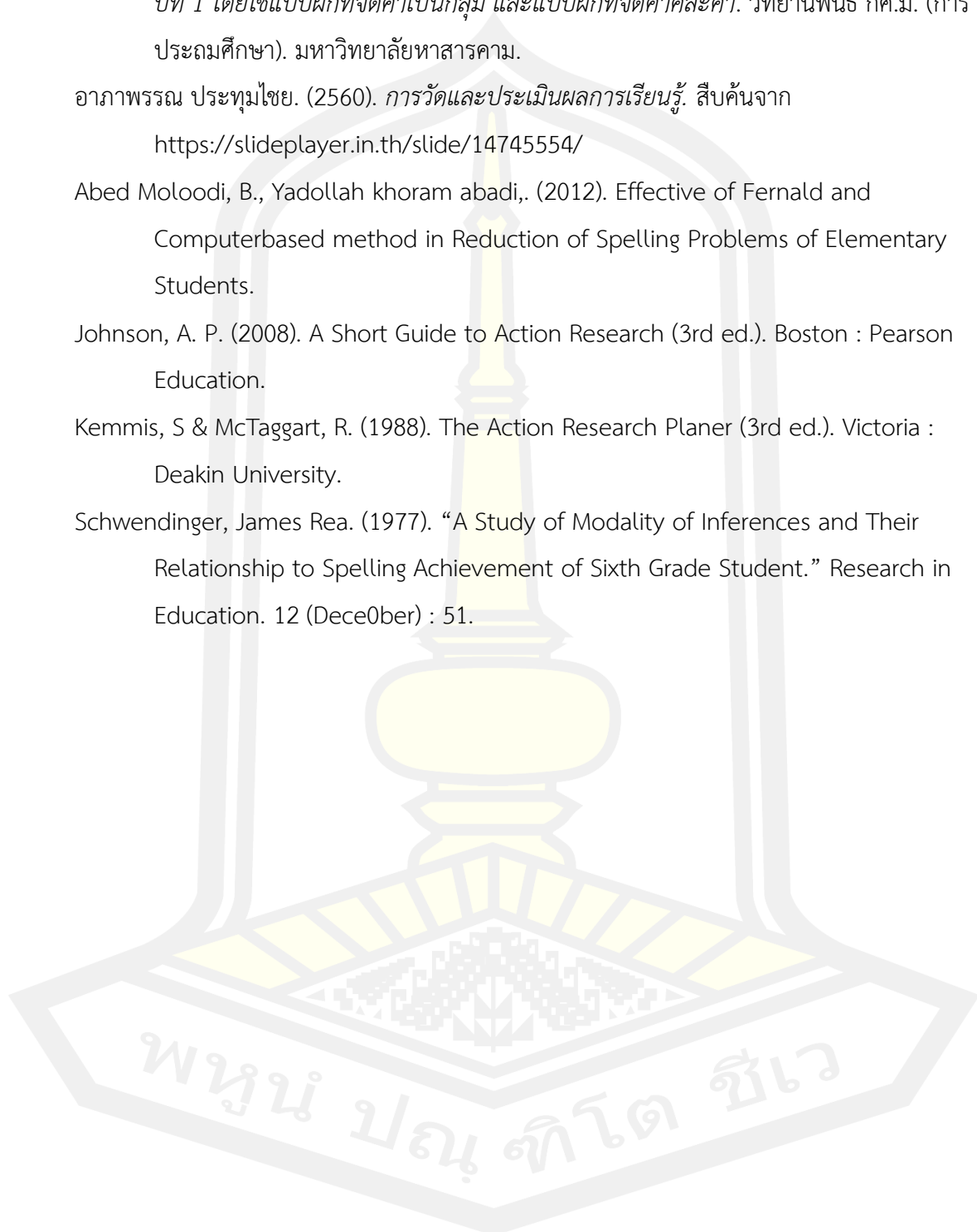
อาภาพรรณ ประทุมไชย. (2560). การวัดและประเมินผลการเรียนรู้. สืบค้นจาก <https://slideplayer.in.th/slide/14745554/>

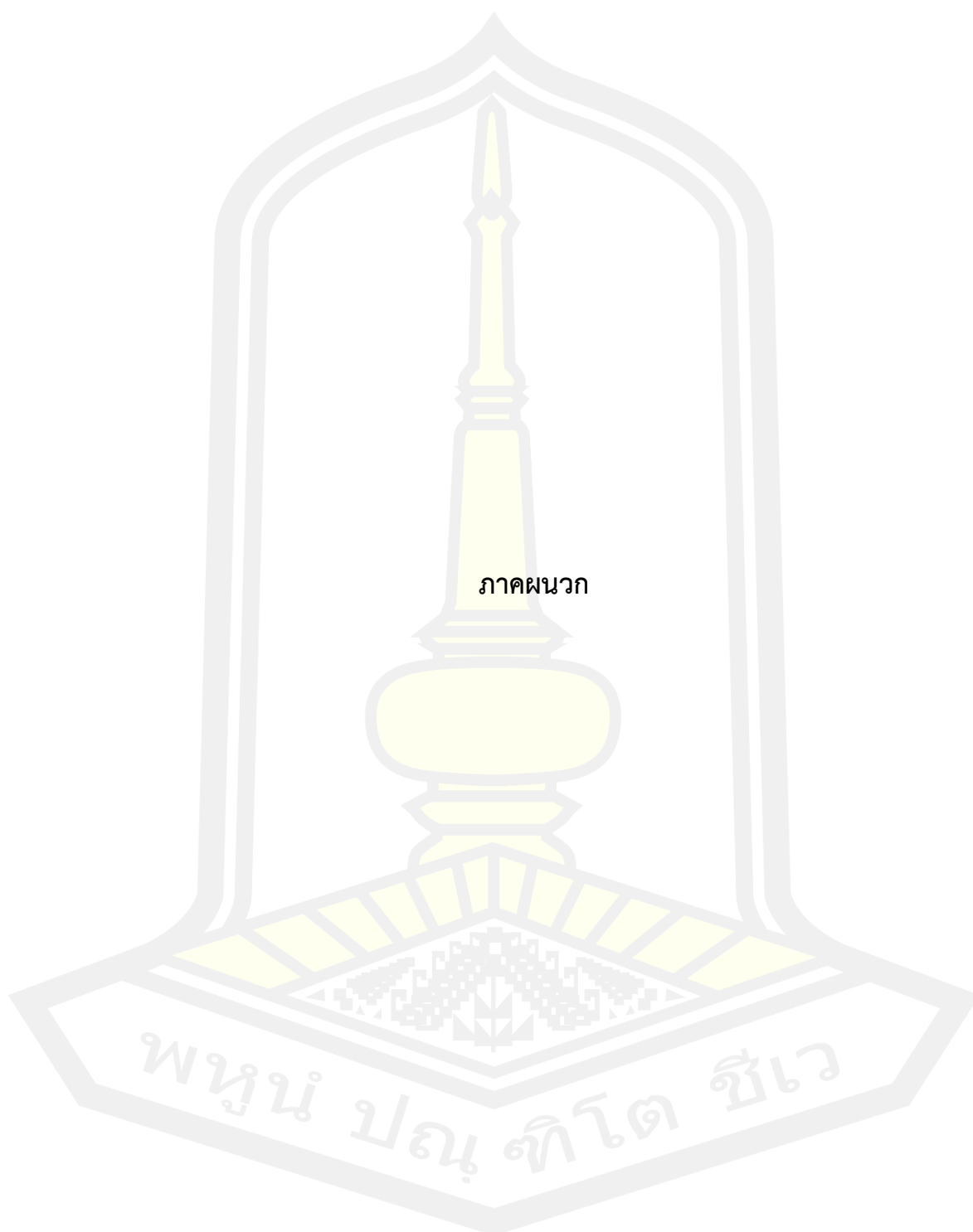
Abed Moloodi, B., Yadollah khoram abadi,. (2012). Effective of Fernald and Computerbased method in Reduction of Spelling Problems of Elementary Students.

Johnson, A. P. (2008). A Short Guide to Action Research (3rd ed.). Boston : Pearson Education.

Kemmis, S & McTaggart, R. (1988). The Action Research Planer (3rd ed.). Victoria : Deakin University.

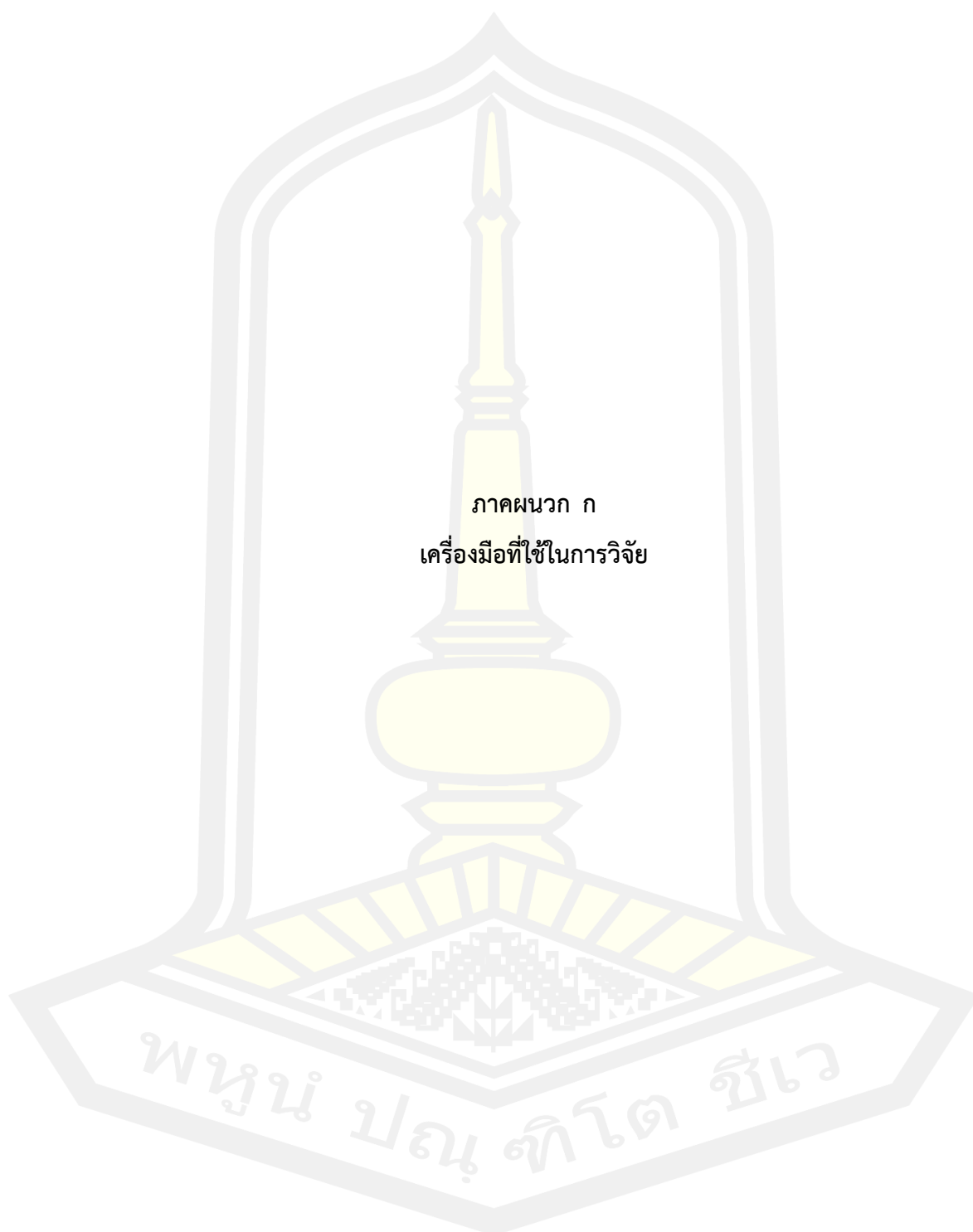
Schwendinger, James Rea. (1977). "A Study of Modality of Inferences and Their Relationship to Spelling Achievement of Sixth Grade Student." Research in Education. 12 (December) : 51.

ภาคผนวก

พหุมนุ ปณฺ ทิโต ชีเว

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุณ ปณฺ ทิโต สีเว

แผนการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคล
(Individual Implementation Plan: IIP)

โรงเรียน บ้านไถ่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด จำนวน 12 ชั่วโมง
 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่ก ก เวลา 4 ชั่วโมง
 ประเภทความพิการ บกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการเขียน
 เป้าหมายระยะยาว นักเรียนสามารถอ่าน และเขียนสะกดคำในมาตรา กก กต และแม่กบ ได้ถูกต้อง
 ชื่อคุณครูประจำชั้น นางสาวกฤติยา จันวงษา
 วันที่ เดือน พ.ศ. เวลา อาคาร/ห้อง

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
 แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
 เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี
 ประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
 และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

ท 2.1 ป.4/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม

สาระหลักสูตรแกนกลาง

1. การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่
 ประกอบด้วย คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำประสม อักษร
 ย่อและเครื่องหมายวรรคตอน ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และ
 เครื่องหมายวรรคตอน

2. สะกดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ คำในแม่ ก กา มาตราตัวสะกด การ
 ผันอักษร คำเป็นคำตาย คำพ้อง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ คำที่พยัญชนะตัวท้ายทำหน้าที่เป็นตัวสะกด มี 2 ประเภท คือ คำที่ไม่มีตัวสะกดและคำที่มีตัวสะกด มาตราตัวสะกดไทยมีทั้งหมด 9 มาตรา คือ มาตราแม่ ก กา มาตราแม่ กก มาตราแม่ กด มาตราแม่ กบ มาตราแม่ กน มาตราแม่ กก มาตราแม่ กม มาตราแม่ เกย และ มาตราแม่ เกอว

สาระการเรียนรู้

มาตราตัวสะกด แม่กก คือ คำที่มี ก เป็นตัวสะกด เช่น หมวก ปากกา รักลูก โบกมือ ผัก พริก ปลุก ฟัก ไม้สีกุ๊ก ราก ปาก จมูก ดอกไม้ ผูก นกชุก กระจก ความรัก ตุ๊กตา เด็ก เรียกว่า ตัวสะกดตรงมาตรา นอกจากนี้ ยังมีพยัญชนะ ข ค ฉ ฌ ฎ ฏ เป็นพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แต่เมื่อทำหน้าที่เป็นตัวสะกดก็จะอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น ประมุข ตัวเลข สุนัข ความสุข สุขใจ อบายมุข อัคคี วิหค สามัคคี บริโภค พญานาค ก้อนเมฆ ปริจาค สมัคร เป็นต้น

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

1. ความสามารถในการสื่อสาร

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

1. ความใฝ่เรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกลักษณะของคำมาตราตัวสะกด แม่กก ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถจำแนกคำมาตราตัวสะกด แม่กก ได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด แม่กก ได้
4. เพื่อส่งเสริมนักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้เกี่ยวกับตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ และแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม สรุปลงเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชิว

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำ

1. ครูให้นักเรียนยืนขึ้นอยู่ที่โต๊ะของตัวเองแล้วร้องเพลง “สวัสดี” พร้อมทั้งทำท่าทางประกอบ เพื่อให้นักเรียนเตรียมความพร้อมสำหรับการเรียน

เพลงสวัสดี

สวัสดี สวัสดีวันนี้เธอเป็นอย่างไรสวัสดี

สวัสดี ตัวฉันสบายดี เธอเป็นอย่างไร

สวัสดีครับ/สวัสดีค่ะ

2. ครูชี้แจงขอบเขตเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักเรียนจะได้เรียนรู้ เพื่อพัฒนาการอ่าน การเขียนสะกดคำ

3. ครูแจกชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกดแม่กก สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4. ครูชี้แจงการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ

ขั้นสอน

1. ครูเปิดเพลงมาตราแม่กก ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนร้องตาม

เพลงมาตราแม่กก (ทำนองเพลง Are you sleeping)

มาตราแม่กก ๆ ไก่ ไข่ ควาย ๆ

ขม ระฆัง ตีดังกังวาน ๆ สราญสุขใจ ๆ

โยกเยกเลขหก ๆ เมฆ ไรศ โขศ ๆ

ล้วนสะกดด้วยแม่กก ๆ มีสี่ตัว ๆ

2. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกคำที่ได้ยินในเพลงว่ามีคำอะไรบ้าง และครูช่วยสรุปเสริมจากที่นักเรียนร่วมกันตอบ

3. ครูอธิบายการสะกดคำในมาตราแม่กก โดยใช้ใบความรู้มาตราตัวสะกด แม่กก ประกอบ คำอธิบาย และอ่านคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ กก แล้วให้นักเรียนอ่านตาม ครูคอยสังเกตและคอย แนะนำให้นักเรียนอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง

4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 1 โยงภาพทราบคำ ในชุดฝึกมาตราแม่กก โดยโยงภาพกับ คำให้ถูกต้อง

5. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึก โดยช่วยกันอ่านคำฝึกอ่านคำในแบบฝึกทักษะที่ 1 และตรวจสอบว่าโยงข้อความกับภาพถูกต้องหรือไม่
6. ครูอธิบายตัวสะกดในมาตราแม่กกที่มีตัวสะกดตรงมาตราและไม่ตรงมาตรา พร้อมยกตัวอย่าง โดยใช้ใบความรู้ในชุดฝึกทักษะที่ 1 ประกอบการอธิบาย
7. ให้นักเรียนบอกลักษณะของคำในมาตราแม่กก โดยทำแบบฝึกทักษะที่ 2 ระบายสีคำ เพื่อแยกคำในมาตราแม่กกที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตรา
8. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2 ระบายสีคำ โดยการอ่านคำ แล้วบอกตัวสะกดว่าอยู่ในมาตราแม่ กก หรือไม่ คำในแบบฝึกทักษะมีการเขียนสะกดคำถูกต้องหรือไม่

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำที่มีตัวสะกดคำในมาตราแม่ กก ที่นักเรียนรู้จัก แล้วอ่านและสะกดคำมาตราแม่ กก ทีละคน ครูคอยสังเกตและช่วยเหลือหากอ่าน หรือสะกดผิดพลาด

ชั่วโมงที่ 2

ขั้นนำ

1. ครูเปิดเพลงมาตราแม่กก ให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนร้องตาม เพื่อเตรียมความพร้อม และให้นักเรียนจดจำคำที่สะกดได้มาตราแม่กก

เพลงมาตราแม่กก (ทำนองเพลง Are you sleeping)

มาตราแม่กก ๆ ไก่ ไข่ ควาย ๆ

ชม ระฆัง ตีดังกังวาน ๆ สราญสุขใจ ๆ

โยกเยกเลขหก ๆ เมฆ ไรค ไชค ๆ

ล้วนสะกดด้วยแม่กก ๆ มีสี่ตัว ๆ

2. ให้นักเรียนบอกคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กก จากเพลงและคำที่นักเรียนได้เรียนมาแล้วในชั่วโมงที่ 1 พร้อมทั้งสะกดคำให้ถูกต้อง

ขั้นสอน

1. ครูสรุปคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กก จากคำที่นักเรียนบอกอีกครั้ง และยกตัวอย่างประโยคที่มีคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กก พร้อมทั้งเขียนคำบนกระดาน
2. ครูให้นักเรียนช่วยกันบอกคำที่สะกดด้วยมาตราแม่กก ในประโยค และให้ตัวแทนนักเรียนไปขีดเส้นใต้คำแม่กก บนกระดาน ครูคอยสังเกตและให้คำแนะนำ

3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 3 ชิดเส้นใต้คำ ในชุดฝึกมาตราแม่ก โดยขีดเส้นใต้คำที่ถูกต้องแล้วนำมาเขียนเติมลงในประโยคให้สมบูรณ์
4. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึก โดยช่วยกันบอกคำที่เขียนตัวสะกดถูกต้อง และครูนำอ่านประโยคแล้วให้นักเรียนอ่านตาม
5. ครูอธิบายและยกตัวอย่างประโยคที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กอีกครั้งเพื่อให้สร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน
6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 4 เติมคำที่หายไป เพื่อฝึกการแต่งโยคโดยใช้คำในมาตราแม่ก ซึ่งครูนำนักเรียนอ่านคำที่กำหนดให้ในแบบฝึกทักษะที่ 4 แล้วให้นักเรียนอ่านตามทีละคำ เมื่ออ่านครบทุกคำแล้วให้นักเรียนนำคำที่กำหนดไปเขียนเติมลงในประโยคแต่ละข้อให้ถูกต้อง
7. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 4 เติมคำที่หายไป และร่วมกันอ่านประโยคทุกประโยคพร้อมทั้งสลับกันตรวจคำตอบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำที่มีตัวสะกดคำในมาตราแม่ กก ที่นักเรียนรู้จัก แล้วอ่านและสะกดคำมาตราแม่ กก ทีละคน โดยแบ่งเป็น 2 รอบ รอบละ 1 คำต่อ 1 คน (อาจจะให้นักเรียนเขียนคำบนกระดานด้วยก็ได้) ครูคอยสังเกตและช่วยเหลือหากอ่าน หรือสะกดผิดพลาด

ชั่วโมงที่ 3

ขั้นนำ

1. ครูและนักเรียนร้องเพลงมาตราแม่ก

เพลงมาตราแม่ก (ทำนองเพลง Are you sleeping)

มาตราแม่ก ๆ ไก่อ๊ ไช๊ ควาย ๆ

ขม ระฆัง ตีดังกังวาน ๆ สราญสุขใจ ๆ

โยกเยกเลขหก ๆ เมฆ โโรค โซค ๆ

ล้วนสะกดด้วยแม่ก ๆ มีสี่ตัว ๆ

2. ครูถามคำถามเกี่ยวกับตัวสะกดคำในมาตราแม่ก และให้นักเรียนร่วมกันบอกคำที่สะกดด้วยมาตราแม่ก ทั้งที่มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตรา

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนฝึกอ่านสะกดคำมาตราแม่ก ในชุดฝึกทักษะที่ 1 มาตราแม่ก

2. ให้นักเรียนเขียนตามคำบอกจากคำที่ได้ฝึกอ่านมาแล้ว 5 คำ แล้วครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย พร้อมทั้งสลับกันตรวจสอบความถูกต้อง
3. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 5 เขียน - อ่านถูกต้อง ในชุดฝึกทักษะที่ 1 มาตราแม่กก โดยเขียนคำอ่าน และเขียนคำจากคำอ่านให้ถูกต้อง
4. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึก โดยช่วยกันอ่านและเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง หรือสุ่มนักเรียนอ่านและเขียนคำบนกระดาน พร้อมทั้งสลับกันตรวจคำตอบ
5. ครูยกตัวอย่างประโยคที่มีตัวสะกดในมาตราแม่กก เพื่อให้สร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน และอธิบายโครงสร้างประโยค
6. ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 6 เรียงให้เป็นประโยค เพื่อฝึกการแต่งประโยคโดยใช้คำในมาตราแม่กก ซึ่งครูยกตัวอย่างประโยคที่มีการสลับคำ และให้นักเรียนลองเรียงประโยคตามคำแนะนำของครู แล้วให้นักเรียนเรียงคำและเขียนลงในแบบฝึกให้เป็นประโยคที่ต้องการ
7. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 6 เรียงคำให้เป็นประโยค และร่วมกันอ่านประโยคทุกประโยค พร้อมทั้งสลับกันตรวจคำตอบ

ขั้นสรุป

ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปคำที่มีตัวสะกดคำในมาตราแม่ กก แล้วอ่านและสะกดคำมาตราแม่ กก โดยให้นักเรียนเขียนคำบนกระดานคนละ 2 คำ ครูคอยสังเกตและช่วยเหลือหากอ่าน หรือสะกดผิดพลาด

ชั่วโมงที่ 4

ขั้นนำ

1. ครูและนักเรียนร้องเพลงมาตราแม่กก เพื่อทบทวนคำในมาตราแม่กก
เพลงมาตราแม่กก (ทำนองเพลง Are you sleeping)
มาตราแม่กก ๆ ไก่ ไช่ ควาย ๆ
ขม ระฆัง ตีตั้งกังวาน ๆ สราญสุขใจ ๆ
โยกเยกเลขหก ๆ เมฆ โโรค โซค ๆ
ล้วนสะกดด้วยแม่กก ๆ มีสี่ตัว ๆ

ขั้นสอน

1. ครูอ่านคำที่กำหนดให้ในแบบฝึกทักษะที่ 7 แต่งให้เป็นประโยค แล้วให้นักเรียนอ่าน

ตาม จำนวน 10 คำ เมื่ออ่านครบทั้งหมดแล้ว ให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 7 โดยให้นักเรียนแต่งประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์ จากคำที่อ่านทั้ง 10 คำ และเขียนลงในแบบฝึก โดยครูคอยสังเกตและให้ความช่วยเหลือตามที่นักเรียนต้องการ

2. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึก โดยนักเรียนอ่านประโยคของตัวเองให้ครูและเพื่อน ๆ ฟัง แล้วครูคอยให้คำแนะนำการแก้ไขหากไม่ถูกต้อง

3. ให้นักเรียนช่วยกันอ่านสะกดคำในแบบฝึกทักษะที่ 8 อ่านและเขียนคำถูกต้อง โดยครูช่วยแนะนำให้นักเรียนอ่านให้ถูกต้อง แล้วให้นักเรียนนำคำที่อ่านทั้ง 10 คำ เขียนคำลงในบทความแบบฝึกทักษะที่ 8 ให้ได้ใจความสมบูรณ์

4. ครูและนักเรียนร่วมกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 8 โดยร่วมกันอ่านบทความ พร้อมทั้งสลับกันตรวจคำตอบ

ขั้นสรุป

ทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำมาตราแม่มก ด้วยแบบทดสอบมาตราตัวสะกดแม่ ก ก
สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. เพลงสวัสดี
2. เพลงมาตราแม่มก
3. ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่มก
4. แหล่งเรียนรู้เพิ่มเติม ห้องสมุดโรงเรียน

การวัดผลและประเมินผล

รายการ	วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์
1.เพื่อให้นักเรียนสามารถบอก ลักษณะของคำมาตราตัวสะกด แม่มก ได้ 2.เพื่อให้นักเรียนสามารถจำแนก คำมาตราตัวสะกด แม่มก ได้ 3.เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านและ เขียนคำมาตราตัวสะกด แม่มก ได้	ทดสอบหลังเรียน	แบบทดสอบชนิด เลือกตอบ จำนวน 10 ข้อ	ร้อยละ 80
4.เพื่อให้นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้	สังเกตพฤติกรรม	แบบประเมิน พฤติกรรมใฝ่เรียนรู้	พฤติกรรมระดับ ดี

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....กลุ่มสาระ.....

หน่วยการเรียนรู้.....เรื่อง.....จำนวนนักเรียน.....คน มาเรียน.....คน

ขาด.....คน ป่วย.....คน ลา.....คน มาสาย.....คน

รายชื่อ 1..... 2..... 3.....

สรุปผลการเรียนรู้

1. ด้านความรู้ (พุทธิพิสัย) ผ่านเกณฑ์.....คน.....% ไม่ผ่าน.....

คน.....%

ปัญหา อุปสรรค

.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....

2. ด้านทักษะ กระบวนการ (ทักษะพิสัย) ผ่านเกณฑ์.....คน.....% ไม่ผ่าน.....คน

.....%

ปัญหา อุปสรรค

.....
.....

แนวทางแก้ไข

.....
.....

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (จิตพิสัย) ผ่านเกณฑ์.....คน.....% ไม่ผ่าน.....

คน.....%

ปัญหา อุปสรรค

.....
.....

แนวทางแก้ไข

4. ด้านอื่นๆ

พฤติกรรมนักเรียน

ปัญหา อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

รูปแบบ เทคนิค กิจกรรม วิธีการจัดการเรียนรู้

ปัญหา อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

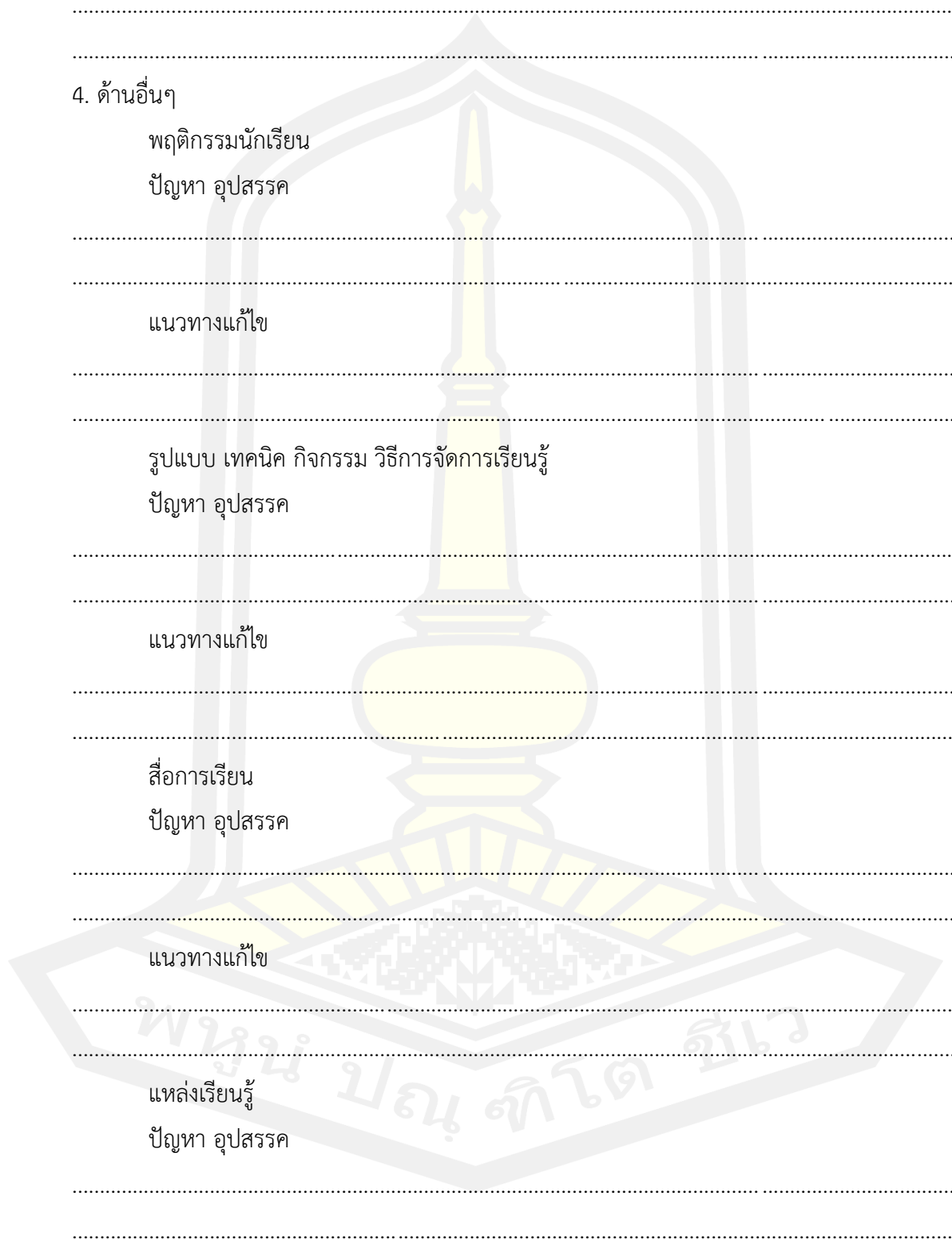
สื่อการเรียน

ปัญหา อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

แหล่งเรียนรู้

ปัญหา อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน

ปัญหา อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

การวัดผลประเมินผล

ปัญหา อุปสรรค

แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....

(นางสาวกฤติยา จันทวงษา)

ครูผู้สอน

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ
ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่กก
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นางสาวกฤติยา จันวงษา
โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

คำนำ

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 -6 โรงเรียนบ้านไถ่ เป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียน โดยคำที่นำมาใช้ในการฝึกอ่าน และเขียนเป็นคำพื้นฐานที่ตรงมาตราตัวสะกด และไม่ตรงมาตราตัวสะกด ที่รวบรวมจากหนังสือเรียน และอื่น ๆ ที่หลากหลาย จัดทำเป็นแบบฝึกสำหรับนักเรียนในฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนด้วยตนเอง และครูสามารถนำไปใช้ทบทวนเนื้อหาที่นักเรียนได้เรียนไปแล้ว

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 มีทั้งหมด 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่กก

ชุดที่ 2 มาตราตัวสะกด แม่กต

ชุดที่ 3 มาตราตัวสะกด แม่กบ

ในการจัดทำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ทั้ง 3 ชุดนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการเรียนและการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับประถมศึกษาปีที่ 4 และขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครู นักเรียนโรงเรียนบ้านไถ่ รวมถึงผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ ตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไข และแนะแนวทางในการจัดทำชุดฝึกทักษะในครั้งนี้ จนสำเร็จลุล่วงด้วยดี

กฤติยา จันทวงษา

พูน บุญ ทิโต ชีเว

สารบัญ

คำนำ	
สารบัญ	
คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับครู	
คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน	
สาระหลักสูตรแกนกลาง สาระสำคัญ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้	
เอกสารความรู้ มาตรฐานตัวสะกด แม่กก	
แบบฝึกทักษะที่ 1 โยงภาพทราบคำ	
แบบฝึกทักษะที่ 2 ระบายสีคำ	
แบบฝึกทักษะที่ 3 ขีดเส้นใต้คำ	
แบบฝึกทักษะที่ 4 เติมคำที่หายไป	
แบบฝึกทักษะที่ 5 เขียน - อ่านถูกต้อง	
แบบฝึกทักษะที่ 6 เรียงให้เป็นประโยค	
แบบฝึกทักษะที่ 7 แต่งให้เป็นประโยค	
แบบฝึกทักษะที่ 8 อ่านและเขียนคำถูกต้อง	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1 โยงภาพทราบคำ	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2 ระบายสีคำ	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 3 ขีดเส้นใต้คำ	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 4 เติมคำที่หายไป	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 5 เขียน - อ่านถูกต้อง	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 6 เรียงให้เป็นประโยค	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 7 แต่งให้เป็นประโยค	
เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 8 อ่านและเขียนคำถูกต้อง	
บรรณานุกรม	

คำชี้แจง

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านไถ่ นำมาจัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในการอ่านและการเขียน
สะกดคำ ให้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการ

การเรียนรู้ โรงเรียนบ้านไถ่ อำเภอบ้านไถ่ จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (Individual Implementation
Plan : IIP) ผู้จัดทำได้ศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาจากหนังสือเรียนภาษาไทย พุทธศักราช 2551 รวบรวม
สรุปเป็นความรู้ตามหลักเกณฑ์

ทางภาษาจากหนังสือภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 คำที่นำมาให้นักเรียนฝึกทักษะเป็นคำที่มี
มีตัวสะกดตรงมาตรา และไม่ตรงมาตราที่นักเรียนควรศึกษา เป็นคำที่นักเรียนมักเขียนผิดอยู่เสมอ
และเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ประกอบด้วยเนื้อหา 3 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กก

ชุดที่ 2 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กค

ชุดที่ 3 เรื่อง มาตราตัวสะกด แม่กบ

ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ชุดที่ 1 มาตราตัวสะกด แม่กก ประกอบด้วย แบบฝึก
ทักษะ จำนวน 8 แบบฝึก ดังนี้

แบบฝึกทักษะที่ 1 โยงภาพทราบคำ

แบบฝึกทักษะที่ 2 ระบายสีคำ

แบบฝึกทักษะที่ 3 ชิดเส้นใต้คำ

แบบฝึกทักษะที่ 4 เติมคำที่หายไป

แบบฝึกทักษะที่ 5 เขียน - อ่านถูกต้อง

แบบฝึกทักษะที่ 6 เรียงให้เป็นประโยค

แบบฝึกทักษะที่ 7 แต่งให้เป็นประโยค

แบบฝึกทักษะที่ 8 อ่านและเขียนคำถูกต้อง

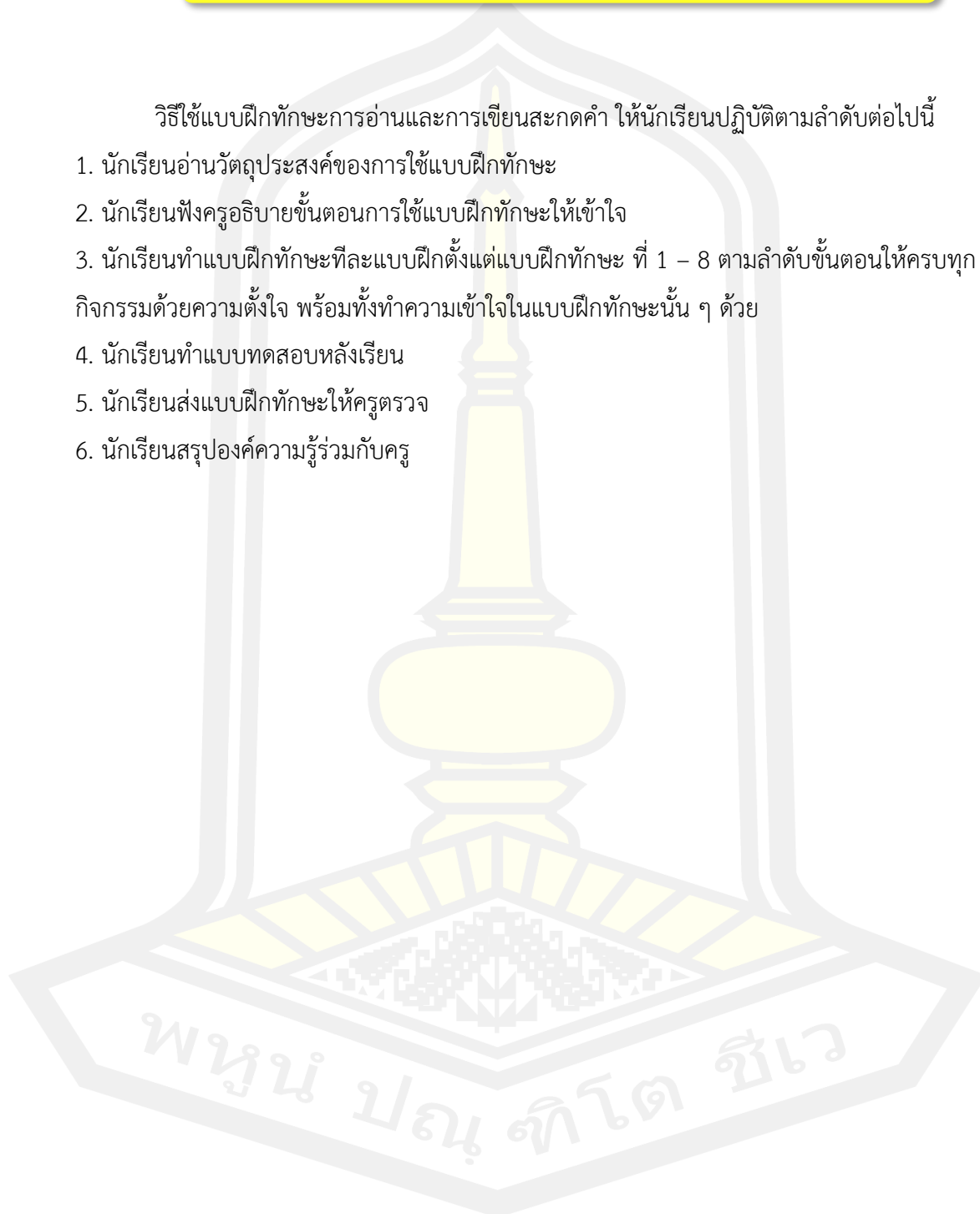
คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับครู

1. ครูควรให้นักเรียนอ่านค่านำ คำชี้แจง วัตถุประสงค์ เพื่อทำความเข้าใจวัตถุประสงค์ และองค์ประกอบของชุดฝึก
2. ครูควรอธิบายเกี่ยวกับขั้นตอนการทำแบบฝึกทักษะแต่ละแบบฝึกให้นักเรียนเข้าใจ
3. ครูควรตรวจแบบฝึกทักษะหลังจากที่นักเรียนทำเสร็จแล้ว
4. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกแต่ละกิจกรรมไม่ผ่านเกณฑ์ครูควรให้นักเรียนฝึกทำซ้ำที่บ้าน โดยแนะนำให้ผู้ปกครองเป็นผู้อ่านขั้นตอนการใช้แบบฝึก คำอธิบาย คำชี้แจงกิจกรรม แบบทดสอบหลังการเรียน เฉลยแบบทดสอบ เพื่อให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้
5. ครูและนักเรียนควรร่วมกันสรุปองค์ความรู้ หลังจากการทำกิจกรรมครบทั้ง 8 กิจกรรม
6. บันทึกผลการเรียนของนักเรียน

คำแนะนำการใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียน

วิธีใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ให้นักเรียนปฏิบัติตามลำดับต่อไปนี้

1. นักเรียนอ่านวัตถุประสงค์ของการใช้แบบฝึกทักษะ
2. นักเรียนฟังครูอธิบายขั้นตอนการใช้แบบฝึกทักษะให้เข้าใจ
3. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะทีละแบบฝึกตั้งแต่แบบฝึกทักษะ ที่ 1 – 8 ตามลำดับขั้นตอนให้ครบทุกกิจกรรมด้วยความตั้งใจ พร้อมทั้งทำความเข้าใจในแบบฝึกทักษะนั้น ๆ ด้วย
4. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน
5. นักเรียนส่งแบบฝึกทักษะให้ครูตรวจ
6. นักเรียนสรุปองค์ความรู้ร่วมกับครู

สาระหลักสูตรแกนกลาง สาระสำคัญ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้

สาระหลักสูตรแกนกลาง

1. การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองที่ประกอบด้วย คำที่มี ร ล เป็นพยัญชนะต้น คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำประสม อักษรย่อและเครื่องหมายวรรคตอน ประโยคที่มีสำนวนเป็นคำพังเพย สุภาษิต ปริศนาคำทาย และเครื่องหมายวรรคตอน
2. สกศดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ คำในแม่ ก กา มาตราตัวสะกด การผันอักษร คำเป็นคำตาย คำพ้อง

สาระสำคัญ

มาตราตัวสะกด คือ คำที่พยัญชนะตัวท้ายทำหน้าที่เป็นตัวสะกด มี 2 ประเภท คือ คำที่ไม่มีตัวสะกดและคำที่มีตัวสะกด มาตราตัวสะกดไทยมีทั้งหมด 9 มาตรา คือ มาตราแม่ ก กา มาตราแม่ กก มาตราแม่ กด มาตราแม่ กบ มาตราแม่ กน มาตราแม่ กง มาตราแม่ กม มาตราแม่ เกย และมาตราแม่ เกอวการศึกษาเรื่องมาตราตัวสะกดจะทำให้การอ่าน การเขียน และนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้อง

ตัวชี้วัด

สาระที่ 2 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ท 1.1 ป. 4/1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้ถูกต้อง

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี ประสิทธิภาพ

ท 2.1 ป. 4/2 เขียนสื่อสารโดยใช้คำได้ถูกต้อง ชัดเจน และเหมาะสม
สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา
และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด ท 4.1 ป.4/1 สกัดคำและบอกความหมายของคำในบริบทต่าง ๆ

จุดประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอกลักษณะของคำมาตราตัวสะกด แม่ก ก ได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถจำแนกคำมาตราตัวสะกด แม่ก ก ได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด แม่ก ก ได้
4. เพื่อให้นักเรียนมีความใฝ่เรียนรู้

สาระการเรียนรู้

มาตราตัวสะกด แม่ก ก คือ คำที่มี ก เป็นตัวสะกด เช่น หมวก ปากกา รักลูก โบกมือ ผัก
พริก ปลูก ฟัก ไข่สี่สุก ราก ปาก จมูก ดอกไม้ ผูก นกฮูก กระจก ความรัก ตุ๊กตา เด็ก เรียกว่า
ตัวสะกดตรงมาตรา นอกจากนี้ ยังมีพยัญชนะ ข ค ฃ กร คร เป็นพยัญชนะที่เป็นตัวสะกดของคำที่มี
ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา แต่เมื่อทำหน้าที่เป็นตัวสะกดก็จะอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด เช่น ประมุข
ตัวเลข สุนัข ความสุข สุขใจ อบายมุข อัคคี วิหค สามัคคี บริโภค พญานาค ก้อนเมฆ บริจาค สัมคร
 เป็นต้น

เอกสารความรู้
มาตราตัวสะกด แม่กก

มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ผสมอยู่ข้างหลังคำหรือพยางค์ในแม่ ก กา ทำให้แม่ ก กา มีตัวสะกด เช่น มี เมื่อประสมกับ ต ปลายเป็น มีด เป็นต้น

มาตรา แม่กก หรือ แม่กก คือ คำที่ประสมกับสระต่างๆ และมี ก เป็นตัวสะกด เรียกว่าตัวสะกดตรงมาตรา นอกจากนี้ยังมีคำที่มี ข ค ฃ เป็นตัวสะกดและอ่านออกเสียงเหมือน ก สะกด ก็เป็นคำในมาตราแม่กก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

คำที่มีตัวสะกดตรงมาตรา ก

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

หมวก

ปากกา

รักลูก

โบกมือ

ผัก

พริก

ปลูกลง

ผัก

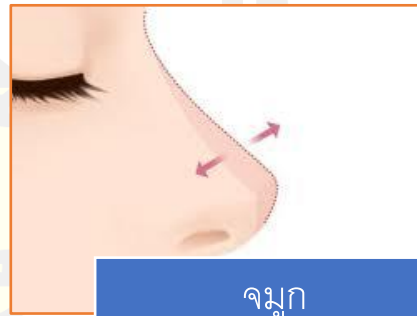
ไผ่สีสุก

ราก

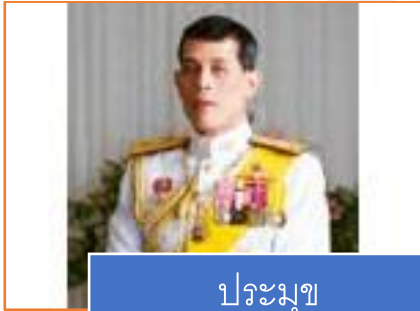
ปาก

จมูก

ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ข สะกด

ตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ค ข สะกด

อัคคี

วิหค

สามัคคี

บริโภค

พญานาค

ก้อนเมฆ

ตัวอย่างประโยคที่มีคำมาตรา แม่ กก

แม่ของฉันปลูกผักปีผักหัดคัดเลขคนไทยต้องมีความสามัคคีกันเด็ก ๆ เล่นน้ำอย่างมีความสุขฉันเห็นก้อนเมฆลอยอยู่บนท้องฟ้า

มาตราแม่กก มีพยัญชนะ
ที่เป็นตัวสะกด ได้แก่ ก ข ค ฃ
จำไว้ให้ดี ๆ นะ เด็ก ๆ

ฝึกอ่านคำที่มีตัวสะกดมาตราแม่ กก

1	หมวก	อ่านว่า	หมวก
2	ปากกา	อ่านว่า	ปาก - กา
3	รักลูก	อ่านว่า	รัก - ลูก
4	โบกมือ	อ่านว่า	โบก - มือ
5	ผัก	อ่านว่า	ผัก
6	พริก	อ่านว่า	พริก
7	ปลุก	อ่านว่า	ปลุก
8	ผัก	อ่านว่า	ผัก
9	ไผ่สีสุก	อ่านว่า	ไผ่ - สี - สุก
10	ราก	อ่านว่า	ราก
11	ปาก	อ่านว่า	ปาก
12	จมูก	อ่านว่า	จะ - หมูก

13	ประมุข	อ่านว่า	ประ - มุข
14	ตัวเลข	อ่านว่า	ตัว - เลข
15	สุนัข	อ่านว่า	สุ - นัข
16	ความสุข	อ่านว่า	ความ - สุข
17	สุขใจ	อ่านว่า	สุข - ใจ
18	อบายมุข	อ่านว่า	อะ - บาย - ยะ - มุข
19	อัคคี	อ่านว่า	อัก - คี
20	วิหค	อ่านว่า	วิ - หก
21	สามัคคี	อ่านว่า	สา - มัค - คี
22	บริโศค	อ่านว่า	บอ - ริ - โศก
23	พญานาค	อ่านว่า	พะ - ยา - นาก
24	ก้อนเมฆ	อ่านว่า	ก้อน - เมก

แบบฝึกทักษะที่ 1 โยงภาพหาคำ

ชื่อ - สกุล

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถโยงภาพกับคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กก ที่กำหนดได้ถูกต้อง
คำชี้แจง นักเรียนโยงภาพให้ตรงกับคำ

1		ตัวเลข
2		ก้อนเมฆ
3		พริก
4		ฟัก
5		ปาก

6 อัคคี

7 ผัก

8 สุนัข

9 ประมุข

10 ปลุก

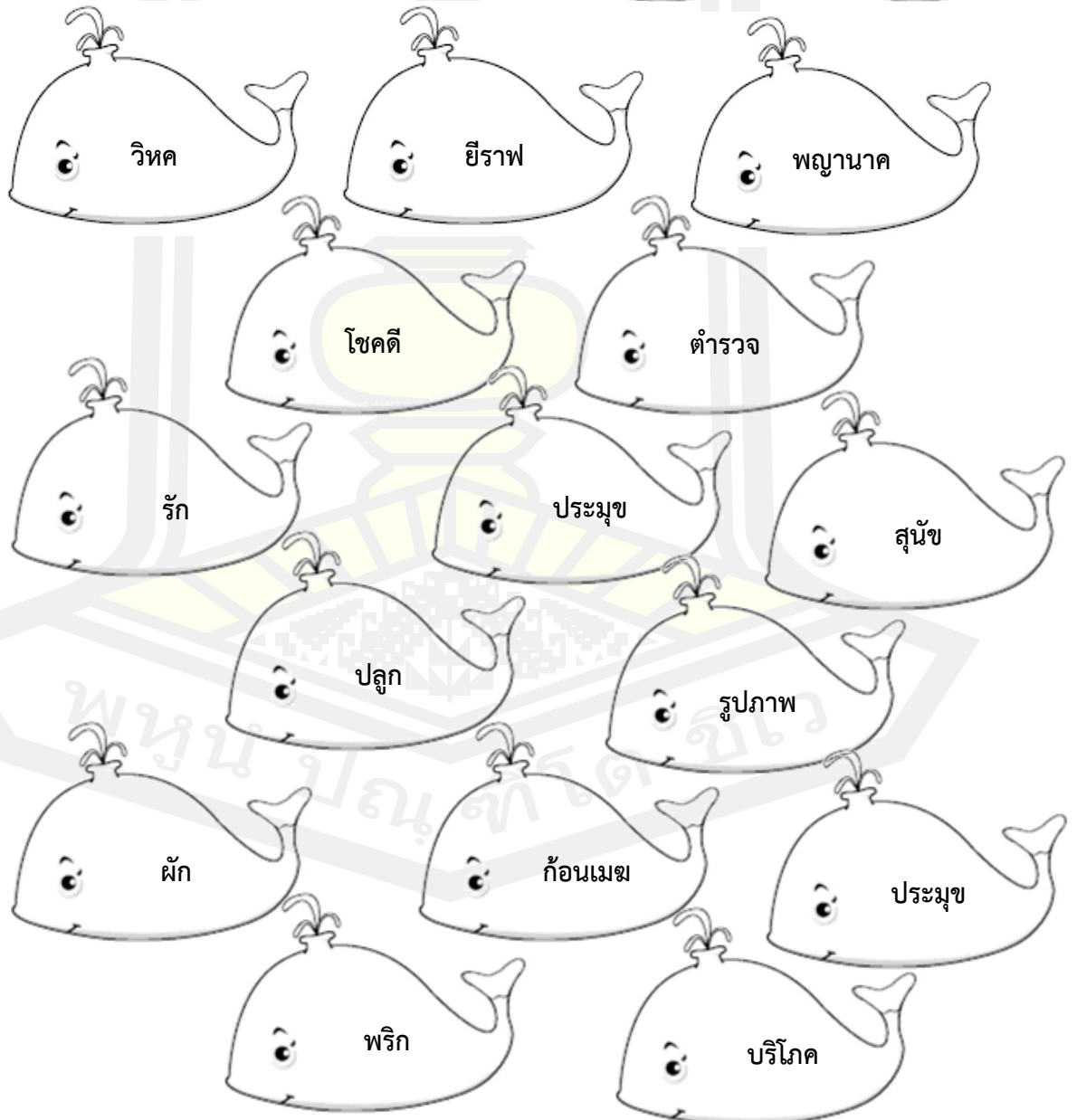
แบบฝึกทักษะที่ 2 ระบายสีคำ

ชื่อ - สกุล.....

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถระบายสีคำในมาตรา แม่กก ได้ถูกต้อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบายสีคำมาตรา แม่กก ที่มีตัวสะกดตรงมาตราด้วยสีเขียว และตัวสะกดที่ไม่ตรงมาตราด้วยสีเหลือง

ตัวอย่าง

แบบฝึกทักษะที่ 3 ขีดเส้นใต้คำ

ชื่อ - สกุล

จุดประสงค์ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก ได้ถูกต้อง
คำชี้แจง ให้นักเรียนขีดเส้นใต้ที่มีตัวสะกดในมาตรา แม่ก ที่ถูกต้องเพื่อให้ประโยคสมบูรณ์
ตัวอย่าง ปู่ของฉันมี สุขภาพ ร่างกายแข็งแรง (สุขภาพ, สุขภาพ)

.....ของต้นไม้ ทำหน้าที่ยึดลำต้นให้ติดกับพื้นดิน (ราก, ราชอาณาจักร)

เด็กๆมี.....ที่ได้ไปเที่ยวทะเล (ความสุข, ความสุข)

บ้านฉันมี.....แมวหลายตัว (ลูก, ลูก)

ฉันเห็น.....บินอยู่บนท้องฟ้า (วิหค, วิหค)

ยายชอบ.....สวนครัว (ผัก, ผัก)

คนที่.....อาหารที่มีประโยชน์จะมีสุขภาพดี (บริโภค, บริโภค)

ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระ.....ของประเทศ (ประมุข, ประมุข)

เอชอบให้อาหาร.....จรจัดที่สนามกีฬา (สุนัข, สุนัข)

แม่ให้ฉันใส่.....เวลาออกไปเล่นกลางแจ้ง (หมวก, หมวก)

การแข่งขันกีฬาต้องมีความ.....กันจึงจะชนะ (สามัคคี, สามัคคี)

แบบฝึกทักษะที่ 4 เต็มคำที่หายไป

ชื่อ - สกุล.....

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนและอ่านคำมาตรา แม่กก ที่กำหนดได้ถูกต้อง
คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำมาตราตัวสะกด แม่กก ที่กำหนดให้เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

บริจา	พริก	ดอกไม้
บริโ	พีกทอง	สุนัข
ตัวเลข	เมฆ	ผูก
นกฮูก	ความสุข	

ตัวอย่าง เด็ก ๆ ช่วยกัน บริจา

1. แทนชอบเก็บ.....มาเลี้ยงที่บ้าน

2. ๐-๙ เป็น.....เลขไทย

3. แม่ทำอาหารใส่.....เผ็ดมาก

4. ฉันชอบกิน.....แกงบวช

5. วันนี้อากาศแจ่มใสเห็น.....เหมือนปูฝ้าย

6. ผีเสื้อบินชม.....ในสวน

7.เป็นนกที่มีตาโต

8. นักเรียนควร.....อาหารที่มีประโยชน์

9. สูดา.....เชื้อกรองเท้า

10. นักเรียนเล่นน้ำกันอย่างมี.....

แบบฝึกทักษะที่ 5 เขียน-อ่านถูกต้อง

ชื่อ - สกุล

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเขียนคำอ่านของมาตรา แม่กก ได้ถูกต้อง

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำอ่านของคำมาตรา แม่กก ที่กำหนดให้ถูกต้องแล้วอ่านออกเสียง

ตัวอย่าง สุขใจ อ่านว่า สุข - ใจ

1.	ประมุข	อ่านว่า	
2.	บริโศค	อ่านว่า	
3.	กระจก	อ่านว่า	
4.	ตัวเลข	อ่านว่า	
5.	ความรัก	อ่านว่า	
6.		อ่านว่า	โศก - มื่อ
7.		อ่านว่า	ความ - สุข
8.		อ่านว่า	โศก - ดี
9.		อ่านว่า	สะ - หมัก
10.		อ่านว่า	ปาก - กา

แบบฝึกทักษะที่ 6 เรียงให้เป็นประโยค

ชื่อ - สกุล

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถนำคำมาเรียงให้เป็นประโยคที่ถูกต้องได้

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้มาเรียงใหม่ให้เป็นประโยคที่ถูกต้อง

ตัวอย่าง

เงินทำบุญ บริจาค เด็ก ๆ ทอดผ้าป่า ช่วยกัน
เด็ก ๆ ช่วยกันบริจาคเงินทำบุญทอดผ้าป่า

ปลูก พ่อ ต้นไม้ ในสวน
.....

สุนัข ชอบ เลี้ยง บอย
.....

แอน ตัวเลข เขียน ในสมุด
.....

สมพร กระจก แต่งตัว หน้า
.....

หมวก สีแดง ใส่ ฉัน
.....

พญานาค ชอบ ยาย เล่าเรื่อง
.....

ว่ายนํ้า ความสุข อย่าง นักเรียน มี
.....

ฉัน ก้อนเมฆ บน อยู่ ท้องฟ้า เห็น
.....

แบบฝึกทักษะที่ 7 แต่งให้เป็นประโยค

ชื่อ – สกุล

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนนำคำที่กำหนดมาแต่งประโยคให้ได้ใจความสมบูรณ์

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดมาแต่งประโยคให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

ตัวอย่าง

สุนัข =

ฉันทิ้งสุนัขหลายตัว

ปาก =

สุขใจ =

ประมุข =

นกฮูก =

โชคดี =

ตุ๊กตา =

ปากกา =

สามัคคี =

อบายมุข =

ดอกไม้ =

แบบฝึกทักษะที่ 8 อ่านและเขียนคำถูกต้อง

ชื่อ - สกุล.....

จุดประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำมาตราตัวสะกด แม่กก ได้ถูกต้อง

คำชี้แจง อ่านคำมาตราตัวสะกด แม่กก ที่กำหนดให้และนำคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างให้ได้ใจความที่สมบูรณ์

เด็ก

นกฮก

สนัข

พญานาค

ก้อนเมฆ

ความสุข

บริโศค

สนุก

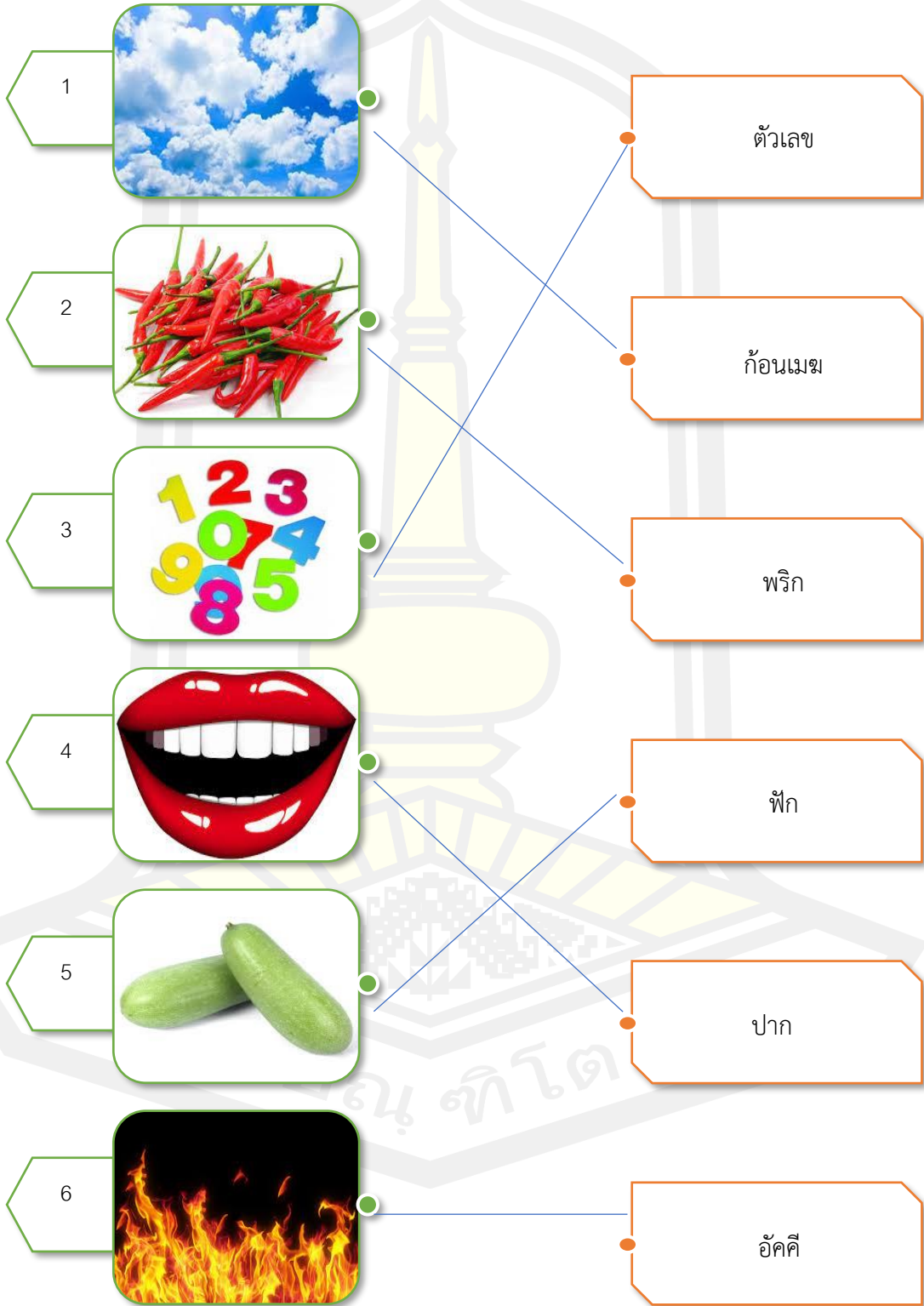
ผัก

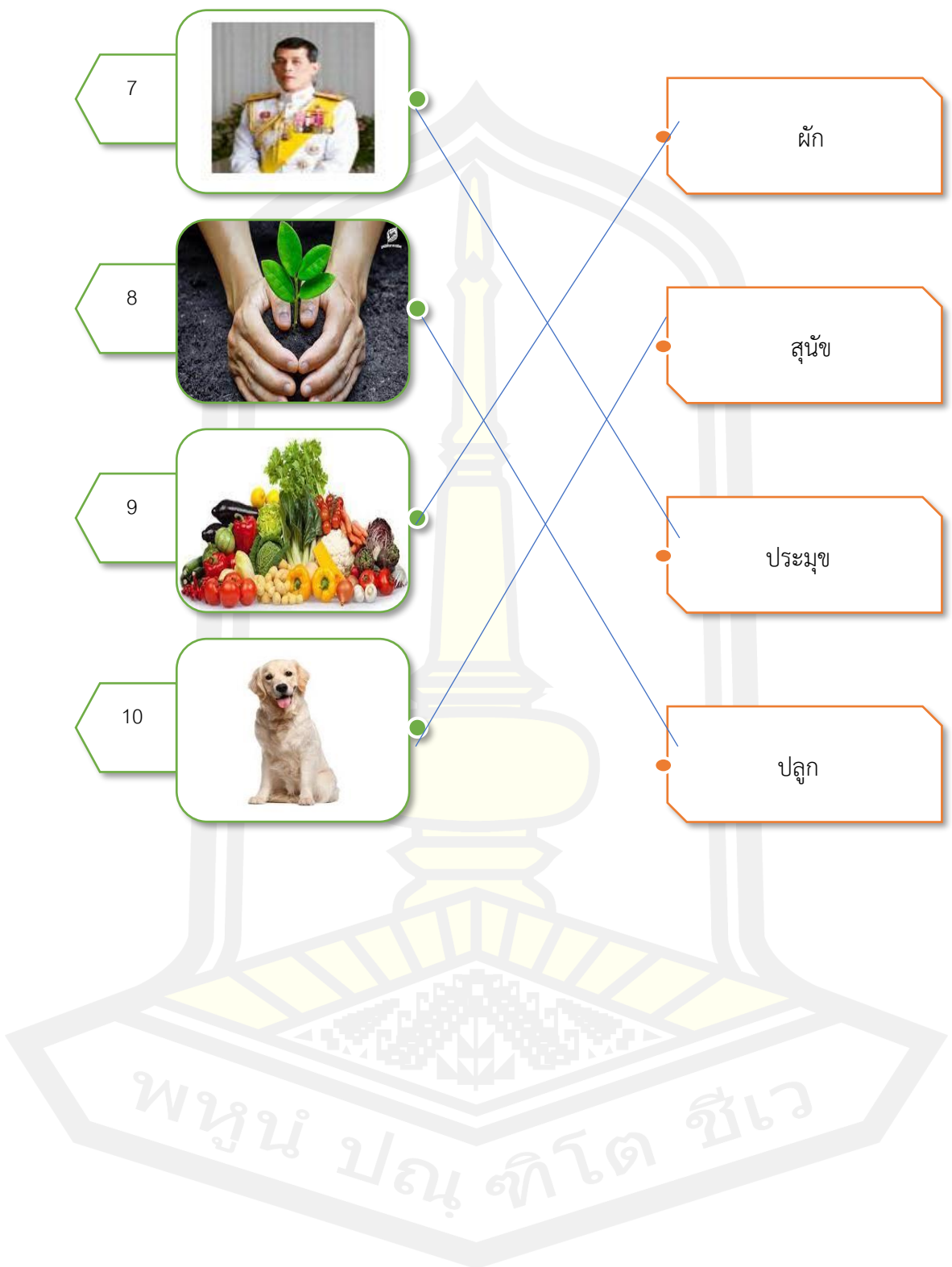
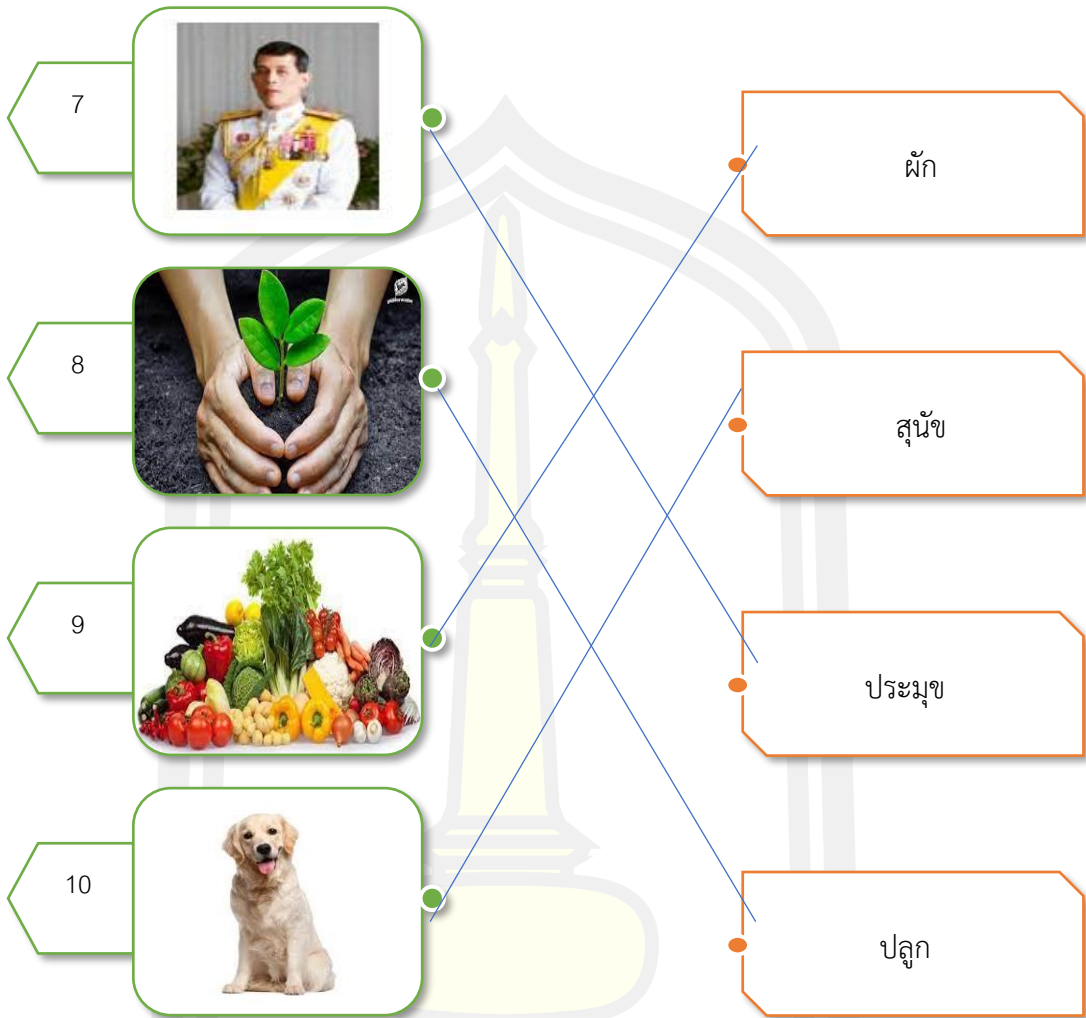
ตัวเลข

เข้าวันนี้.....ๆ พวกกันไปเล่นน้ำในคลอง และเล่นถาม – ตอบปัญหาการบวก
 ลบจำนวน..... อย่าง.....สนามและ
 มี..... แอนบอกเพื่อน ๆ ให้มองขึ้นไปบนท้องฟ้ามี.....ลอยอยู่รูปร่าง
 คล้าย.....กำลังพ่นน้ำ และที่ต้นไม้ใกล้ ๆ คลอง
 มี.....เกาะอยู่ แอนขึ้นจากคลองเดินกลับบ้านเจอ.....ของเขากำลังวิ่ง
 เล่นอยู่หน้าบ้าน เมื่อถึงบ้านแอนทำการบ้านวาดรูปเกี่ยวกับ
 พืช และผลไม้ ที่เป็นอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อการ.....

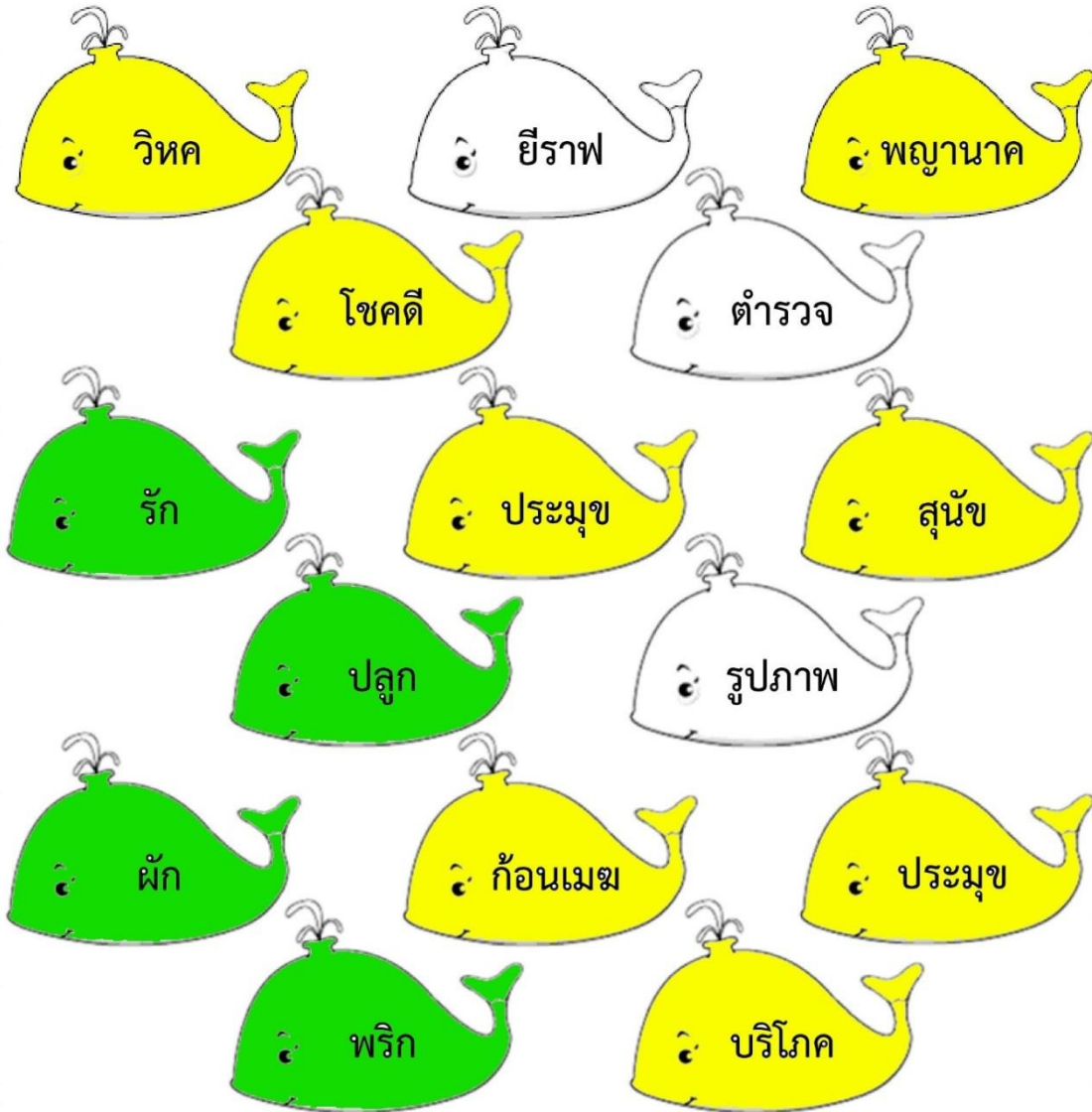

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1 โยงภาพทราบคำ

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2 ระบายสีคำ

ศูนย์ พัฒนา เทคโนโลยี

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 3 ชิดเส้นใต้คำ

.....**ราก**.....ของต้นไม้ ทำหน้าที่ยึดลำต้นให้ติดกับพื้นดิน (ราก,ราก)

เด็กๆมี.....**ความสุข**.....ที่ได้ไปเที่ยวทะเล (ความสุข,ความสุข)

บ้านฉันมี.....**ลูก**.....แมวหลายตัว (ลูก,ลูก)

ฉันเห็น.....**วิหค**.....บินอยู่บนท้องฟ้า (วิหค,วิหค)

ยายชอบ.....**ผัก**.....สวนครัว (ผัก,ผัก)

คนที่.....**บริโภค**.....อาหารที่มีประโยชน์จะมีสุขภาพที่ดี (บริโภค,บริโภค)

ประเทศไทยมีพระมหากษัตริย์เป็นพระ.....**ประมุข**.....ของประเทศ (ประมุข,ประมุข)

เอชอบให้อาหาร.....**สุนัข**.....จรจัดที่สนามกีฬา (สุนัข,สุนัข)

แม่ให้ฉันใส่.....**หมวก**.....เวลาออกไปเล่นกลางแจ้ง (หมวก,หมวก)

การแข่งขันกีฬาต้องมีความ.....**สามัคคี**.....กันจึงจะชนะ (สามัคคี,สามัคคี)

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 4 เต็มคำที่หายไป

บริจาค	พริก	ดอกไม้
บริโภ�	ฟักทอง	สุนัข
ตัวเลข	เมฆ	ผูก
นกฮูก	ความสุข	

1. แทนชอบเก็บ.....**สุนัข**.....มาเลี้ยงที่บ้าน
2. ๐-๙ เป็น.....**ตัวเลข**.....เลขไทย
3. แม่ทำอาหารใส่.....**พริก**.....เผ็ดมาก
4. ฉันชอบกิน.....**ฟักทอง**.....แกงบวช
5. วันนี้อากาศแจ่มใสเห็น.....**เมฆ**.....เหมือนปุยฝ้าย
6. ฝีเสื้อบินชม.....**ดอกไม้**.....ในสวน
7.**นกฮูก**.....เป็นนกที่มีตาโต
8. นักเรียนควร.....**บริโภค**.....อาหารที่มีประโยชน์
9. สูดา.....**ผูก**.....เชือกทรงเท้า
10. นักเรียนเล่นน้ำกันอย่างมี.....**ความสุข**.....

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 5 เขียน-อ่านถูกต้อง

1.	ประมุข	อ่านว่า	ประ-มุข
2.	บริโศค	อ่านว่า	บอ-ริ-โศค
3.	กระจก	อ่านว่า	กระ-จก
4.	ตัวเลข	อ่านว่า	ตัว-เลข
5.	ความรัก	อ่านว่า	ความ-รัก
6.	...โบกมือ...	อ่านว่า	โบก - มือ
7.	..ความสุข.	อ่านว่า	ความ - สุข
8.	โชคดี.....	อ่านว่า	โชค - ดี
9.	...สมัคร.....	อ่านว่า	สละ - หมัก
10.	ปากกา....	อ่านว่า	ปาก - กา

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 6 เรียงให้เป็นประโยค

ปลูก พ่อ ต้นไม้ ในสวน
.....
พ่อปลูกต้นไม้ในสวน

สุนัข ชอบ เลี้ยง บอย
.....
บอยชอบเลี้ยงสุนัข

แอน ตัวเลข เขียน ในสมุด
.....
แอนเขียนตัวเลขในสมุด

สมพร กระจก แต่งตัว หน้า
.....
สมพรแต่งตัวหน้ากระจก

หมวก สีแดง ใส่ ฉันทัน
.....
ฉันทันใส่หมวกสีแดง

พญานาค ชอบ ยาย เล่าเรื่อง
.....
ยายชอบเล่าเรื่องพญานาค

ว่ายน้ำ ความสุข อย่าง นักเรียน มี
.....
นักเรียนว่ายน้ำอย่างมีความสุข

ฉันทัน ก้อนเมฆ บน อยู่ ท้องฟ้า เห็น
.....
ฉันทันเห็นก้อนเมฆอยู่บนท้องฟ้า

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 7 แต่งให้เป็นประโยค

แนวคำตอบคือเป็นประโยคที่มีความหมายอ่านแล้วเข้าใจ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของครูผู้สอน

ปาก =

สุขใจ =

ประมุข =

นกฮูก =

โชคดี =

ตุ๊กตา =

ปากกา =

สามัคคี =

อบายมุข =

ดอกไม้ =

พหุบัน ปณฺ ทิโต ชีเว

เฉลยแบบฝึกทักษะที่ 8 อ่านและเขียนคำถูกต้อง

เด็ก

นกฮอก

สุนัข

พญานาค

ก้อนเมฆ

ความสุข

บริโภค

สนุก

ผัก

ตัวเลข

เช้าวันนี้.....เด็ก.....ๆ พวกกันไปเล่นน้ำในคลอง และเล่นถ้ำม – ตอบปัญหาการบวกลบจำนวน.....ตัวเลข..... อย่าง.....สนุก.....สนานและ
 มี.....ความสุข..... แอนบอกเพื่อน ๆ ให้มองขึ้นไปบนท้องฟ้ามี.....ก้อนเมฆ.....ลอยอยู่รูปร่างคล้าย.....พญานาค.....กำลังพ่นน้ำ และที่ต้นไม้ใกล้ ๆ คลอง
 มี.....นกฮอก.....เกาะอยู่ แอนขึ้นจากคลองเดินกลับบ้านเจอ.....สุนัข.....ของเขากำลังวิ่งเล่นอยู่หน้าบ้าน เมื่อถึงบ้านแอนทำการบ้านวาดรูปเกี่ยวกับ
 พืชผัก..... และผลไม้ ที่เป็นอาหารที่ดีมีประโยชน์ต่อการ.....บริโภค.....

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักวิชาการมาตรฐานการศึกษา. (2551). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุด ภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (พิมพ์ครั้งที่ 16)*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ สกสศ. ลาดพร้าว.

แบบทดสอบย่อยมาตราตัวสะกด แม่ กก
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
 สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ชื่อ - สกุล

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ คะแนนเต็ม 10 คะแนน
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพียงข้อเดียว

1. คำในข้อใด เขียนผิด

- ก. สามัคคี
- ข. บุคคล
- ค. สุนัข
- ง. ผัก

2. คำในข้อใดสะกดในมาตรา แม่กก ทุกคำ

- ก. รูปภาพ โชคดี
- ข. ประมุข ก้อนเมฆ
- ค. ตำรวจ สามัคคี
- ง. กินผัก มะขาม

3. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กก มากที่สุด

- ก. วันนี้เมฆหมอกมืดครึ้ม
- ข. ฝนตกถนนลื่น
- ค. สมัครและเมฆขอบเลี้ยงสุนัข
- ง. พี่ผักมีประโยชน์

4. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง

- ก. วิหค อ่านว่า วิ - หก
- ข. อัคคี อ่านว่า อัค - คะ - คี
- ค. ความสุข อ่านว่า คาม - สุข
- ง. สมัคร อ่านว่า สะ - มั๊ก

5. บอ – ริ – โปก เขียนอย่างไร

- ก. บริโปก
- ข. บริโภก
- ค. บอริโภค
- ง. บริโภค

6. คำในข้อใดไม่สะกดในมาตรา แม่กก

- ก. อาหาร
- ข. โขคดี
- ค. สามัคคี
- ง. สุขใจ

7. คนทำความดีย่อมมี

- ก. ความสุข
- ข. ความศุก
- ค. ความสุขข
- ง. ความสุขข

8. อาร์มมองเห็น.....ในแม่น้ำโขง

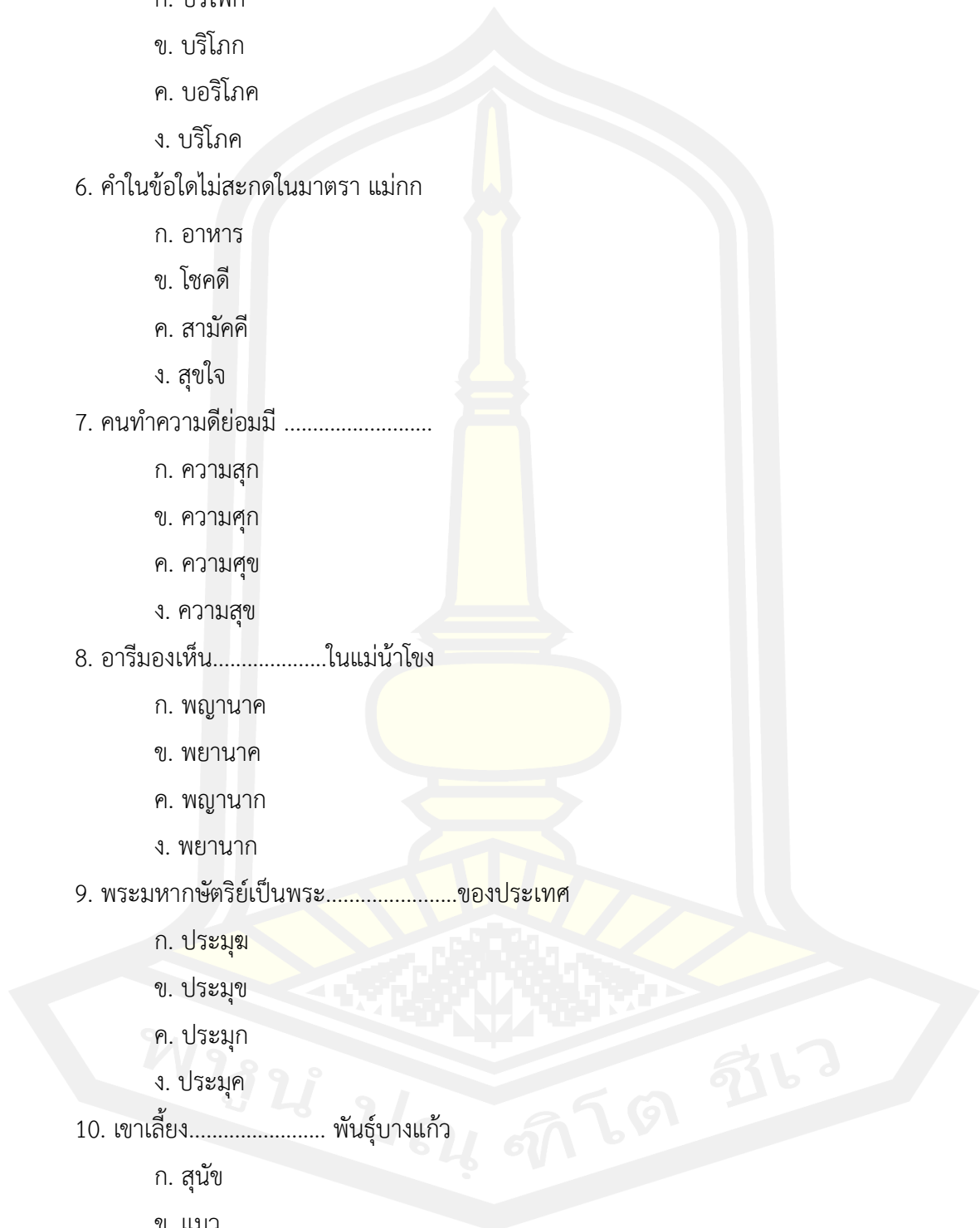
- ก. พญานาค
- ข. พยานาค
- ค. พญานาก
- ง. พยานาก

9. พระมหากษัตริย์เป็นพระ.....ของประเทศ

- ก. ประมุข
- ข. ประมุข
- ค. ประมุข
- ง. ประมุค

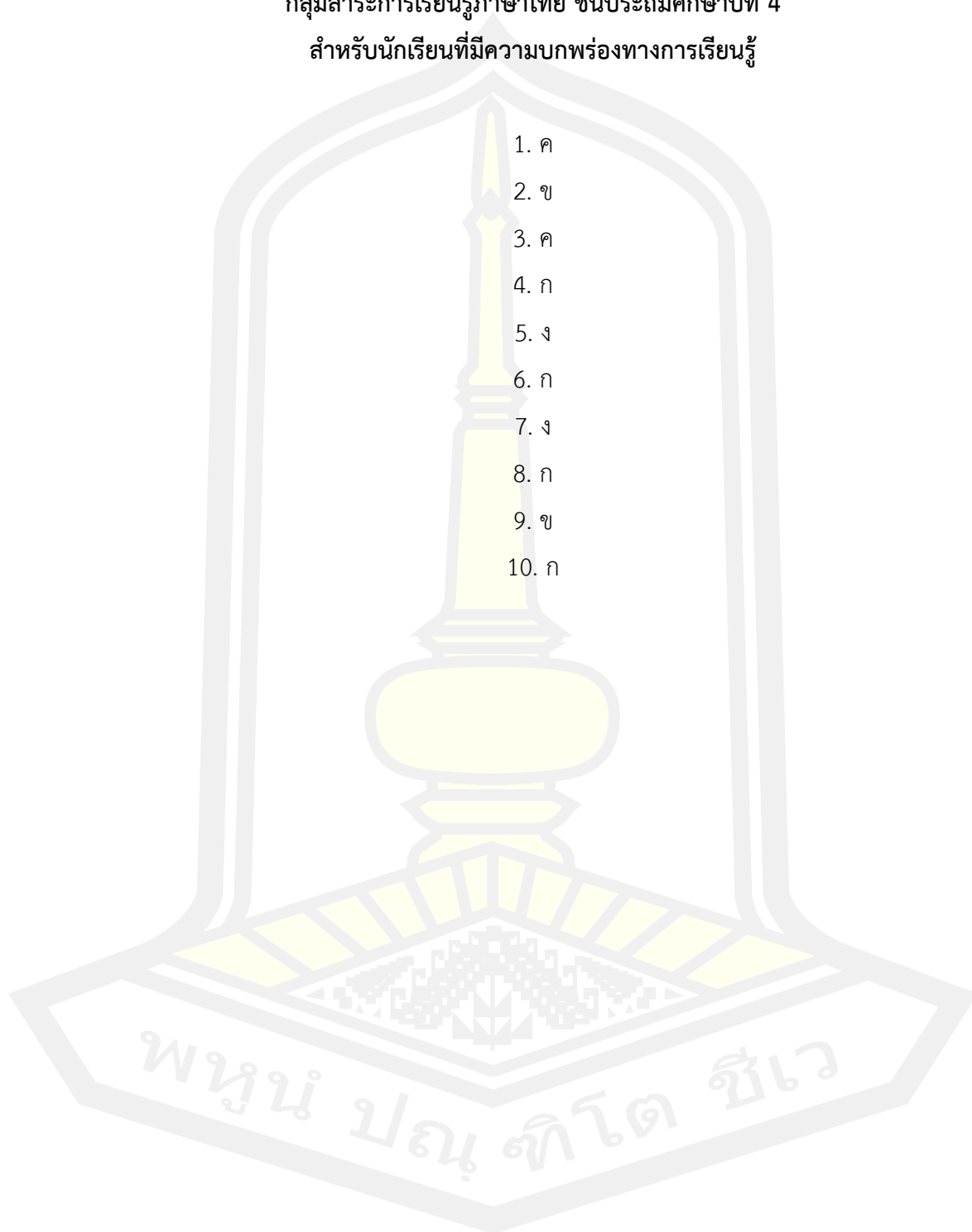
10. เขาเลี้ยง.....พันธุ์บางแก้ว

- ก. สุนัข
- ข. แมว
- ค. สุกร
- ง. กระท้าย

เฉลยแบบทดสอบย่อยมาตราตัวสะกด แม่ กก
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1. ค
2. ข
3. ค
4. ก
5. ง
6. ก
7. ง
8. ก
9. ข
10. ก

แบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

ชื่อ - สกุล ชั้น เลขที่.....

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน
2. ให้นักเรียนทำเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษร ก ข ค หรือ ง หน้าคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

เพียงข้อเดียว

1. คำในข้อใด เขียนผิด

ก. ประมุข

ข. ตัวเลข

ค. สุขใจ

ง. ผัก

2. คำในข้อใดสะกดในมาตรา แม่กก ทุกคำ

ก. อัคคี บริโภค

ข. ก้อนหิน พญานาค

ค. ตำรวจ สามัคคี

ง. มะขาม กินผัก

3. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กก มากที่สุด

ก. วันนี้เหมเหมหอมมดมาก

ข. แม่ฉันปลูกพริกชี้หนู

ค. ฉันมีหมวกสีแดง

ง. ไข่สีสุกมีประโยชน์มาก

4. ข้อใดเขียนคำอ่านผิด

ก. โบกมือ อ่านว่า โบก - มือ

ข. จมูก อ่านว่า จะ - มูก

ค. ประมุข อ่านว่า ประ - มุก

ง. สามัคคี อ่านว่า สา - มัค - คี

5. ก้อน - เมก เขียนอย่างไร

ก. ก้อนเมก

ข. ก้อนเมค

ค. ก้อนเมฆ

ง. ก้อนเมคร

6. คำในข้อใดไม่สะกดในมาตรา แม่กก

ก. สุขใจ

ข. โชคดี

ค. สามัคคี

ง. ตำรวจ

7. ๐ - ๙ เป็น.....ไทย

ก. ตัวเลข

ข. ตัวเลข

ค. ตัวเลข

ง. ตัวเลข

8. คำในข้อใด เขียนผิด

ก. ประเภท

ข. หยุด

ค. พุด

ง. จุด

9. คำในข้อใดสะกดในมาตรา แม่กด ทุกคำ

ก. อาหาร ผัก

ข. ตลอด เกษตร

ค. ชนิด ประมุข

ง. รูปภาพ บุญ

10. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กด มากที่สุด

ก. สุขของฉันทบาดเจ็บ

ข. เกษตรกรปลูกพืชหลายชนิด

ค. งูเป็นสัตว์มีพิษ

ง. ฉันทโดนมดกัด

11. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง

ก. ประเภท อ่านว่า ประ - เภก

ข. ตลอด อ่านว่า ตะ - ลอด

ค. ปริศนา อ่านว่า ปริต - นา

ง. สกัด อ่านว่า สะ - กัด

12. สะ - หวัด - ดี เขียนอย่างไร

ก. สวัดดี

ข. ส่วสดี

ค. สะวัดดี

ง. สะ่วสดี

13. คำในข้อใดไม่มีตัวสะกดในมาตรา แม่กด

ก. หยุดพุด

ข. พิเศษ

ค. ปราภฏ

ง. โชคดี

14. คือ อาชีพหนึ่งที่ทำางานเกี่ยวกับเกษตรกรรม

ก. เกษตรกร

ข. เกษตรกร

ค. เกษตรกร

ง. เกษตรกร

15. คำในข้อใด เขียนผิด

ก. รูป

ข. เรียบ

ค. ภาพ

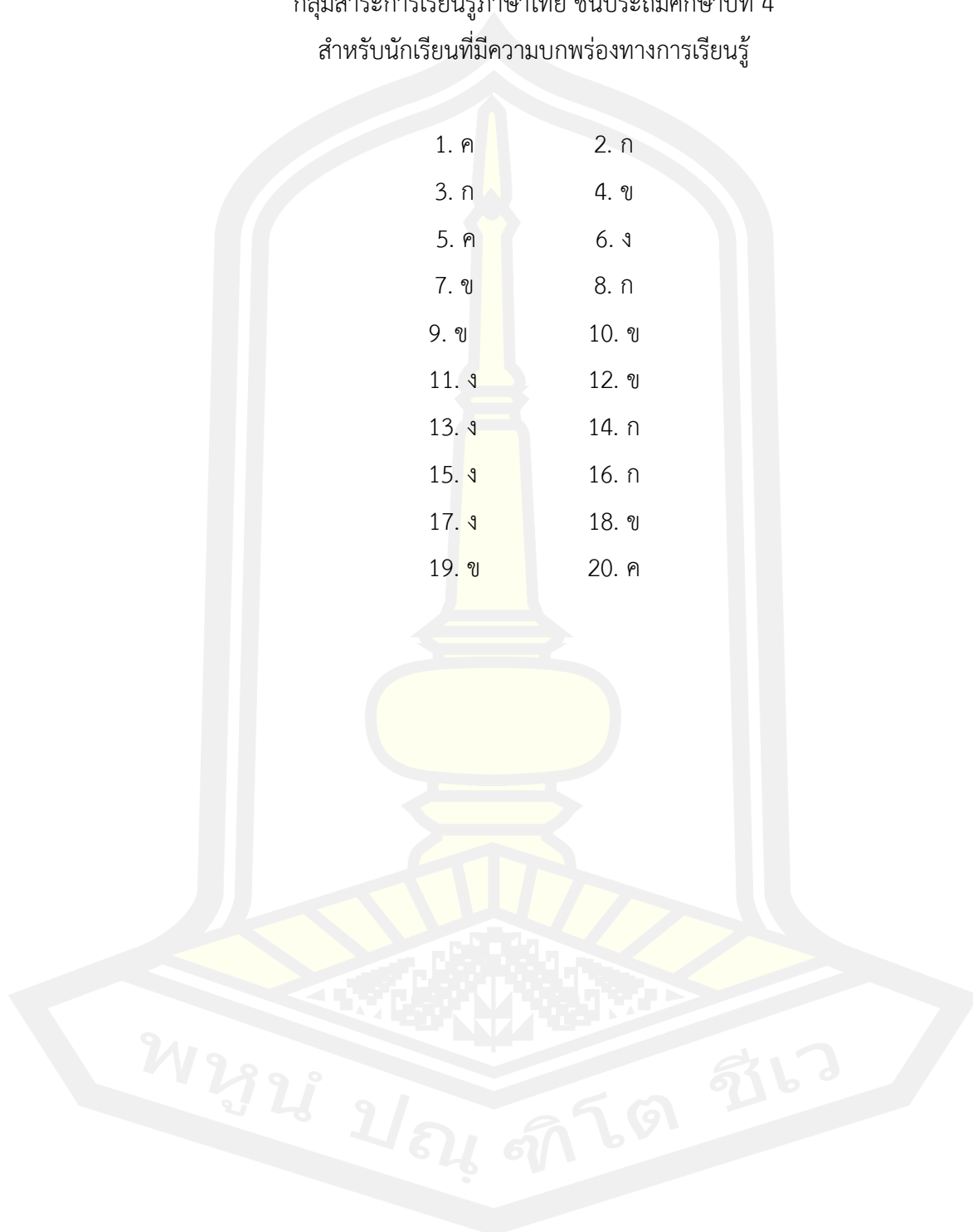
ง. เคารบ

16. คำในข้อใดสะกดในมาตรา แม่กบ ทุกคำ
ก. รูปภาพ โลก	ข. ภาพ ก้อนเมฆ
ค. ตำรวจ สามัคคี	ง. ประทีป มะขาม
17. ข้อใดมีตัวสะกดในมาตรา แม่กบ มากที่สุด
ก. กราบแสดงความเคารพ	ข. เกษตรกรใช้จอบขุดดิน
ค. กองทัพมีอาวุธจำนวนมาก	ง. ฉันทชอบวาดรูปภาพ
18. ข้อใดเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง
ก. ทัพพี อ่านว่า ทัพ - พะ - พี	ข. เคารพ อ่านว่า เคา - รบ
ค. รูปภาพ อ่านว่า รูป - ปะ - พาบ	ง. สุขภาพ อ่านว่า สุข - พาบ
19. สับ - ดา เขียนอย่างไร
ก. สับดาห์	ข. สับดาด์
ค. สัพดาห์	ง. สัพดาด์
20. แม่ของบอยมี.....เป็นครู
ก. อาชีบ	ข. อาชีป
ค. อาชีพ	ง. อาชีพ

เฉลยแบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้

1. ค	2. ก
3. ก	4. ข
5. ค	6. ง
7. ข	8. ก
9. ข	10. ข
11. ง	12. ข
13. ง	14. ก
15. ง	16. ก
17. ง	18. ข
19. ข	20. ค

แบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน

ชื่อ-สกุล.....ชั้น.....เลขที่.....

วิชาภาษาไทย ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565

การประเมินครั้งที่.....วัน-เดือน-ปี ที่ทำการประเมิน.....

คำชี้แจง จงทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมของผู้เรียน โดยครูผู้สอนประเมิน
หลังจากจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผน โดยสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนของนักเรียน

พฤติกรรมบ่งชี้	ระดับการปฏิบัติ		
	3	2	1
1. นักเรียนไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียนในห้องเรียน			
2. นักเรียนตั้งใจฟังขณะครูพูด อธิบายขณะเรียนในห้องเรียน			
3. นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน/แบบฝึก ที่ครูมอบหมาย			
4. นักเรียนทบทวนบทเรียนจากชุดฝึกทักษะ			
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้น			
6. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนที่ครูจัดขึ้นด้วยความตั้งใจ			
7. นักเรียนเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม			
8. นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ			
9. นักเรียนซักถามเนื้อหา ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนกับเพื่อนและครู			
10. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

เกณฑ์การประเมิน

ระดับคุณภาพ	เกณฑ์การตัดสิน
ดี	ระหว่าง 21 - 30 คะแนน
พอใช้	ระหว่าง 11 - 20 คะแนน
ปรับปรุง	ระหว่าง 1 - 10 คะแนน

แบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาไทย

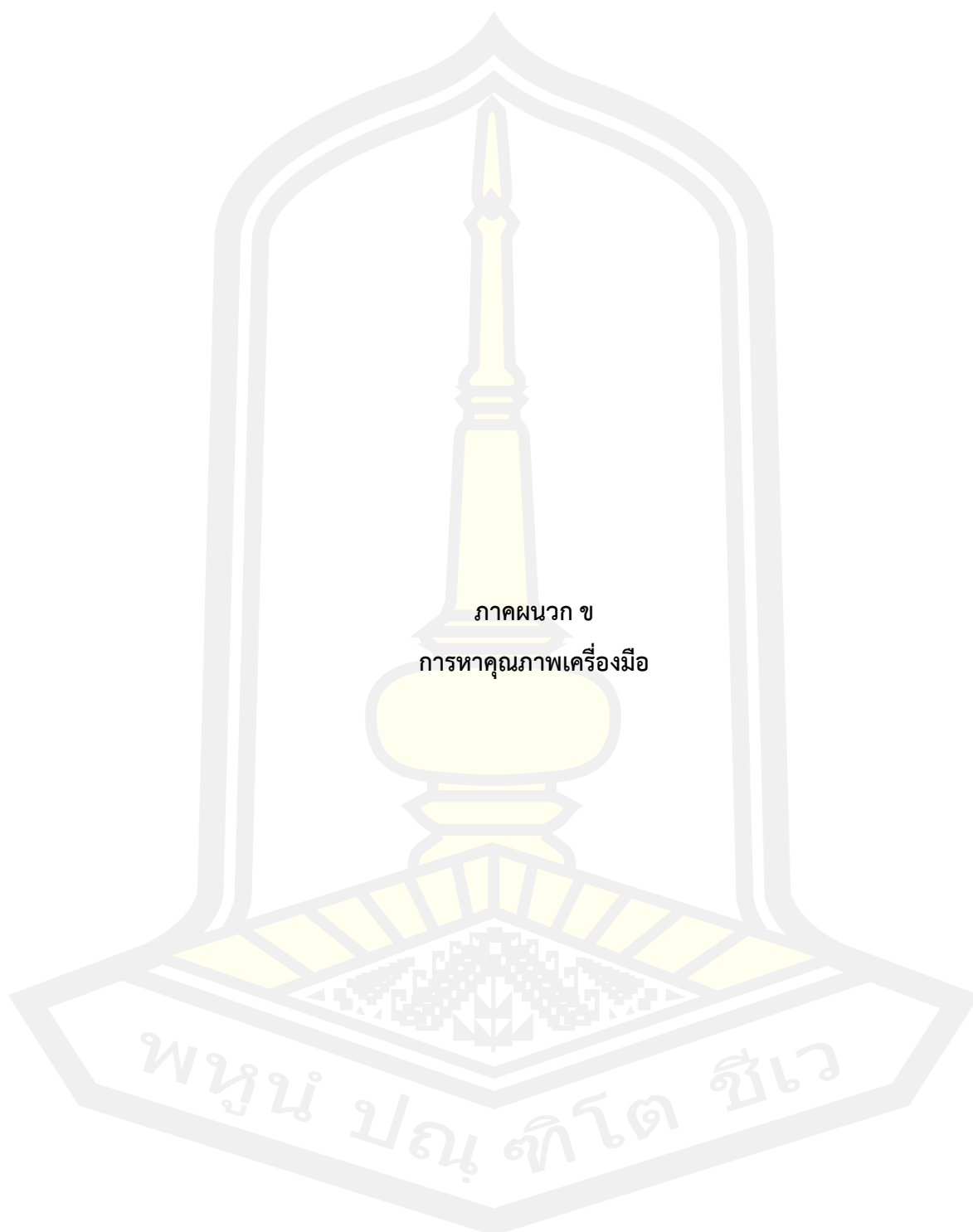
ภาคเรียนที่ปีการศึกษา.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย

ลงในช่องว่างที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

รายการพฤติกรรม	ระดับเจตคติ		
	3	2	1
1. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น			
2. นักเรียนชอบวิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้องเพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน			
3. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน เรียนวิชาอื่น ๆ ได้เข้าใจมากขึ้น			
4. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครอบคลุมหมาย เสร็จทันเวลา ทุกครั้ง			
5. วิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านหนังสือ เนื้อเรื่องที่สนใจจาก แหล่งต่าง ๆ ได้ถูกต้อง			
6. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งเมื่อถึงเวลาเรียนวิชาภาษาไทย			
7. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงเหมาะสมกับเวลาในการเรียน			
8. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจที่ได้ใช้ภาษาไทย			
9. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ดีขึ้น ลายมือสวยขึ้น สะกดถูกต้อง			
10. นักเรียนคิดว่าวิธีการสอนของครูทำให้นักเรียนสนใจเรียนวิชาภาษาไทย			

พหุบัณฑิต ชีวะ

ภาคผนวก ข
การหาคุณภาพเครื่องมือ

พหุบัณฑิต วิทโย ชีวะ

ตาราง 31 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยรวมจำนวน 3 แผน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551			
1.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.78	0.97	มาก
1.2 มีการวิเคราะห์มาตรฐาน และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้	4.78	0.44	มากที่สุด
1.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรแกนกลาง เพื่อออกแบบเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสม	4.11	0.93	มาก
2 การวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา			
2.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง และเหมาะสม	4.11	0.93	มาก
2.2 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา	4.56	0.73	มากที่สุด
2.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อออกแบบเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น	4.11	0.78	มาก
3 การวิเคราะห์สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
3.1 การวิเคราะห์สมรรถนะ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน	4.33	0.71	มาก
3.2 มีการวิเคราะห์สมรรถนะ เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง	4.00	1.00	มาก
3.3 การวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน	4.56	0.73	มากที่สุด
3.4 มีการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง	4.89	0.33	มากที่สุด

ตาราง 31 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้			
4.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้/ส่วนนำ			
4.1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	4.22	0.67	มาก
4.1. 2 รายละเอียดส่วนนำของแผนจัดการเรียนรู้มีความครบถ้วน เหมาะสม	4.67	0.71	มากที่สุด
4.2 ส่วนที่หลักสูตรกำหนด			
4.2.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และเป้าหมายการจัดการเรียนรู้	4.22	0.67	มาก
4.2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และเป้าหมายการ จัดการเรียนรู้	4.11	0.78	มาก
4.2.3 สาระหลักสูตรแกนกลางถูกต้อง ตรงตามหลักสูตรกำหนด	4.11	0.78	มาก
4.2.4 สาระสำคัญมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับชื่อเรื่องของแผนการ จัดการเรียนรู้ และสาระหลักสูตรแกนกลาง	4.11	0.93	มาก
4.2.5 สาระสำคัญสามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลาง	4.33	0.87	มาก
4.2.6 สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับสาระสำคัญ	4.33	0.87	มาก
4.2.7 สาระการเรียนรู้สามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตาม หลักสูตรแกนกลาง	3.89	0.93	มาก
4.2. 8 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสอดคล้องกับเนื้อหา และหลักสูตร	4.22	0.83	มาก
4.2. 9 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสอดคล้องกับมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	3.67	1.00	มาก
4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้			มาก
4.3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้มีความเหมาะสม	3.56	0.73	มาก
4.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะมีความเหมาะสม	4.11	0.93	มาก
4.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมมีความเหมาะสม	4.11	0.93	มาก

ตาราง 31 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
4.4 การจัดการเรียนรู้			
4.4.1 ขั้นนำ	4.22	0.67	มาก
4.4.2 ขั้นสอน	4.11	0.93	มาก
4.4.3 ขั้นสรุป	4.33	0.71	มาก
4.5 สื่อการเรียนรู้			
4.5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	4.11	0.93	มาก
4.5.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้น และมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.67	0.71	มาก
4.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้			
4.6.1 วัดความสามารถทางการอ่านและเขียนได้อย่างเหมาะสม	4.44	0.73	มาก
4.6.2 มีการประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนตามสภาพจริง	3.78	0.83	มาก
4.6.3 การตรวจผลงานของนักเรียน	3.78	0.97	มาก
4.6.4 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.87	มาก
4.6.5 การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	0.87	มาก
4.7 การตรวจสอบแผน			
4.7.1 มีการตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของแผนก่อนนำไปใช้	4.56	0.88	มากที่สุด
4.7.2 มีการให้ความเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อความสำเร็จของแผนก่อนอนุมัติให้ใช้แผน	4.11	0.93	มาก
4.8 บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้			
4.8.1 การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดครบถ้วนเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.8.2 การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ สามารถสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ นำไปสู่การแก้ไขปัญหา และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป	3.89	0.78	มาก
รวม	4.12	0.84	มาก

ตาราง 32 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แผนที่ 1

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551			
1.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.67	1.15	มาก
1.2 มีการวิเคราะห์มาตรฐาน และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรแกนกลาง เพื่อออกแบบเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
2 การวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา			
2.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง และเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
2.2 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อออกแบบเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น	4.00	0.00	มาก
3 การวิเคราะห์สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
3.1 การวิเคราะห์สมรรถนะ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน	4.33	0.58	มาก
3.2 มีการวิเคราะห์สมรรถนะ เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง	4.00	1.00	มาก
3.3 การวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 32 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.4 มีการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง	4.67	0.58	มากที่สุด
4. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้			
4.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้/ส่วนนำ			
4.1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	4.33	0.58	มาก
4.1.2 รายละเอียดส่วนนำของแผนจัดการเรียนรู้มีความครบถ้วนเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.2 ส่วนที่หลักสูตรกำหนด			
4.2.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และเป้าหมายการจัดการเรียนรู้	4.33	0.58	มาก
4.2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และเป้าหมายการจัดการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
4.2.3 สาระหลักสูตรแกนกลางถูกต้อง ตรงตามหลักสูตรกำหนดสาระ	4.00	1.00	มาก
4.2.4 สาระสำคัญมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับชื่อเรื่องของแผนการจัดการเรียนรู้ และสาระหลักสูตรแกนกลาง	3.67	0.58	มาก
4.2.5 สาระสำคัญสามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2.6 สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับสาระสำคัญ	4.33	0.58	มาก
4.2.7 สาระการเรียนรู้สามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	4.33	1.15	มาก
4.2.8 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสอดคล้องกับเนื้อหา และหลักสูตร	4.33	1.15	มาก
4.2.9 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสอดคล้องกับมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	3.67	1.15	มาก
4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้			
4.3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้มีความเหมาะสม	3.00	0.00	ปานกลาง

ตาราง 32 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
4.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
4.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมมีความเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.4 การจัดการเรียนรู้			
4.4.1 ชี้นำ	4.33	0.58	มาก
4.4.2 ชี้นสอน	4.00	1.00	มาก
4.4.3 ชี้นสรุป	4.67	0.58	มากที่สุด
4.5 สื่อการเรียนรู้			
4.5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	3.33	0.58	ปานกลาง
4.5.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้น และมองเห็น สิ่งที่กำลังเรียนรู้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และนำไปสู่ การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.67	0.58	มาก
4.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้			
4.6.1 วัดความสามารถทางการอ่านและเขียนได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
4.6.2 มีการประเมินพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของผู้เรียนตามสภาพจริง	4.00	1.00	มาก
4.6.3 การตรวจผลงานของนักเรียน	3.00	0.00	ปาน กลาง
4.6.4 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	3.67	1.15	มาก
4.6.5 การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4.7 การตรวจสอบแผน			
4.7.1 มีการตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของแผนก่อนนำไปใช้	4.33	1.15	มาก
4.7.2 มีการให้ความเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของแผนก่อน อนุมัติให้ใช้แผน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.8 บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้			
4.8.1 การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดครบถ้วน เหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.8.2 การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ สามารถสะท้อนผล การจัดการเรียนรู้สู่การแก้ไขปัญหา และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ต่อไป	4.33	1.15	มาก

ตาราง 32 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
รวม	4.15	0.81	มาก

ตาราง 33 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แผนที่ 2

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551			
1.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.67	1.15	มาก
1.2 มีการวิเคราะห์มาตรฐาน และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง เพื่อนำมา กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ เพื่อนำมา กำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรแกนกลาง เพื่อออกแบบเนื้อหา และ กิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
2 การวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา			
2.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง และเหมาะสม	4.33	1.15	มาก
2.2 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมา กำหนดเป้าหมาย การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา	4.00	1.00	มาก
2.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อออกแบบเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทของ สถานศึกษาและท้องถิ่น	3.67	1.15	มาก
3 การวิเคราะห์สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
3.1 การวิเคราะห์สมรรถนะ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการ เรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน	4.00	1.00	มาก
3.2 มีการวิเคราะห์สมรรถนะตามหลักสูตรแกนกลาง	4.33	1.15	มาก

ตาราง 33 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.3 การวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ของนักเรียน	4.33	1.15	มาก
3.4 มีการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง	5.00	0.00	มากที่สุด
4. องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้			
4.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้/ส่วนนำ			
4.1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	4.33	0.58	มาก
4.1.2 รายละเอียดส่วนนำของแผนจัดการเรียนรู้มีความครบถ้วน เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 ส่วนที่หลักสูตรกำหนด			
4.2.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และ เป้าหมายการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และเป้าหมาย การจัดการเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
4.2.3 สารหลักสูตรแกนกลางถูกต้อง ตรงตามหลักสูตรกำหนด	4.33	0.58	มาก
4.2.4 สารสำคัญมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับชื่อเรื่องของ แผนการจัดการเรียนรู้ และสารหลักสูตรแกนกลาง	4.33	1.15	มาก
4.2.5 สารสำคัญสามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลาง	4.00	1.00	มาก
4.2.6 สารการเรียนมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับสารสำคัญ	4.33	1.15	มาก
4.2.7 สารการเรียนมีสามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตาม หลักสูตรแกนกลาง	4.00	1.00	มาก
4.2.8 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสอดคล้องกับเนื้อหา และหลักสูตร	4.00	0.00	มาก

ตาราง 33 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
4.2.9 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	3.67	1.15	มาก
4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้			
4.3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้มีความเหมาะสม	3.67	0.58	มาก
4.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะมีความเหมาะสม	3.00	0.00	ปานกลาง
4.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4 การจัดการเรียนรู้			
4.4.1 ชี้นำ	4.67	0.58	มากที่สุด
4.4.2 ชี้อธิบาย	3.33	0.58	ปานกลาง
4.4.3 ชี้อธิบาย	3.67	0.58	มาก
4.5 สื่อการเรียนรู้			
4.5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4.5.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้น และมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	3.33	0.58	ปานกลาง
4.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้			
4.6.1 วัดความสามารถทางการอ่านและเขียนได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.6.2 มีการประเมินพฤติกรรมการแสดงออกของผู้เรียนตามสภาพจริง	3.67	1.15	มาก
4.6.3 การตรวจผลงานของนักเรียน	4.33	1.15	มาก
4.6.4 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	4.33	0.58	มาก
4.6.5 การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
4.7 การตรวจสอบแผน			
4.7.1 มีการตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของแผนก่อนนำไปใช้	5.00	0.00	มากที่สุด
4.7.2 มีการให้ความเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อความสำเร็จของแผนก่อนอนุมัติให้ใช้แผน	3.67	0.58	มาก
4.8 บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้			
4.8.1 การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดครบถ้วน	3.67	1.15	มาก

ตาราง 34 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 แผนที่ 3

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1 การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551			
1.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 เพื่อนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	4.00	1.00	มาก
1.2 มีการวิเคราะห์มาตรฐาน และตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลาง เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
1.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรแกนกลาง เพื่อออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
2 การวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา			
2.1 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง และเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
2.2 มีการวิเคราะห์หลักสูตรสถานศึกษา เพื่อนำมากำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษา	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 มีการวิเคราะห์สาระหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสอดคล้อง และเหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและท้องถิ่น	4.67	0.58	มากที่สุด
3 การวิเคราะห์สมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์			
3.1 การวิเคราะห์สมรรถนะ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
3.2 มีการวิเคราะห์สมรรถนะ เพื่อให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะที่สำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง	3.67	1.15	มาก
3.3 การวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 มีการวิเคราะห์คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนา	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 34 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
คุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่สำคัญของนักเรียนตามหลักสูตรแกนกลาง			
4 องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้			
4.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้/ส่วนนำ			
4.1.1 ชื่อแผนการจัดการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551	4.00	1.00	มาก
4.1.2 รายละเอียดส่วนนำของแผนจัดการเรียนรู้มีความครบถ้วน เหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 ส่วนที่หลักสูตรกำหนด			
4.2.1 มาตรฐานการเรียนรู้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และ เป้าหมายการจัดการเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
4.2.2 ตัวชี้วัดสอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ เนื้อหา และเป้าหมาย การจัดการเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2.3 สาระหลักสูตรแกนกลางถูกต้อง ตรงตามหลักสูตรกำหนด	4.00	1.00	มาก
4.2.4 สาระสำคัญมีความสอดคล้อง เหมาะสมกับชื่อเรื่องของ แผนการจัดการเรียนรู้ และสาระหลักสูตรแกนกลาง	4.33	1.15	มาก
4.2.5 สาระสำคัญสามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตร แกนกลาง	4.33	1.15	มาก
4.2.6 สาระการเรียนรู้มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับสาระสำคัญ	4.33	1.15	มาก
4.2.7 สาระการเรียนรู้สามารถสะท้อนมาตรฐาน และตัวชี้วัดตาม หลักสูตรแกนกลาง	3.33	0.58	ปานกลาง
4.2.8 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนสอดคล้องกับเนื้อหา และหลักสูตร	4.33	1.15	มาก
4.2.9 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนสอดคล้องกับมาตรฐาน และตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลาง	3.67	1.15	มาก
4.3 จุดประสงค์การเรียนรู้			
4.3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านความรู้มีความเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด

ตาราง 34 (ต่อ)

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
4.3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ด้านคุณธรรมจริยธรรมมีความเหมาะสม	3.33	0.58	ปานกลาง
4.4 การจัดการเรียนรู้			
4.4.1 ชี้นำ	3.67	0.58	มาก
4.4.2 ชี้นสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
4.4.3 ชี้นสรุป	4.67	0.58	มากที่สุด
4.5 สื่อการเรียนรู้			
4.5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหา	4.00	1.00	มาก
4.5.2 ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความคิดรวบยอดได้ง่ายขึ้น และมองเห็นสิ่งที่กำลังเรียนรู้สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม และนำไปสู่การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.00	1.00	มาก
4.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้			
4.6.1 วัดความสามารถทางการอ่านและเขียนได้อย่างเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.6.2 มีการประเมินพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของผู้เรียนตามสภาพจริง	3.67	0.58	มาก
4.6.3 การตรวจผลงานของ	4.00	1.00	มาก
4.6.4 ใช้เครื่องมือวัดผลได้อย่างเหมาะสม	4.00	1.00	มาก
4.6.5 การประเมินครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้	4.33	1.15	มาก
4.7 การตรวจสอบแผน			
4.7.1 มีการตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของแผนก่อนนำไปใช้	4.33	1.15	มาก
4.7.2 มีการให้ความเห็น ข้อเสนอแนะเพื่อความสมบูรณ์ของแผนก่อนอนุมัติให้ใช้แผน	3.67	1.15	มาก
4.8 บันทึกหลังการจัดการเรียนรู้			
4.8.1 การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้มีรายละเอียดครบถ้วนเหมาะสม	4.33	1.15	มาก
4.8.2 การบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ สามารถสะท้อนผลการจัดการเรียนรู้ นำไปสู่การแก้ไขปัญหา และปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป	4.00	0.00	มาก
รวม	4.19	0.84	มาก

ตาราง 35 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยรวม จำนวน 3 ชุด

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1 ลักษณะทั่วไป			
1.1 ปกชุดฝึกทักษะดึงดูดความสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 รูปเล่มมีความเหมาะสม น่าหยิบนำอ่าน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 การจัดหน้าเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.4 ตัวอักษรเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2 เนื้อหา			
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.89	0.19	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาให้ความรู้เหมาะสมกับระดับชั้น กับวัยของผู้เรียน	4.78	0.19	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาและภาพประกอบ ช่วยให้เข้าใจได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3 ภาพประกอบ			
3.1 การจัดภาพประกอบชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาพสื่อความหมายชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 ภาพเหมาะสมกับวัย	4.67	0.33	มากที่สุด
3.4 ภาพมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4 การประเมินผล			
4.1 การวัดผลประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	4.89	0.19	มากที่สุด
4.2 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม	4.78	0.19	มากที่สุด
โดยรวม	4.92	0.05	มากที่สุด

ตาราง 36 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชุดที่ 1

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1 ลักษณะทั่วไป			
1.1 ปกชุดฝึกทักษะดึงดูดความสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 รูปเล่มมีความเหมาะสม น่าหยิบนำอ่าน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 การจัดหน้าเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.4 ตัวอักษรเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2 เนื้อหา			
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4.67	0.58	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาให้ความรู้เหมาะสมกับระดับชั้น กับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาและภาพประกอบ ช่วยให้เข้าใจได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3 ภาพประกอบ			
3.1 การจัดภาพประกอบชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาพสื่อความหมายชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 ภาพเหมาะสมกับวัย	4.33	0.58	มาก
3.4 ภาพมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4 การประเมินผล			
4.1 การวัดผลประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
โดยรวม	4.87	0.09	มากที่สุด

ตาราง 37 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชุดที่ 2

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1 ลักษณะทั่วไป			
1.1 ปกชุดฝึกทักษะดึงดูดความสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 รูปเล่มมีความเหมาะสม น่าหยิบนำอ่าน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 การจัดหน้าเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.4 ตัวอักษรเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2 เนื้อหา			
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาให้ความรู้เหมาะสมกับระดับชั้น กับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาและภาพประกอบ ช่วยให้เข้าใจได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3 ภาพประกอบ			
3.1 การจัดภาพประกอบชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาพสื่อความหมายชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 ภาพเหมาะสมกับวัย	4.67	0.58	มากที่สุด
3.4 ภาพมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4 การประเมินผล			
4.1 การวัดผลประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม	4.67	0.58	มากที่สุด
โดยรวม	4.92	0.08	มากที่สุด

ตาราง 38 ค่าความเหมาะสมของการประเมินคุณภาพชุดฝึกทักษะการเขียนและการอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ชุดที่ 3

รายการประเมิน	\bar{x}	S.D.	แปลผล
1 ลักษณะทั่วไป			
1.1 ปกชุดฝึกทักษะดึงดูดความสนใจ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2 รูปเล่มมีความเหมาะสม น่าหยิบนำอ่าน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 การจัดหน้าเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.4 ตัวอักษรเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
2 เนื้อหา			
2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 เนื้อหาให้ความรู้เหมาะสมกับระดับชั้น กับวัยของผู้เรียน	4.67	0.58	มากที่สุด
2.3 เนื้อหาและภาพประกอบ ช่วยให้เข้าใจได้ง่าย	5.00	0.00	มากที่สุด
3 ภาพประกอบ			
3.1 การจัดภาพประกอบชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2 ภาพสื่อความหมายชัดเจน	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3 ภาพเหมาะสมกับวัย	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4 ภาพมีความสอดคล้อง กับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4 การประเมินผล			
4.1 การวัดผลประเมินผลเหมาะสมกับเนื้อหา	5.00	0.00	มากที่สุด
4.2 เครื่องมือที่ใช้วัดผลประเมินผลมีความเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
โดยรวม	4.97	0.04	มากที่สุด

ตาราง 39 ค่าแสดงความสอดคล้อง (IOC) กับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

ข้อสอบข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	\bar{x}	สรุป
	1	2	3			
1	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
3	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
5	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
6	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
7	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
8	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
9	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
10	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
11	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
12	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
13	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
14	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
15	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
16	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
17	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
18	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
19	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
20	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 40 ผลการวิเคราะห์หาค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบทดสอบการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6

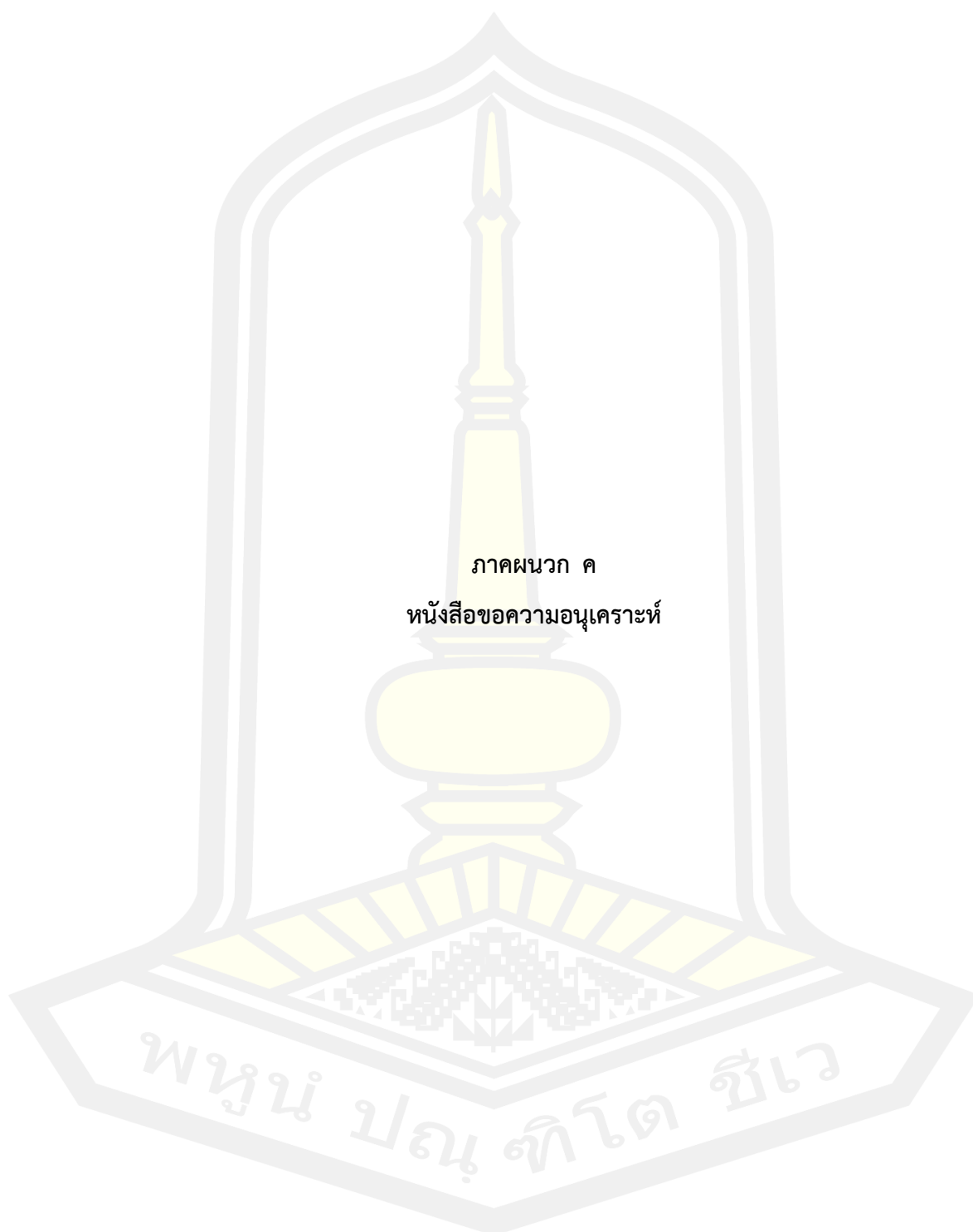
ข้อสอบข้อที่	ความยาก (P)	อำนาจจำแนก (B)
1	0.69	0.7603
2	0.72	0.5853
3	0.69	0.7603
4	0.67	0.7328
5	0.58	0.6449
6	0.64	0.6892
7	0.69	0.6959
8	0.69	0.6745
9	0.61	0.8034
10	0.58	0.4099
11	0.58	0.5656
12	0.64	0.7305
13	0.61	0.5501
14	0.78	0.6445
15	0.53	0.3346
16	0.75	0.4192
17	0.78	0.5177
18	0.72	0.6611
19	0.69	0.7173
20	0.72	0.7710
	ความยากอยู่ระหว่าง 0.53 – 0.78	อำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.33-0.80
ค่าความเชื่อมั่น(r) 0.93		

ตาราง 41 ค่าแสดงความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินพฤติกรรมใฝ่เรียนรู้ของนักเรียน

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	\bar{x}	แปลผล
	1	2	3			
1. นักเรียนไม่พูดคุยเล่นกับเพื่อนขณะเรียนในห้องเรียน	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. นักเรียนตั้งใจฟังขณะครูพูด อธิบายขณะเรียนในห้องเรียน	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
3. นักเรียนมีความเอาใจใส่ในงาน/แบบฝึก ที่ครูมอบหมาย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. นักเรียนทบทวนบทเรียนจากชุดฝึกทักษะ	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
5. นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้น	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
6. นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูจัดขึ้นด้วยความตั้งใจ	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
7. นักเรียนเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
8. นักเรียนทำการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ	1	1	0	2	0.67	สอดคล้อง
9. นักเรียนซักถามเนื้อหา ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนกับเพื่อนและครู	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
10. นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 42 ค่าแสดงความสอดคล้อง (IOC) ของแบบประเมินเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
รายวิชาภาษาไทย

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	\bar{x}	แปลผล
	1	2	3			
1. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนอ่านหนังสือได้ ถูกต้องและเข้าใจมากขึ้น	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
2. นักเรียนชอบวิชาภาษาไทยเพราะสนุกกับ กิจกรรมการเรียนการสอน เช่น กิจกรรมการร้อง เพลง กิจกรรมการเขียน การอ่าน	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
3. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียน เรียนวิชาอื่น ๆ ได้ เข้าใจมากขึ้น	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
4. นักเรียนทำแบบฝึกทักษะในชุดฝึกทักษะที่ครู มอบหมาย เสร็จทันเวลาทุกครั้ง	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
5. วิชาภาษาไทยช่วยให้นักเรียนสามารถอ่าน หนังสือ เนื้อเรื่องที่สนใจจากแหล่งต่าง ๆ ถูกต้อง	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
6. นักเรียนเข้าเรียนตรงเวลาทุกครั้งเมื่อถึงเวลา เรียนวิชาภาษาไทย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
7. นักเรียนคิดว่าเนื้อหาในแต่ละชั่วโมงเหมาะสมกับ เวลาในการเรียน	0	1	1	2	0.67	สอดคล้อง
8. ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ นักเรียนภูมิใจ ที่ได้ใช้ภาษาไทย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
9. วิชาภาษาไทยทำให้นักเรียนเขียนหนังสือได้ดีขึ้น ลายมือสวยขึ้น สะกดถูกต้อง	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง
10. นักเรียนคิดว่าวิธีการสอนของครูทำให้นักเรียน สนใจเรียนวิชาภาษาไทย	1	1	1	3	1.00	สอดคล้อง

ที่ อว 0605.5(2)/ว688

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางศิริพร สุทธิยา

ด้วย นางสาวกฤติยา จันทวงษา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถ การอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึก ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัดมจักร เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0807350258

ที่ อว 0605.5(2)/ว688

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางยุวดี ประดับวัน

ด้วย นางสาวกฤติยา จันวงษา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถ การอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึก ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัจฉกร เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โดมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0807350258

ที่ อว 0605.5(2)/ว688

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

3 มีนาคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางสาวสุปราณี แก้มขุมเหล็ก

ด้วย นางสาวกฤติยา จันวงษา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การพัฒนาความสามารถ การอ่านการเขียน ด้วยการจัดการเรียนรู้เฉพาะบุคคลร่วมกับชุดฝึก ทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตร (กศ.ม.) หลักสูตรและการสอน โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สาคร อัดจักร เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)

รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174

เบอร์โทรนิสิต 0807350258

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวกฤติยา จันวงษา
วันเกิด	วันที่ 20 มีนาคม 2539
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลพศกภูมิพิสัย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	138 หมู่ 8 บ้านดอนตั่ว ตำบลก้ามปู อำเภอพศกภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44110
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบ้านไก่อ่า บ้านไก่อ่า ตำบลเสือโก้ก อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2553-2555 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนพศกภูมิวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2556-2558 มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพศกภูมิวิทยาคาร จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2558-2562 ปริญญาตรีศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ศป.บ) สาขาวิชาทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พ.ศ. 2563-2566 ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (กศ.ม.) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ฑิต ชีเว